ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ιω. ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΘΗΡΑΣ

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς πανσέπτου Μεταστάσεως τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας

Περιέχει ἅπαντα τὰ ψαλλόμενα εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὄρθρον καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς, κατά το πλείστον ὡς ψάλλονται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν.

ΘΗΡΑ 2022

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς Πανσέπτου Μεταστάσεως τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Ναὸν οἱ χοροὶ ψάλλουσιν τὸ ἑπόμενον, ὡς διεσώθη ἐκ παραδόσεως.

Ἦχος πλ. δ

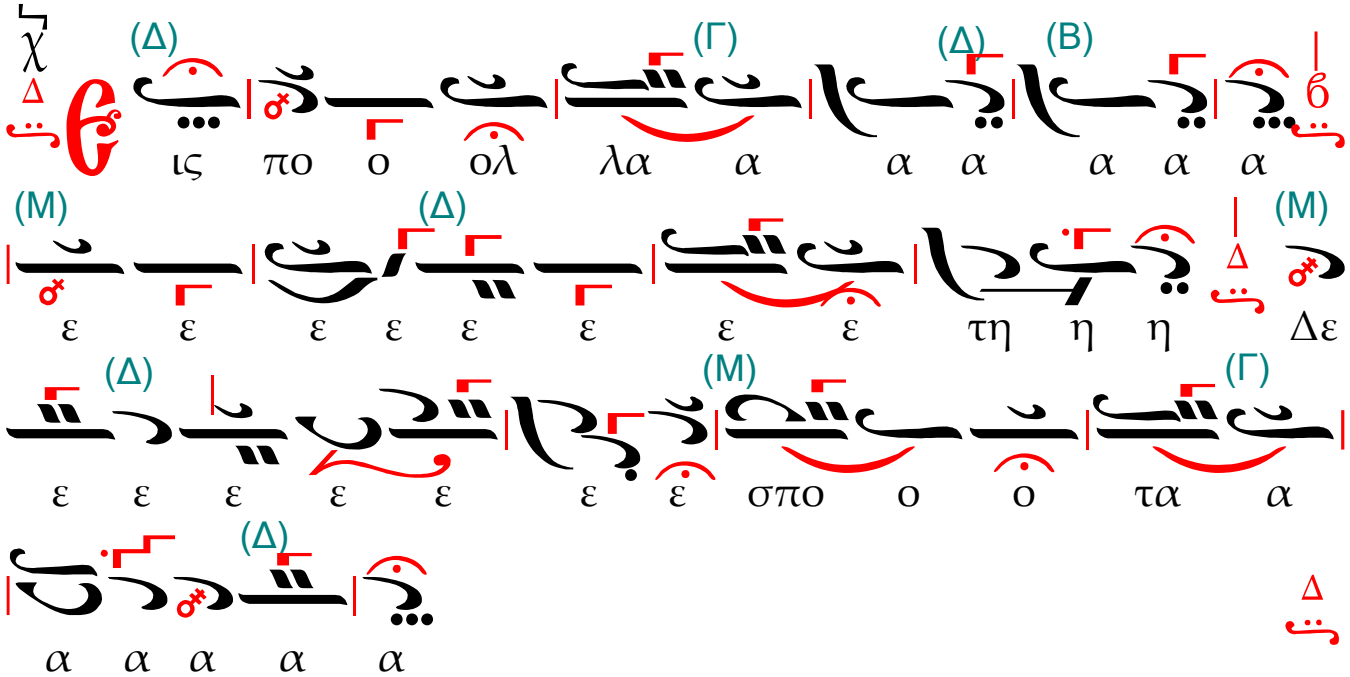

Εἶτα ὁ προεστὼς τῶν ἱερέων ἐκφωνεῖ:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Ἀμήν.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,

ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ
Θ. ΦΩΚΑΕΩΣ

Σύμφωνα μὲ τὸν Γ. Παπαδόπουλο στὸ βιβλίο τοῦ " Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἀπὸ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῶν κάθ' ἡμᾶς (1-1900 μ.Χ)", τὰ σύντομα ταῦτα «Ἀνοιξαντάρια» ποὺ εἶναι δημοσιευμένα εἰς τὴν «Μέλισσα» τοῦ Θεοδώρου Φωκαέως, ἐμμελήσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκ Θήρας Ἀντωνίου Σιγάλα, ὕστερα ἀπὸ παράκλησιν τῶν μοναχῶν της Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, Διονυσίου προηγουμένου καὶ Στεφάνου μοναχοῦ του Ἐφεσίου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει στὴν Θήρα γιὰ νὰ παραλάβουν τὴν Τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν ποὺ περιεῖχε Τίμιον Ξύλον. Τὰ ἔστειλε τὸ 1833 στὴν Κωνσταντινούπολη πρὸς τὸν Θεόδωρο Φωκαέα, ὁ ὁποῖος τὰ δημοσίευσε τὸ 1847 εἰς τὴν «Μέλισσα», ξεχνώντας πιθανὸν νὰ προσθέσει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γνησίου ποιητοῦ τῶν.

Ἦχος πλ. δ΄

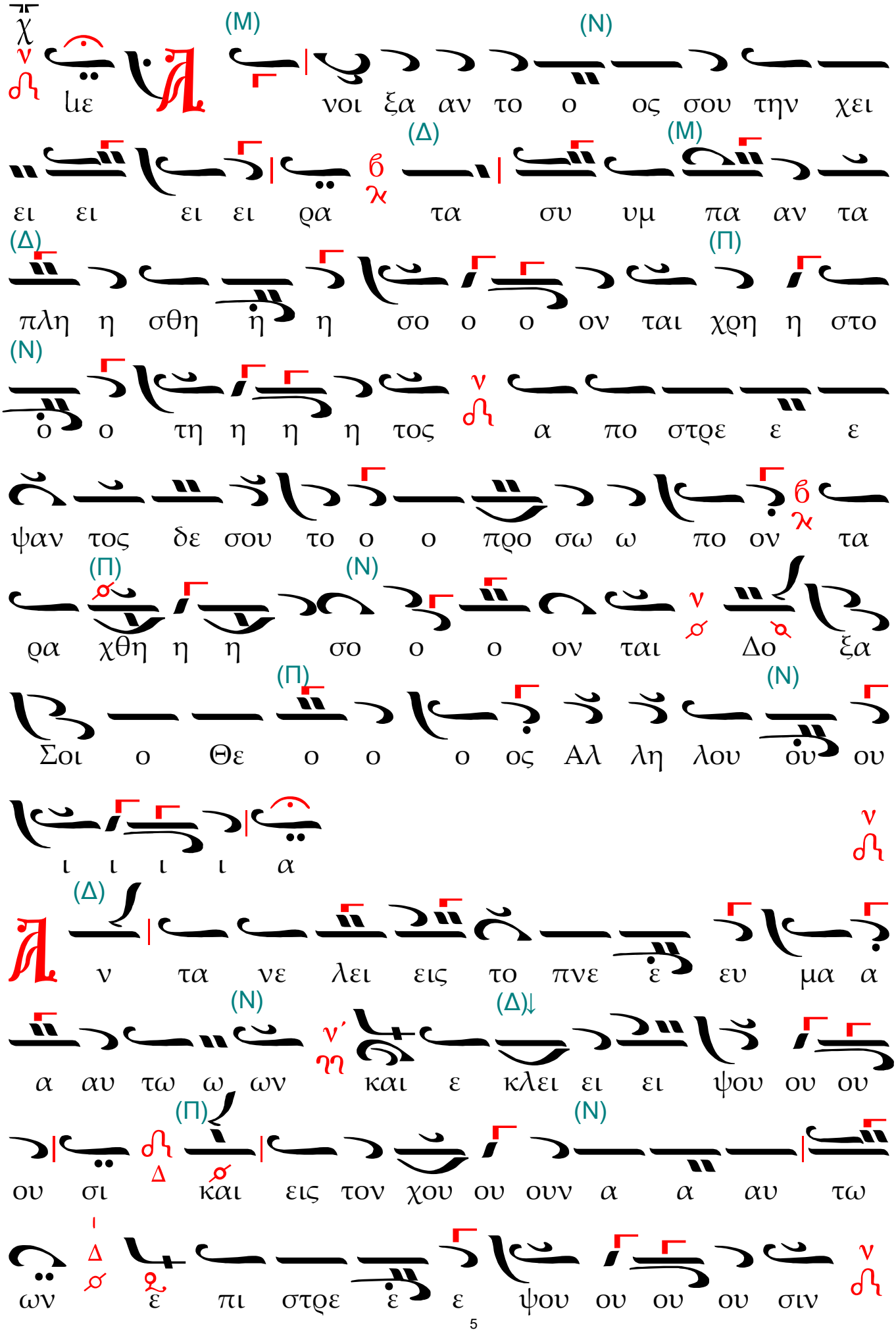
(Μ) (Ν)
λιε νοι ξα αν το ο ος σου την χει
(Δ) (Μ)
ει ει ει ει ρα τα συ υμ πα αν τα
(Δ) (Π)
πλη η σθη η η σο ο ο ον ται χρη η στο
(Ν)
ο ο τη η η η τος α πο στρε ε ε
ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω πο ον τα
(Π) (Ν)
ρα χθη η η σο ο ο ον ται Δο ξα
(Π) (Ν)
Σοι ο Θε ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
(Δ)
ν τα νε λει εις το πνε ε ευ μα α
(Ν) (Δ)↓
α αυ τω ω ων και ε κλει ει ει ψου ου ου
(Π) (Ν)
ου σι και εις τον χου ου ουν α α αυ τω
ων ε πι στρε ε ε ψου ου ου ου σιν

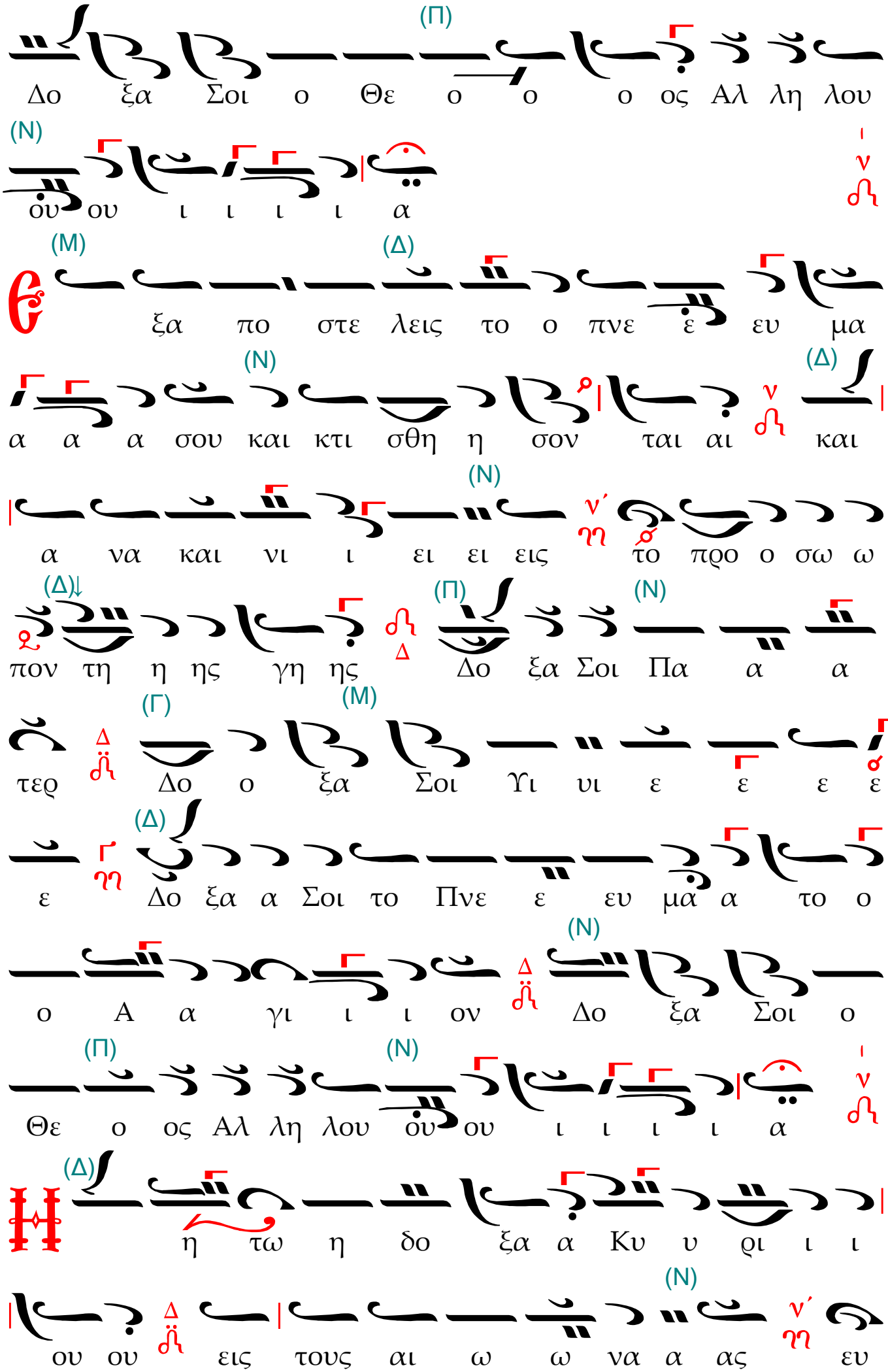
(Π)
Δο ξα Σοι ο Θε ο ο ο ος Αλ λη λου
(Ν)
ου ου ι ι ι ι α
(Μ) (Δ)
ξα πο στε λεις το ο πνε ε ευ μα
(Ν)
α α α σου και κτι σθη η σον ται αι
(Δ)
και
(Ν)
α να και νι ι ει ει εις το προ ο σω ω
(Δ)↓ (Π) (Ν)
πον τη η ης γη ης Δο ξα Σοι Πα α α
(Γ) (Μ)
τερ Δο ο ξα Σοι Υι υι ε ε ε ε
(Δ)
ε Δο ξα α Σοι το Πνε ε ευ μα α το ο
(Ν)
ο Α α γι ι ι ον Δο ξα Σοι ο
(Π) (Ν)
Θε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
(Δ)
η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι
(Ν)
ου ου εις τους αι ω ω να α ας ευ

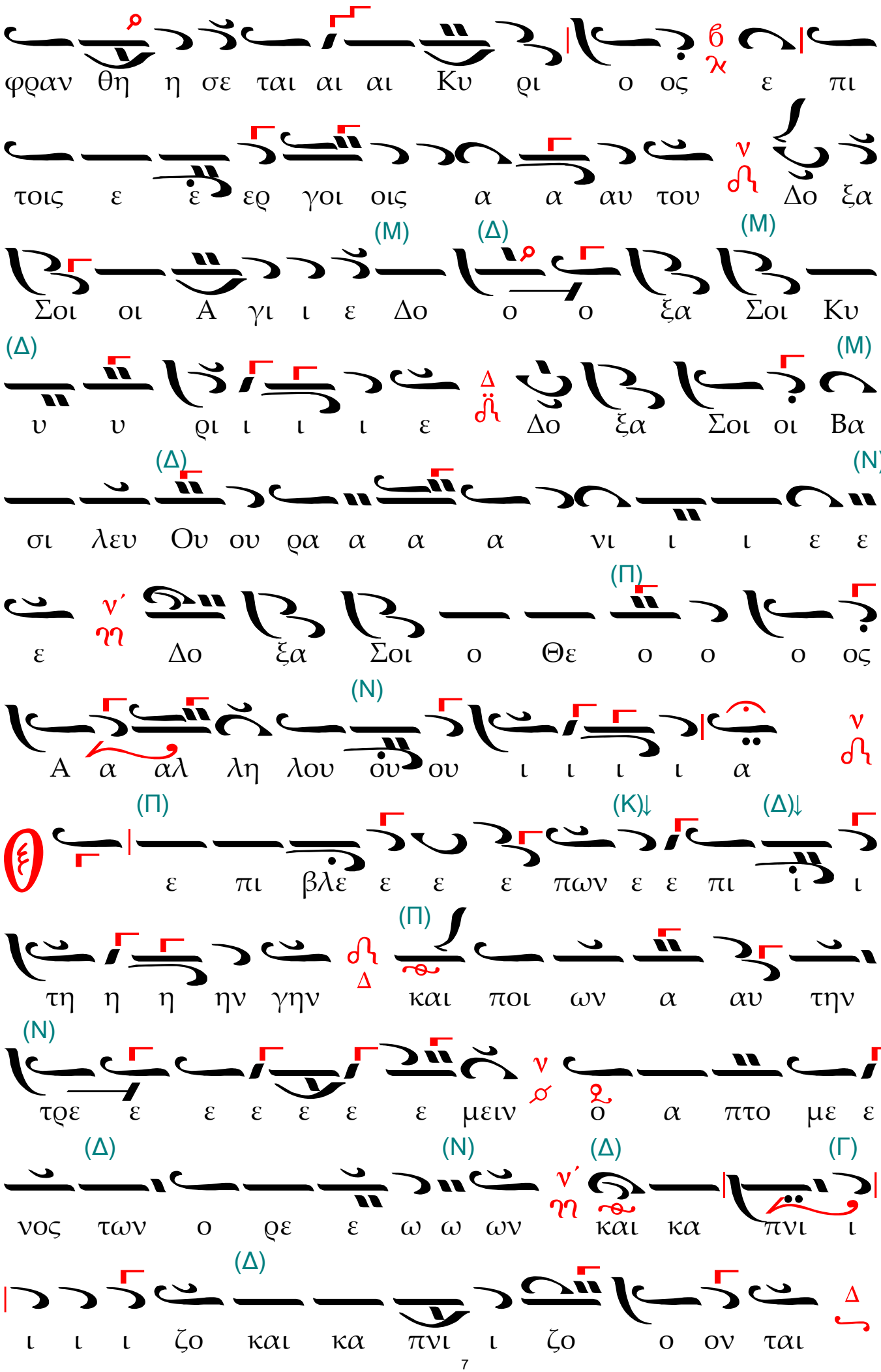
φραν θη η σε ται αι αι Κυ ρι ο ος ε πι
τοις ε ε ερ γοι οις α α αυ του Δο ξα
(Μ) (Δ) (Μ)
Σοι οι Α γι ι ε Δο ο ο ξα Σοι Κυ
(Δ) (Μ)
υ υ ρι ι ι ι ε Δο ξα Σοι οι Βα
(Δ) (Ν)
σι λευ Ου ου ρα α α α νι ι ι ε ε
(Π)
ε Δο ξα Σοι ο Θε ο ο ο ος
(Ν)
Α α αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
(Π) (Κ)↓ (Δ)↓
ε πι βλε ε ε ε πων ε ε πι ι ι
(Π)
τη η η ην γην και ποι ων α αυ την
(Ν)
τρε ε ε ε ε ε ε μειν ο α πτο με ε
(Δ) (Ν) (Δ) (Γ)
νος των ο ρε ε ω ω ων και κα πνι ι
(Δ)
ι ι ι ζο και κα πνι ι ζο ο ον ται

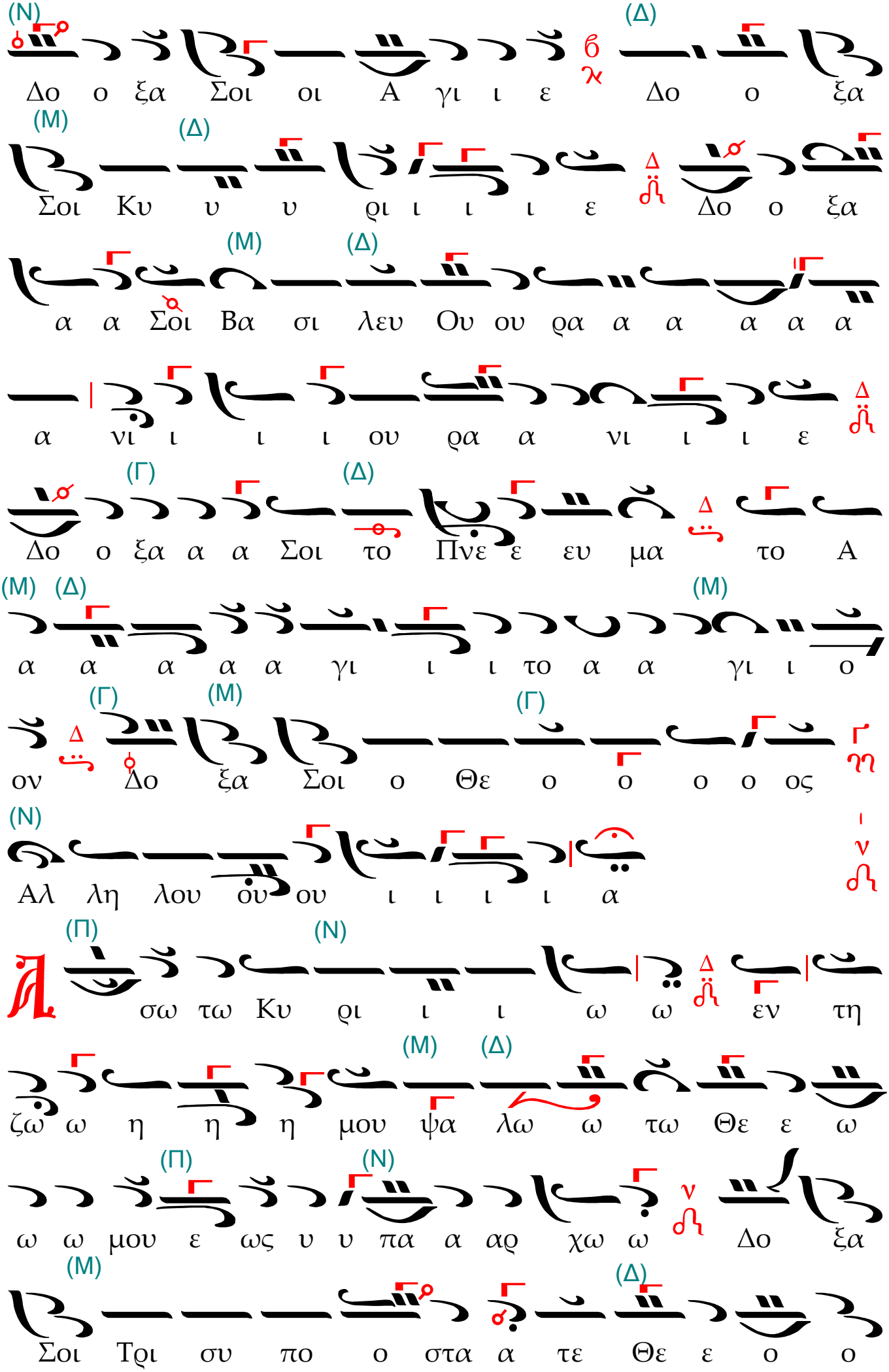
(N) (Δ)
Δο ο ξα Σοι οι Α γι ι ε Δο ο ξα
(Μ) (Δ)
Σοι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Δο ο ξα
(Μ) (Δ)
α α Σοι Βα σι λευ Ου ου ρα α α α α α
α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
(Γ) (Δ)
Δο ο ξα α α Σοι το Πνε ε ευ μα το Α
(Μ) (Δ) (Μ)
α α α α α γι ι ι το α α γι ι ο
(Γ) (Μ) (Γ)
ον Δο ξα Σοι ο Θε ο ο ο ο ος
(N)
Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
(Π) (N)
σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη
(Μ) (Δ)
ζω ω η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω
(Π) (N)
ω ω μου ε ως υ υ πα α αρ χω ω Δο ξα
(Μ) (Δ)
Σοι Τρι συ πο ο στα α τε Θε ε ο ο

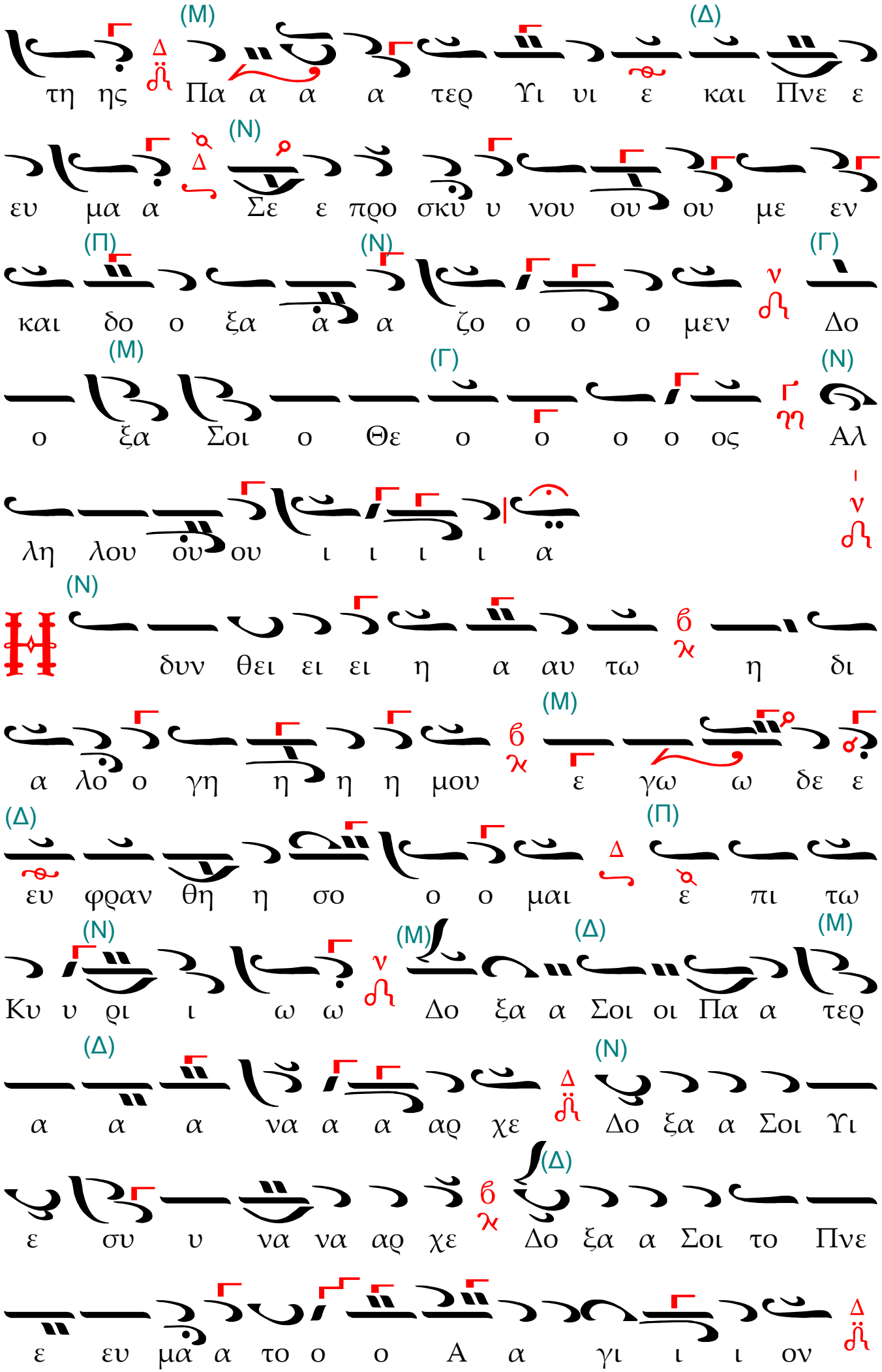
(Μ) (Δ)
τη ης Πα α α α τερ Υι υι ε και Πνε ε
(Ν)
ευ μα α Σε ε προ σκυ υ νου ου ου με εν
(Π) (Ν) (Γ)
και δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν Δο
(Μ) (Γ) (Ν)
ο ξα Σοι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ
λη λου ου ου ι ι ι ι α
(Ν)
δυν θει ει ει η α αυ τω η δι
(Μ)
α λο ο γη η η η μου ε γω ω δε ε
(Δ) (Π)
ευ φραν θη η σο ο ο μαι ε πι τω
(Ν) (Μ) (Δ) (Μ)
Κυ υ ρι ι ω ω Δο ξα α Σοι οι Πα α τερ
(Δ) (Ν)
α α α να α α αρ χε Δο ξα α Σοι Υι
(Δ)
ε συ υ να να αρ χε Δο ξα α Σοι το Πνε
ε ευ μα α το ο ο Α α γι ι ι ον

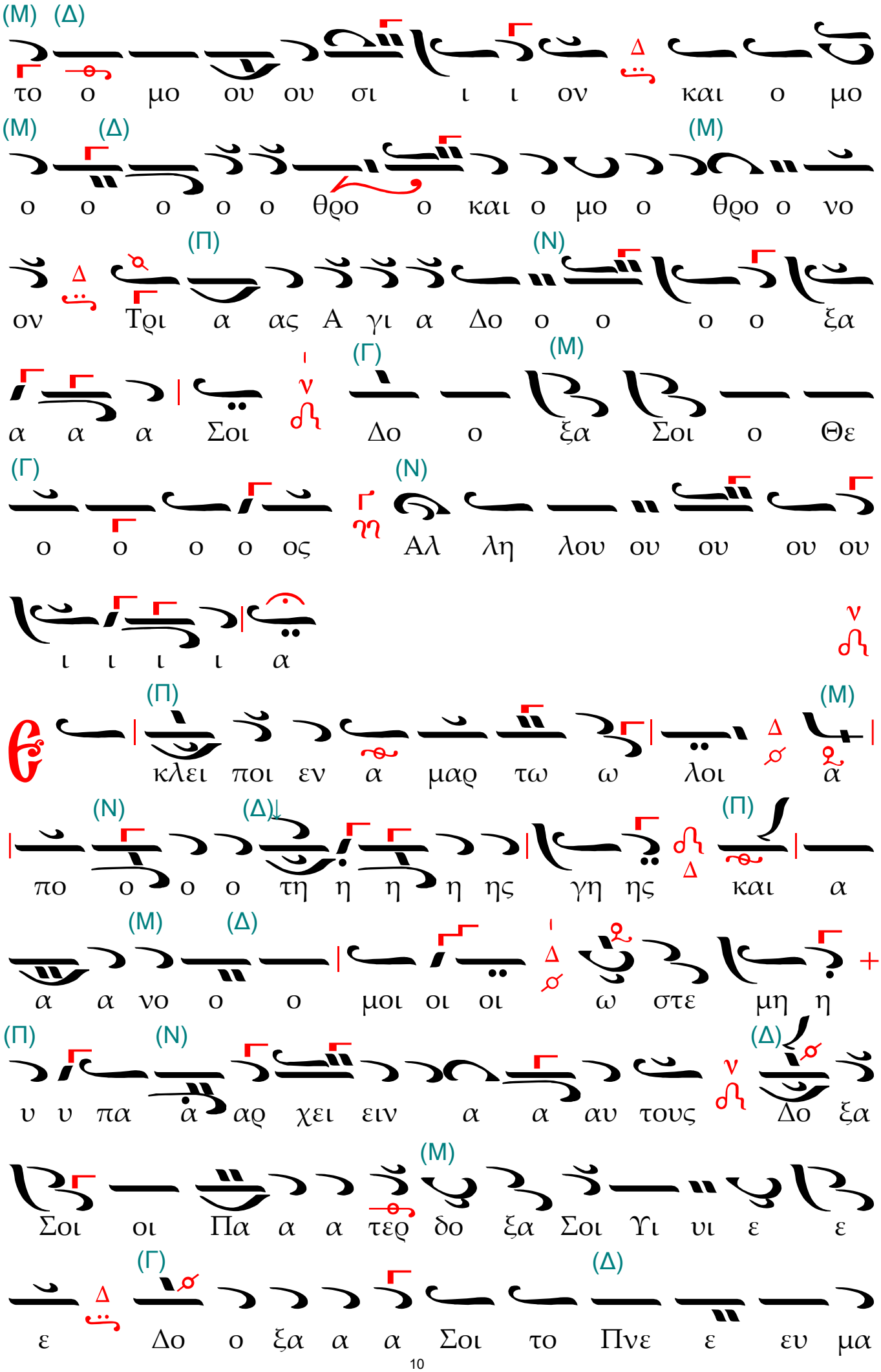
(Μ) (Δ)
το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο
(Μ) (Δ) (Μ)
ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο
(Π) (Ν)
ον Τρι α ας Α γι α Δο ο ο ο ο ξα
(Γ) (Μ)
α α α Σοι Δο ο ξα Σοι ο Θε
(Γ) (Ν)
ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ου
ι ι ι ι α
(Π) (Μ)
κλει ποι εν α μαρ τω ω λοι α
(Ν) (Δ) (Π)
πο ο ο ο τη η η η ης γη ης και α
(Μ) (Δ)
α α νο ο ο μοι οι οι ω στε μη η
(Π) (Ν) (Δ)
υ υ πα α αρ χει ειν α α αυ τους Δο ξα
(Μ)
Σοι οι Πα α α τερ δο ξα Σοι Υι υι ε ε
(Γ) (Δ)
ε Δο ο ξα α α Σοι το Πνε ε ευ μα

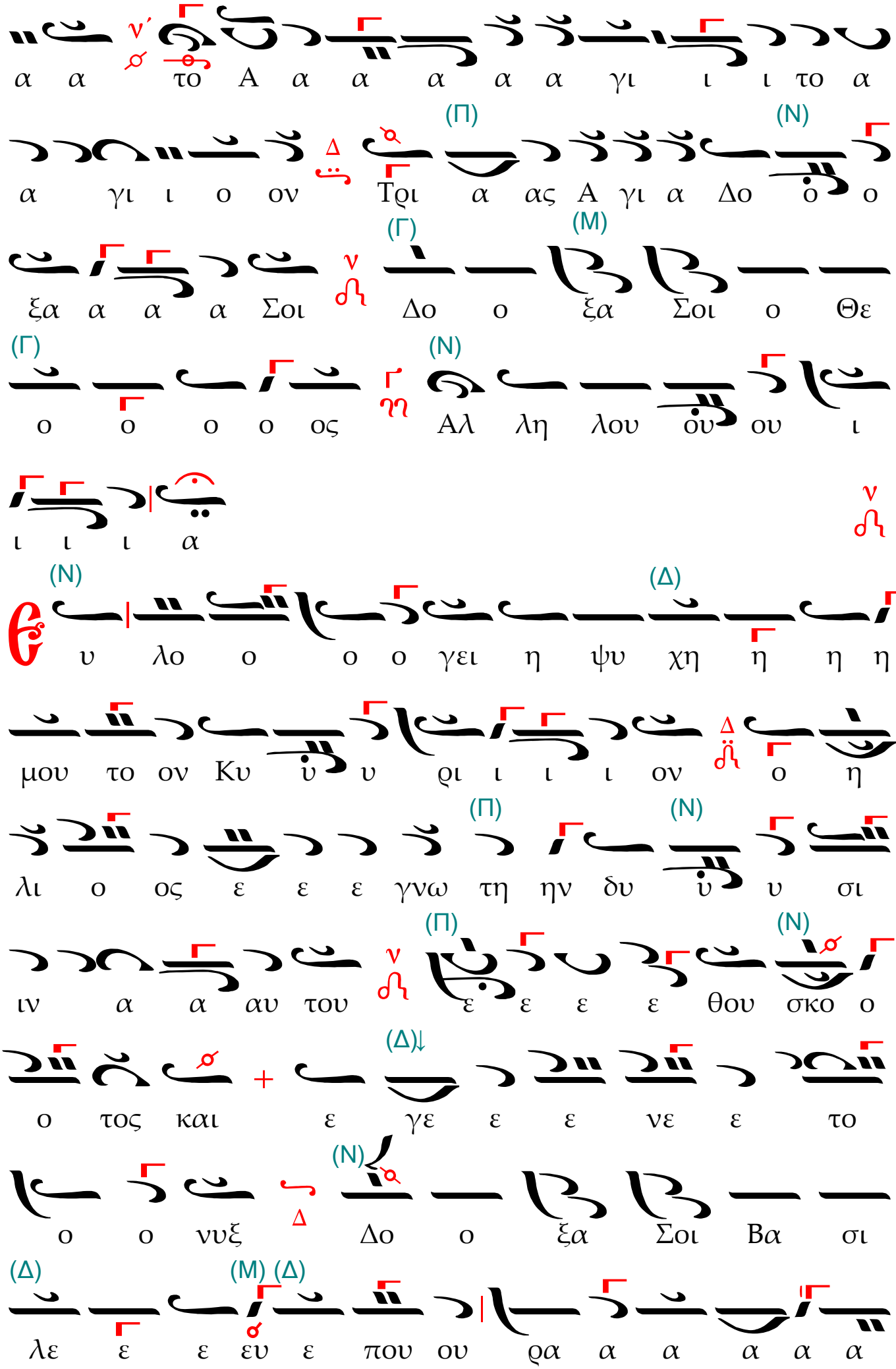
α α το Α α α α α α γι ι ι το α
α γι ι ο ον Τρι α ας Α γι α Δο ο ο
ξα α α α Σοι Δο ο ξα Σοι ο Θε
ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι
ι ι ι α
υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η
μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο η
λι ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι
ιν α α αυ του ε ε ε ε θου σκο ο
ο τος και ε γε ε ε νε ε το
ο ο νυξ Δο ο ξα Σοι Βα σι
λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α
(Π) (Ν) (Γ) (Μ) (Γ) (Ν) (Ν) (Δ) (Π) (Ν) (Π) (Ν) (Δ)↓ (Ν) (Δ) (Μ) (Δ)

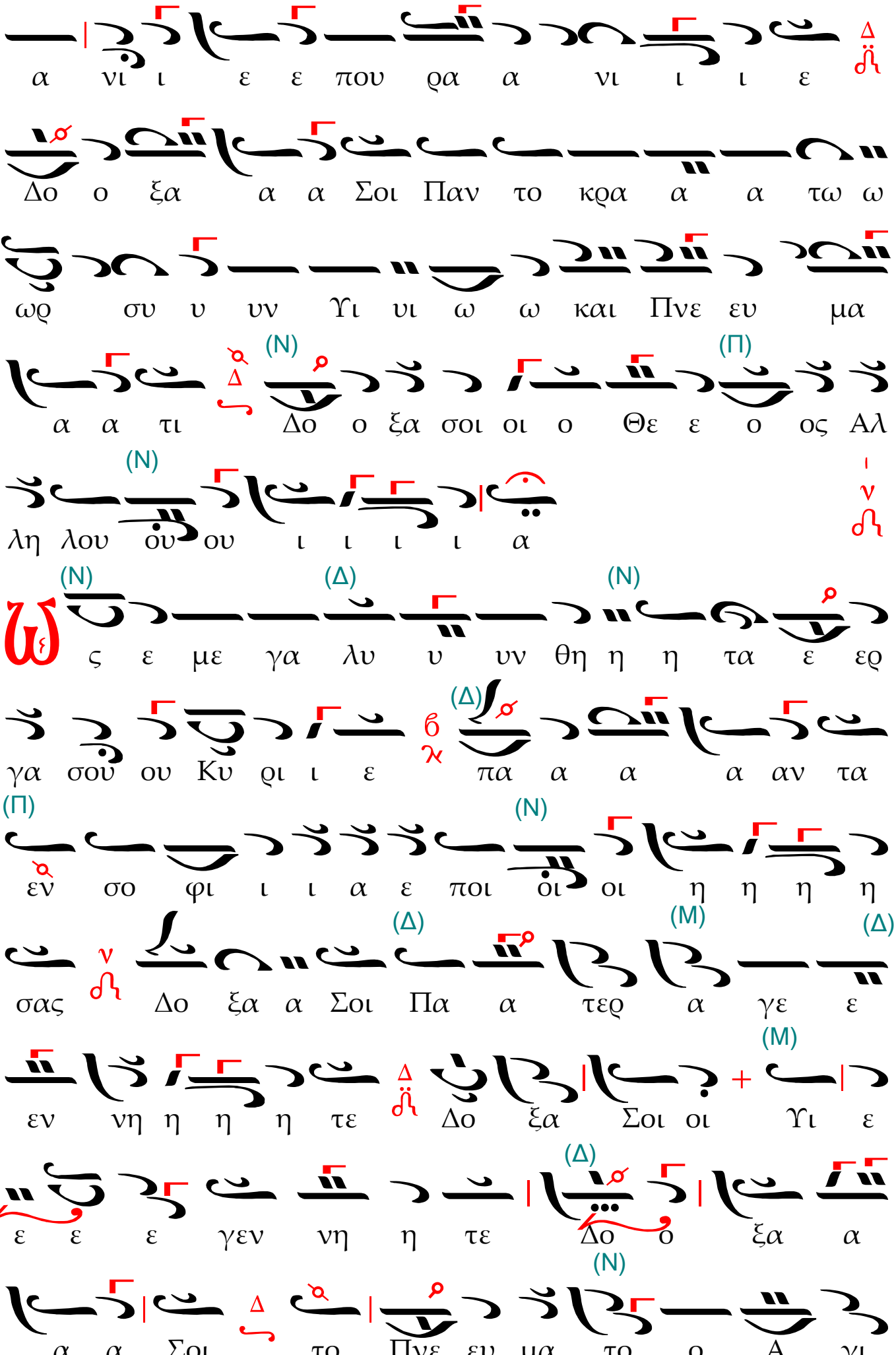
α νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε
Δο ο ξα α α Σοι Παν το κρα α α τω ω
ωρ συ υ υν Υι υι ω ω και Πνε ευ μα
α α τι Δο ο ξα σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ
λη λου ού ου ι ι ι ι α
ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ
γα σού ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα
εν σο φι ι ι α ε ποι οί οι η η η η
σας Δο ξα α Σοι Πα α τερ α γε ε
εν νη η η η τε Δο ξα Σοι οι Υι ε
ε ε ε γεν νη η τε Δο ο ξα α
α α Σοι το Πνε ευ μα το ο Α γι

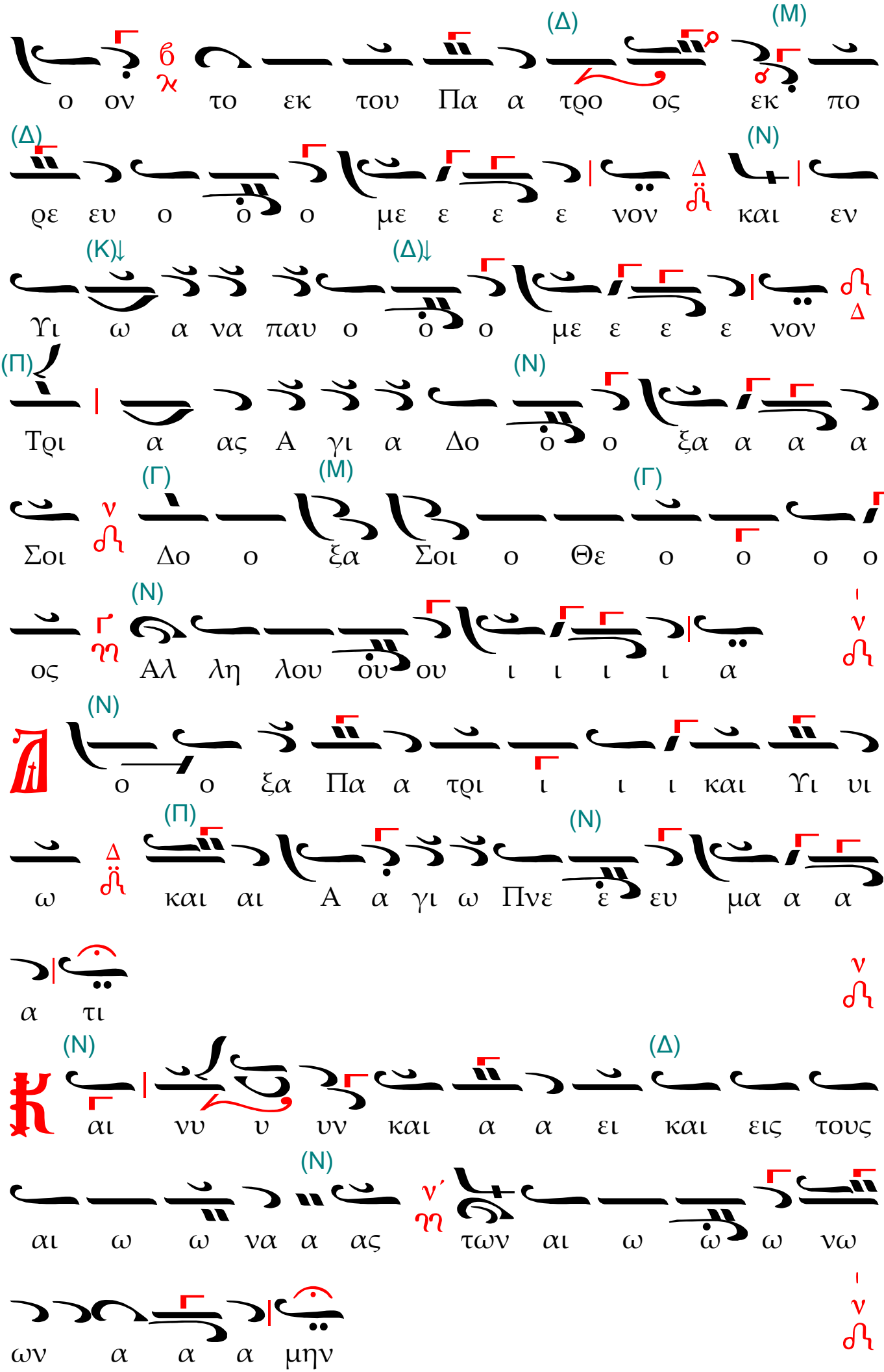
(Δ) (Μ) (Δ) (Ν) (Κ)⇓ (Δ)⇓ (Π) (Ν) (Γ) (Μ) (Γ) (Ν) (Ν) (Π) (Ν) (Ν) (Δ) (Ν)
ο ον το εκ του Πα α τρο ος εκ πο
ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν
Υι ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον
Τρι α ας Α γι α Δο ο ο ξα α α α
Σοι Δο ο ξα Σοι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι
ω και αι Α α γι ω Πνε ε ευ μα α α
α τι
αι νυ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω ω να α ας των αι ω ω ω νω
ων α α α μην

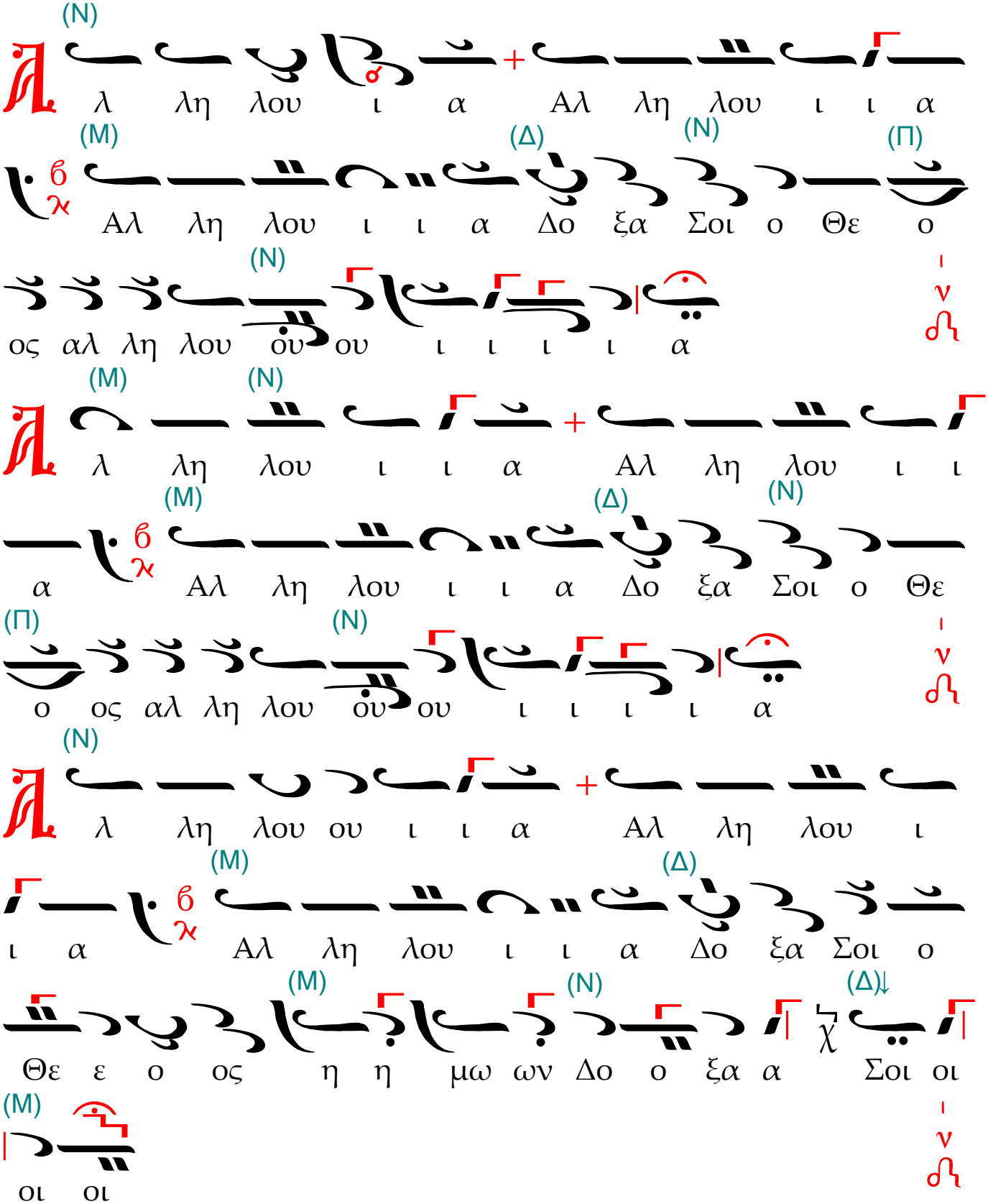

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ

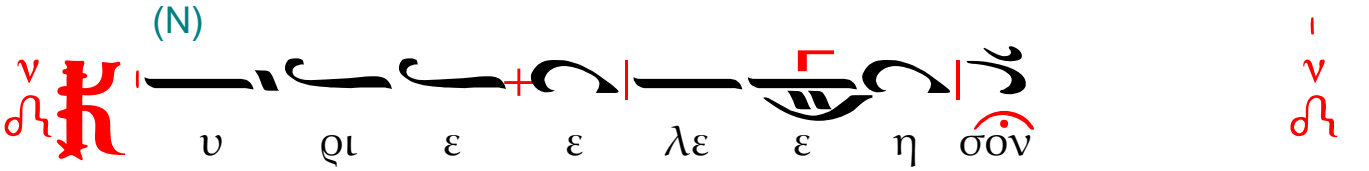

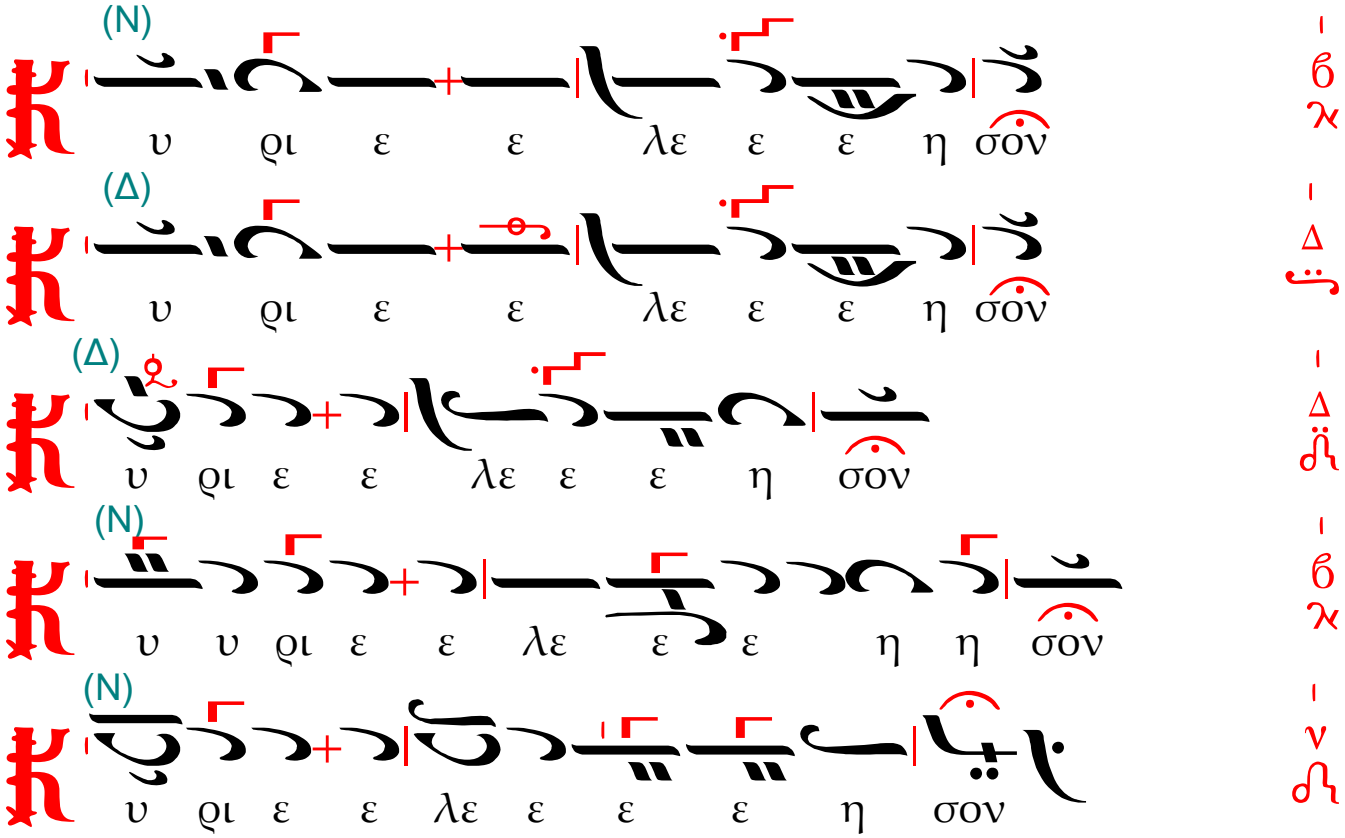

Ἕτερα Ἀθανασίου Καραμάνη

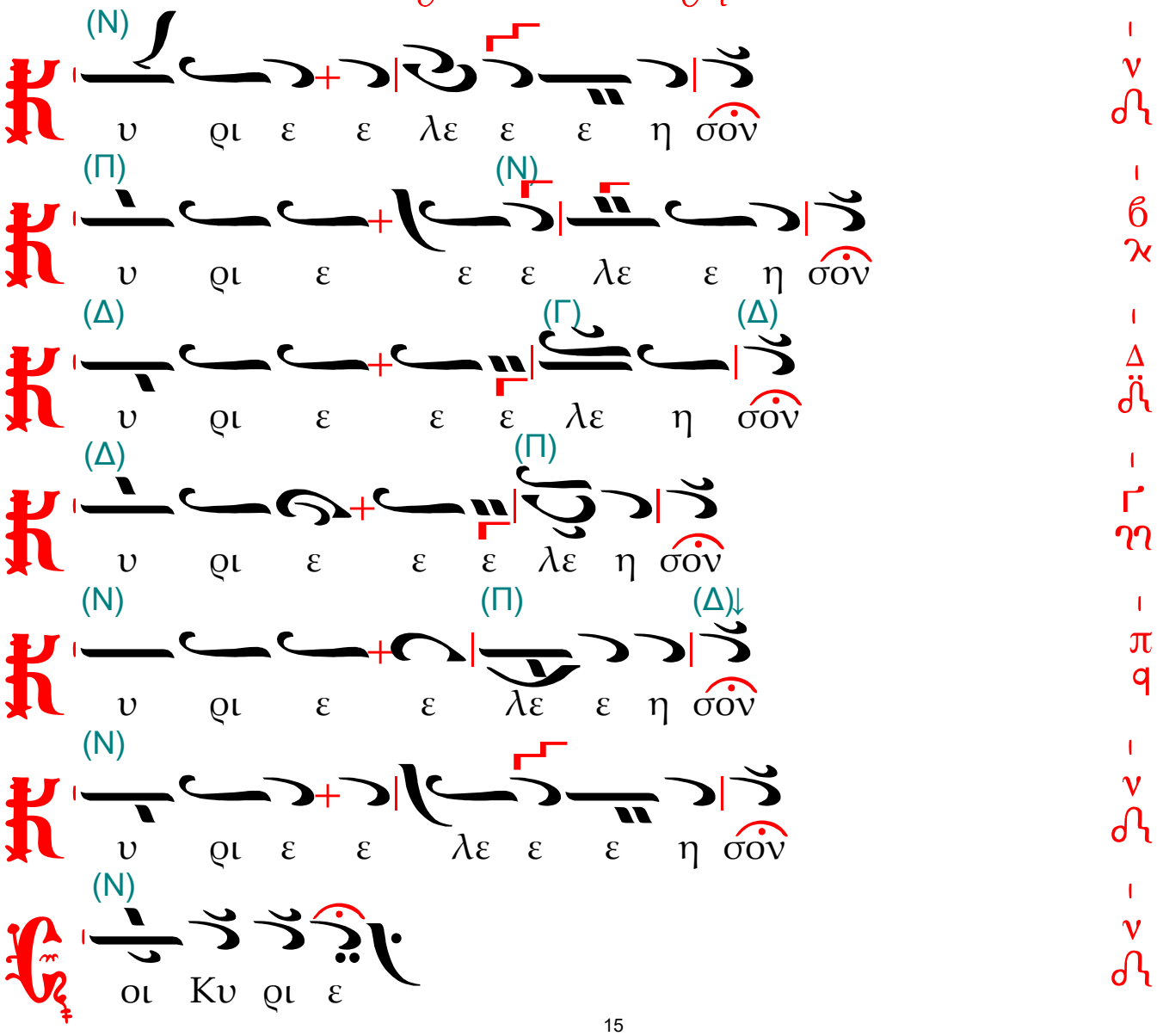

ΚΟΚΡΑΓΑΡΙΟΝ

Θὶς πρῶτον ἦχον καὶ ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος, μελοποιηθὲν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Κρητός, ἐξηγηθὲν δὲ ἐκ τῆς ἀρχαίας γραφῆς εἰς τὴν νέαν, ὑπὸ Πέτρου Συμεὼν τοῦ Ἁγιοταφίτου, Πρωτοψάλτου τοῦ ἐν Φαναρίῳ Ἁγιοταφικοῦ Μετοχίου ἐπὶ μακρὸν χρηματίσαντος.

Ἀνέκδοτον. Ἀρχεῖον Εὐαγγέλου Π. Τζελά.

Ἦχος Πα

Χρόνος ἀργὸς εἰρμολογικός.

Ρυθμὸς τετράσημος μετά τινων ἐξαιρέσεων.

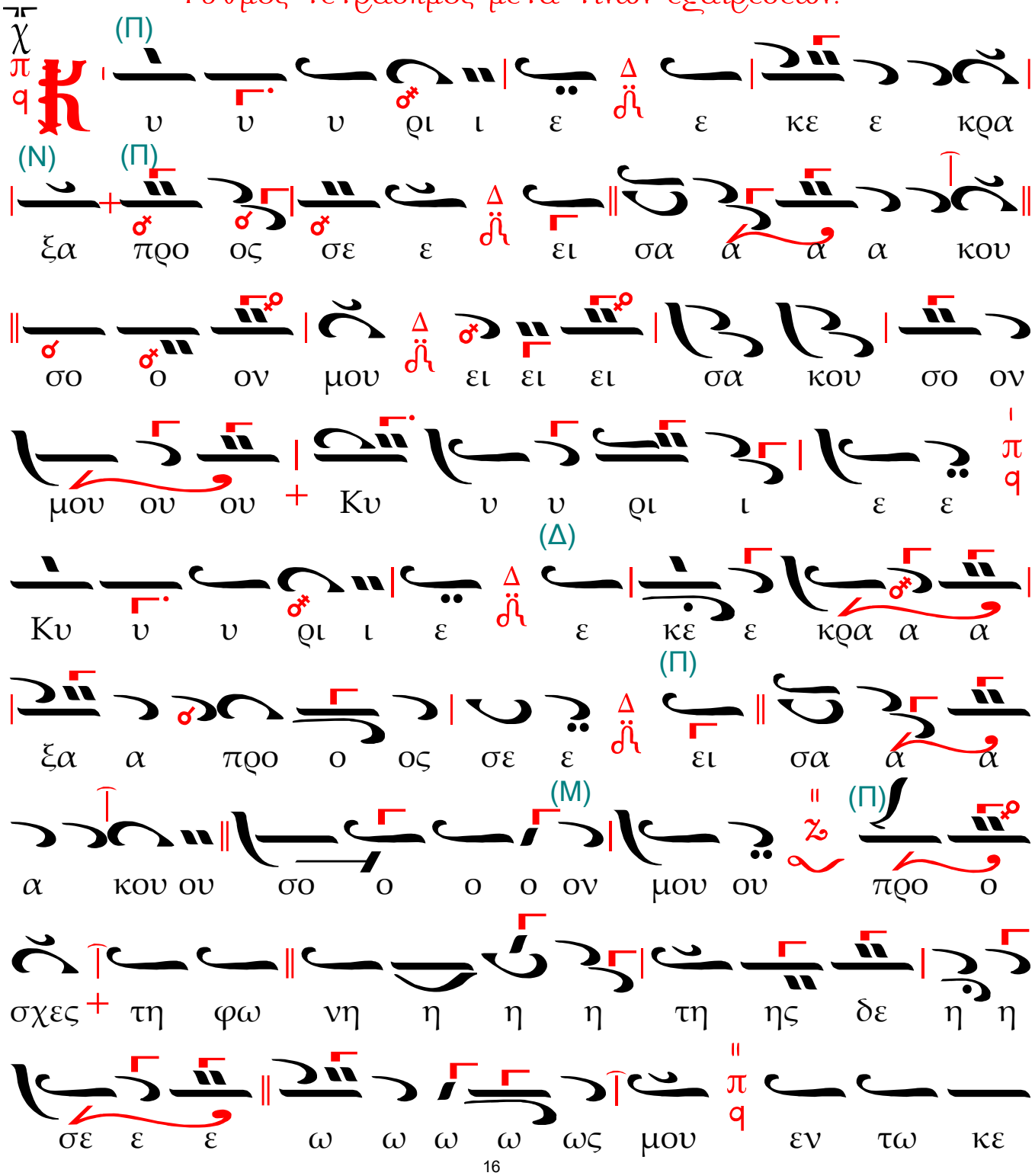

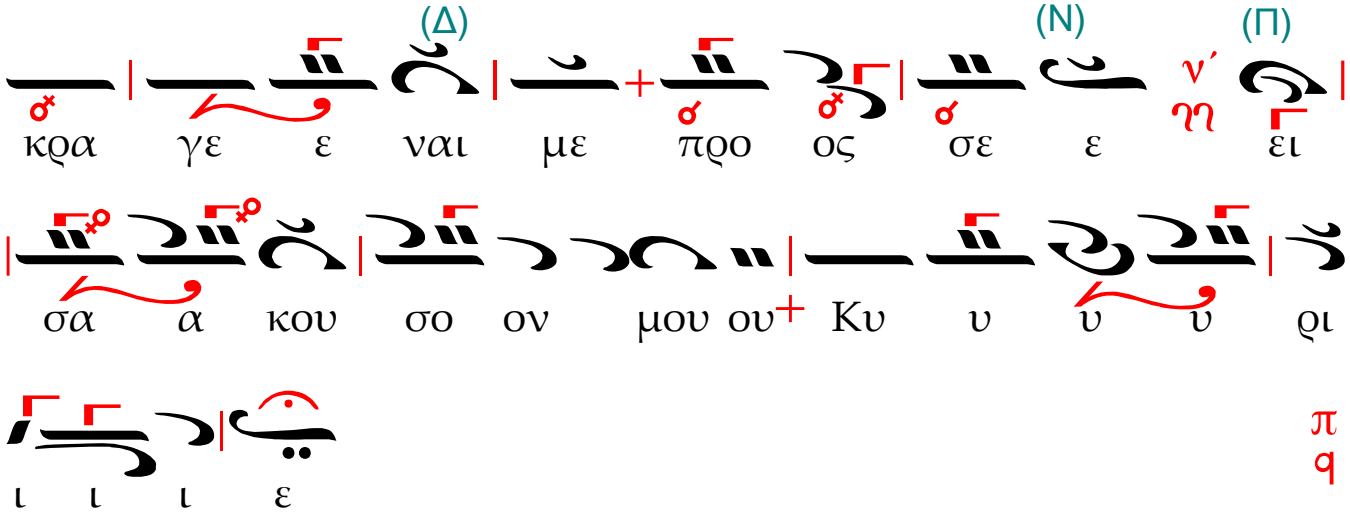
(Δ) (Ν) (Π)
κρα γε ε ναι με προ ος σε ε νη ει
σα α κου σο ον μου ου+ Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ε
π
q

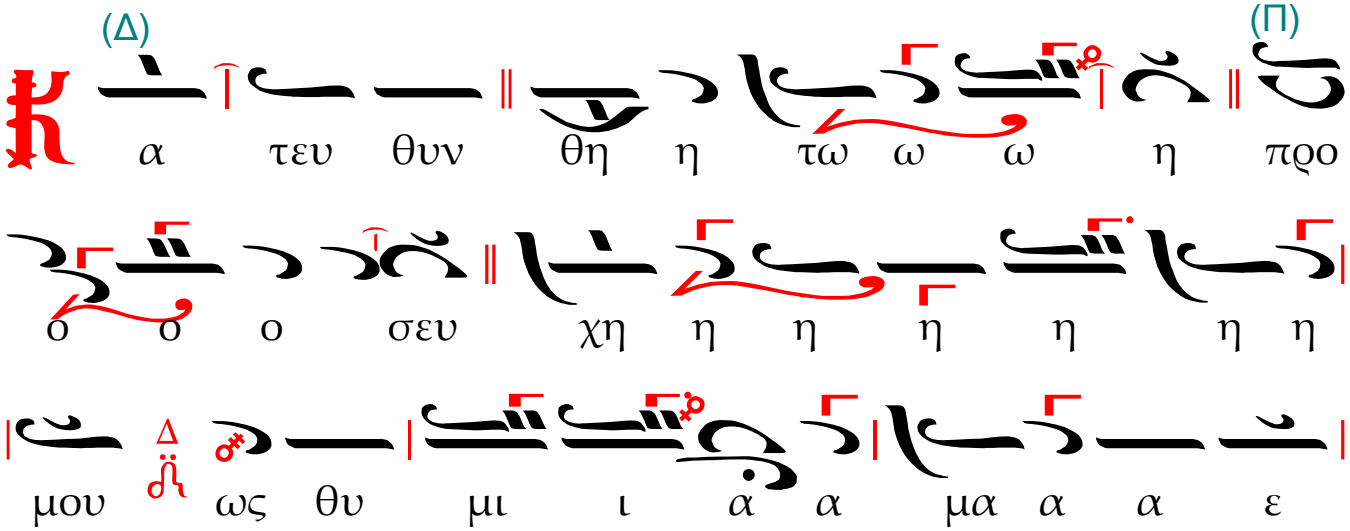
(Δ) (Π)
α τευ θυν θη η τω ω ω η προ
ο ο ο σευ χη η η η η η η
μου ως θυ μι ι α α μα α α ε
νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου ε ε ε
π
q
ε ε πα α α αρ σις των χει ει ρω ω
(Π)
ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι νη
(Μ) (Γ) (Δ)
η ει σα α κου σο ον μου ου+ Κυ υ
(Ν) (Π)
υ υ ρι ι ι ι ε
π
q

(Π)
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

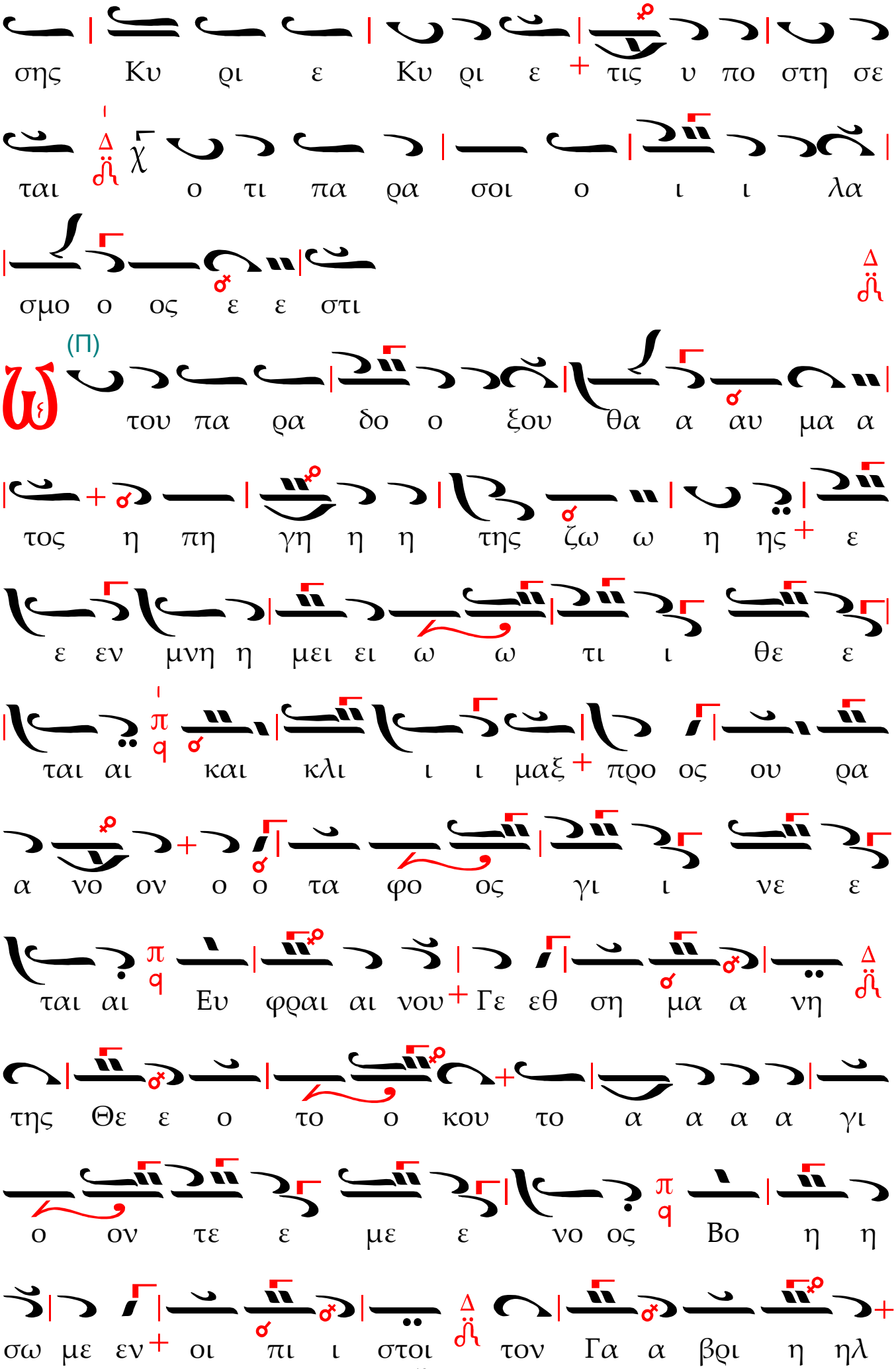
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε + τις υ πο στη σε
ται ο τι πα ρα σοι ο ι ι λα
σμο ο ος ε ε στι
(Π)
του πα ρα δο ο ξου θα α αυ μα α
τος η πη γη η η της ζω ω η ης + ε
ε εν μνη η μει ει ω ω τι ι θε ε
ται αι και κλι ι ι μαξ + προ ος ου ρα
α νο ον ο ο τα φο ος γι ι νε ε
ται αι Ευ φραι αι νου + Γε εθ ση μα α νη
της Θε ε ο το ο κου το α α α α γι
ο ον τε ε με ε νο ος Βο η η
σω με εν + οι πι ι στοι τον Γα α βρι η ηλ

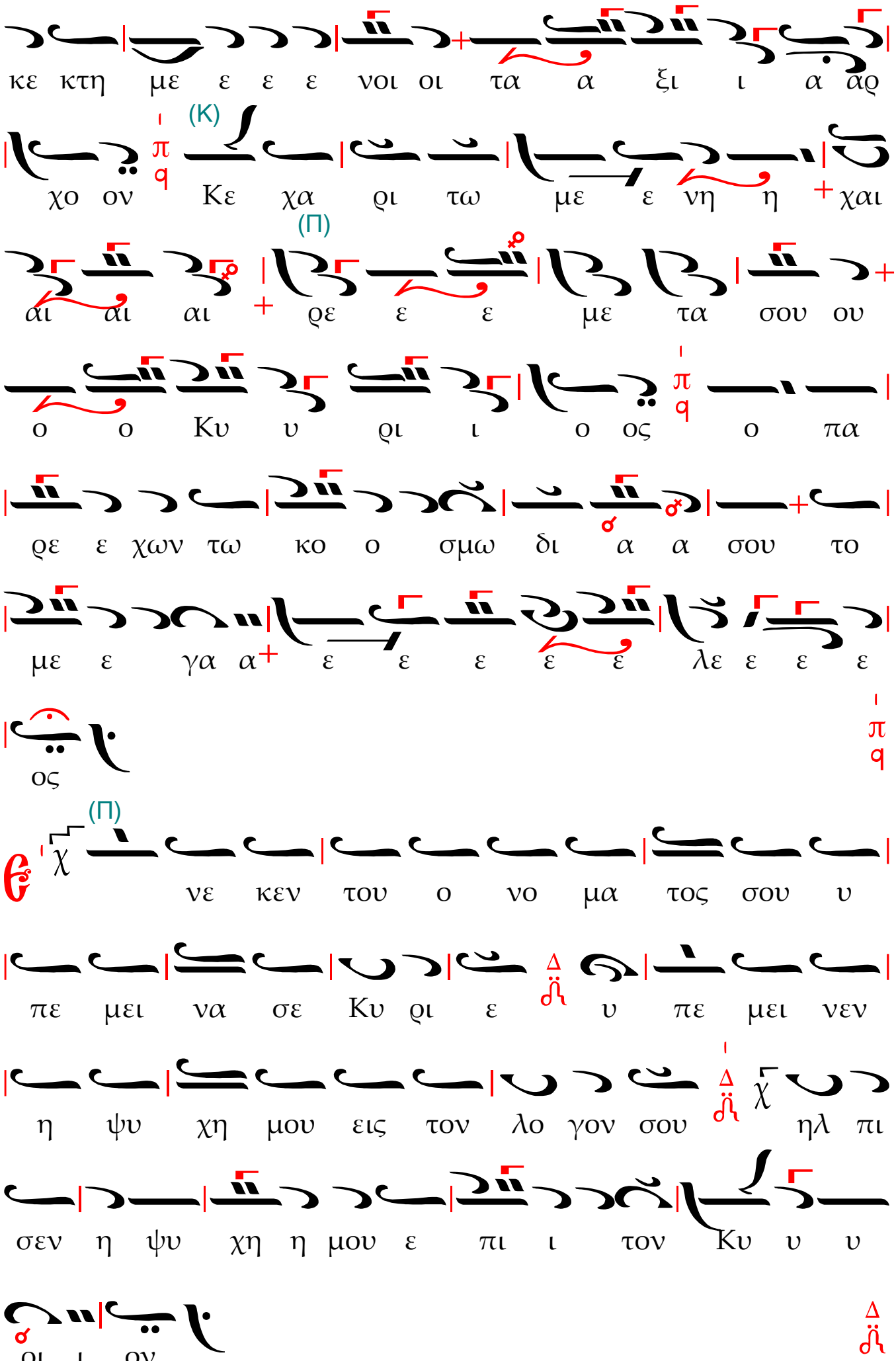
κε κτη με ε ε ε νοι οι τα α ξι ι α αρ
(Κ)
χο ον Κε χα ρι τω με ε νη η χαι
(Π)
αι αι αι ρε ε ε με τα σου ου
ο ο Κυ υ ρι ι ο ος ο πα
ρε ε χων τω κο ο σμω δι α α σου το
με ε γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε
ος
(Π)
νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
σεν η ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυ υ υ
ρι ι ον

(Τὸ αὐτὸ)

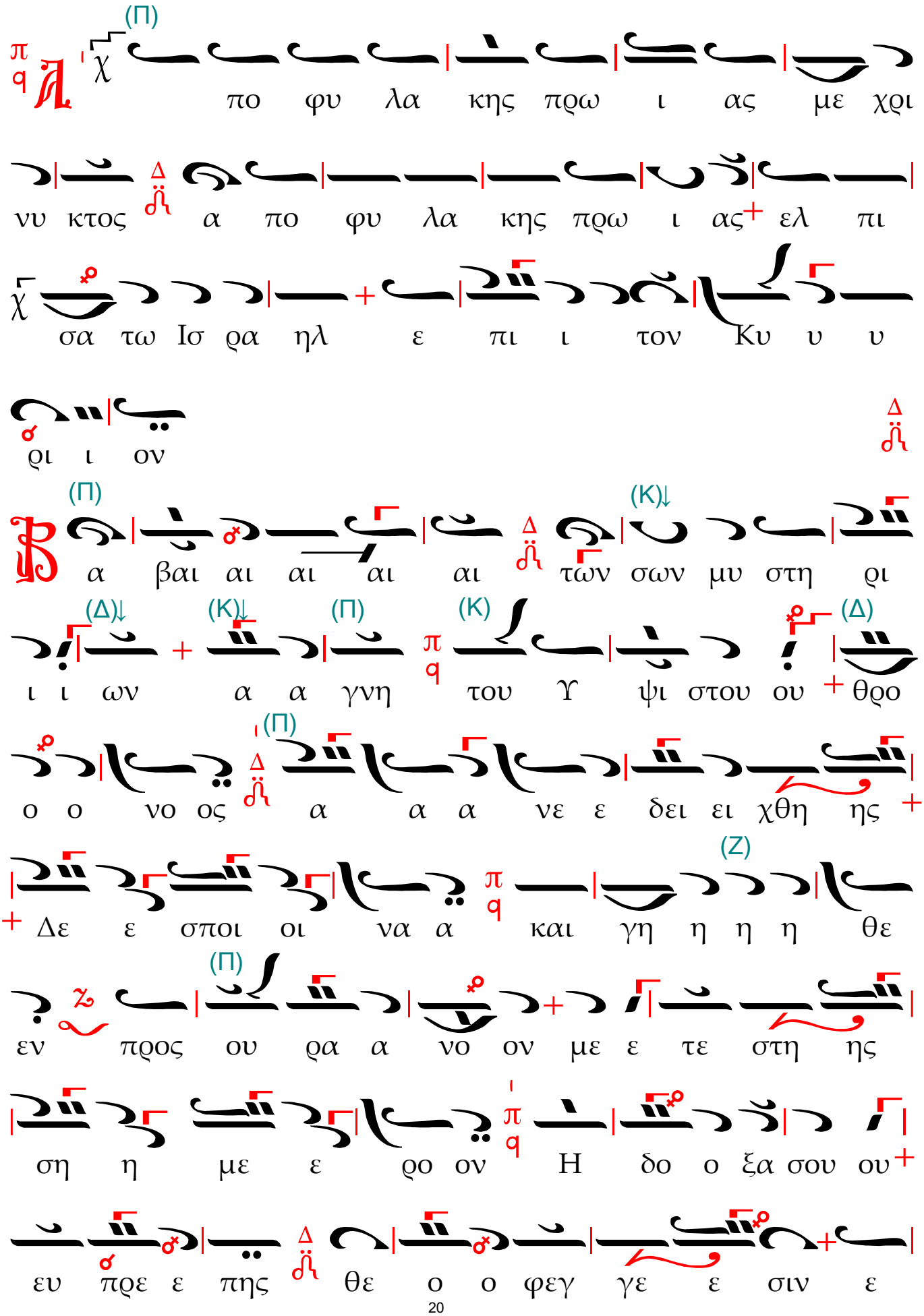
(Π)
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ υ υ
ρι ι ον
(Π) (Κ)⇓
α βαι αι αι αι αι τῶν σων μυ στη ρι
(Δ)⇓ (Κ)⇓ (Π) (Κ) (Δ)
ι ι ων α α γνη του Υ ψι στου ου θρο
(Π)
ο ο νο ος α α α νε ε δει ει χθη ης
(Ζ)
Δε ε σποι οι να α και γη η η η θε
(Π)
εν προς ου ρα α νο ον με ε τε στη ης
ση η με ε ρο ον Η δο ο ξα σου ου
ευ πρε ε πης θε ο ο φεγ γε ε σιν ε

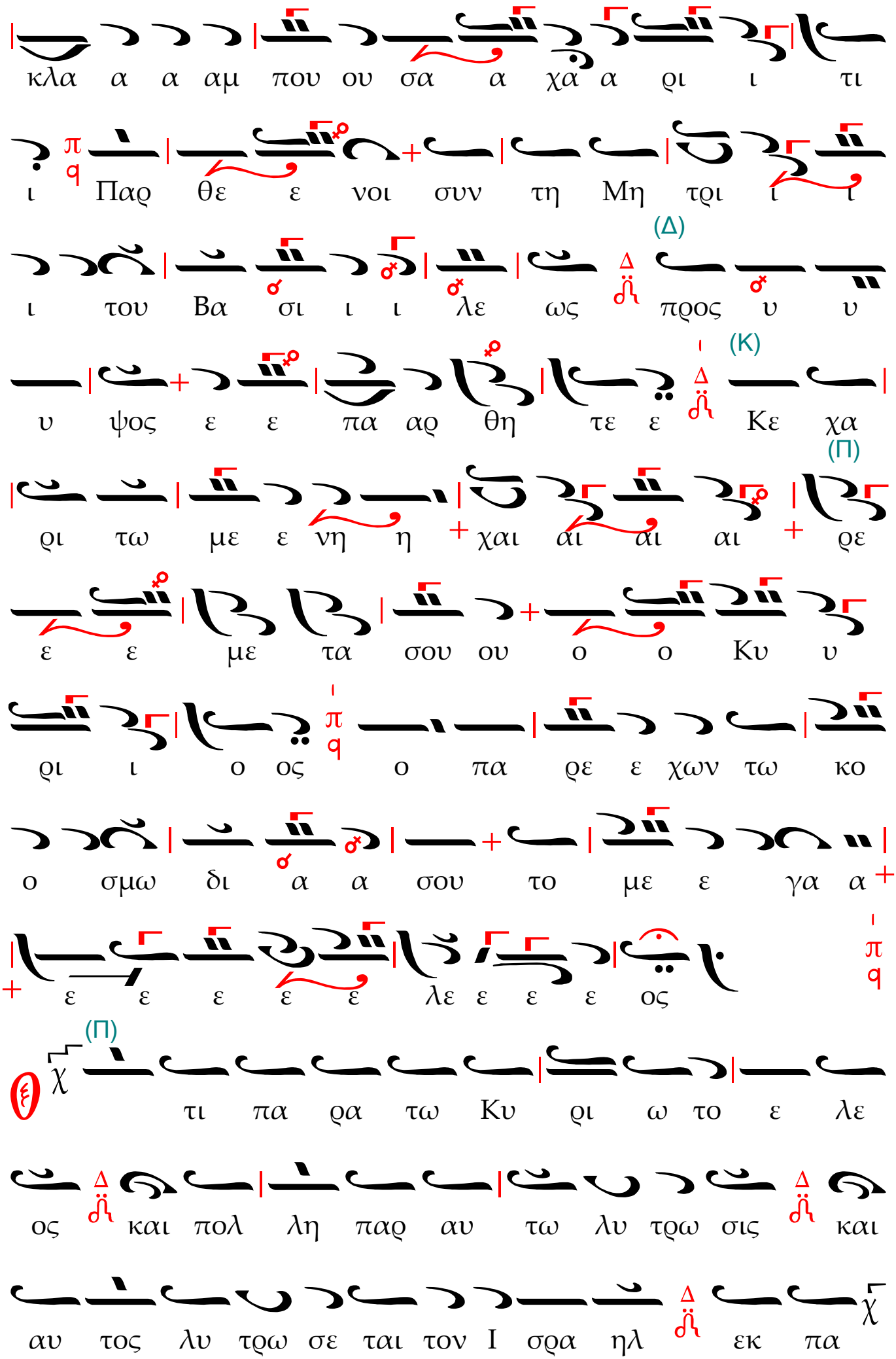
κλα α α αμ που ου σα α χα α ρι ι τι
ι Παρ θε ε νοι συν τη Μη τρι ι ι
ι του Βα σι ι ι λε ως προς υ υ
υ ψος ε ε πα αρ θη τε ε Κε χα
ρι τω με ε νη η χαι αι αι αι ρε
ε ε με τα σου ου ο ο Κυ υ
ρι ι ο ος ο πα ρε ε χων τω κο
ο σμω δι α α σου το με ε γα α
ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος
τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και
αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα

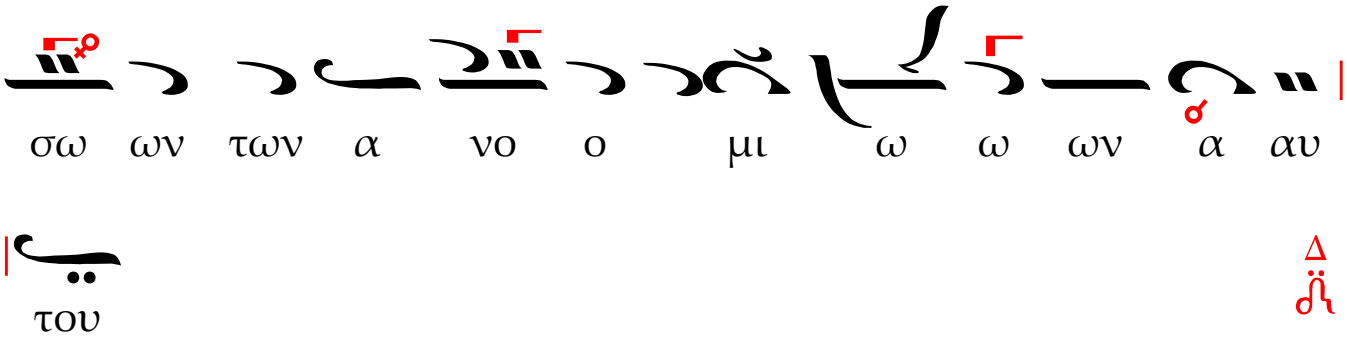
σω ων των α νο ο μι ω ω ων α αυ
του

(Τὸ αὐτό)

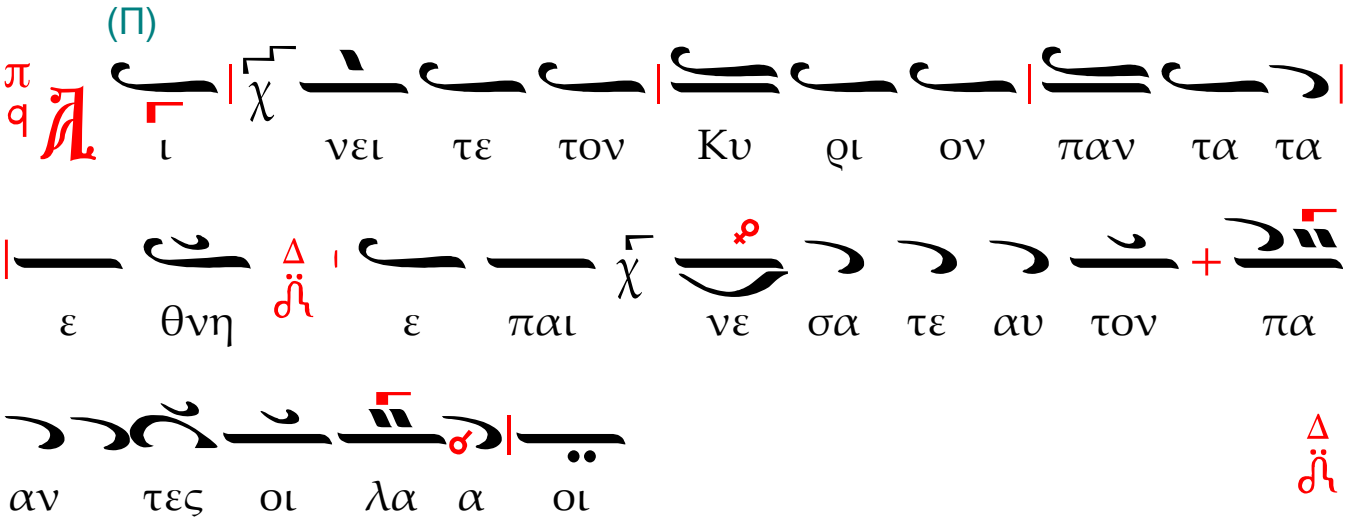
(Π)
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα
αν τες οι λα α οι

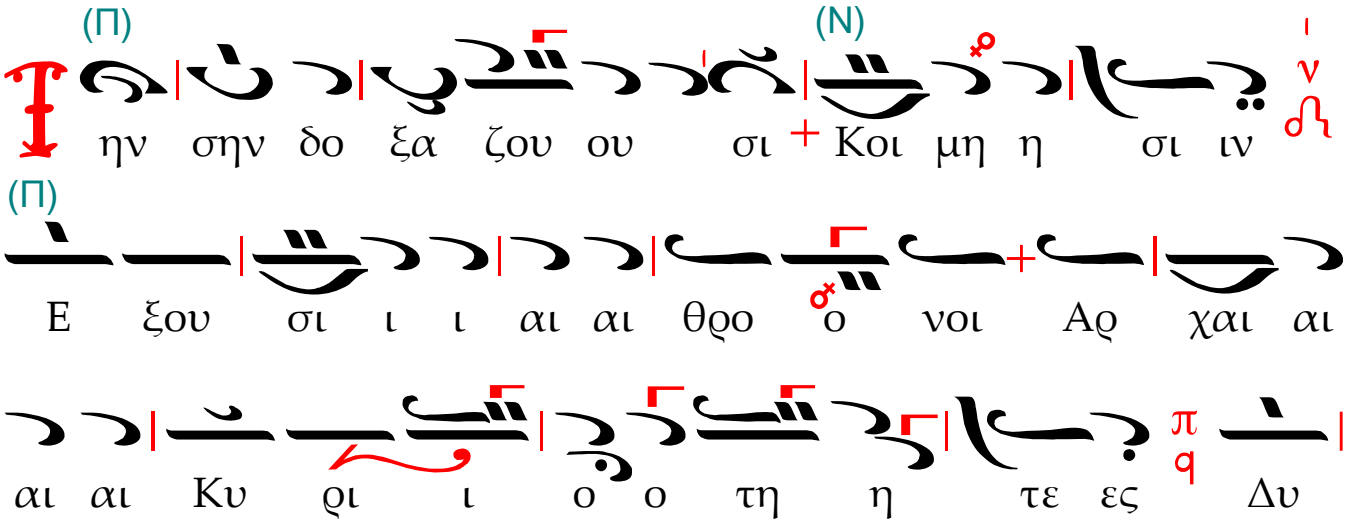
(Π)
(Ν)
ην σην δο ξα ζου ου σι Κοι μη η σι ιν
(Π)
Ε ξου σι ι ι αι αι θρο ο νοι Αρ χαι αι
αι αι Κυ ρι ι ο ο τη η τε ες Δυ
να α μεις και αι Χε ρου ου βιμ και τα φρι ι
κτα α α Σε ε ρα α α φι ιμ Α
γα αλ λον ται αι γη γε ε νεις ε πι τη

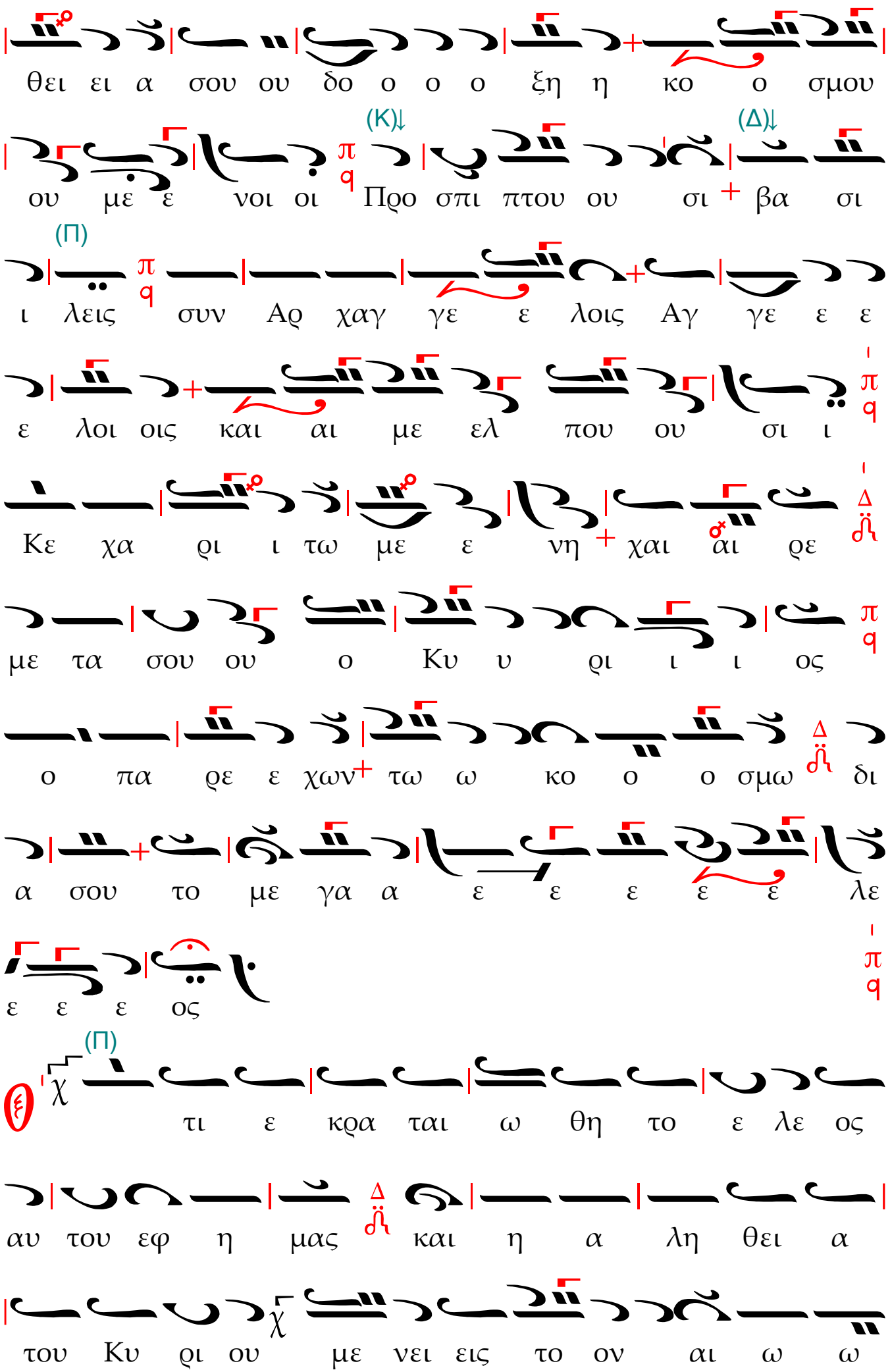
θει ει α σου ου δο ο ο ο ξη η κο ο σμου
(Κ)
(Δ)
ου με ε νοι οι Προ σπι πτου ου σι + βα σι
(Π)
ι λεις συν Αρ χαγ γε ε λοις Αγ γε ε ε
ε λοι οις και αι με ελ που ου σι ι
Κε χα ρι ι τω με ε νη + χαι αι ρε
με τα σου ου ο Κυ υ ρι ι ι ος
ο πα ρε ε χων + τω ω κο ο ο σμω δι
α σου το με γα α ε ε ε ε ε λε
ε ε ε ος
(Π)
τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας και η α λη θει α
του Κυ ρι ου με νει εις το ον αι ω ω

(Τὸ αὐτὸ)

Τὸ Δοξαστικὸν «Θεαρχίῳ Νεύματι»

Εἰς σύντομον στιχηραρικὸν μέλος, Ὀκτάηχον, Δίχορον.

Ἄρχεται ἀπὸ ἦχον πρῶτον, ἔχοντα τὴν βάσιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ΚΘ.

Ἦχος α

Ὁ Δεξιὸς

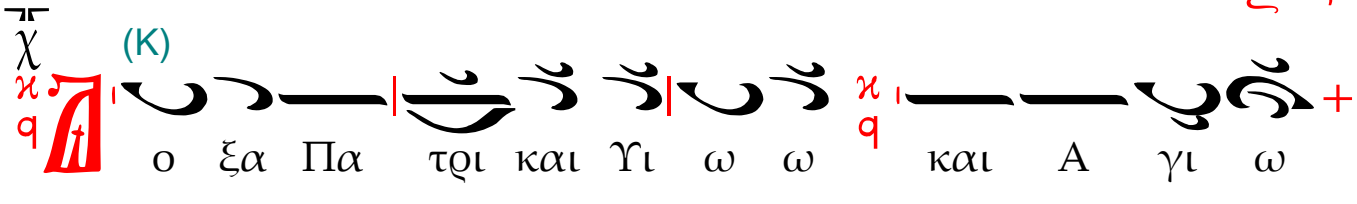

Ὁ Ἀριστερὸς

Ὁ Δεξιὸς

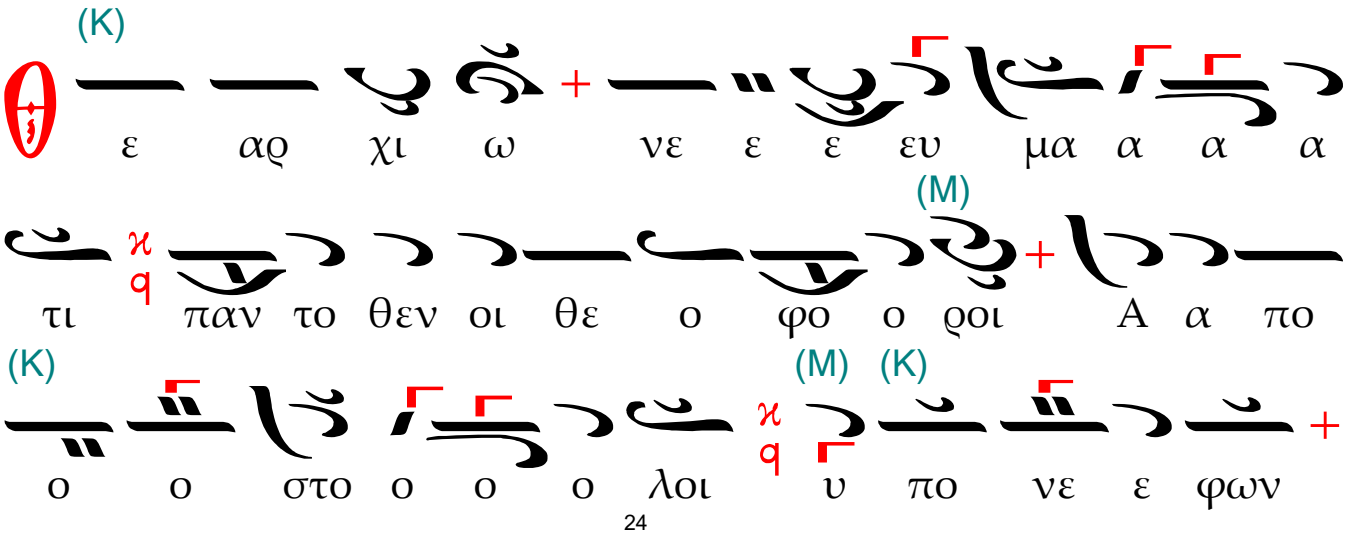

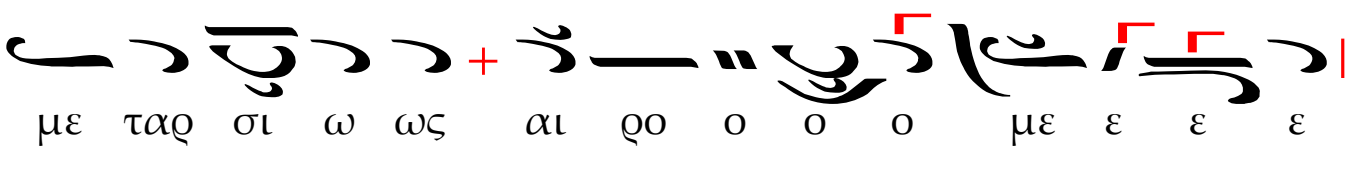

Ὁ Ἀριστερὸς

Ἦχος πλ. α΄

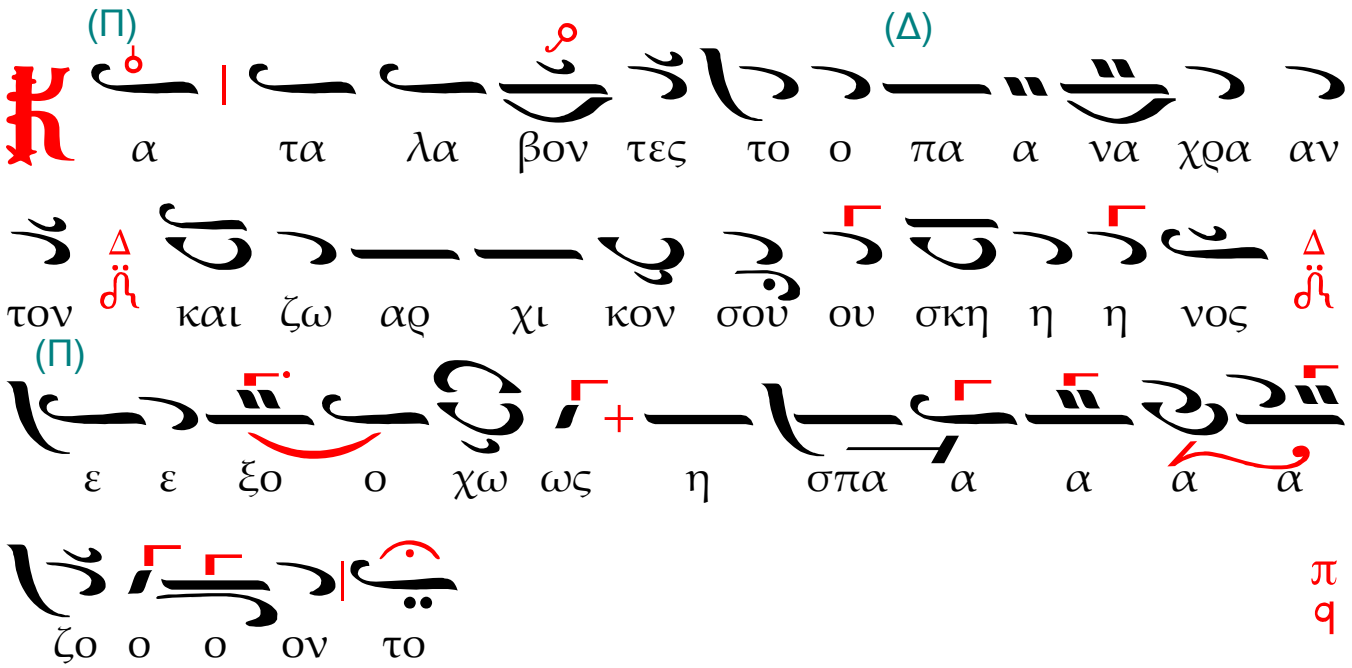

Ὁ Δεξιὸς

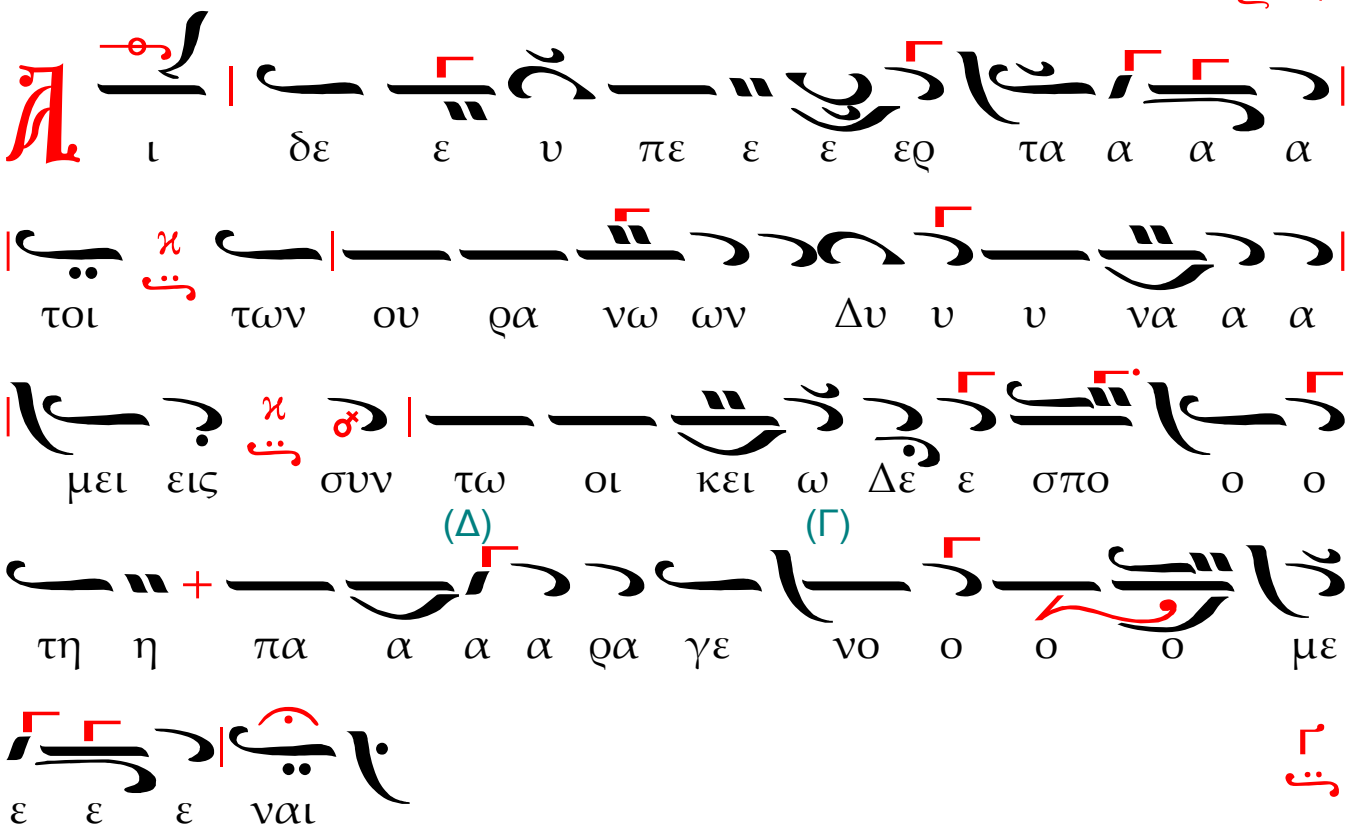

Ὁ Ἀριστερὸς

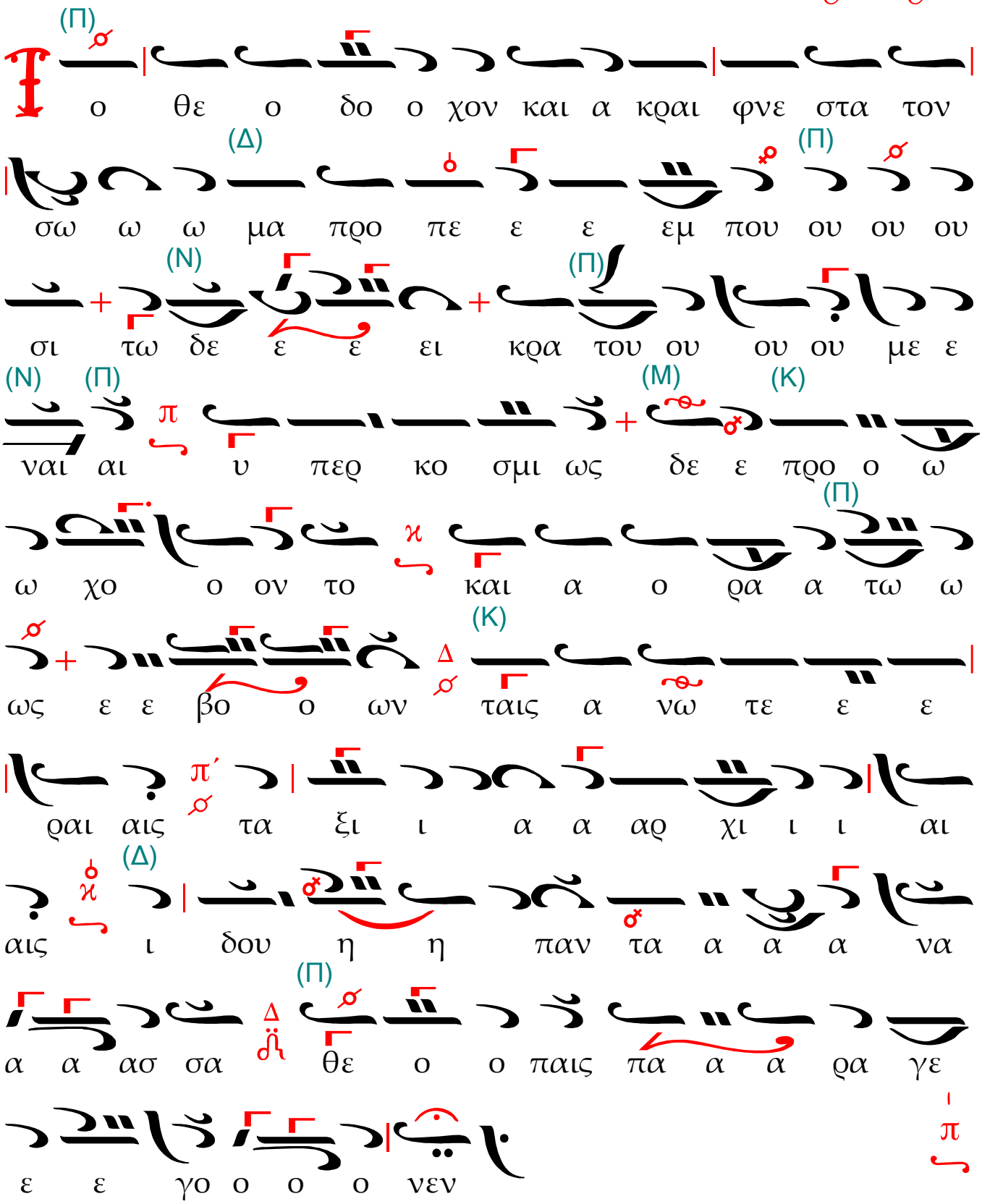

Ὁ Δεξιὸς

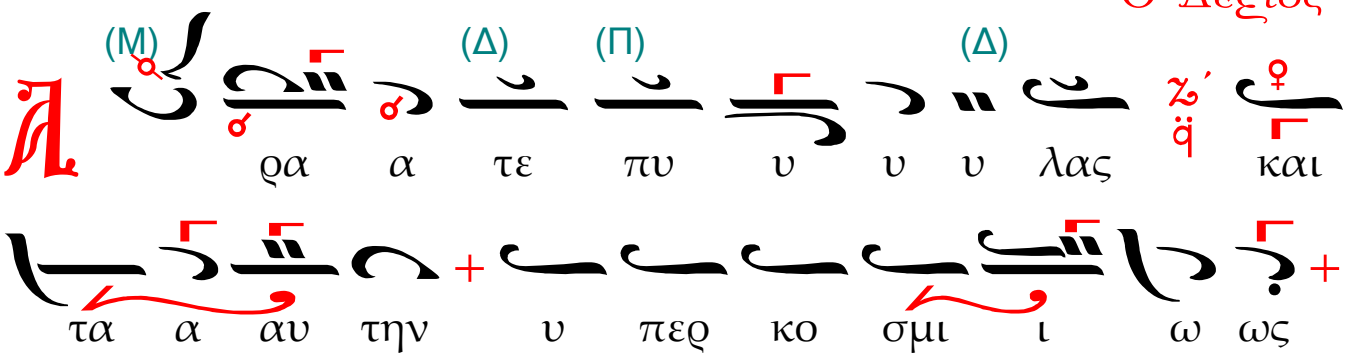

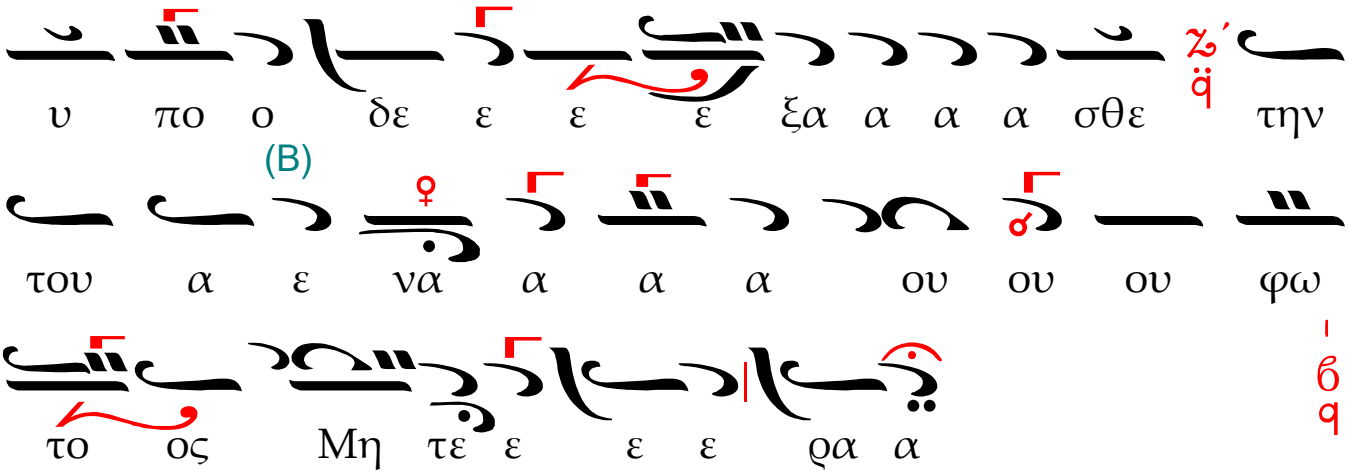

Ὁ Ἀριστερὸς

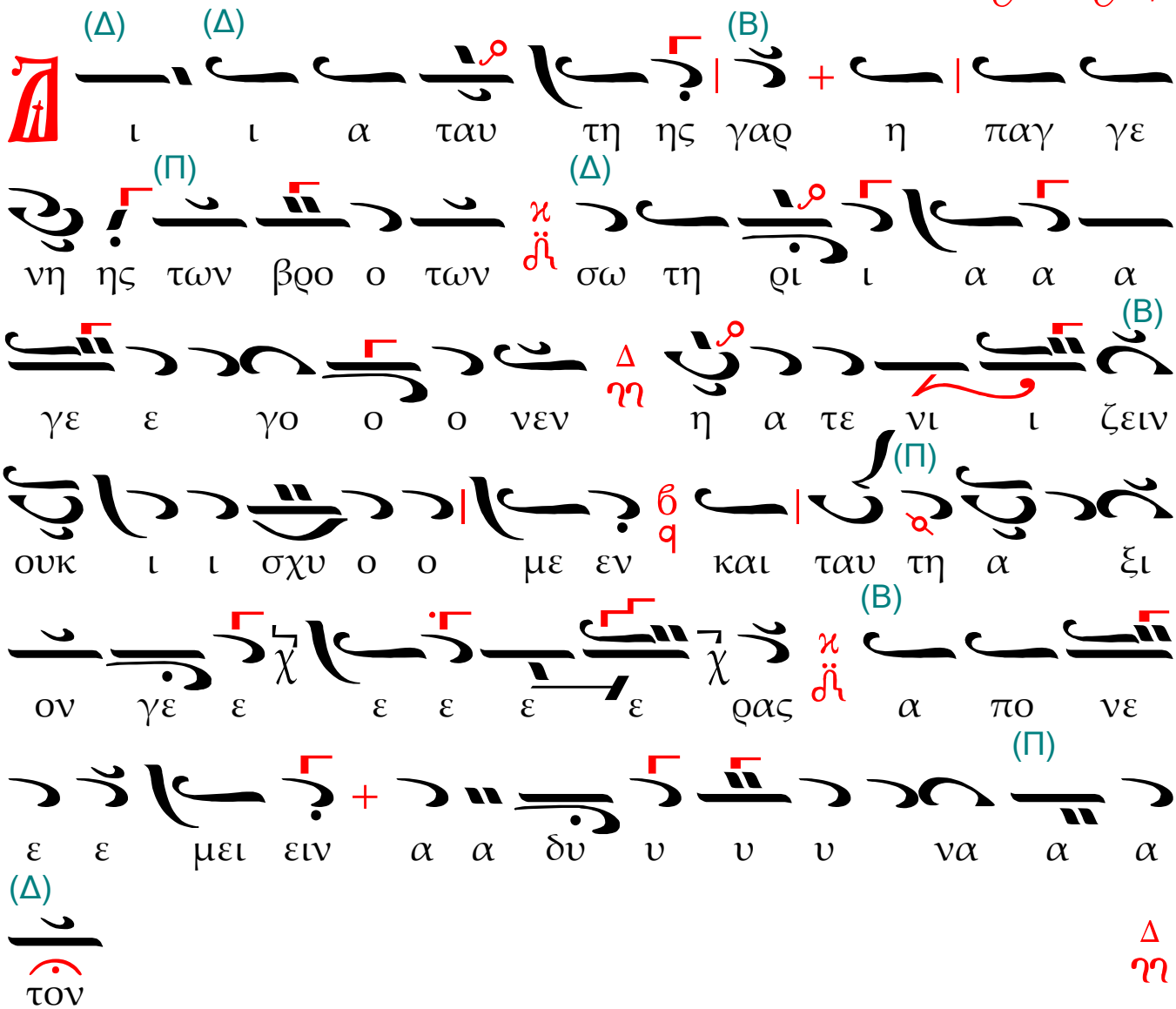

Ὁ Δεξιὸς

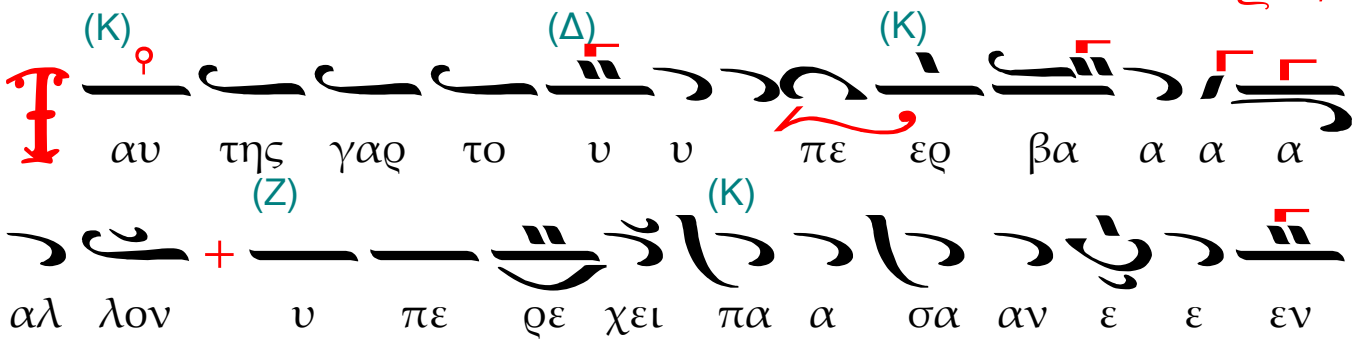

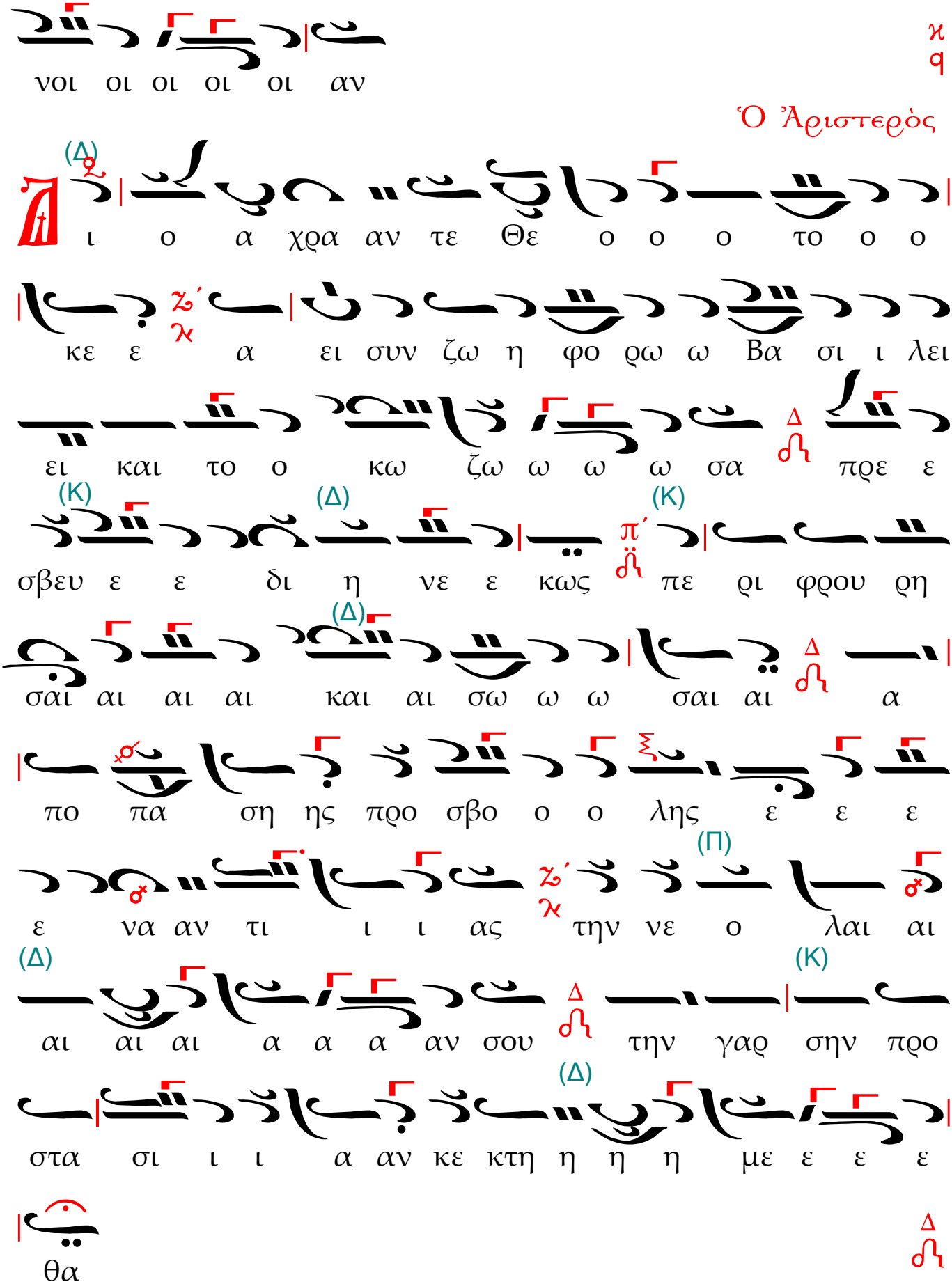
νοι οι οι οι οι αν
Ὁ Ἀριστερὸς
ι ο α χρα αν τε Θε ο ο ο το ο ο
κε ε α ει συν ζω η φο ρω ω Βα σι ι λει
ει και το ο κω ζω ω ω ω σα πρε ε
σβευ ε ε δι η νε ε κως πε ρι φρου ρη
σαι αι αι αι και αι σω ω ω σαι αι α
πο πα ση ης προ σβο ο ο λης ε ε ε
ε να αν τι ι ι ας την νε ο λαι αι
αι αι αι α α α αν σου την γαρ σην προ
στα σι ι ι α αν κε κτη η η η με ε ε ε
θα
Ὁ Δεξιὸς
ις τους αι ω ω ω να ας α γλα ο

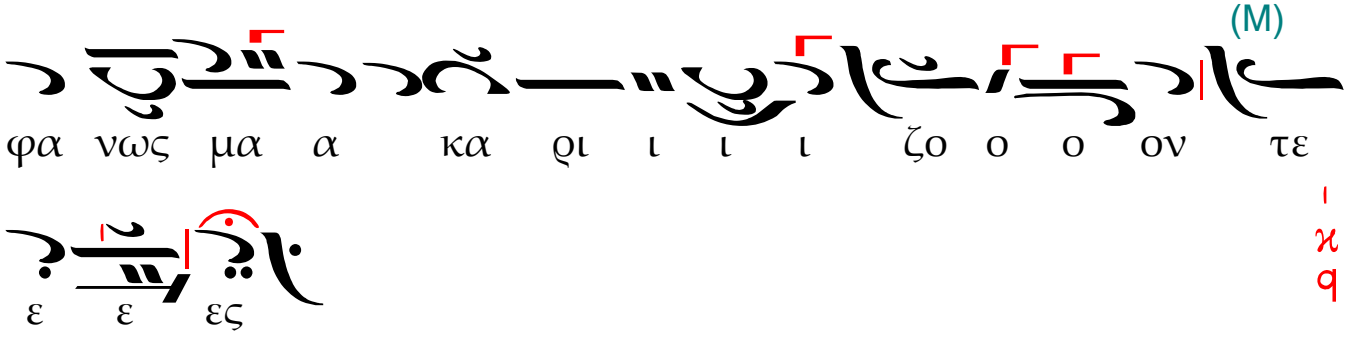

(Ἕτερον Ἀντωνίου Σιγάλα)

Ἦχος δ΄ Πα

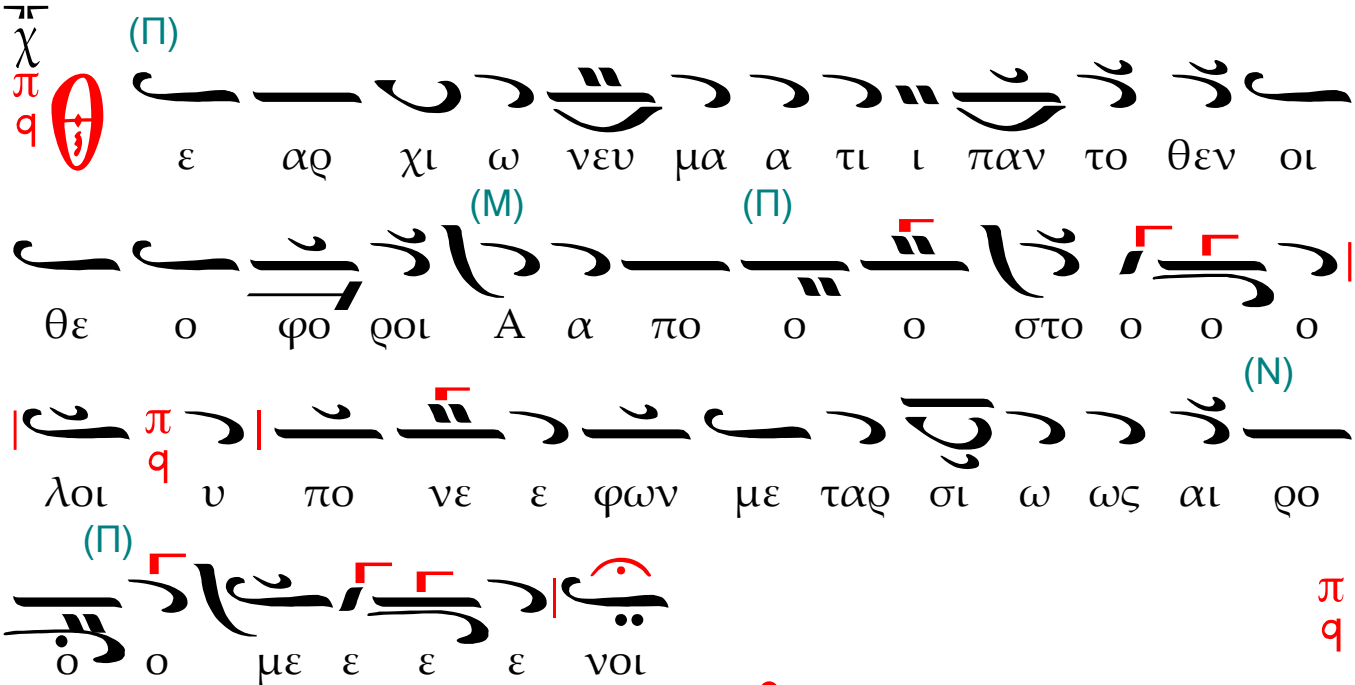

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

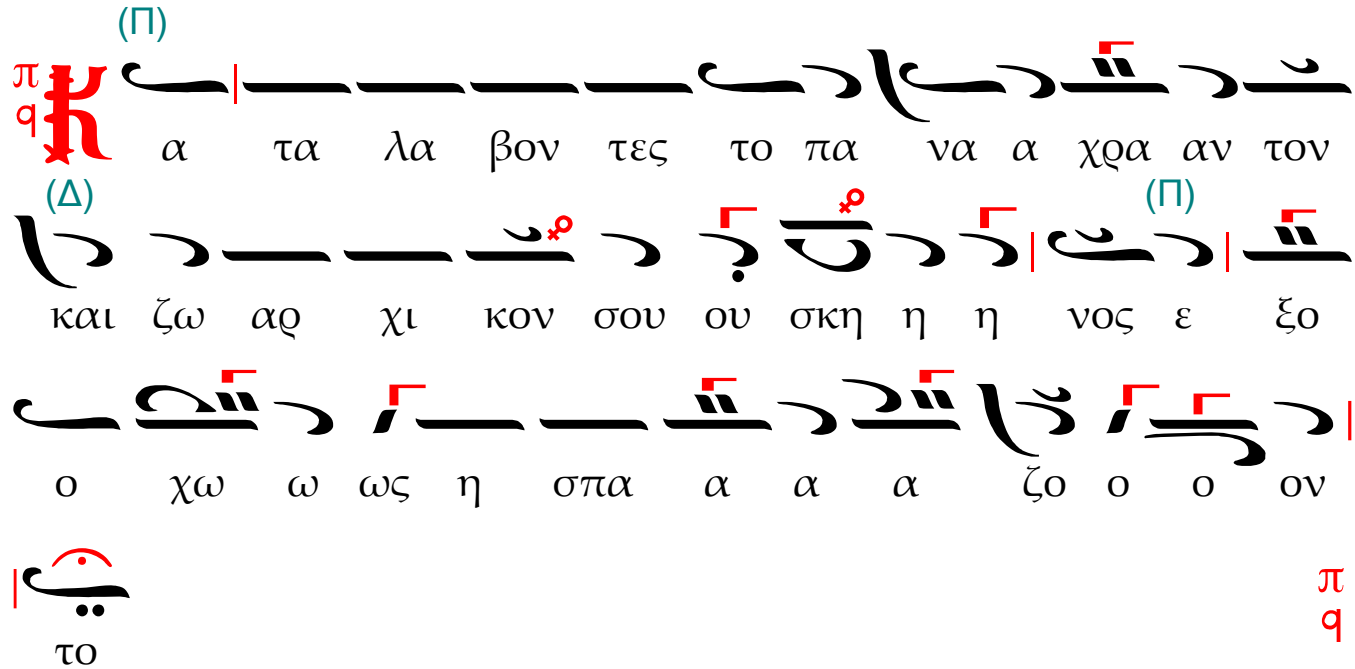

Ἦχος πλ. δ΄

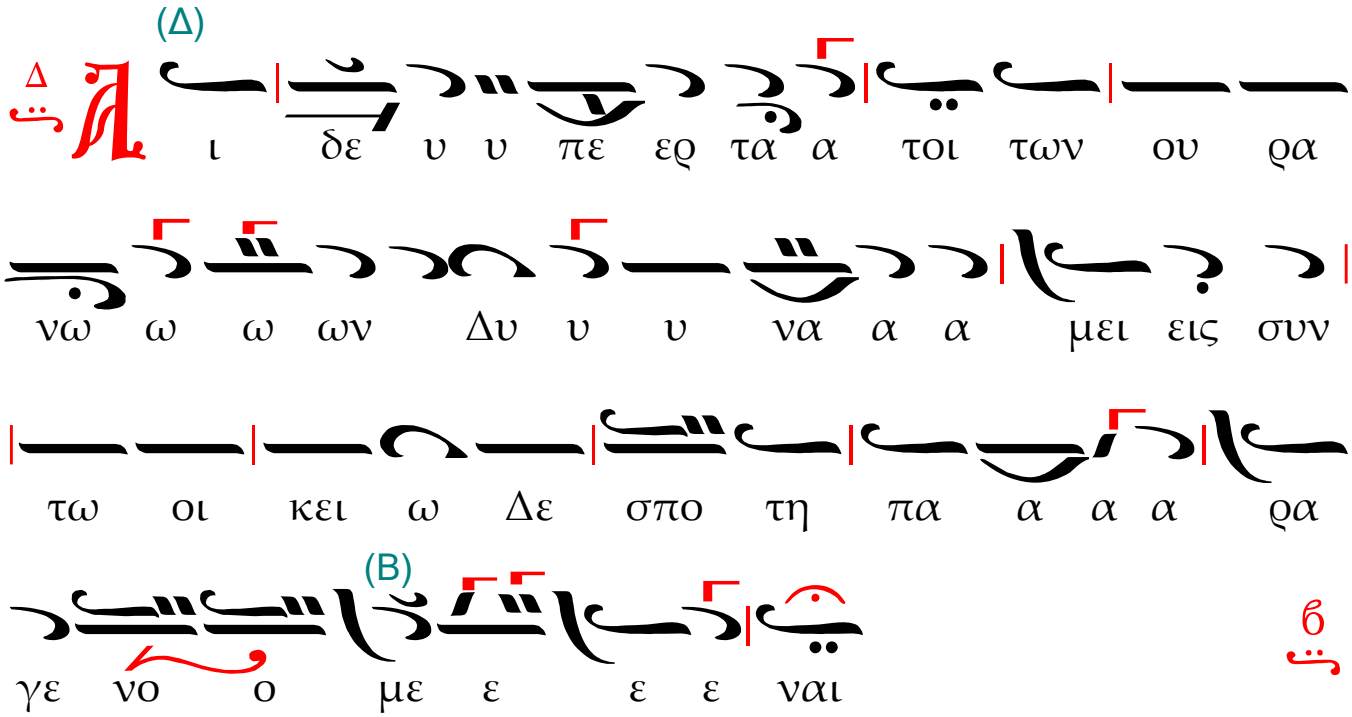

Ἦχος πλ. α΄

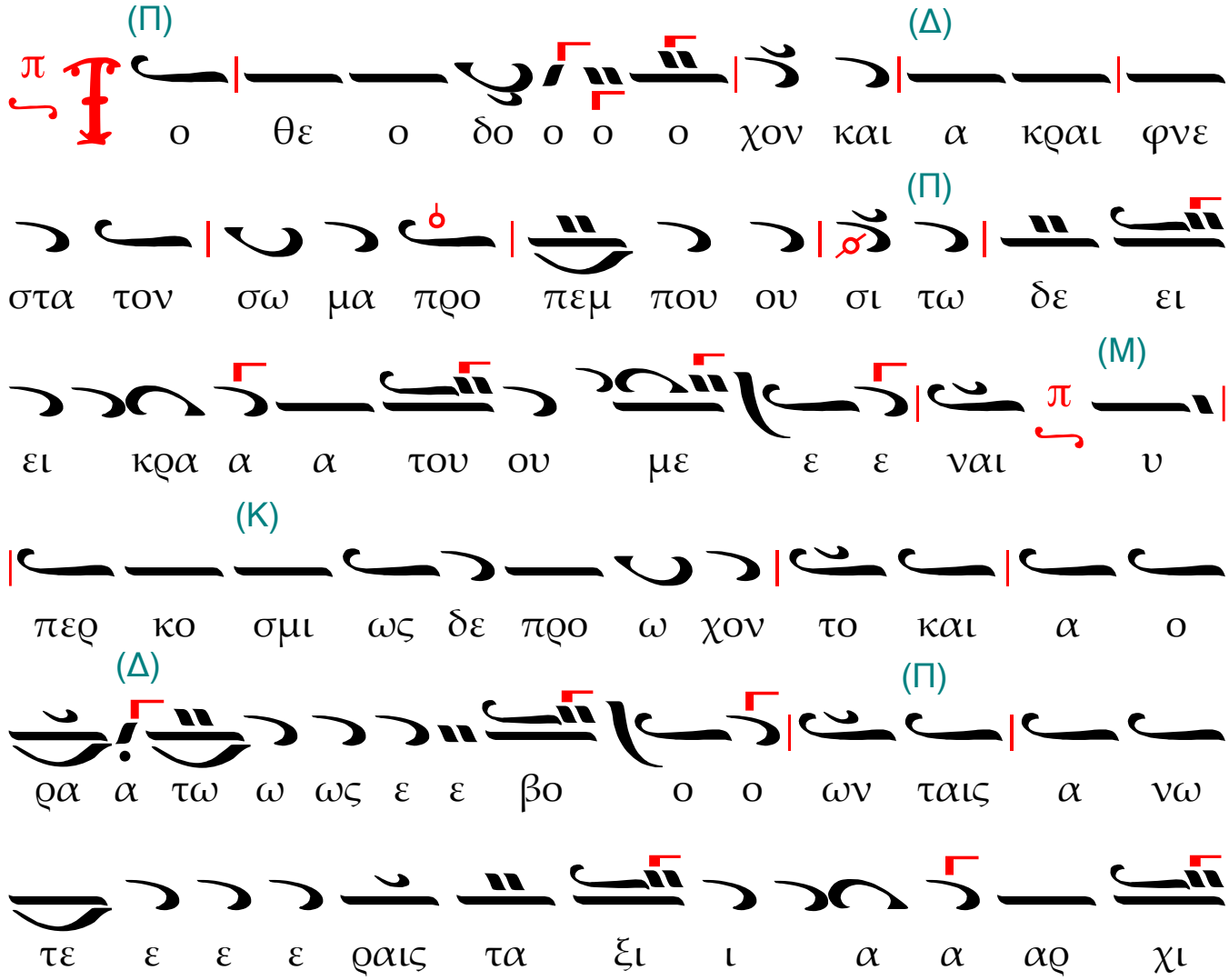

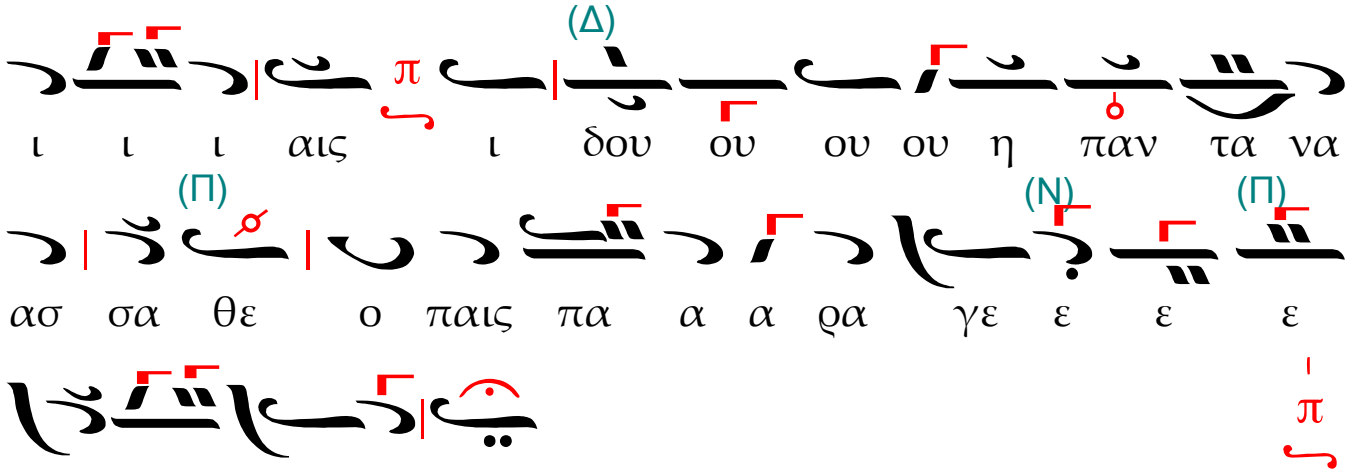

Ἦχος πλ. α

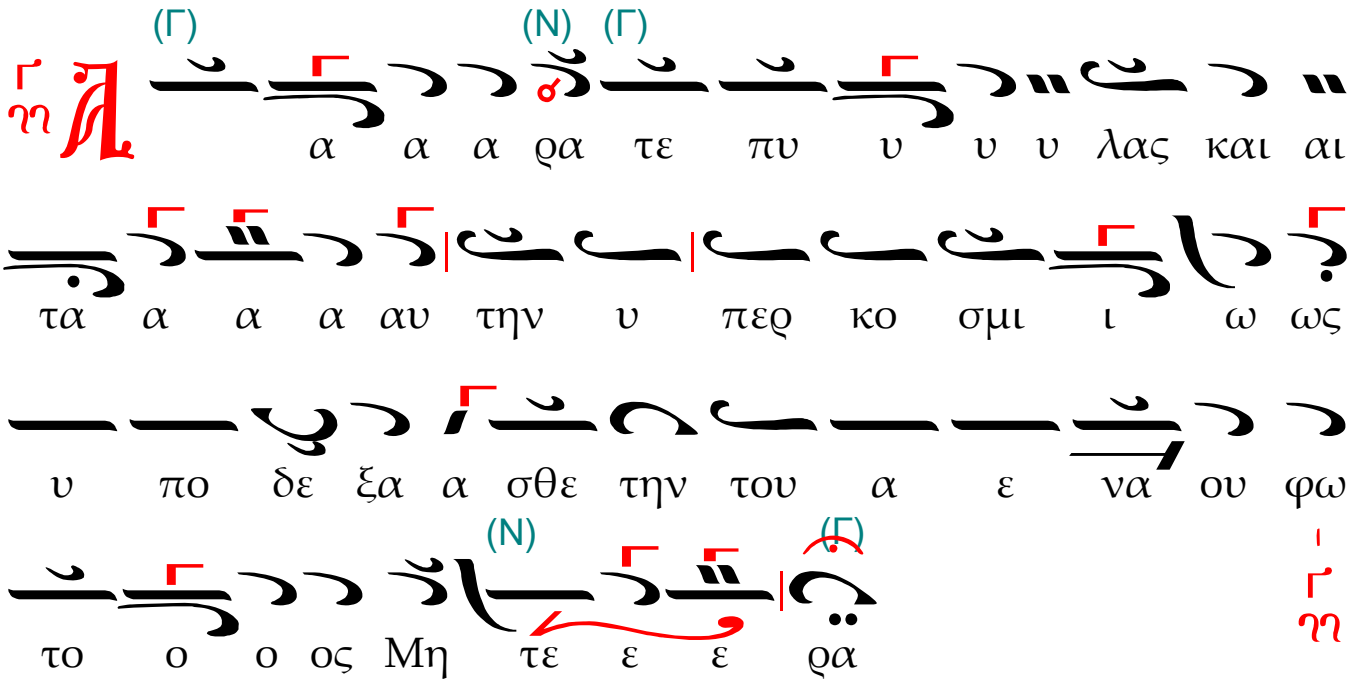

Ἦχος πλ. α

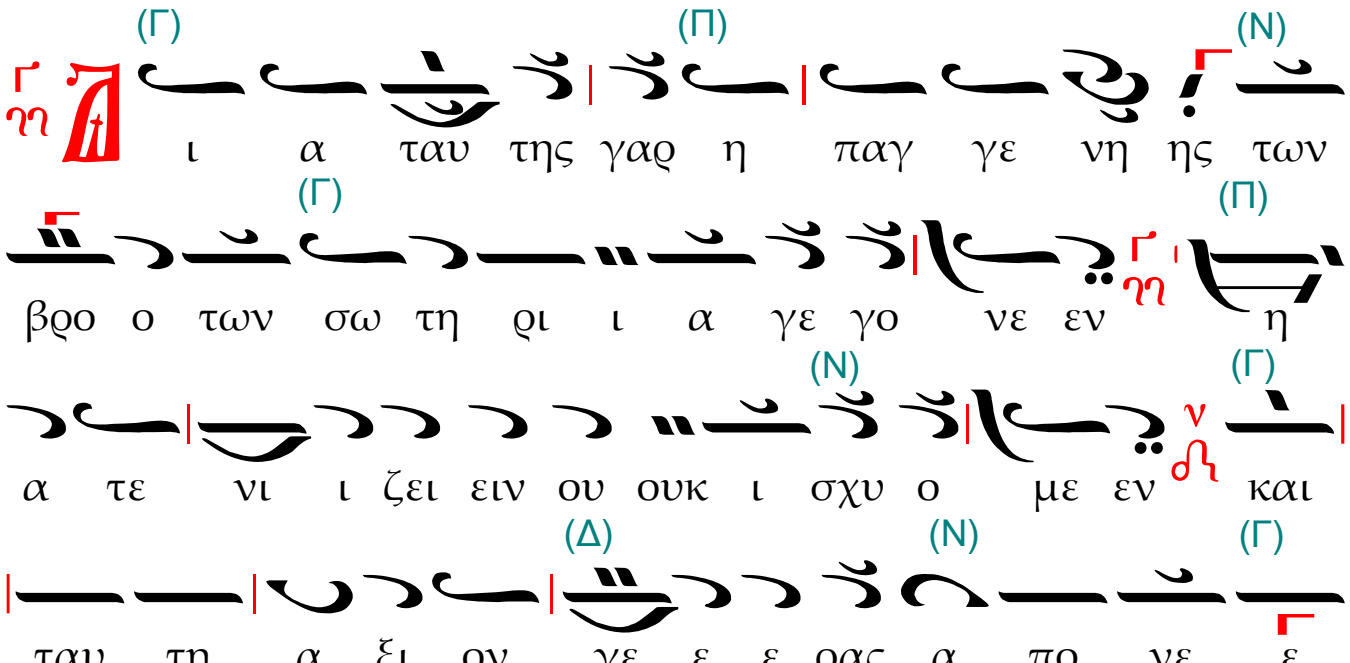

Ἦχος πλ. δ΄

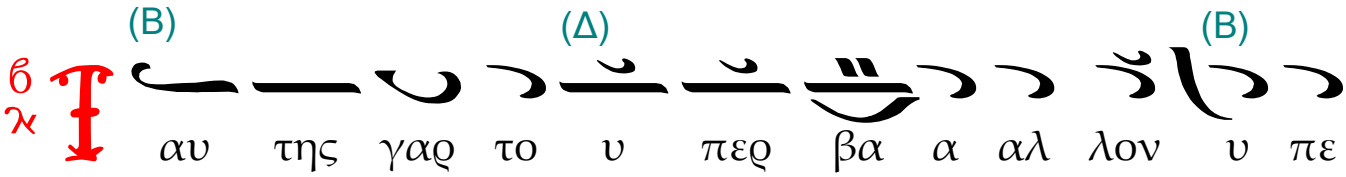

Ἦχος πλ. δ΄

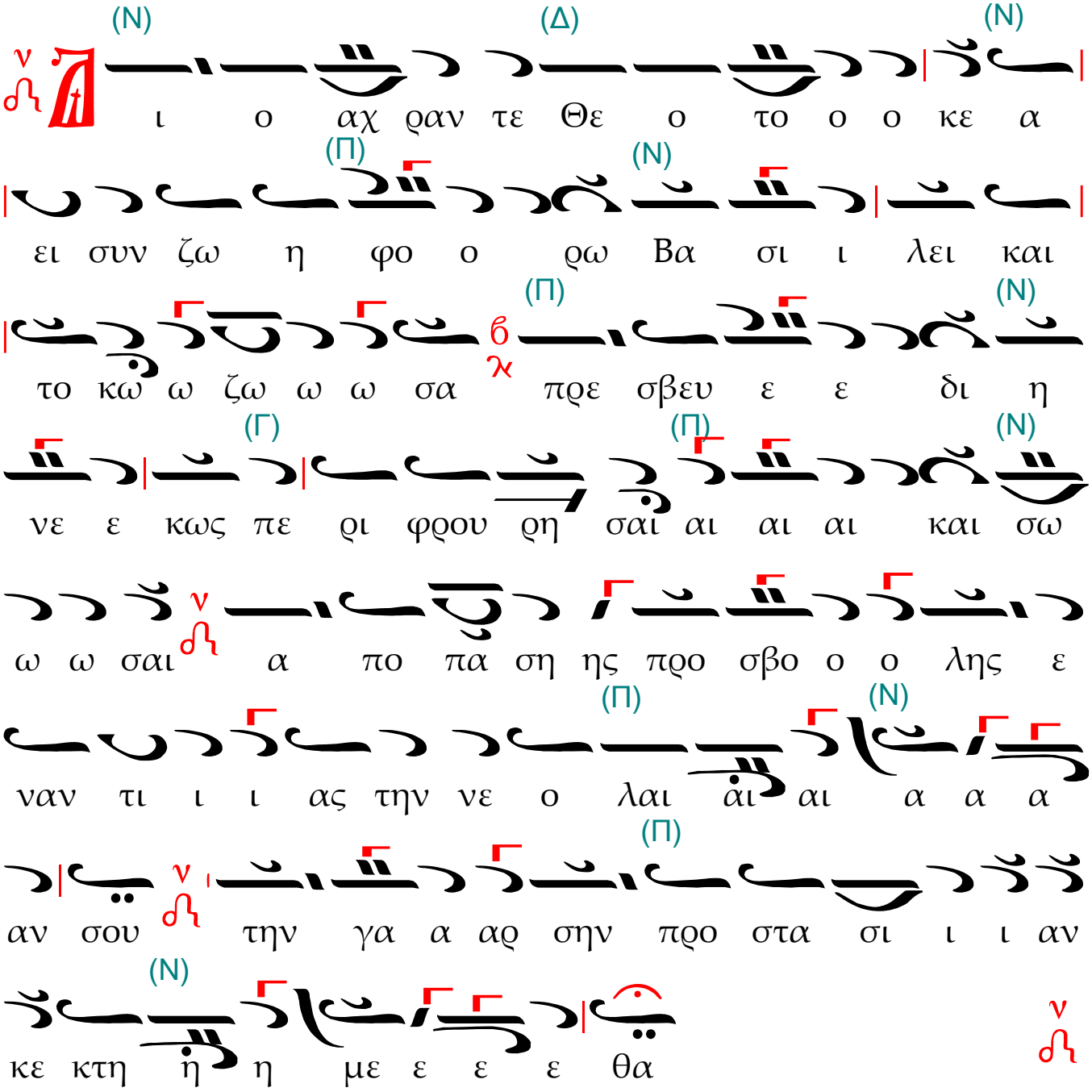

Ἦχος πλ. α΄

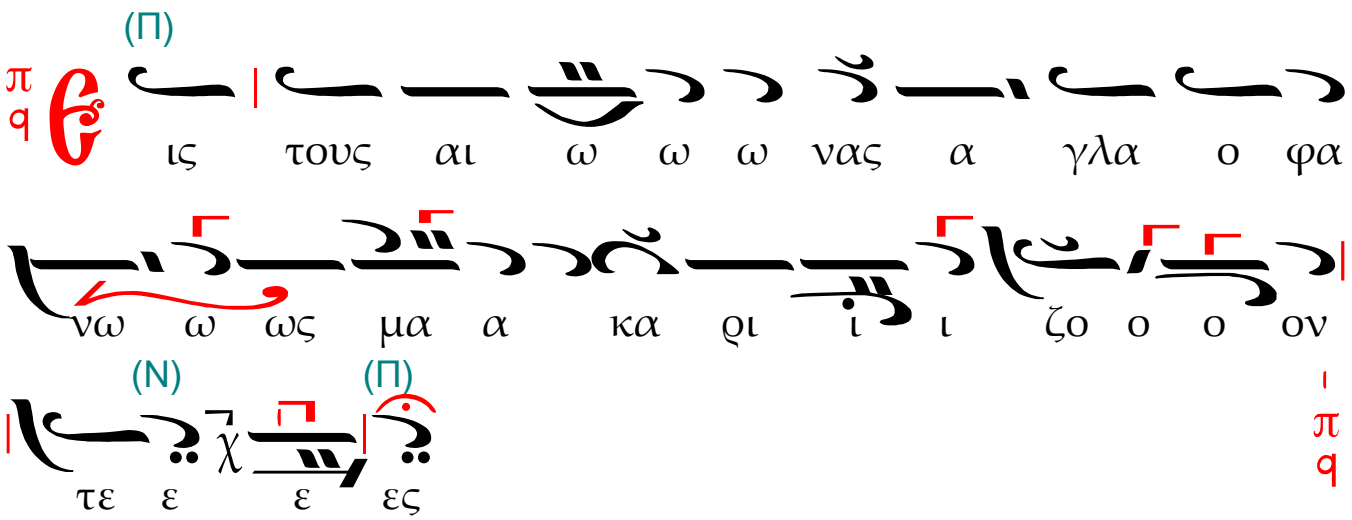

Εἴσοδος μεγάλη.

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Γνωστὸν ὡς Ἰωάννου Σακελαρίδου, ὅστις, ὡς λέγεται, ἀνεῦρε τοῦτο μεταξὺ ἄλλων χειρογράφων, μουσικῶς, παρὰ τῷ οἰκείῳ τοῦ Δημητρίῳ Καπανδρίτη ἐν Ζακύνθῳ.

Ἦχος πλ. δ΄

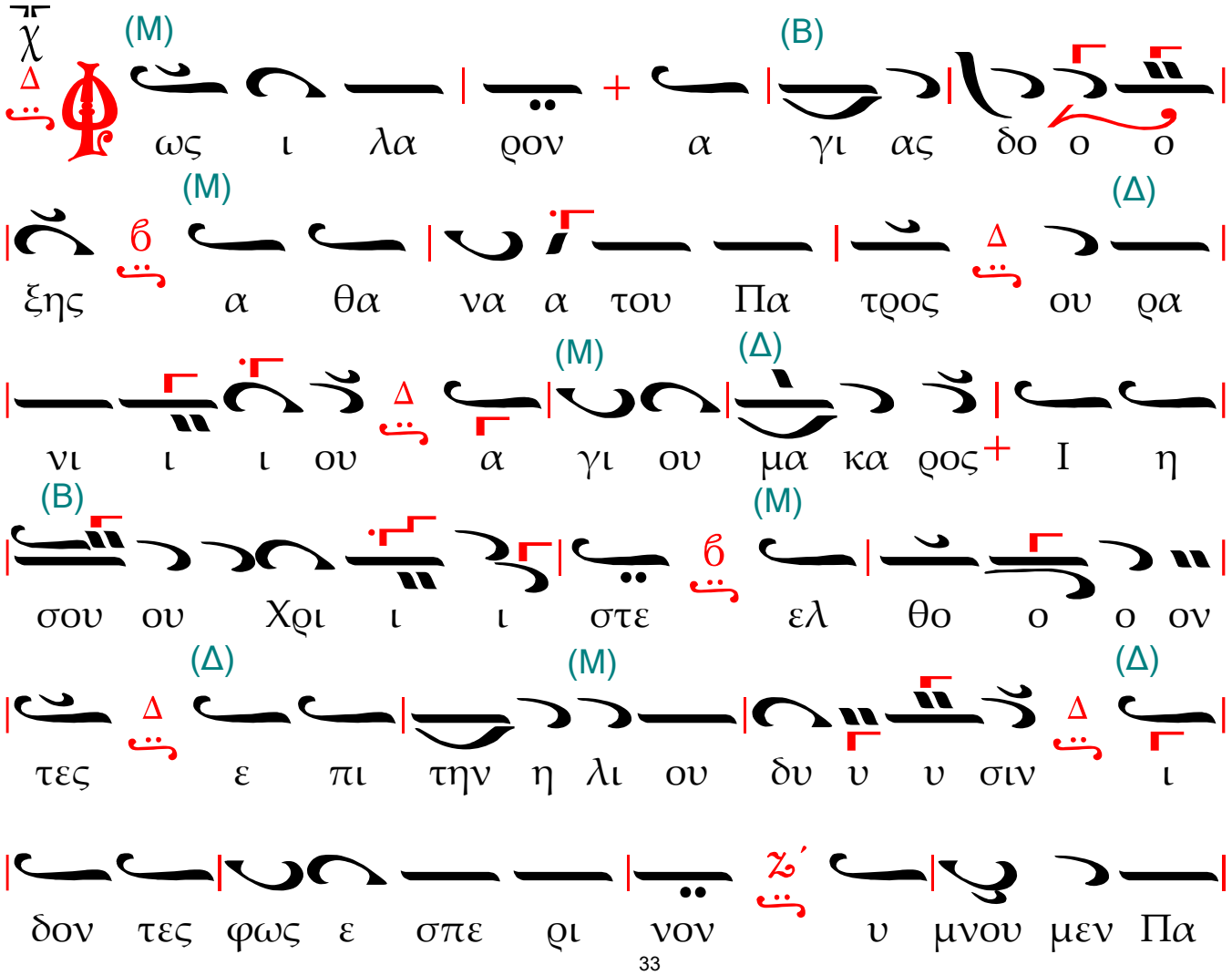

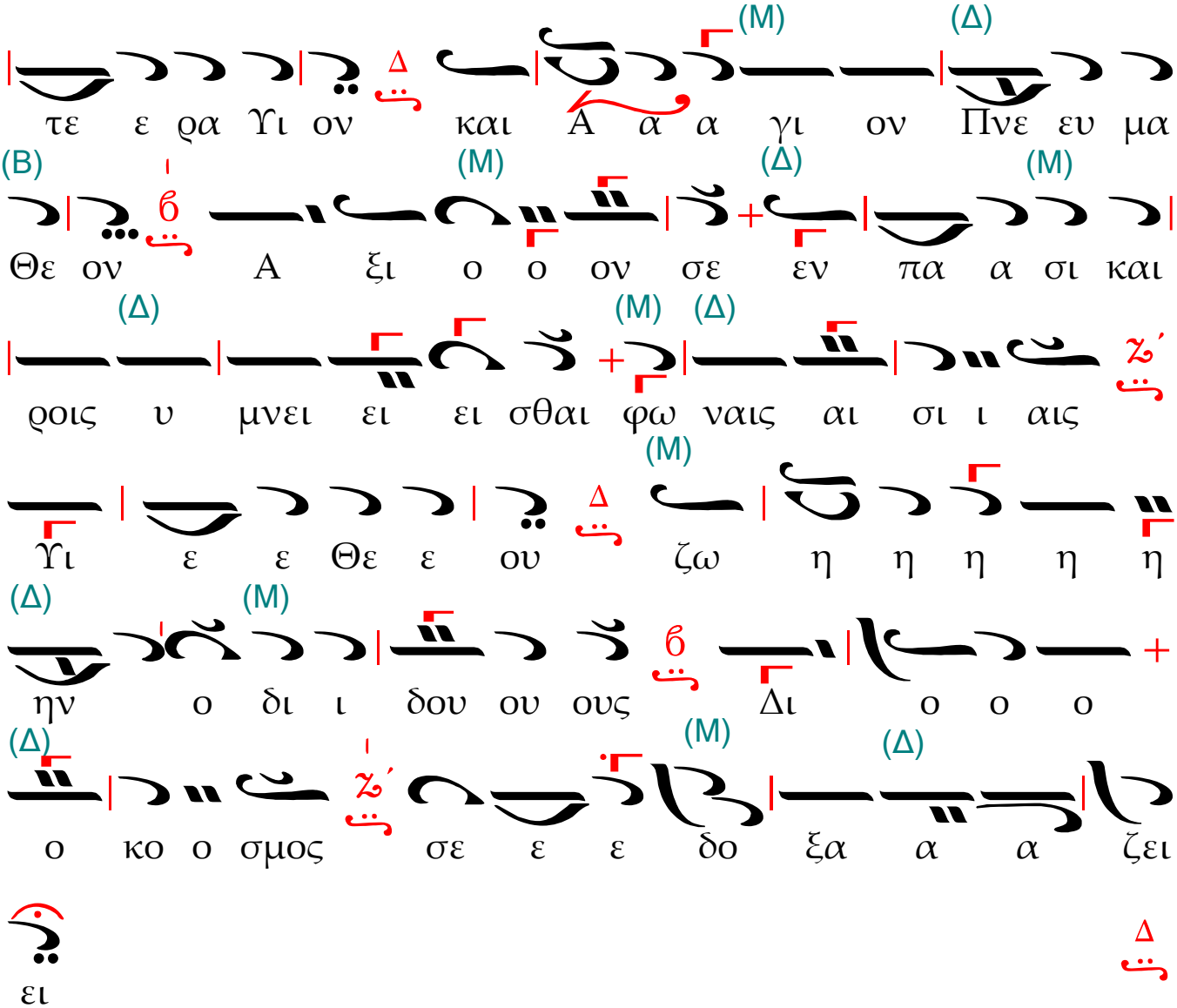

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἰς τὴν περίπτωση ποὺ ψάλλεται τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας δέον νὰ ψάλλεται εἰς ἦχον β'.
Εἰς τοὺς ἁπλοὺς καθημερινοὺς Ἑσπερινοὺς ἀς ἀκολουθεῖ τὸν καθορισμένον ἦχον τοῦ Ὡρολογίου.

Ἦχος πλ. δ'

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

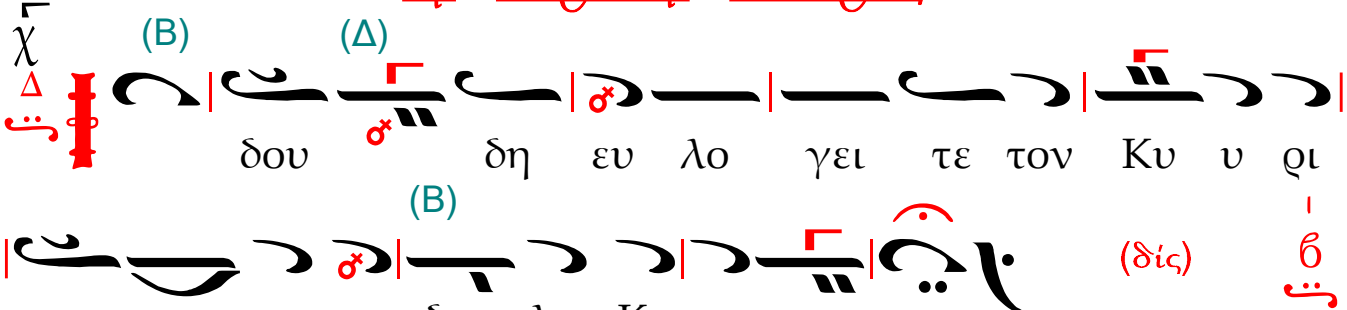

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

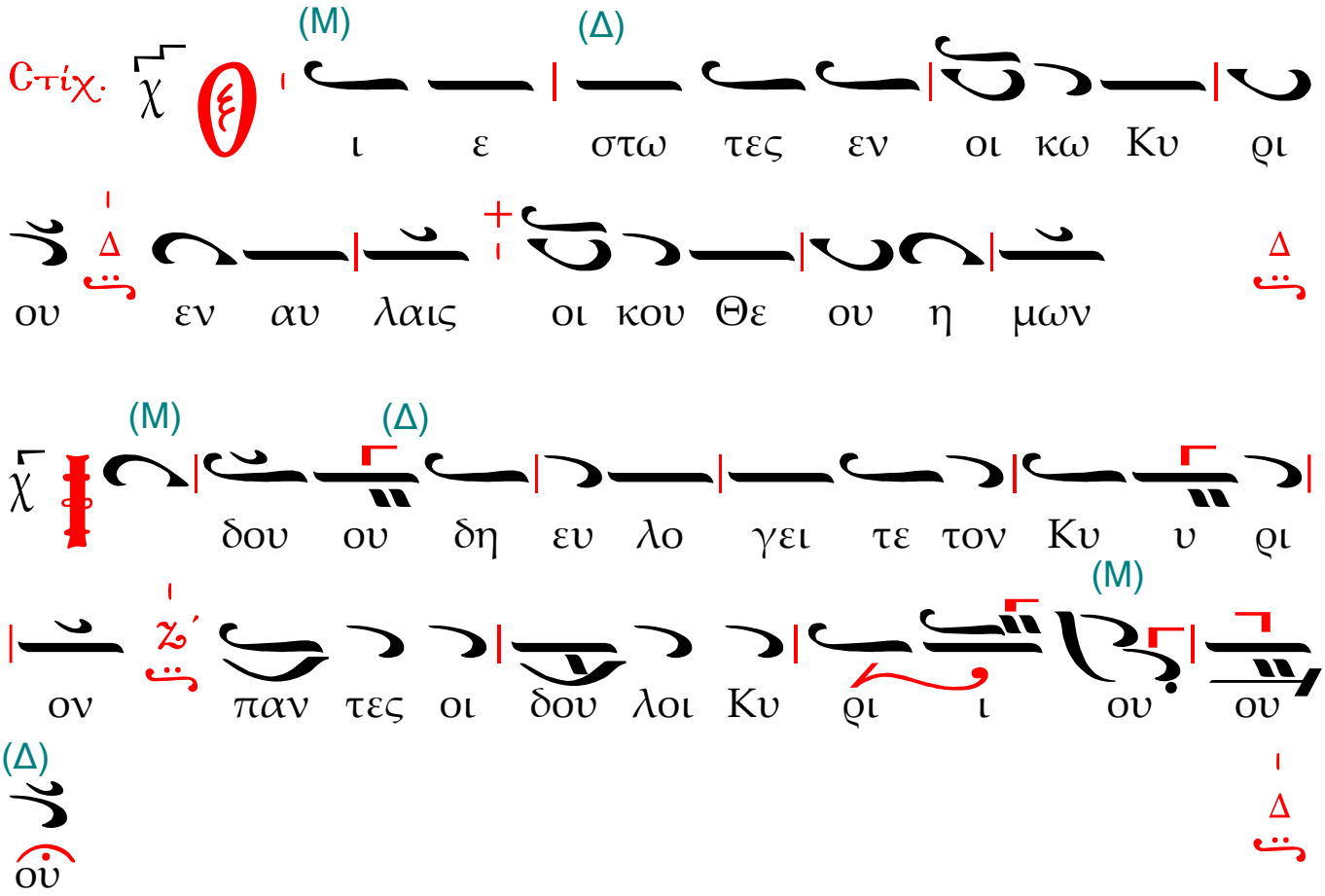

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας

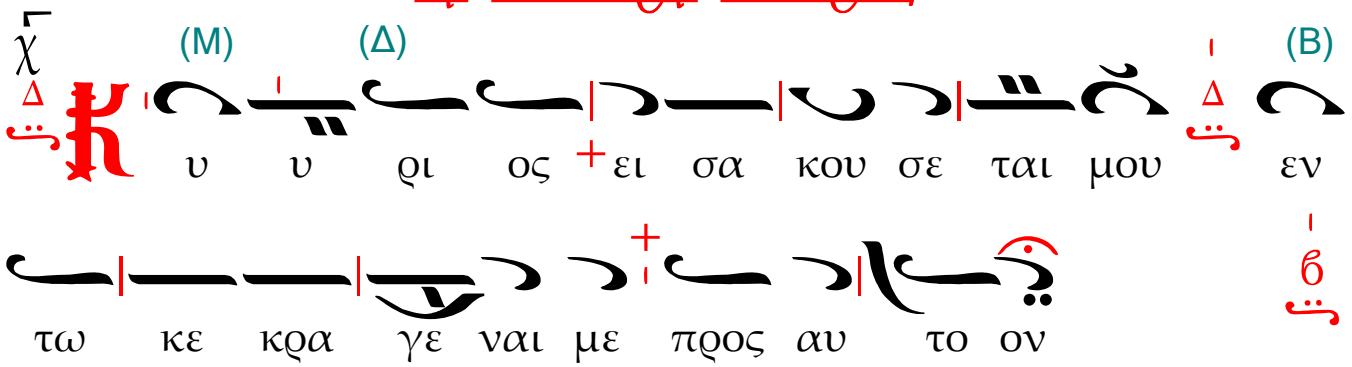

Τὸ δεύτερον ὁ Ἀριστερὸς

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

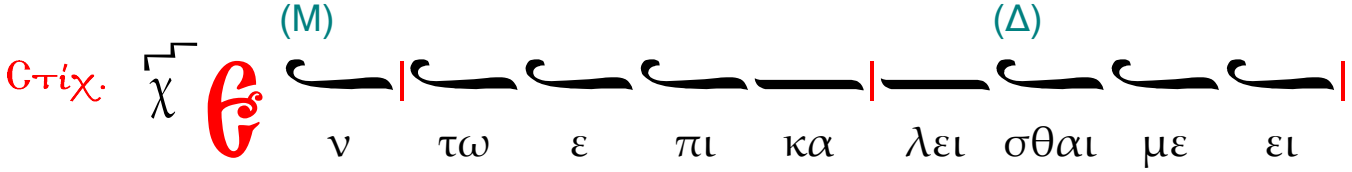

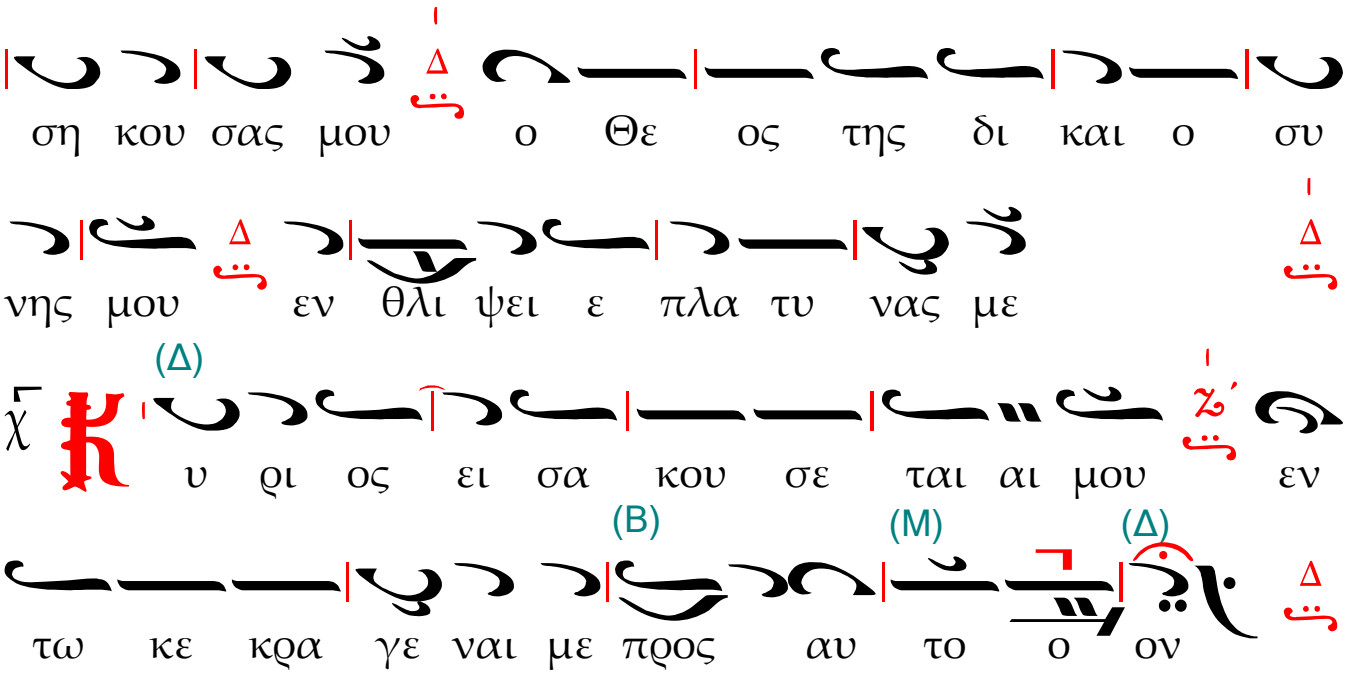

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας

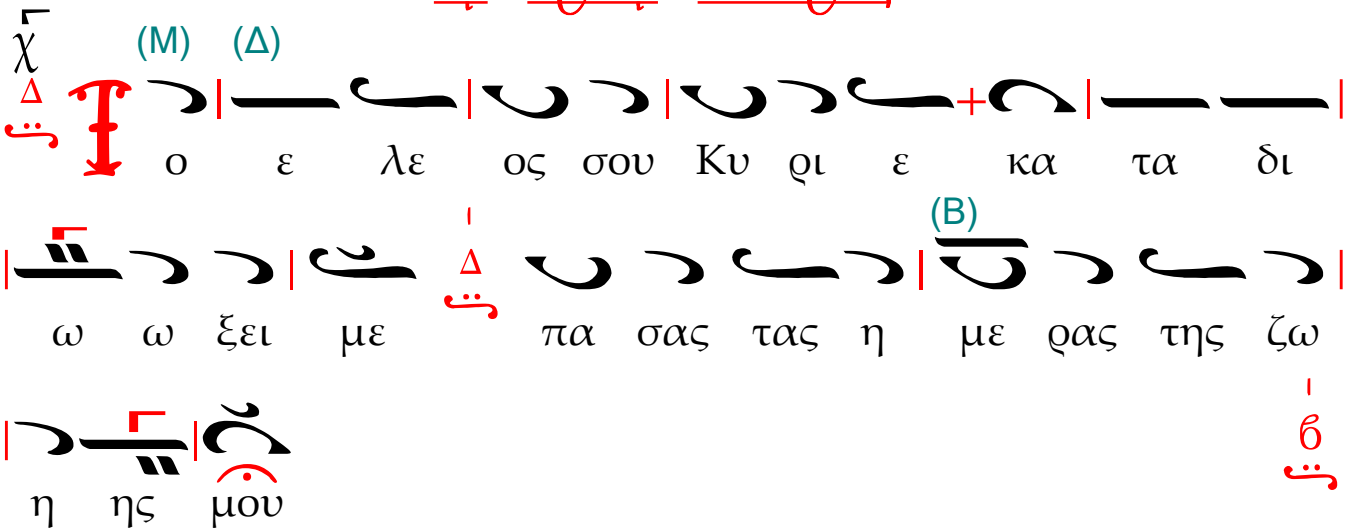

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

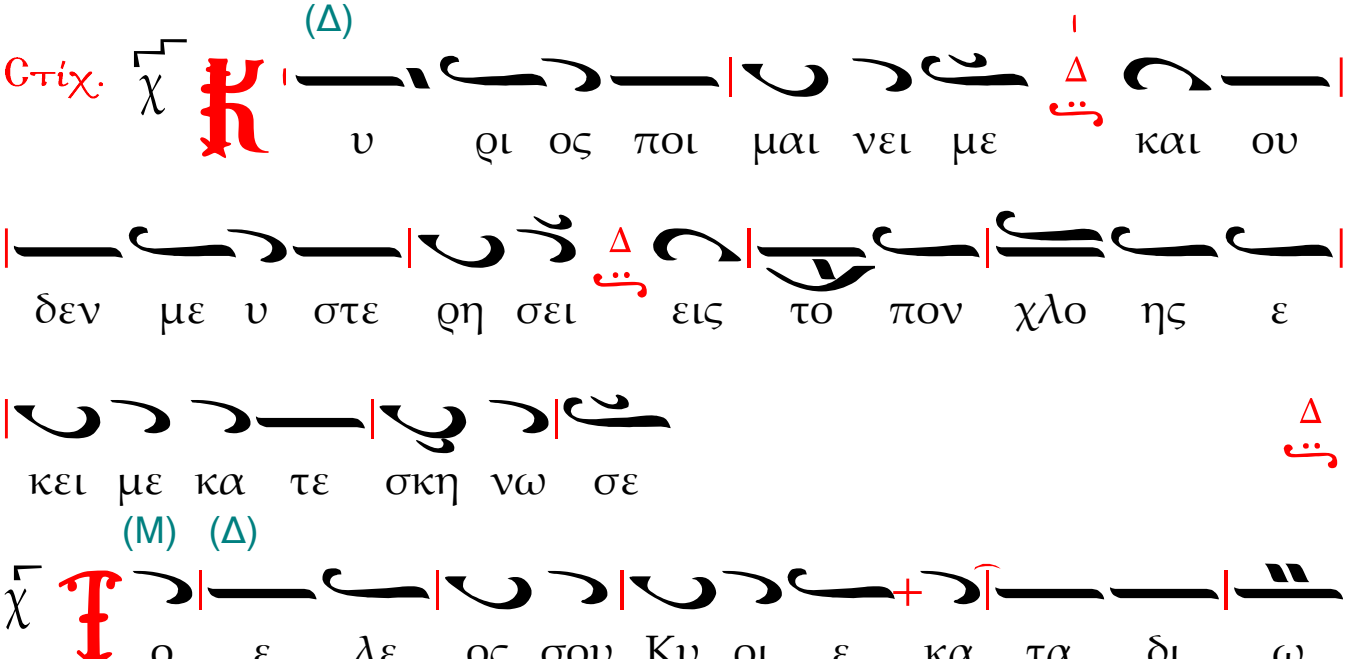

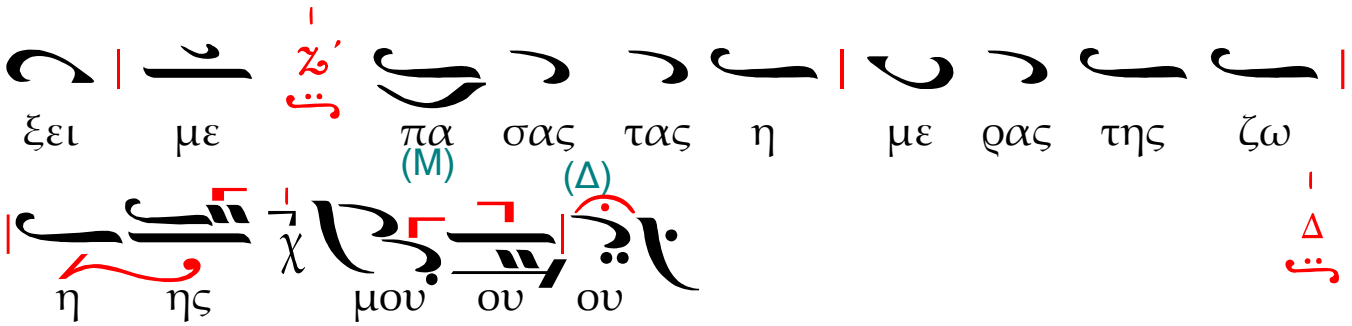

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας

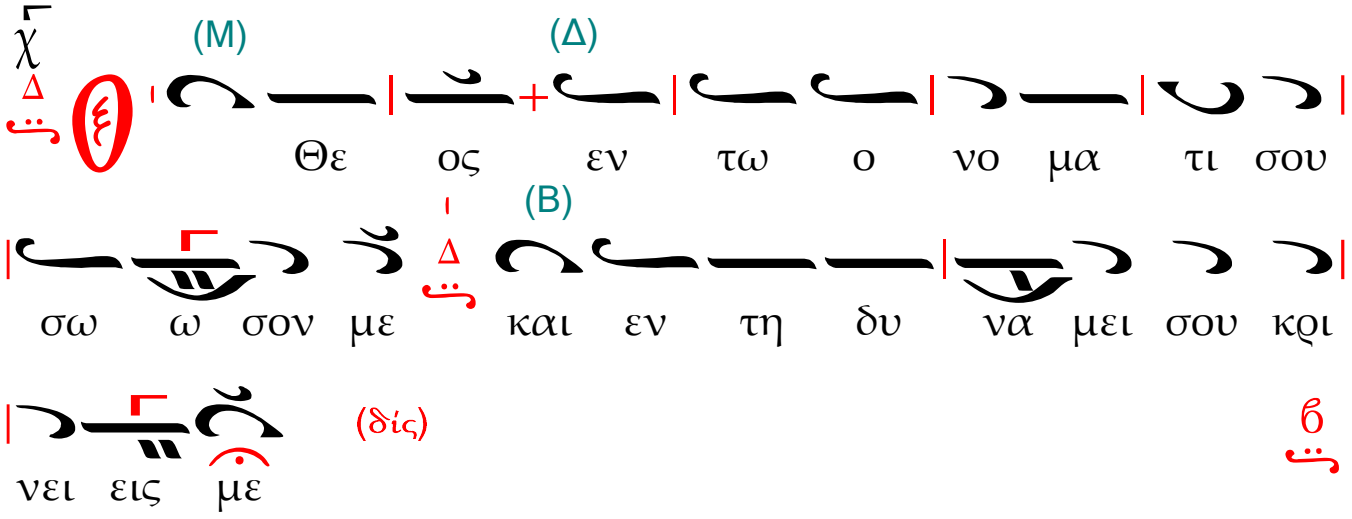

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

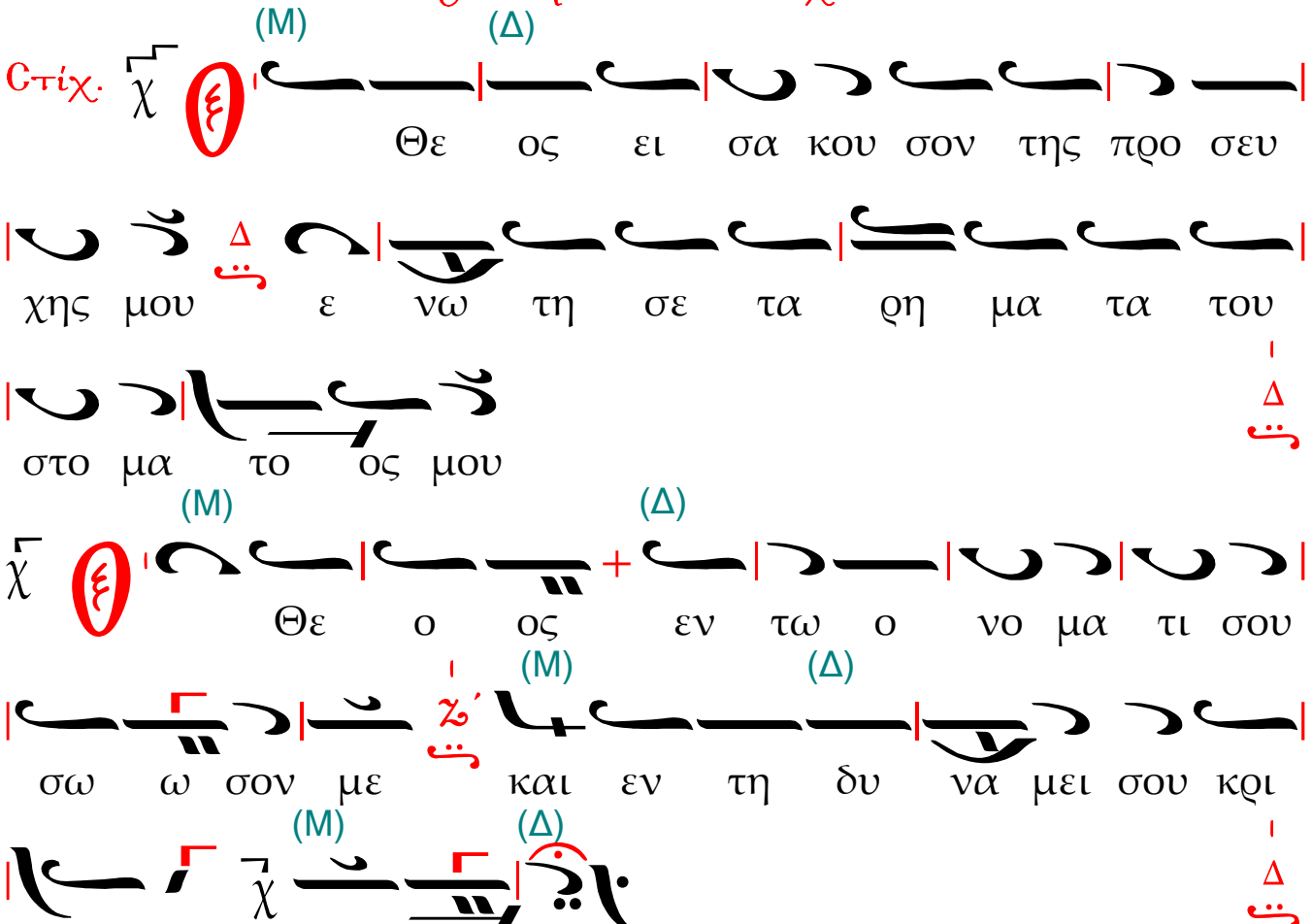

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας

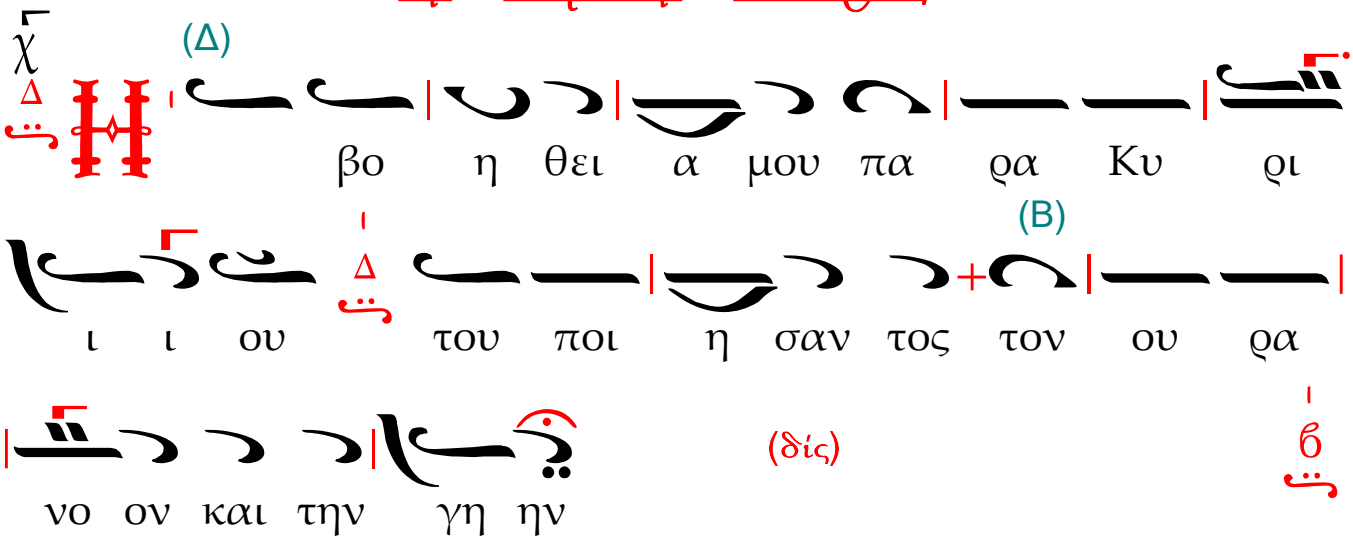

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

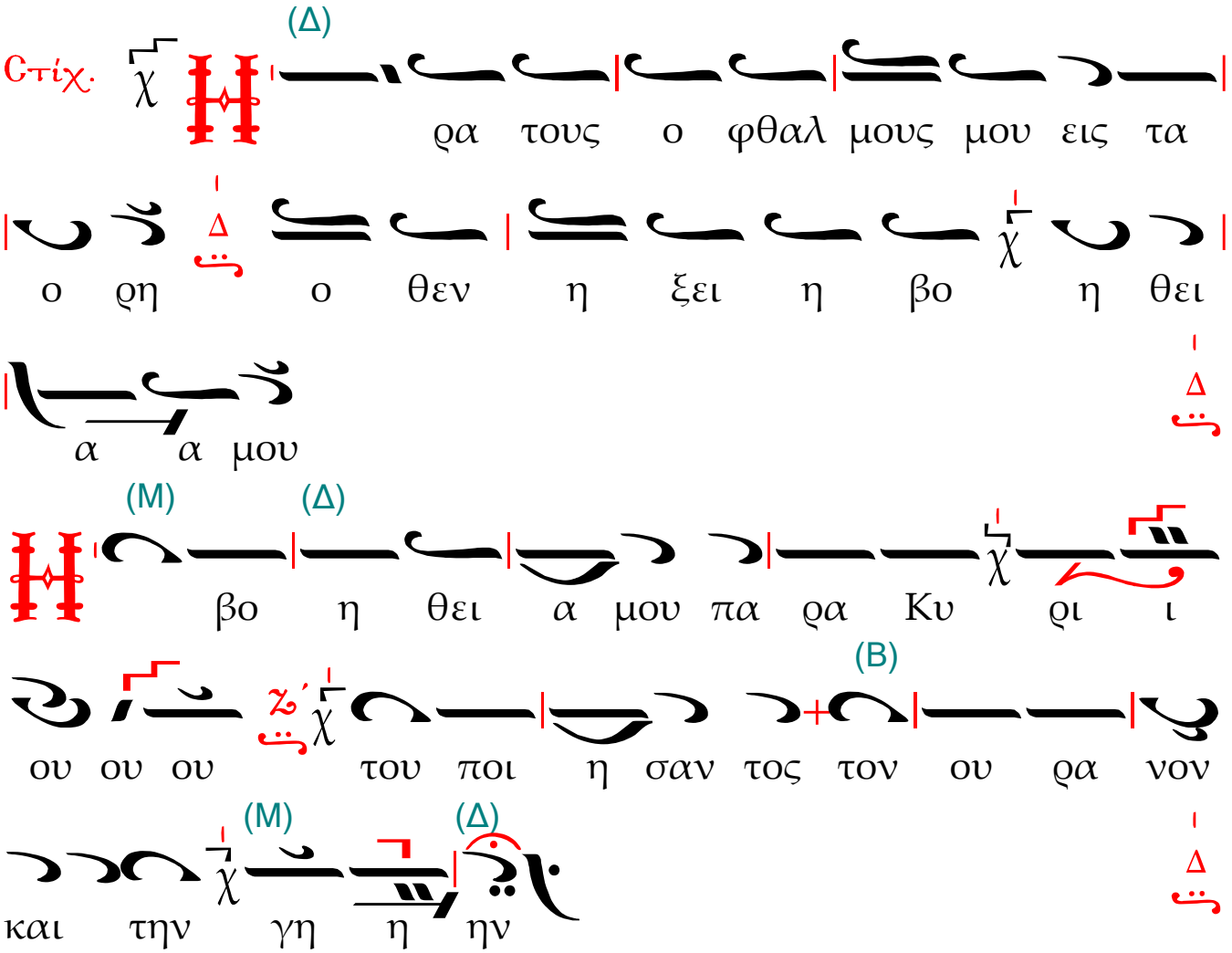

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας

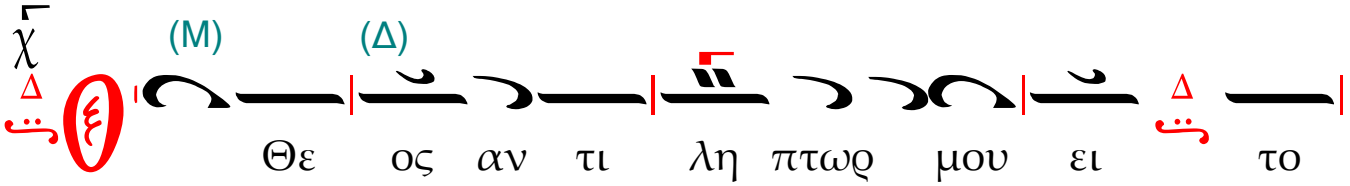

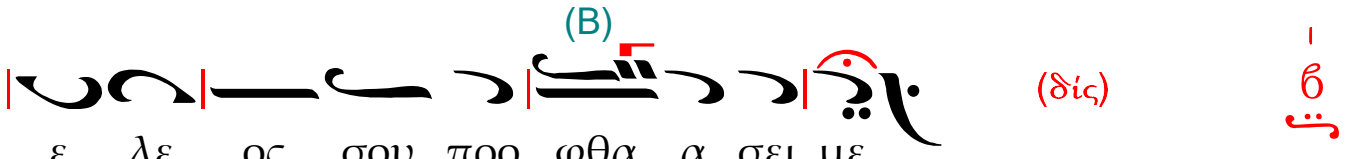

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

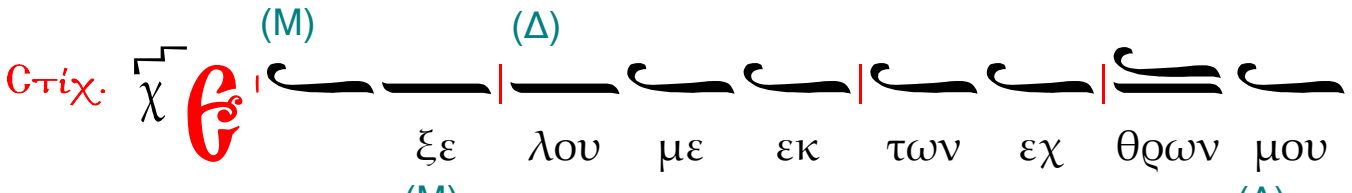

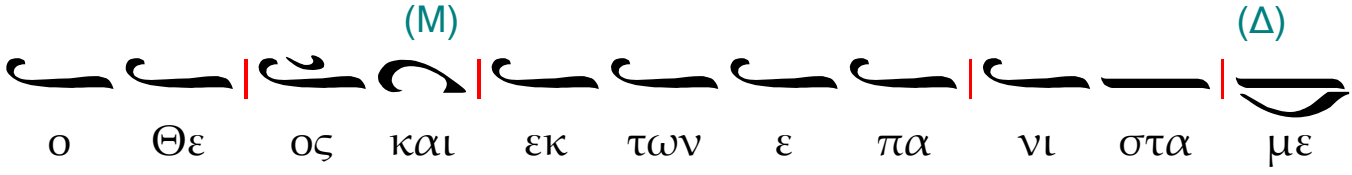

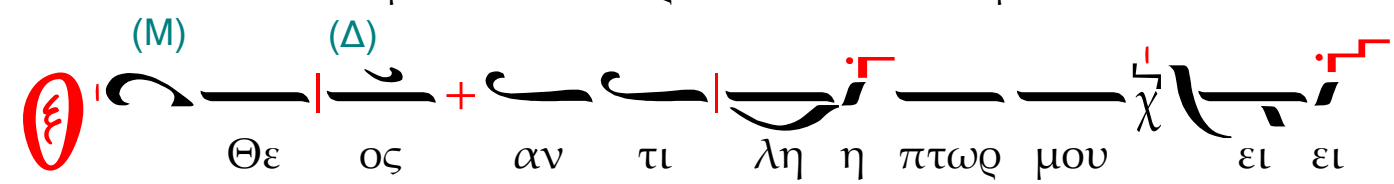

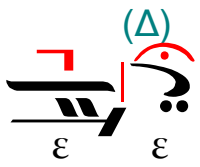

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

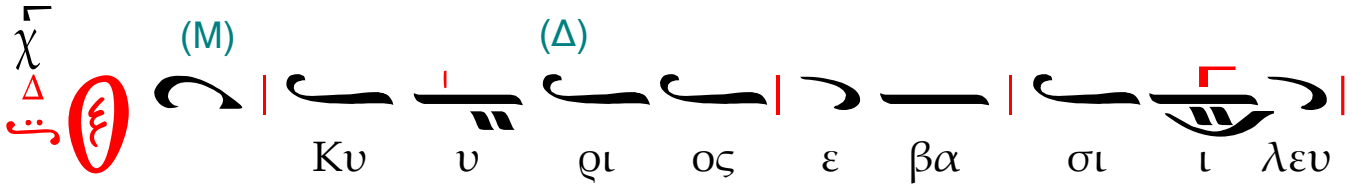

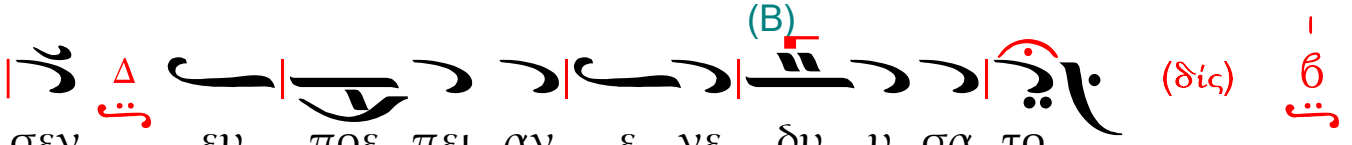

Τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

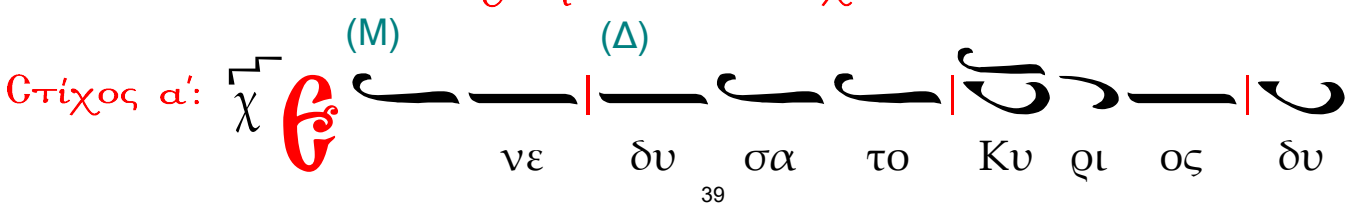

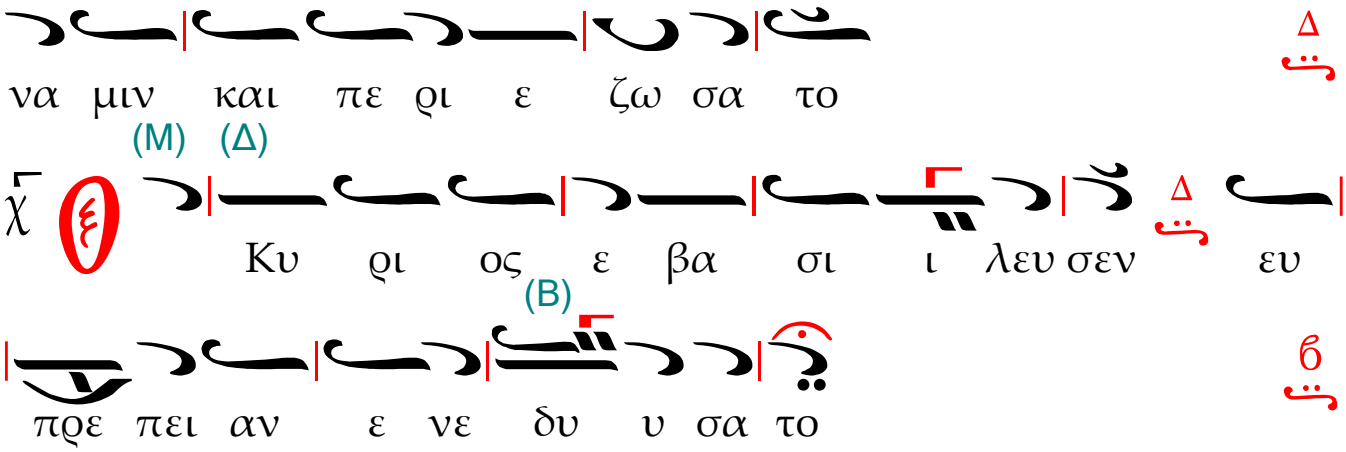

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

Στίχος β΄: 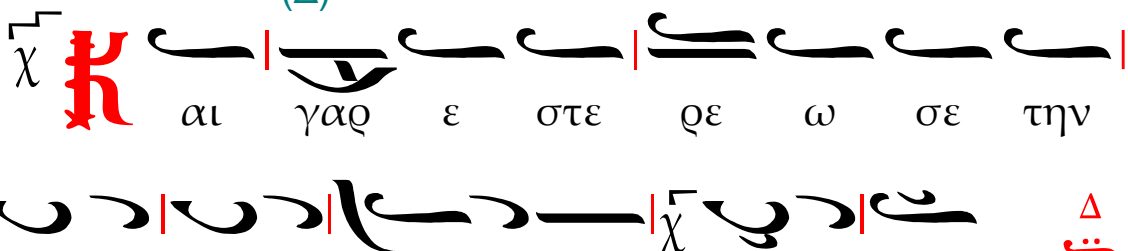

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΘΕΝΤΑ ΗΧΟΝ

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Ἦχος πλ. δ΄

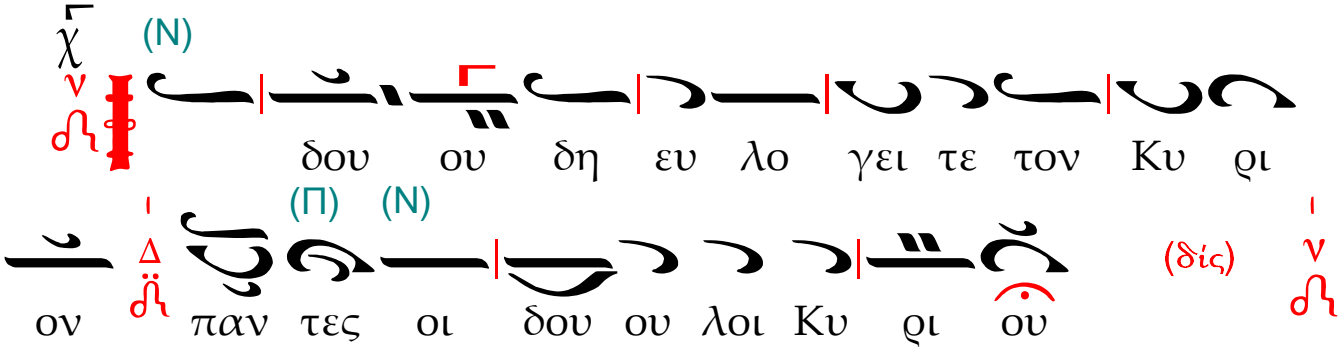

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

Στίχ.

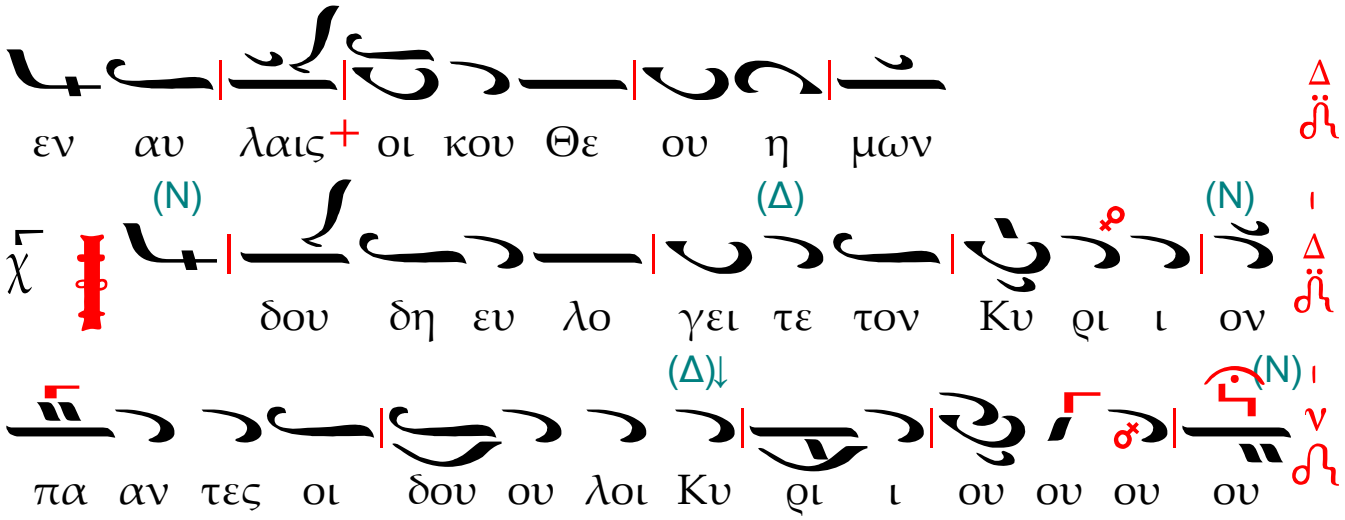

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας

Ἦχος δ΄ Πα

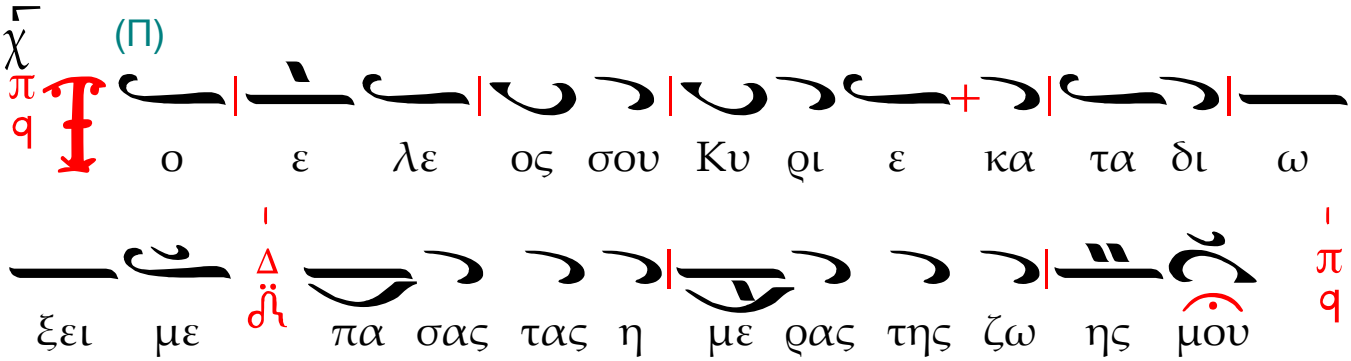

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας

Ἦχος λ π q Κε

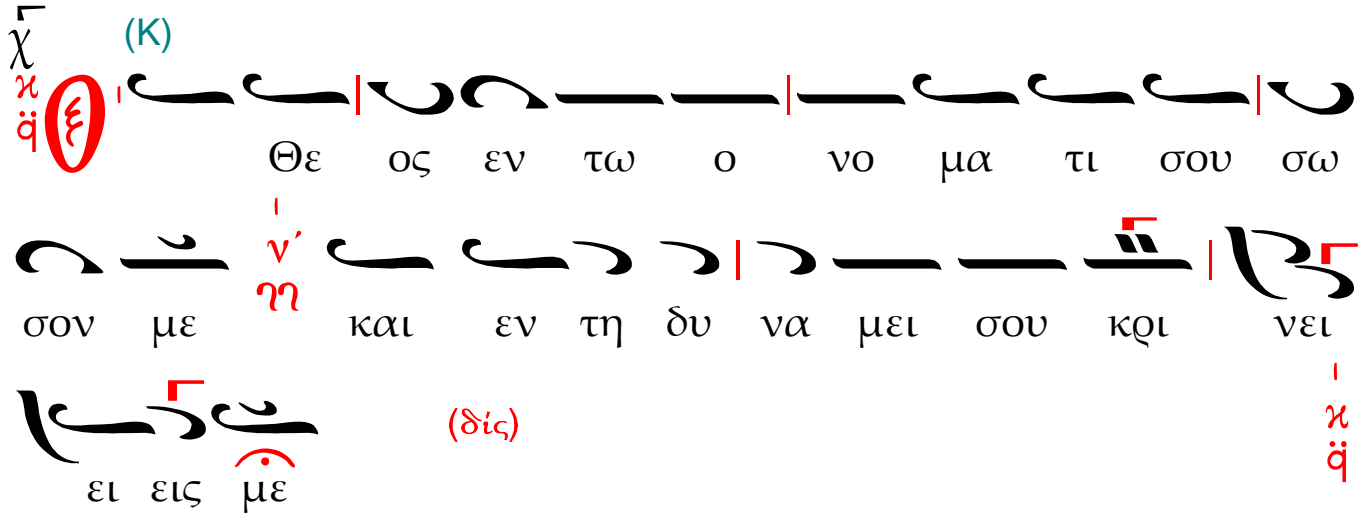

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

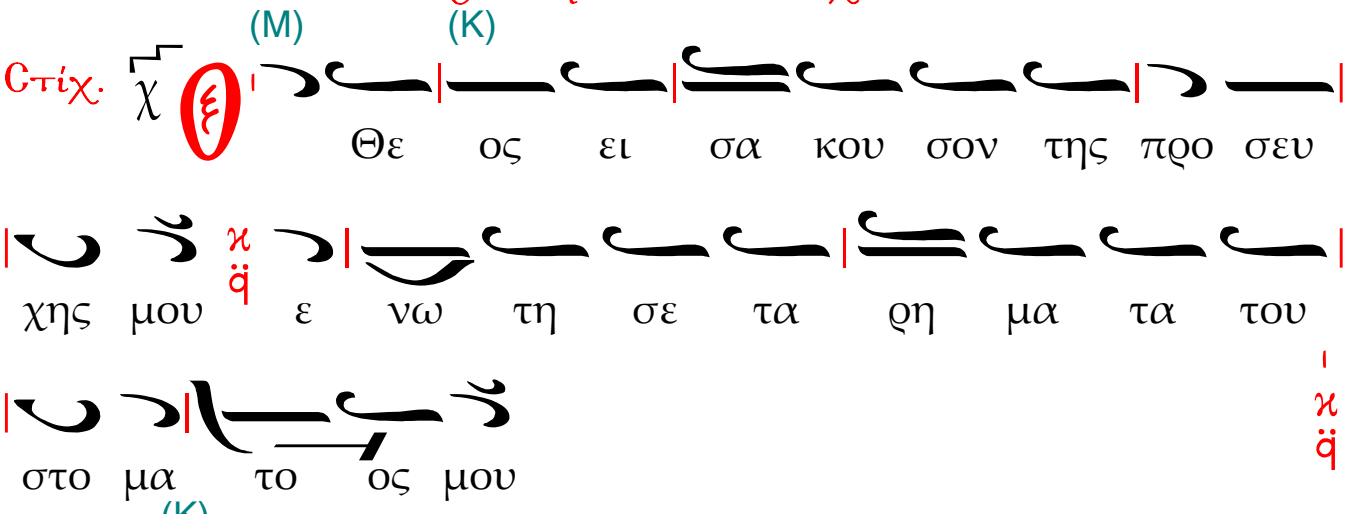

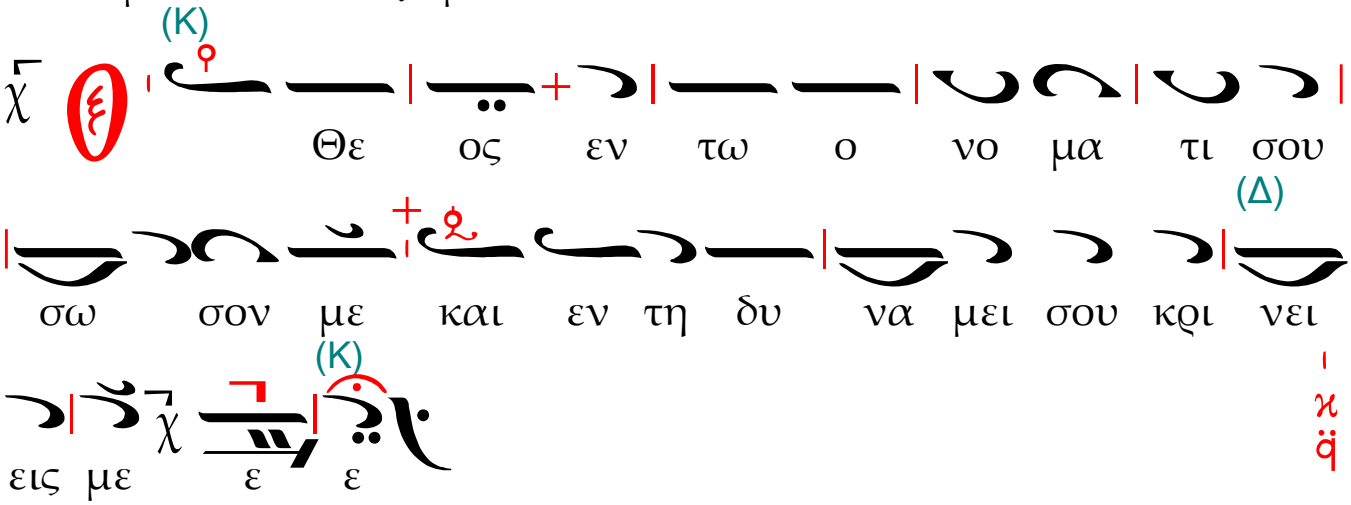

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας

Ἦχος Γα

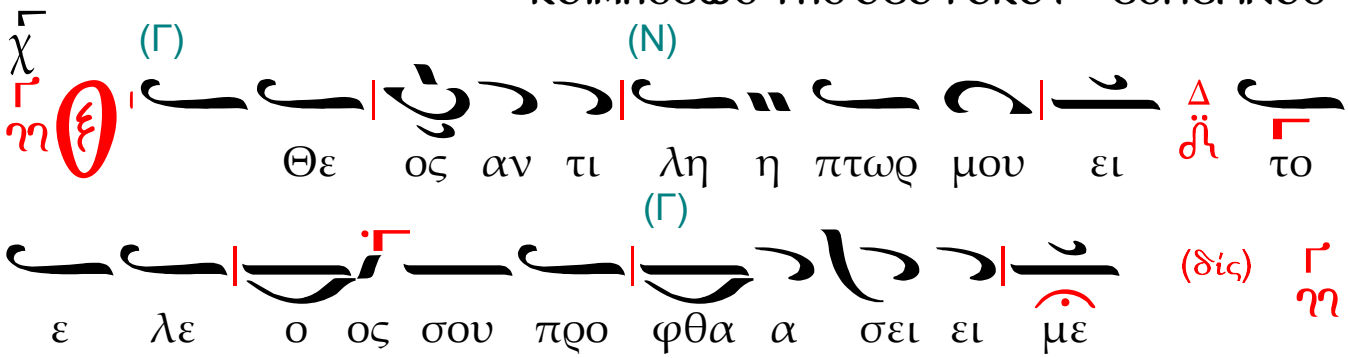

Τὸ δὲ τρίτον μετὰ τοῦ στίχου οὕτω:

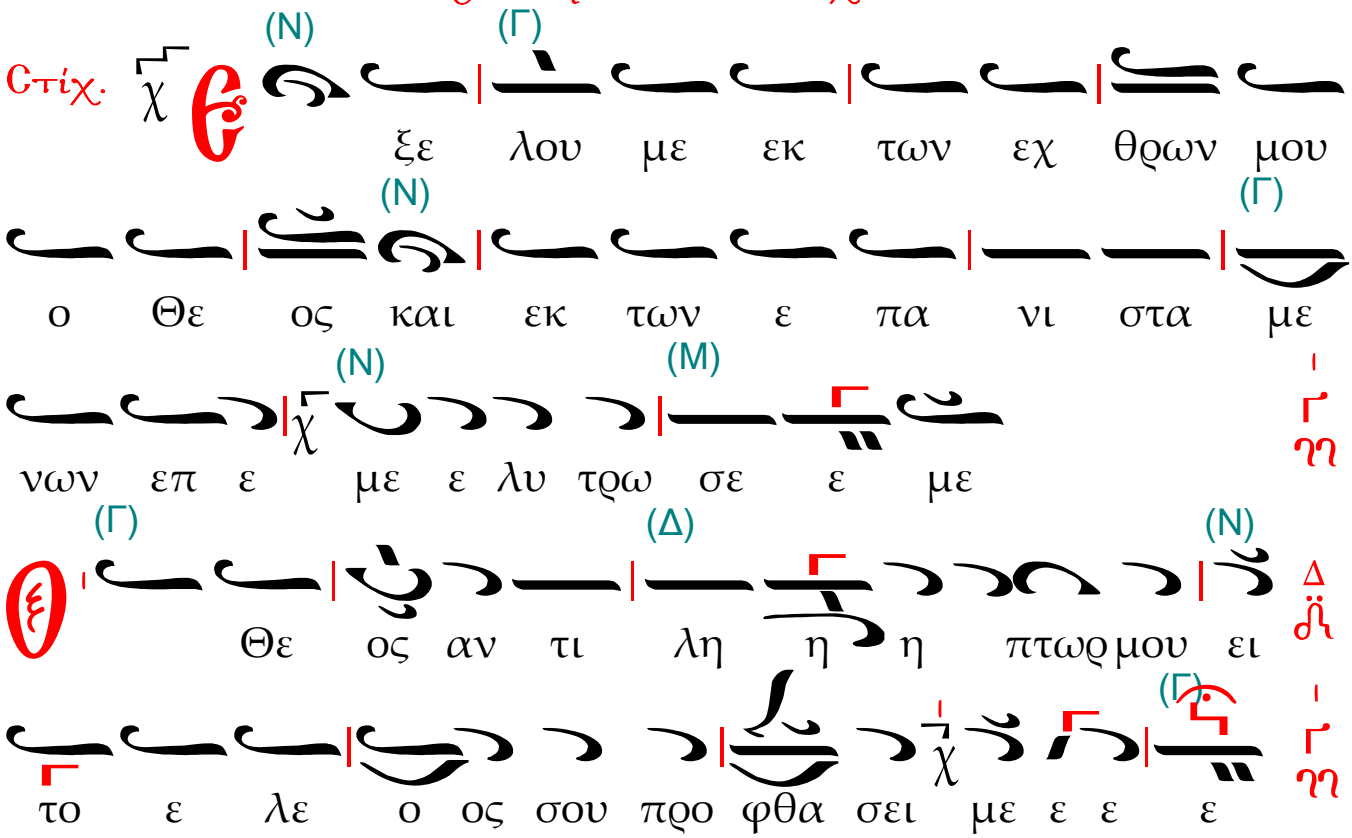

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 28, 10-17)

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί

σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σὲ ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας, Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 43, 27 & 44, 1-4)

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος (μδ' 1). Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 9, 1-11)

Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὃς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς

ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν, ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν, (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς) · τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ και ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΥΡΙΕ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος δ΄ Πα

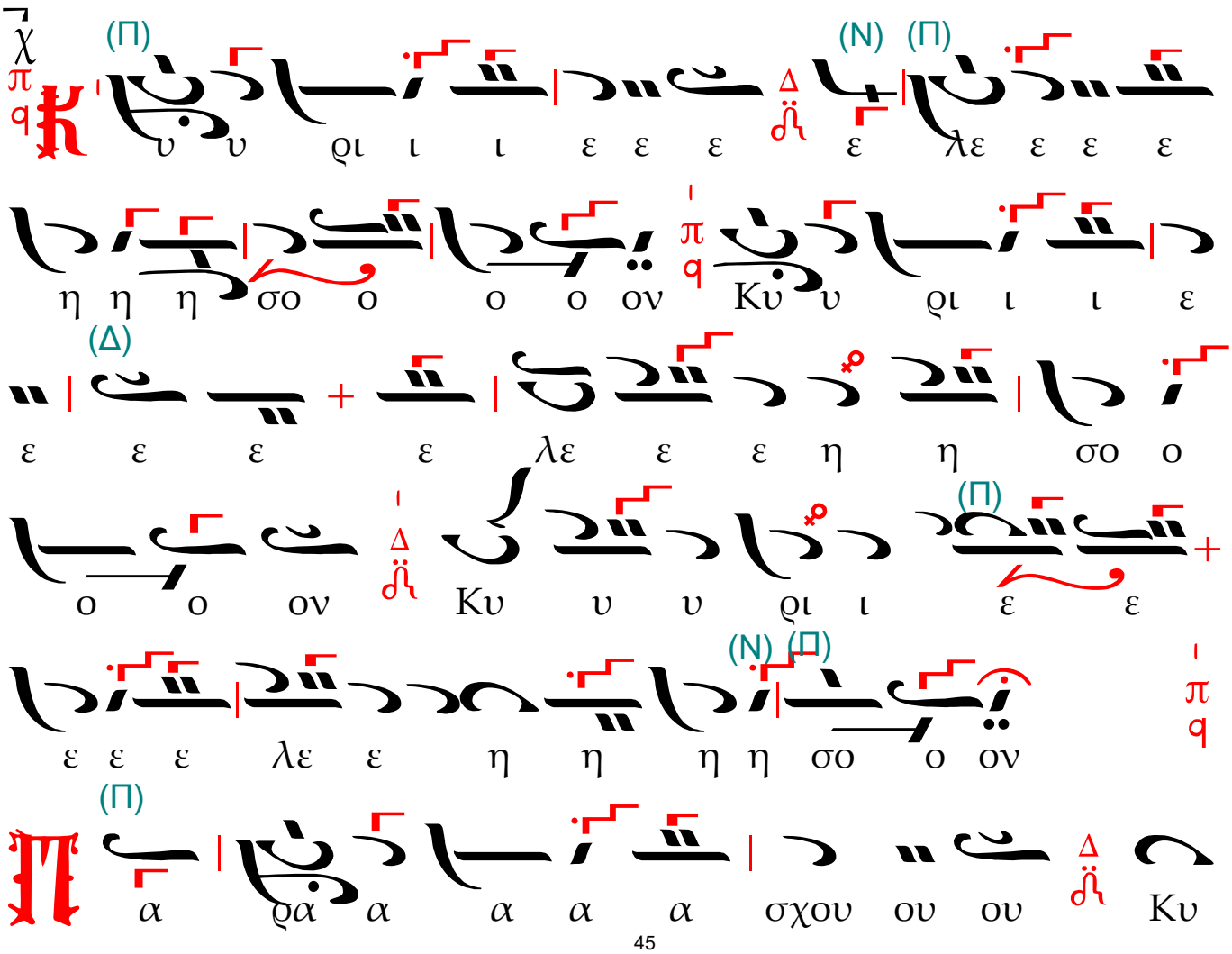

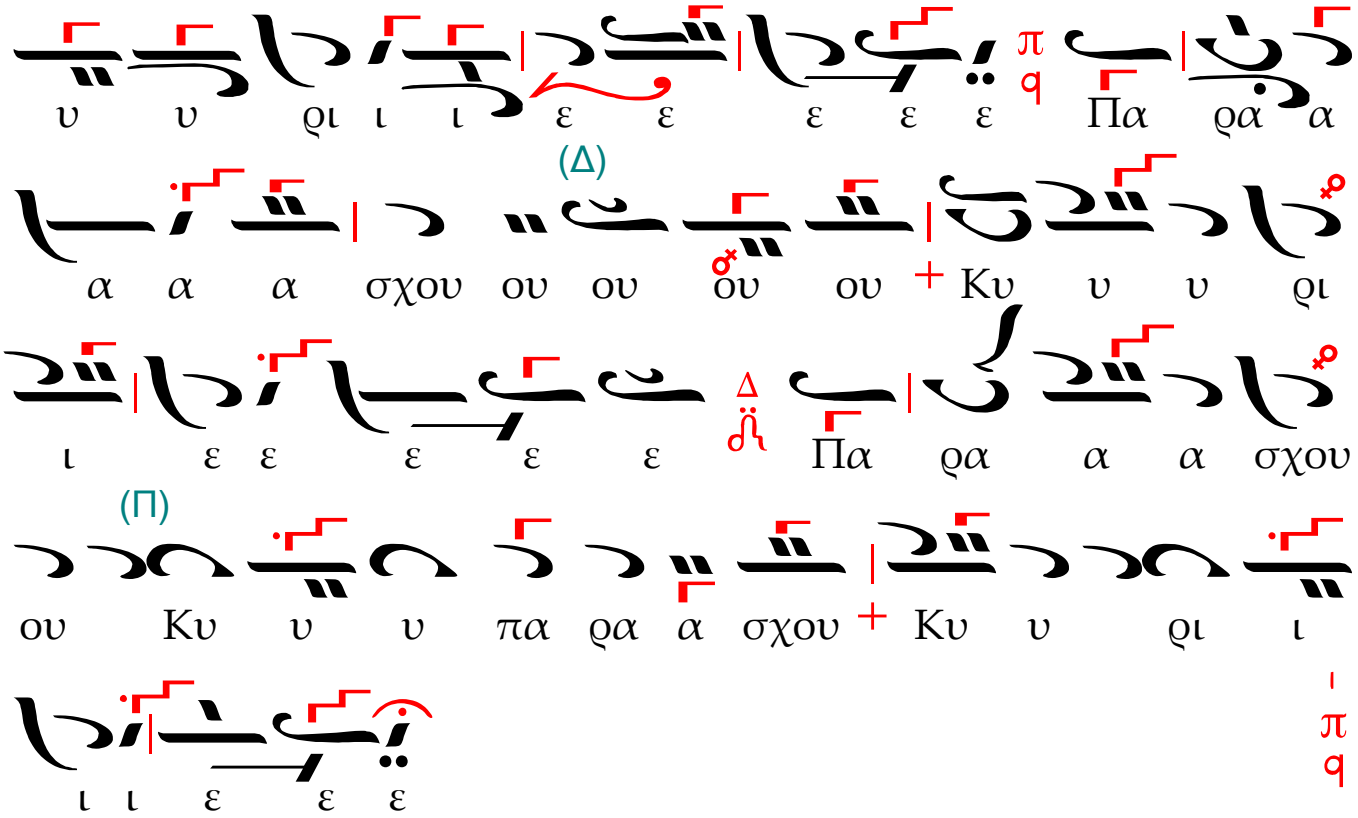

Ἕτερα Ὀνουφρίου Ἰωάννου τοῦ Βυζαντίου

Ἦχος πλ. Γ α

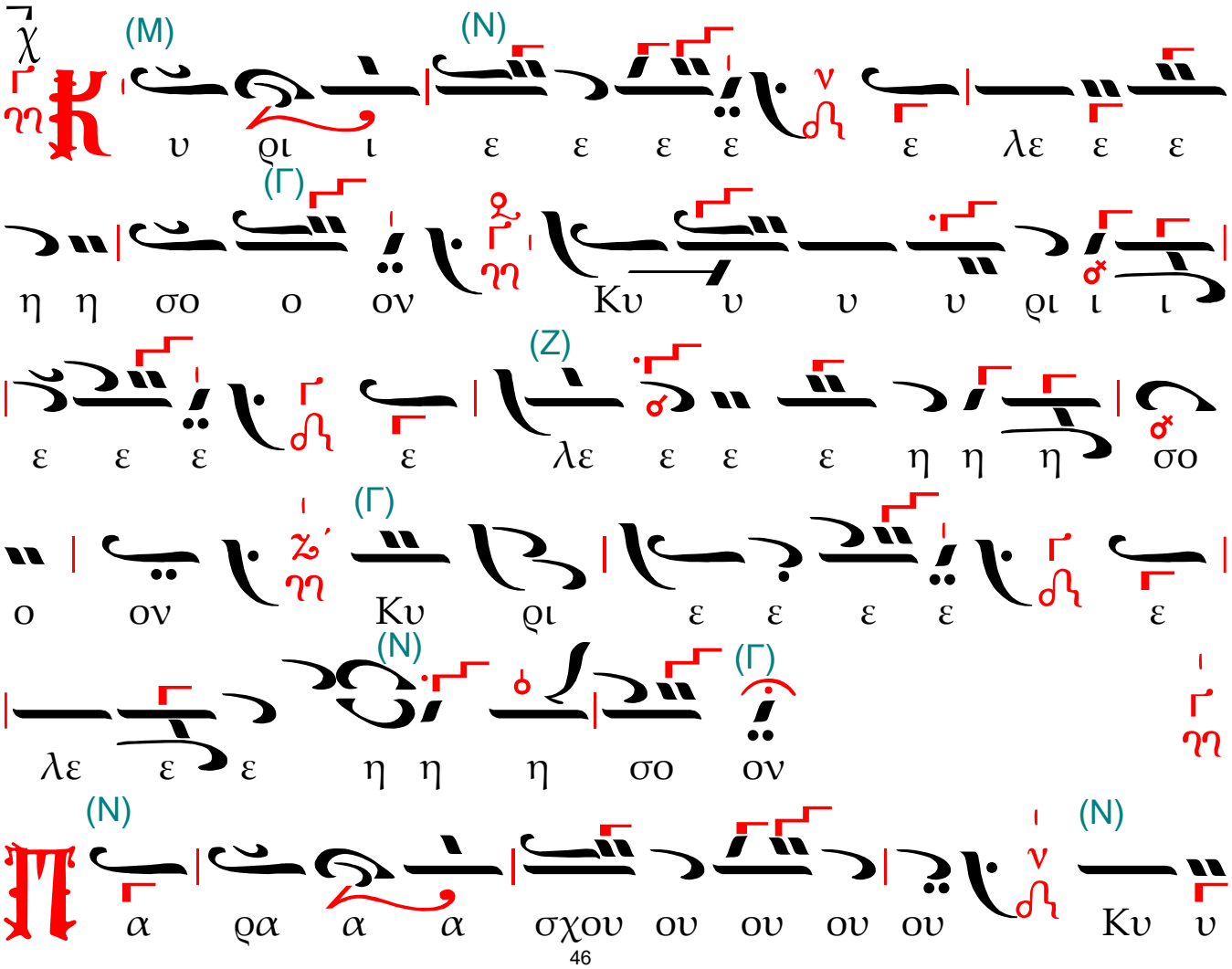

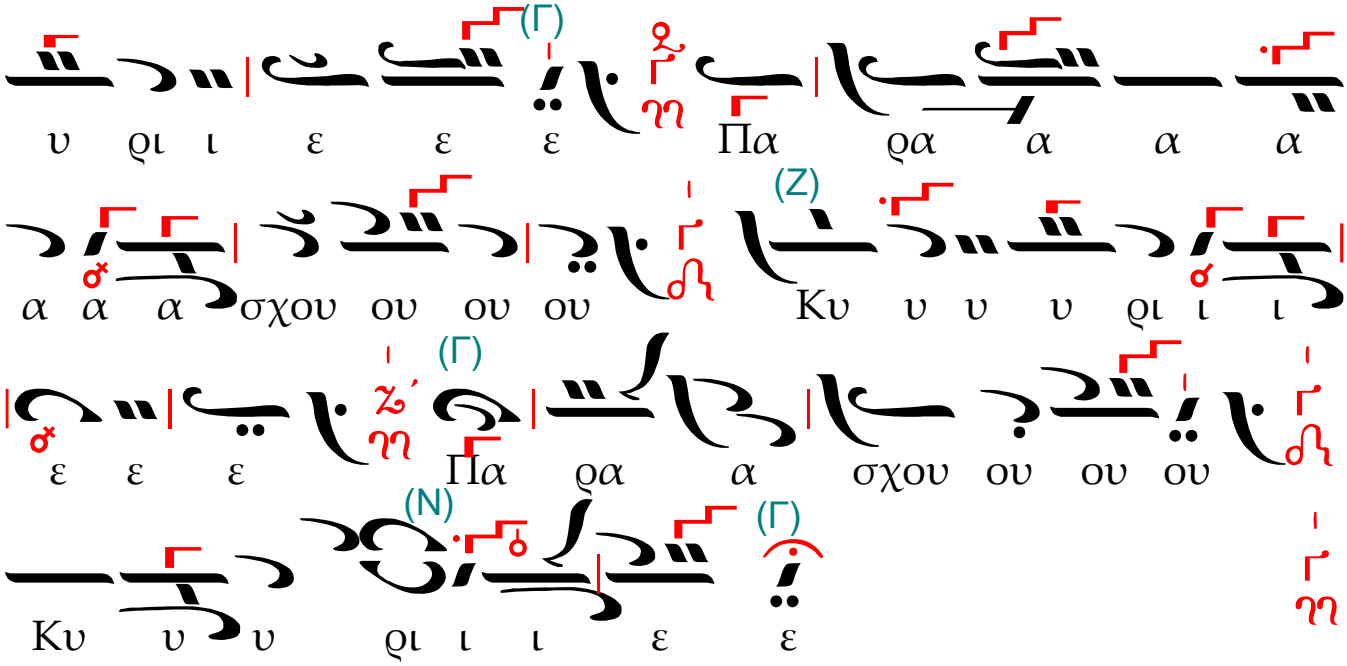

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Π α ρ ά σ χ ο υ Κ ύ ρ ι ε κατὰ μίμησιν τῶν «Κύριε Ἐλέησον» Γερασίμου Κανελλίδου.

Ἦχος λ ν

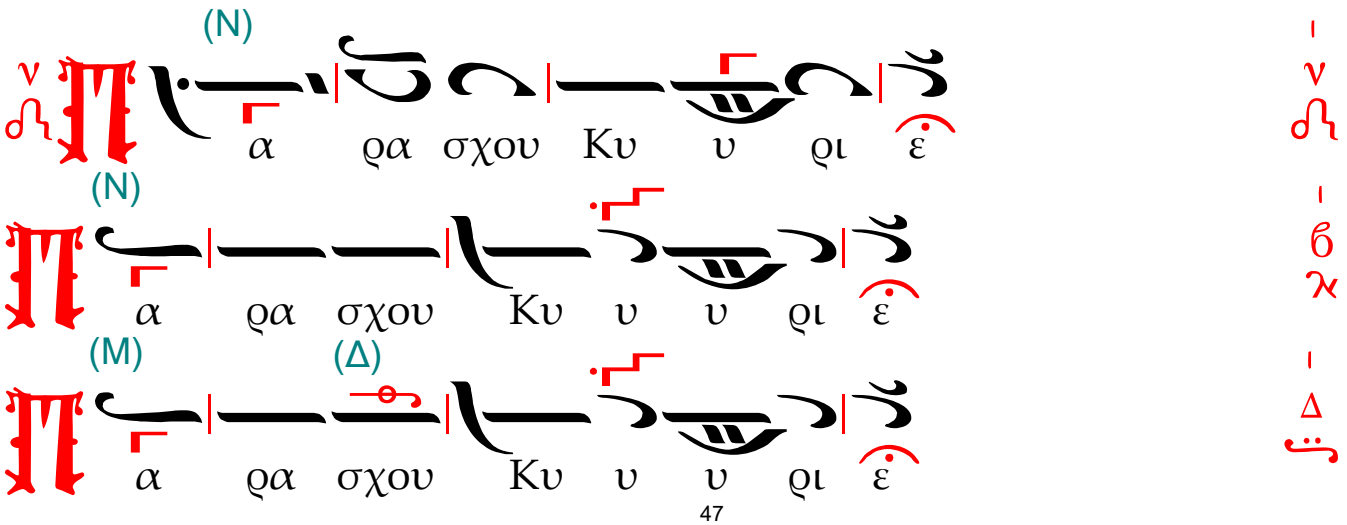

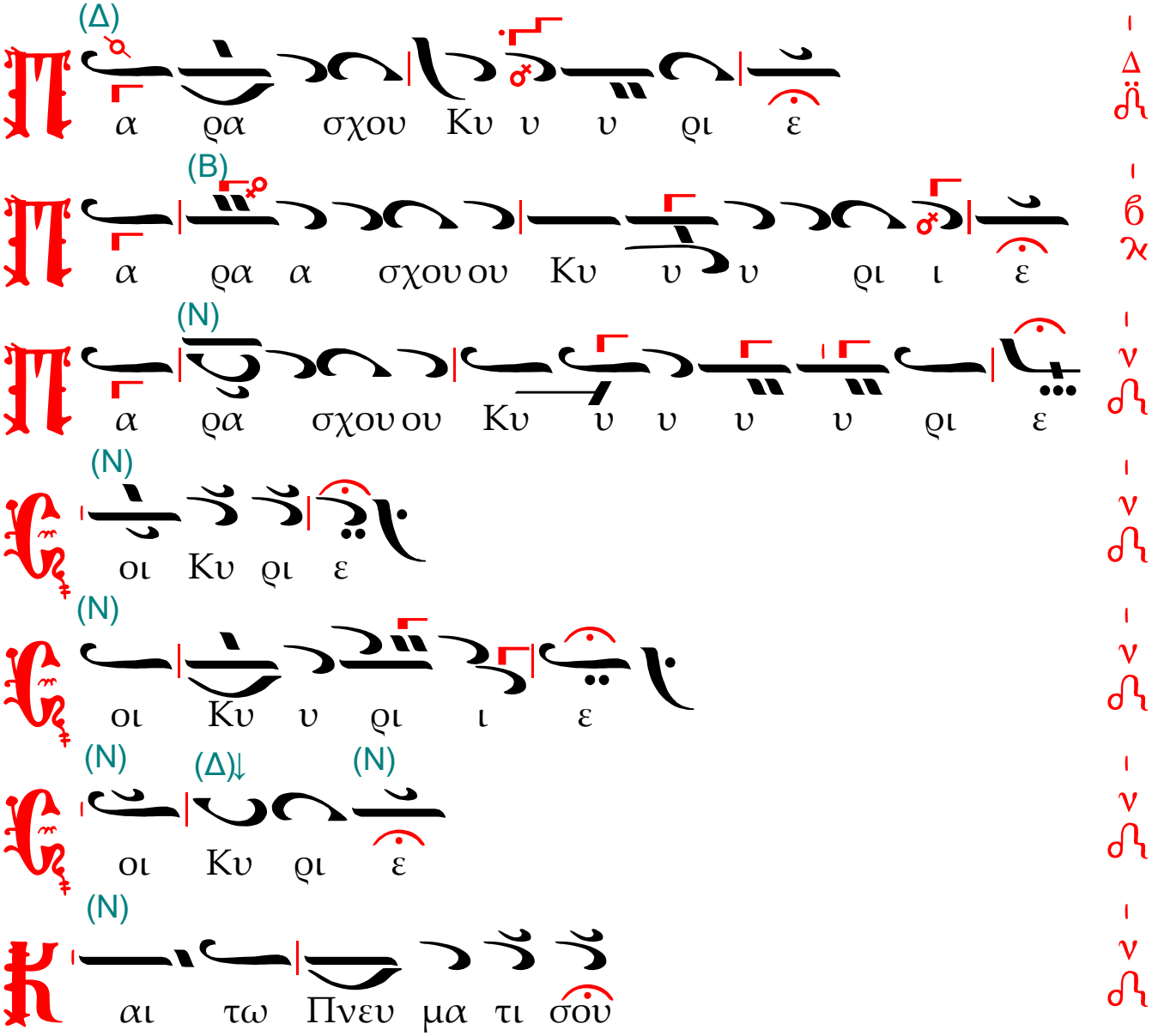

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἐκ τῆς Μουσικῆς Κυψέλης Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἐκδόσεως Στεφάνου.
(πλήν τοῦ Δοξαστικοῦ).

Ἦχος πλ. α΄

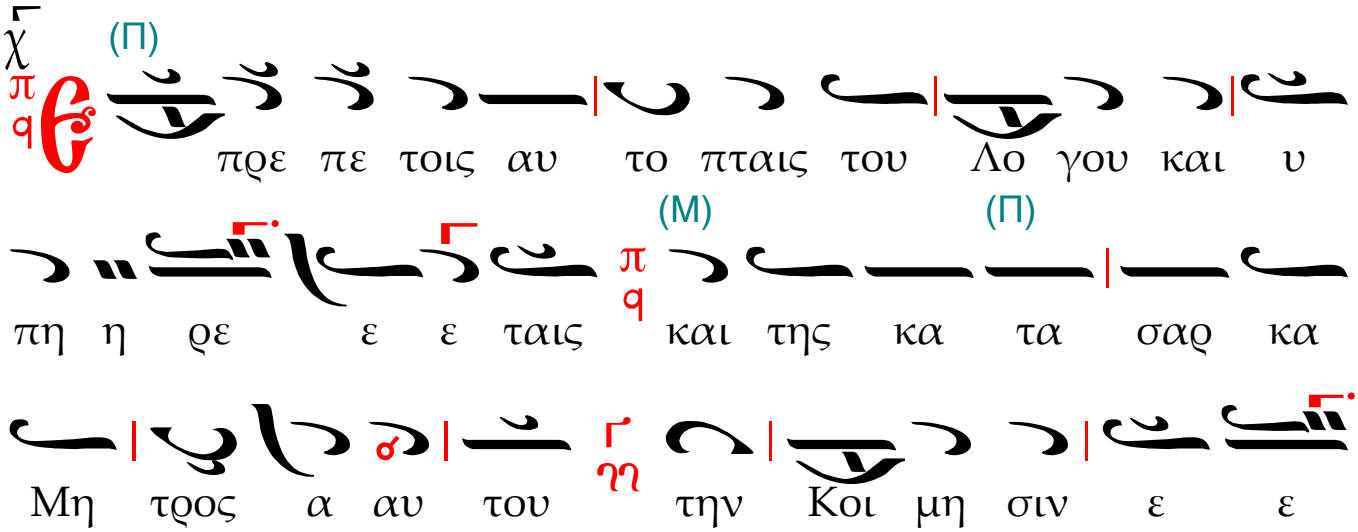

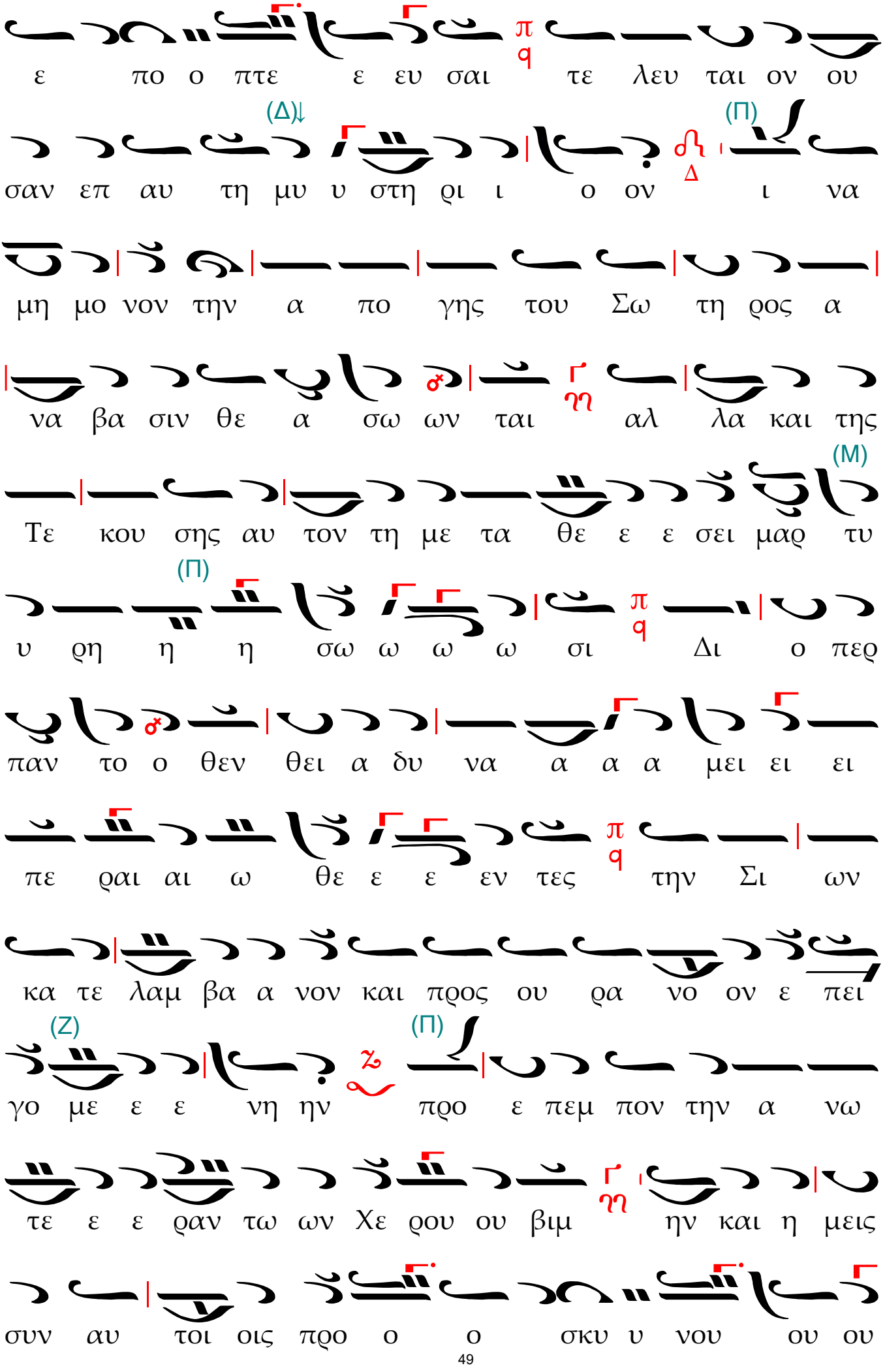
ε πο ο πτε ε ευ σαι τε λευ ται ον ου
(Δ)
(Π)
σαν επ αυ τη μυ υ στη ρι ι ο ον ι να
μη μο νον την α πο γης του Σω τη ρος α
να βα σιν θε α σω ων ται αλ λα και της
(Μ)
Τε κου σης αυ τον τη με τα θε ε ε σει μαρ τυ
(Π)
υ ρη η η σω ω ω ω σι Δι ο περ
παν το ο θεν θει α δυ να α α α μει ει ει
πε ραι αι ω θε ε ε εν τες την Σι ων
κα τε λαμ βα α νον και προς ου ρα νο ον ε πει
(Ζ)
(Π)
γο με ε ε νη ην προ ε πεμ πον την α νω
τε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βιμ ην και η μεις
συν αυ τοι οις προ ο ο σκυ υ νου ου ου

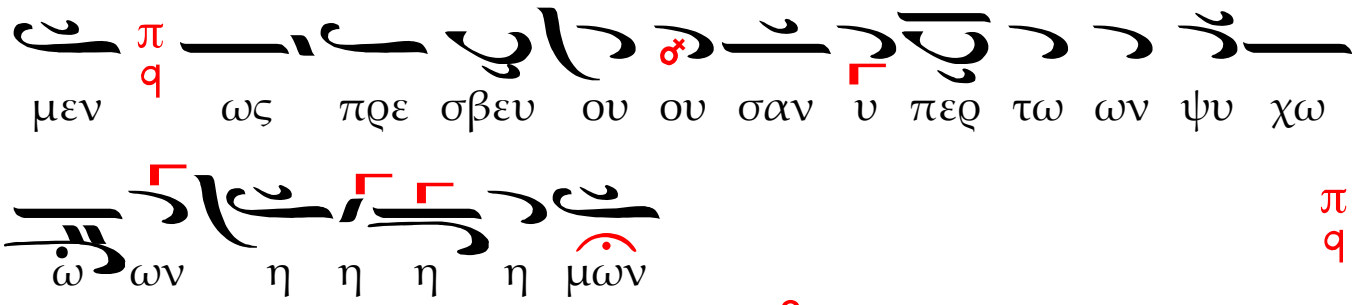
μεν ως πρε σβευ ου ου σαν υ περ τω ων ψυ χω
ών ων η η η η μών

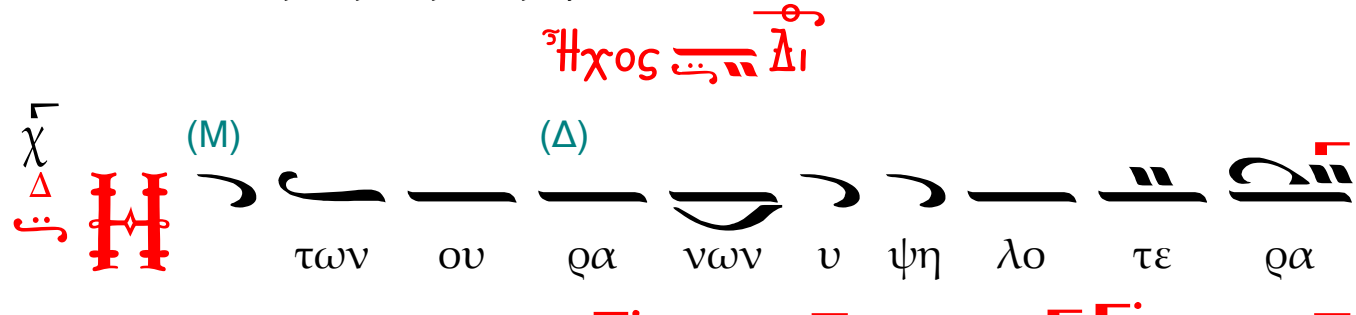
των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα
α υ πα α α α αρ χου ου ου ου
σα και των Χε ρου βιμ ε ε εν δο ο ο
ξο τε ε ρα και πα σης κτι σε ω ως τι ι
ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι υ
περ βαλ λου σα α α αν κα θα ρο ο ο ο
ο ο τη η η η τα της α ι
δι ου ου ου σι ι ι ας δο χει ο ον γε ε
ε γε ε ε νη με ε νη εν ταις του Υι
ου χε ερ σι ση με ρον την πα να γι αν πα ρα

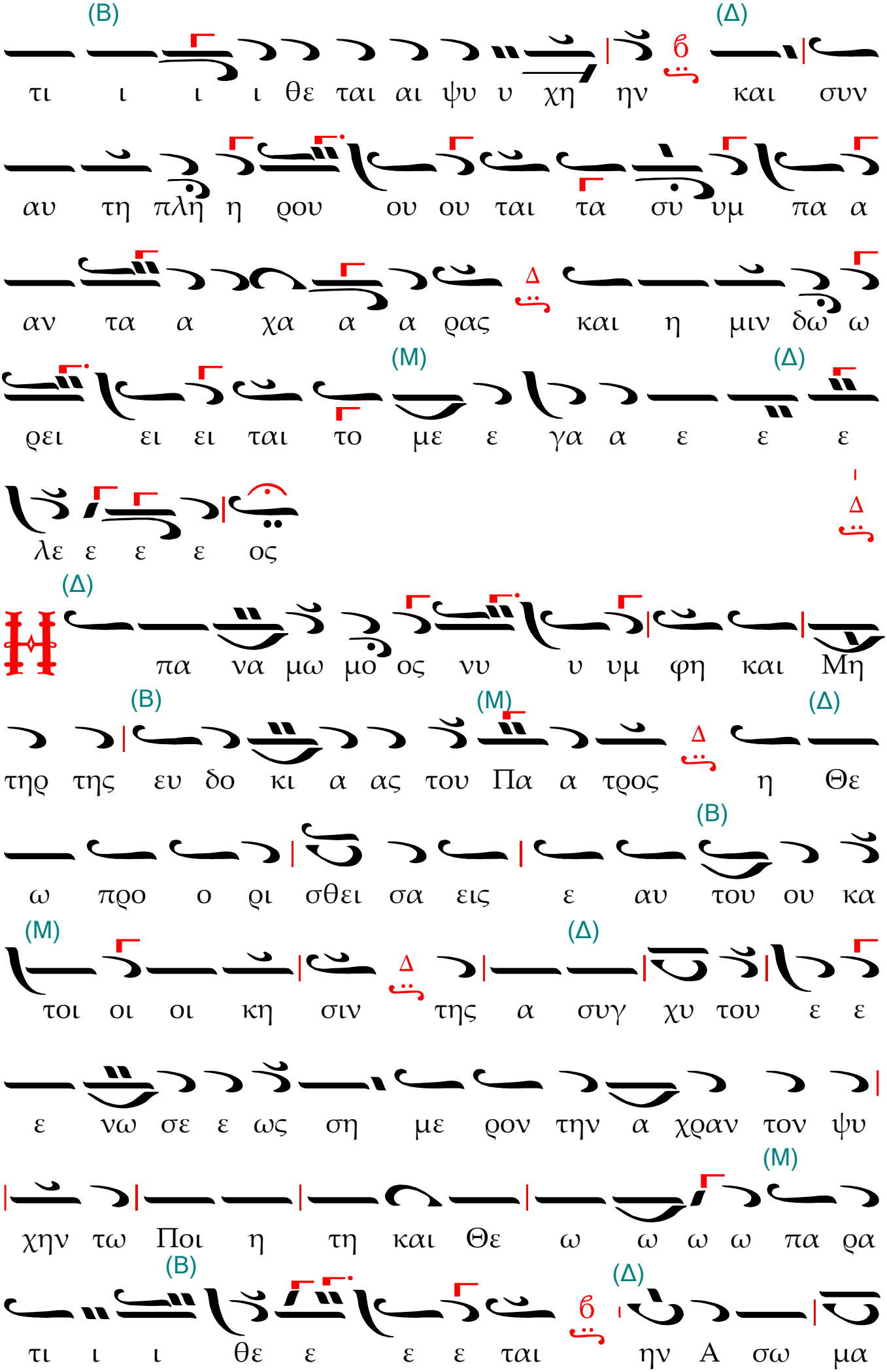
(Β) (Δ)
τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην και συν
αυ τη πλή η ρου ου ου ται τα σύ υμ πα α
αν τα α χα α α ρας και η μιν δω ω
(Μ) (Δ)
ρει ει ει ται το με ε γα α ε ε ε
λε ε ε ε ος
(Δ)
πα να μω μο ος νυ υ υμ φη και Μη
(Β) (Μ) (Δ)
τηρ της ευ δο κι α ας του Πα α τρος η Θε
(Β)
ω προ ο ρι σθει σα εις ε αυ του ου κα
(Μ) (Δ)
τοι οι οι κη σιν της α συγ χυ του ε ε
ε νω σε ε ως ση με ρον την α χραν τον ψυ
(Μ)
χην τω Ποι η τη και Θε ω ω ω ω πα ρα
(Β) (Δ)
τι ι ι θε ε ε ε ται ην Α σω μα

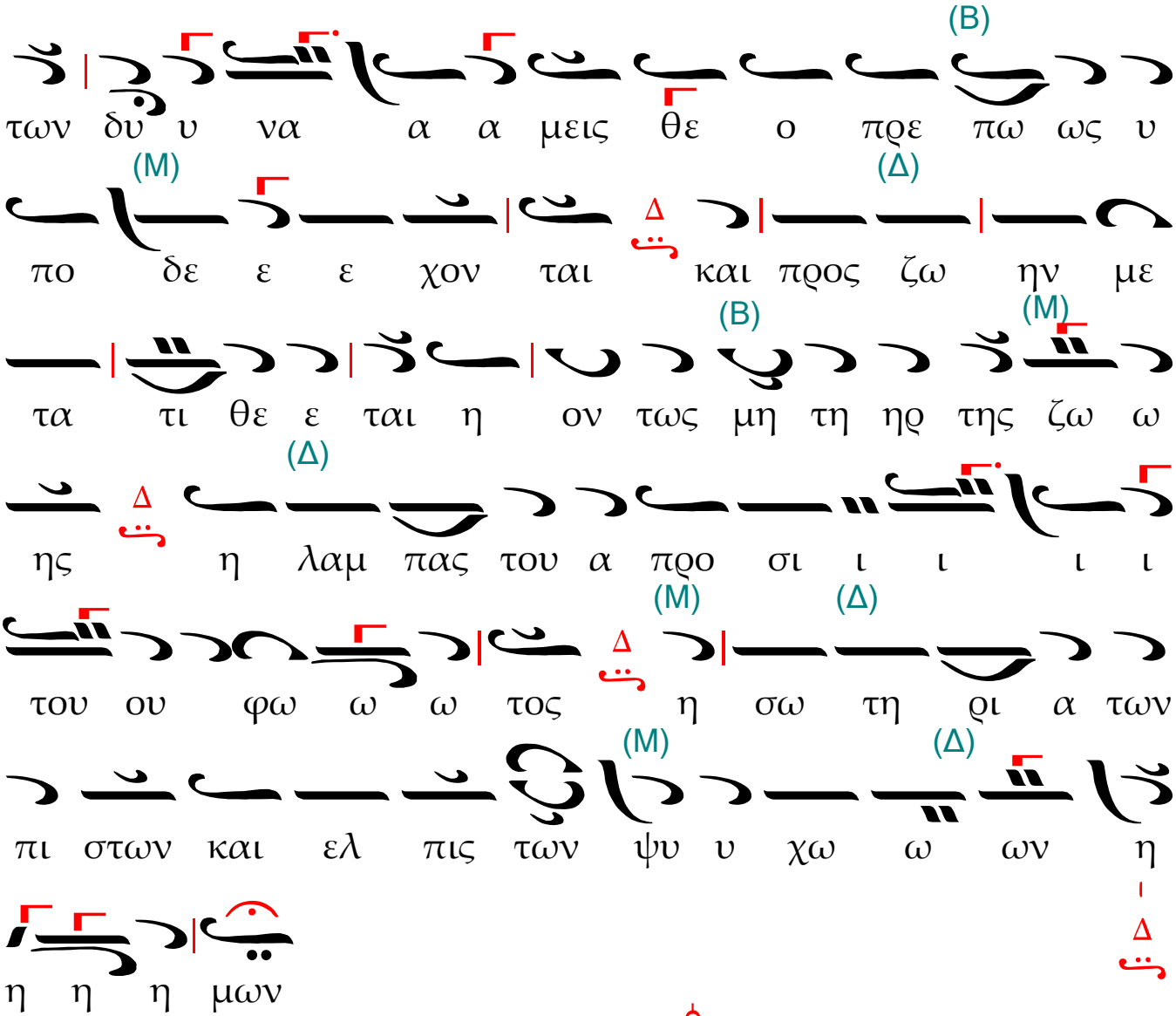
(Β)
των δυ υ να α α μεις θε ο πρε πω ως υ
(Μ) (Δ)
πο δε ε ε χον ται και προς ζω ην με
(Β) (Μ)
τα τι θε ε ται η ον τως μη τη ηρ της ζω ω
(Δ)
ης η λαμ πας του α προ σι ι ι ι ι
(Μ) (Δ)
του ου φω ω ω τος η σω τη ρι α των
(Μ) (Δ)
πι στων και ελ πις των ψυ υ χω ω ων η
η η η μων
Ἦχος α
(Ν) (Γ)
ευ τε α πα αν τα τα πε ε ε ρα
τα α τη η ης γης την σε πτην Με τα στα σιν
(Π)
της Θε ο μη το ο ρο ο ος μα α κα α ρι ι ι
(Ν)
σω ω ω ω με εν εν χερ σι γα αρ του
(Γ)
Υι υι ου ου ου την ψυ χην την α μω μο ο ον

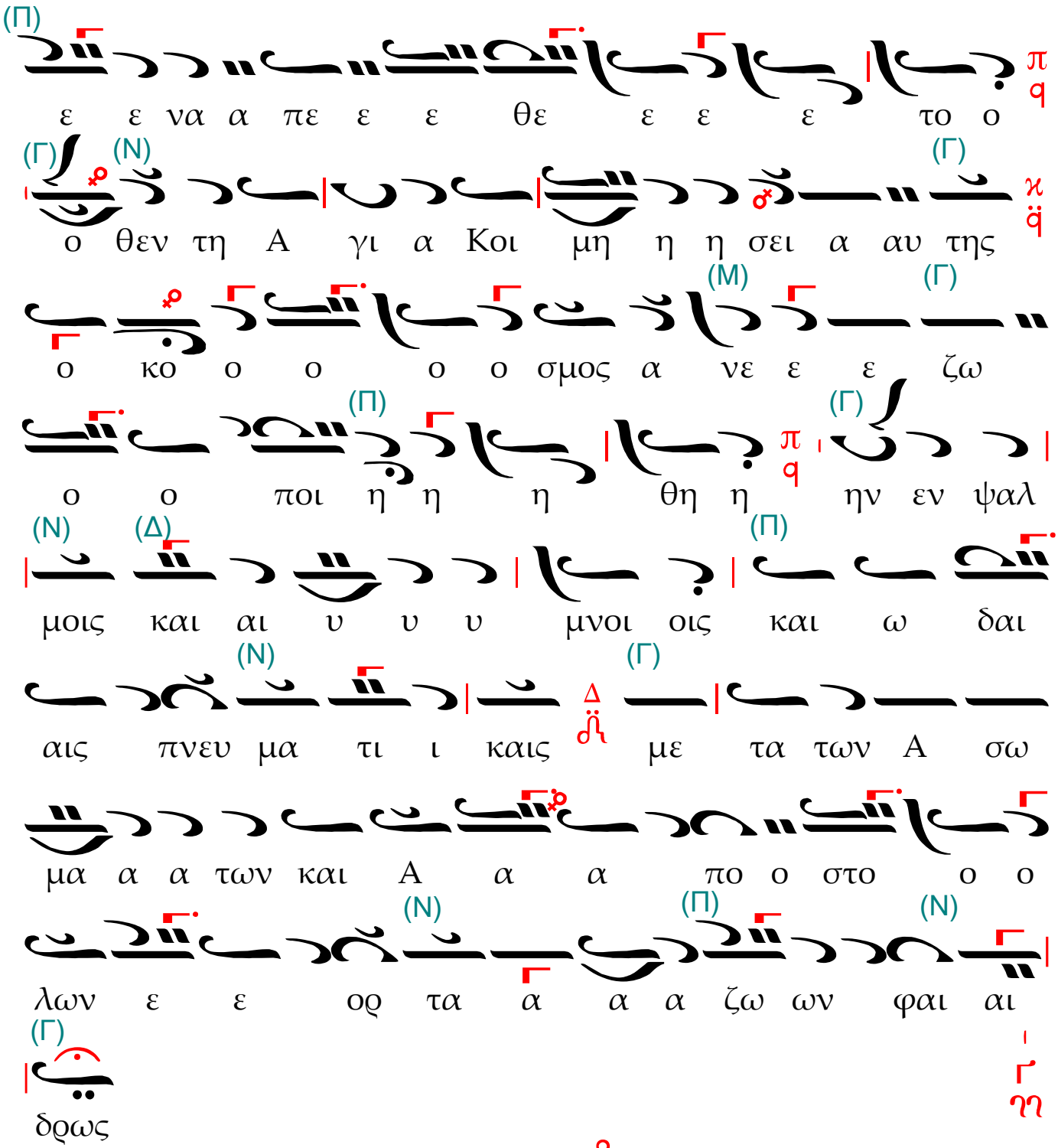
ε ε να α πε ε ε θε ε ε ε το ο
ο θεν τη Α γι α Κοι μη η η σει α αυ της
ο κο ο ο ο ο σμος α νε ε ε ζω
ο ο ποι η η η θη η ην εν ψαλ
μοις και αι υ υ υ μνοι οις και ω δαι
αις πνευ μα τι ι καις με τα των Α σω
μα α α των και Α α α πο ο στο ο ο
λων ε ε ορ τα α α α ζω ων φαι αι
δρως

Ἦχος λ πα

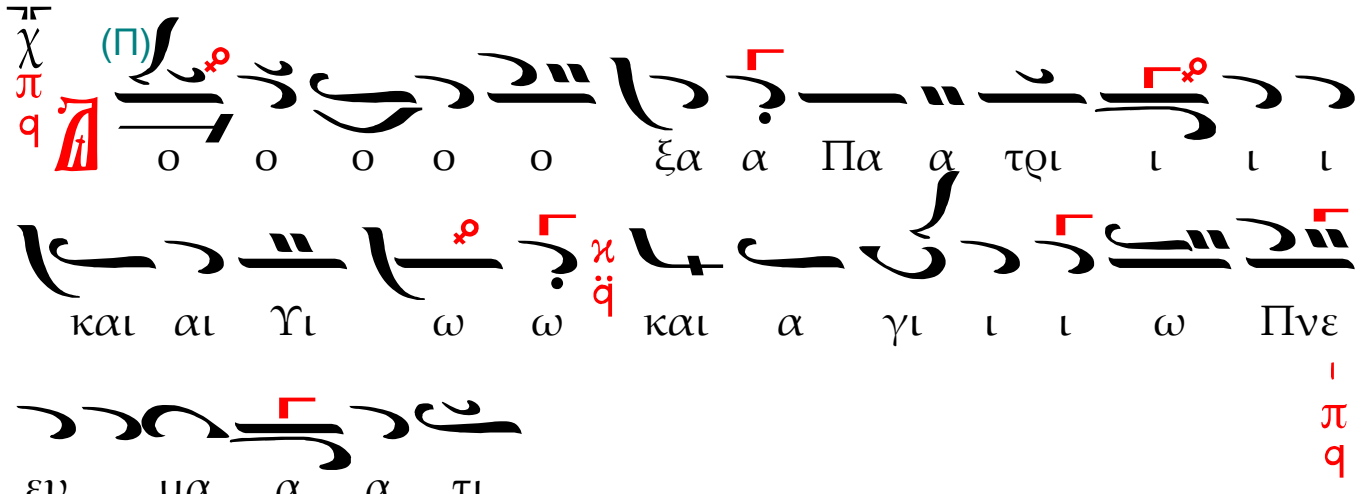
ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι
και αι γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε
ευ μα α α τι

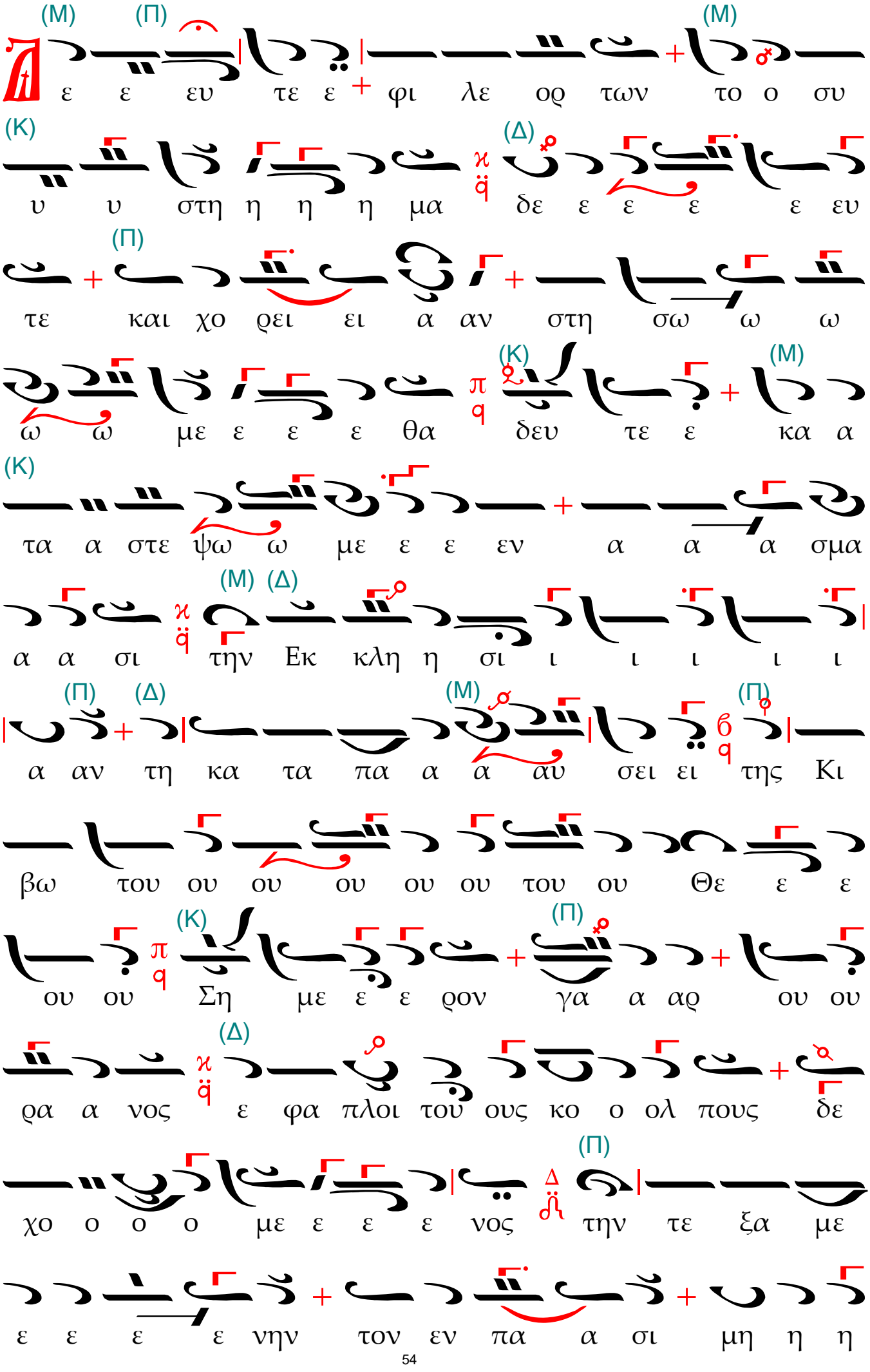
(Μ) (Π) (Μ)
ε ε ευ τε ε + φι λε ορ των το ο συ
(Κ) (Δ)
υ υ στη η η μα δε ε ε ε ε ευ
(Π)
τε και χο ρει ει α αν στη σω ω ω
(Κ) (Μ)
ω ω με ε ε θα δευ τε ε κα α
(Κ)
τα α στε ψω ω με ε ε εν α α α σμα
(Μ) (Δ)
α α σι την Εκ κλη η σι ι ι ι ι ι
(Π) (Δ) (Μ) (Π)
α αν τη κα τα πα α α αυ σει ει της Κι
βω του ου ου ου ου ου του ου Θε ε ε
(Κ) (Π)
ου ου Ση με ε ε ρον γα α αρ ου ου
(Δ)
ρα α νος ε φα πλοι τού ους κο ο ολ πους δε
(Π)
χο ο ο ο με ε ε ε νος την τε ξα με
ε ε ε ε νην τον εν πα α σι μη η η

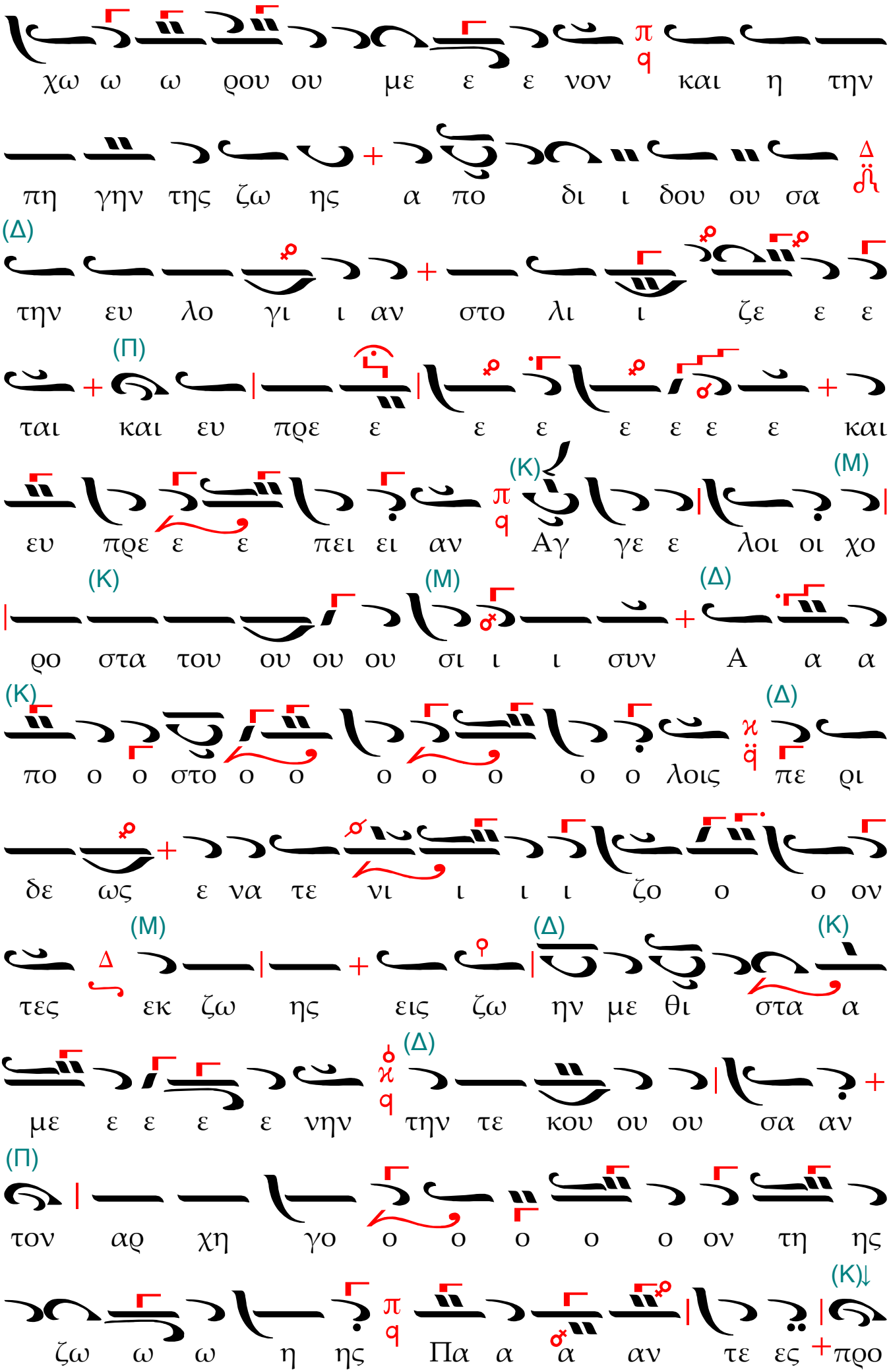
χω ω ω ρου ου με ε ε νον και η την
πη γην της ζω ης α πο δι ι δου ου σα
(Δ)
την ευ λο γι ι αν στο λι ι ζε ε ε
(Π)
ται και ευ πρε ε ε ε ε ε ε και
(Κ)
(Μ)
ευ πρε ε ε πει ει αν Αγ γε ε λοι οι χο
(Κ)
(Μ)
(Δ)
ρο στα του ου ου ου σι ι ι συν Α α α
(Κ)
(Δ)
πο ο ο στο ο ο ο ο ο ο ο λοις πε ρι
δε ως ε να τε νι ι ι ι ζο ο ο ον
(Μ)
(Δ)
(Κ)
τες εκ ζω ης εις ζω ην με θι στα α
(Δ)
με ε ε ε ε νην την τε κου ου ου σα αν
(Π)
τον αρ χη γο ο ο ο ο ον τη ης
(Κ)
ζω ω ω η ης Πα α α αν τε ες προ

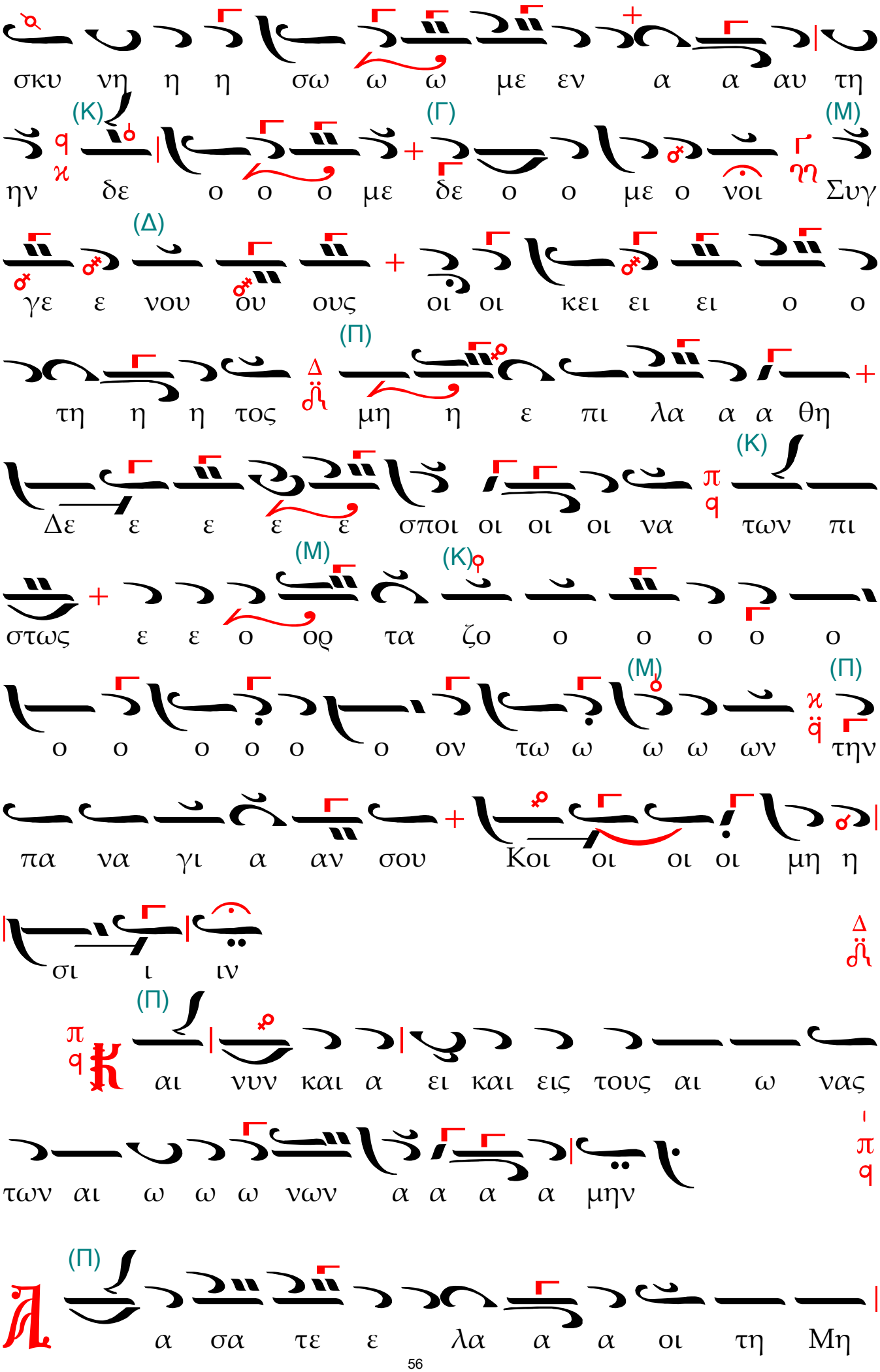
σκυ νη η η σω ω ω με εν α α αυ τη
(Κ) (Γ) (Μ)
ην δε ο ο ο με δε ο ο με ο νοι Συγ
(Δ)
γε ε νου ου ους οι οι κει ει ει ο ο
(Π)
τη η η τος μη η ε πι λα α α θη
(Κ)
Δε ε ε ε ε σποι οι οι οι να των πι
(Μ) (Κ)
στως ε ε ο ορ τα ζο ο ο ο ο ο
(Μ) (Π)
ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω ω ων την
πα να γι α αν σου Κοι οι οι οι μη η
σι ι ιν
(Π)
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ω νων α α α α μην
(Π)
α σα τε ε λα α α οι τη Μη

(Μ) (Κ)

τρι του Θε ου η μω ων α α α σα α α

(Δ)

α τε ση η η η η με ε ρο ο ον

(Κ) (Π)

γαρ την ο λο φω ω τον ψυ υ χην α αυ της

(Δ) (Π)

εις τας α χραν τους πα α λα α α α α μας

(Δ) (Π)

του εξ αυ της σαρ κω ω θε ε εν τος α νευ

σπο ρας πα α ρα τι ι ι ι ι θη η η

(Μ) (Δ) (Μ)

η σιν ω και πρε σβε ε ευ ει ει α α δι

(Δ) (Κ) (Δ)

α α λει ει ει πτω ως δω ρη θη ναι τη οι

(Π)

κου με νη ει ει ρη η η νη ην και το με

(Ν) (Π)

γα ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ἦχος πλ. Δ΄

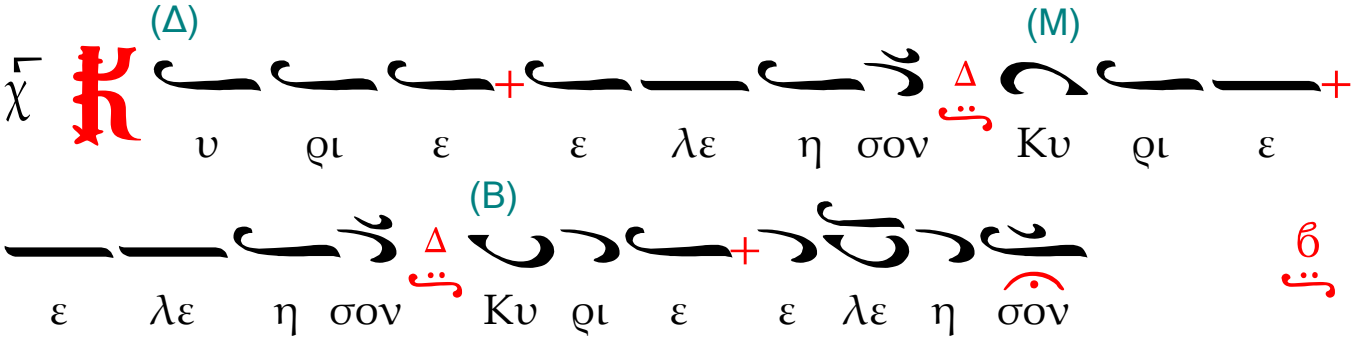

Ὁ Διάκονος Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι…”. Τούτων ἀπαγγελομένων ἑκάτερος τῶν χορῶν, ψάλλει ἐκ τρίτου, τὸ “Κύριε Ἐλέησον” δωδεκάκις ἑκάστοτε, εὐλαβῶς καὶ πραεία τῇ φωνή, ὡς ἡ τάξις, οὕτω:

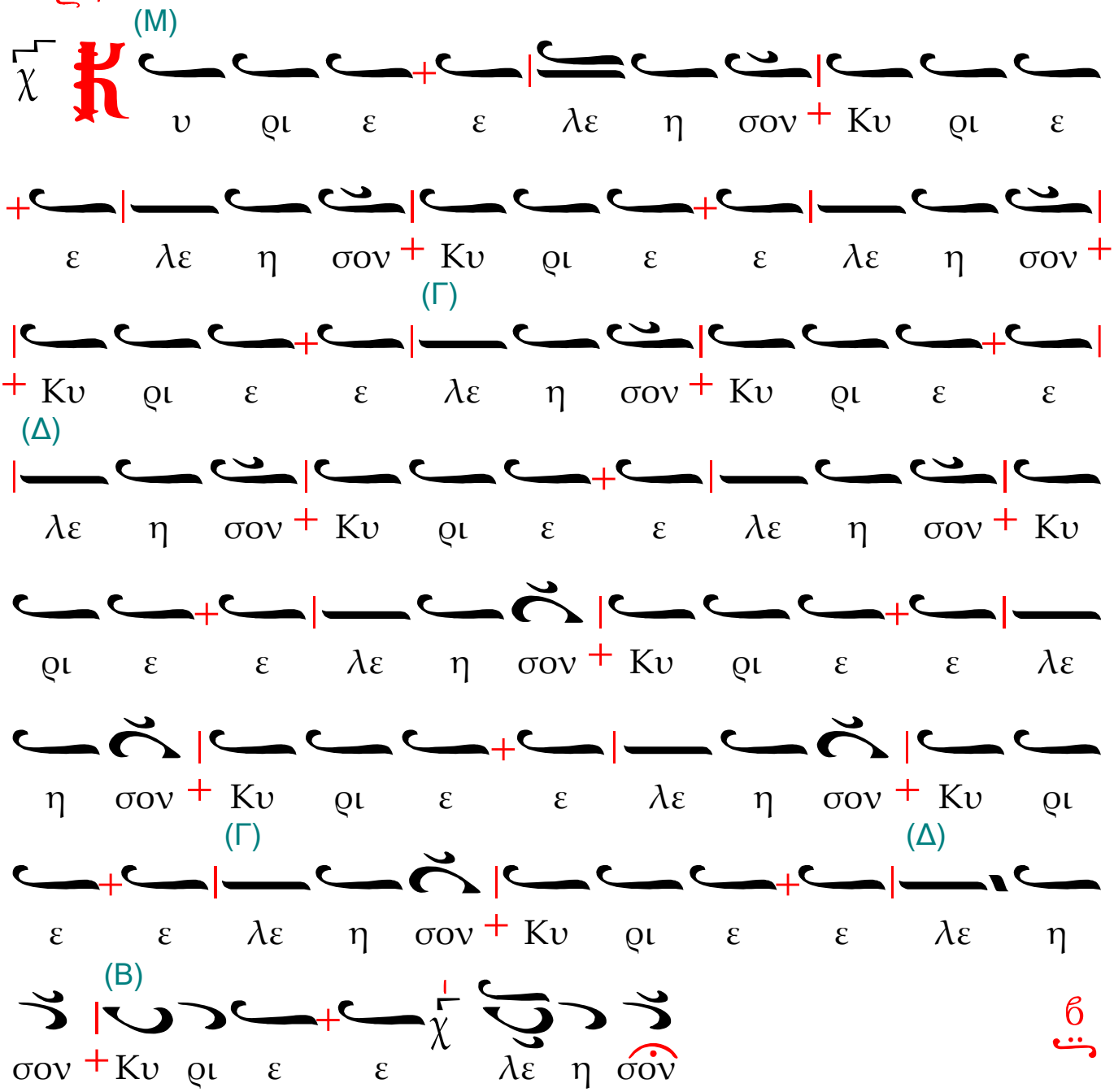

Ὅταν ὁ διάκονος λέγει: Ὅτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι... οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Δεξιὸς χορὸς

Ὁ Ἀριστερὸς χορὸς

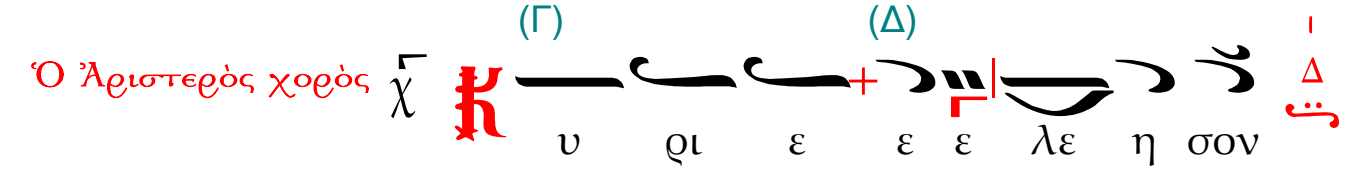

Ὁ Δεξιὸς χορὸς

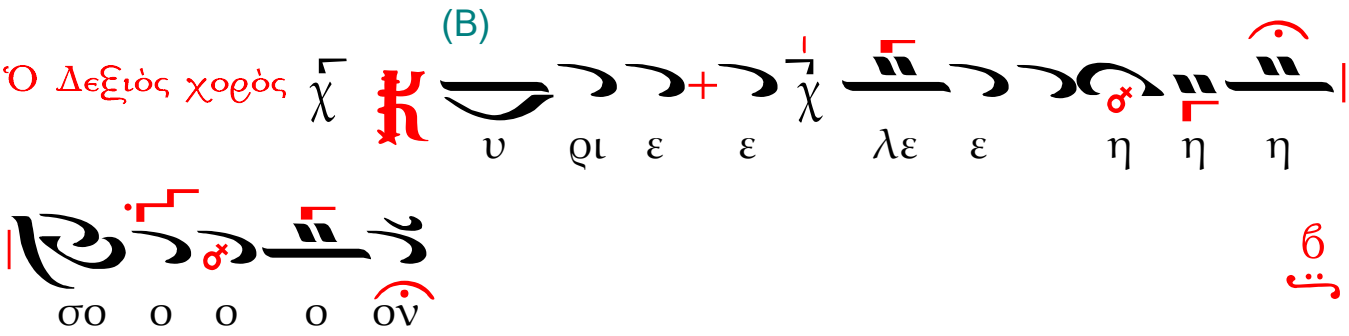

Ἕτερον "Κύριε ἐλέησον" τὸ καλούμενον

Ἁ γ ι ο ρ ε ί τ ι κ ο ν.

Ἦχος λ π ϙ Πα

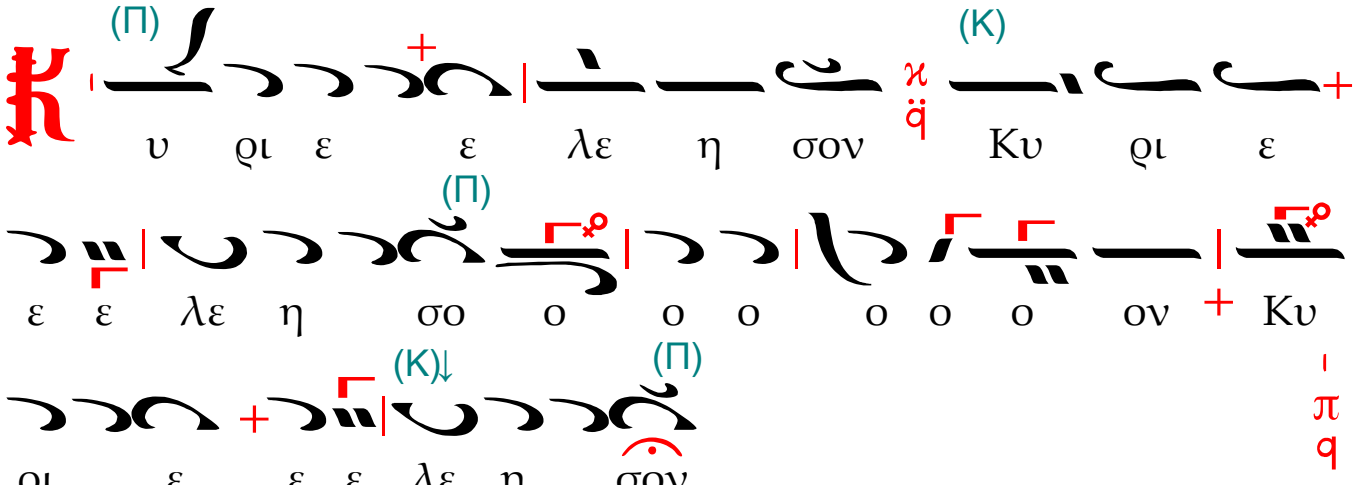

Ἢ καὶ οὕτω:

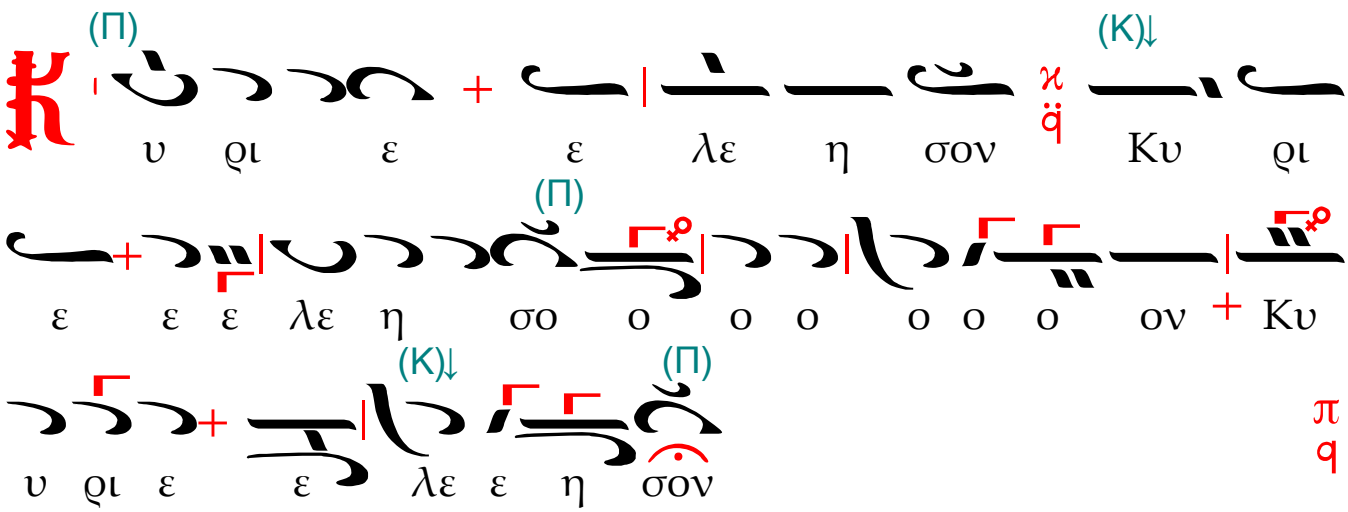

ΘΕΟΤΟΚΕ ΠΑΡΘΕΝΕ

Τό Πολίτικον

Ἦχος λ̈ Πα

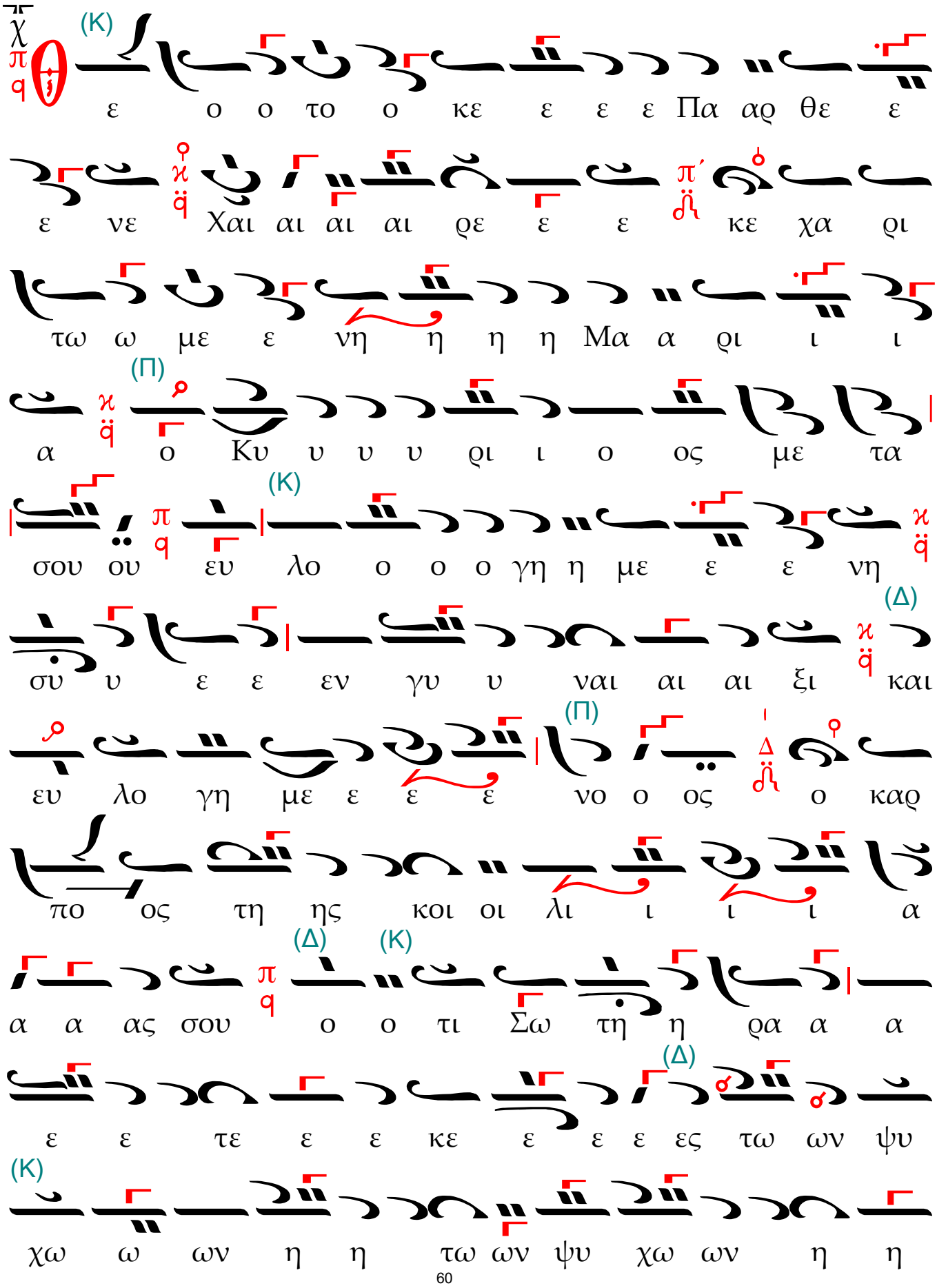

Ἕτερον Τοῦ Θηραίου Παρθενίου Κ. Ἀκύλα
Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἦχος λ Πα

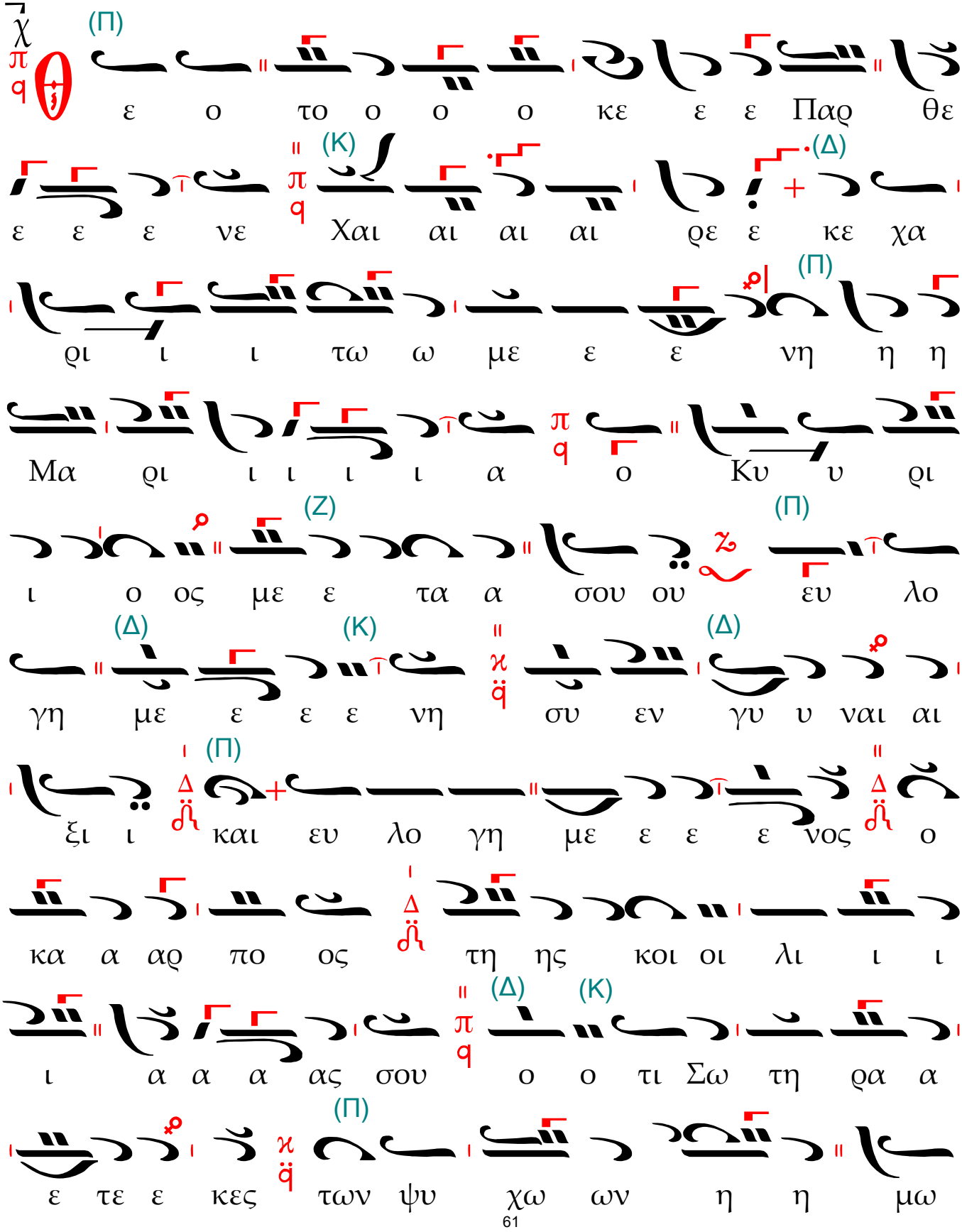

ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΕΠΤΩΧΕΥΣΑΝ

Ἦχος β΄

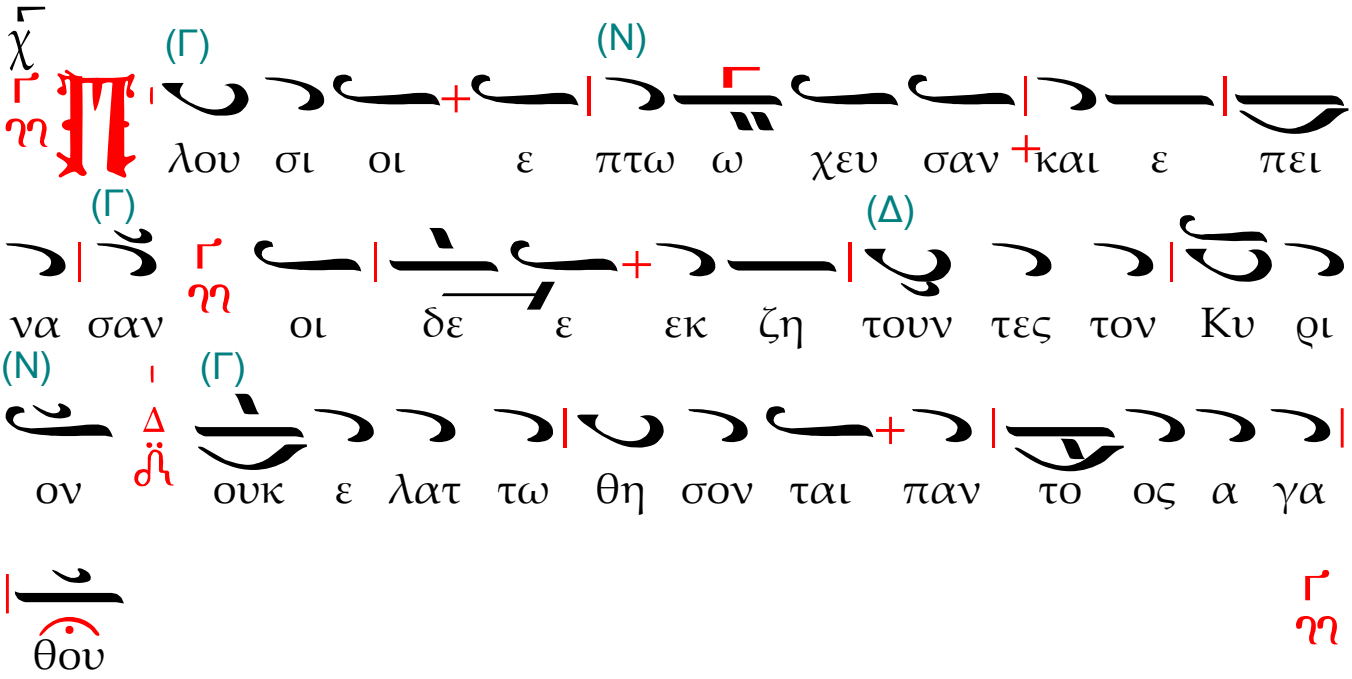

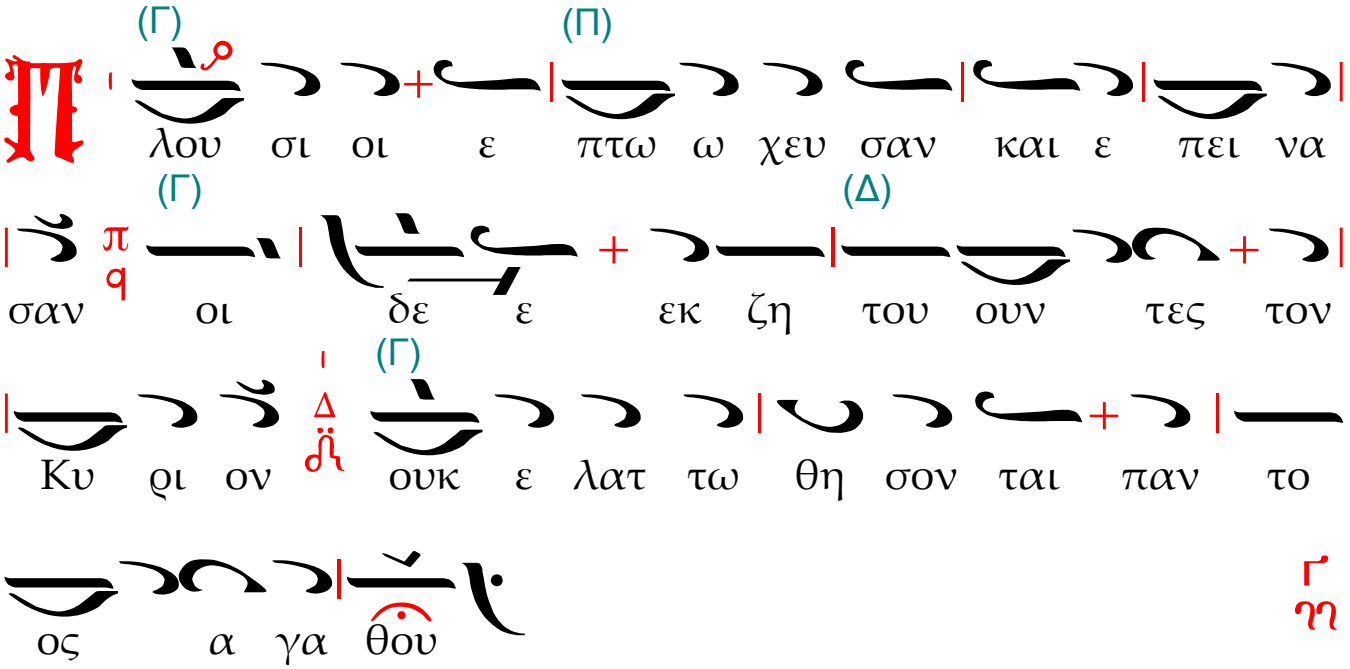

Τὸ δὲ τέλος τοῦ γ' οὕτω:

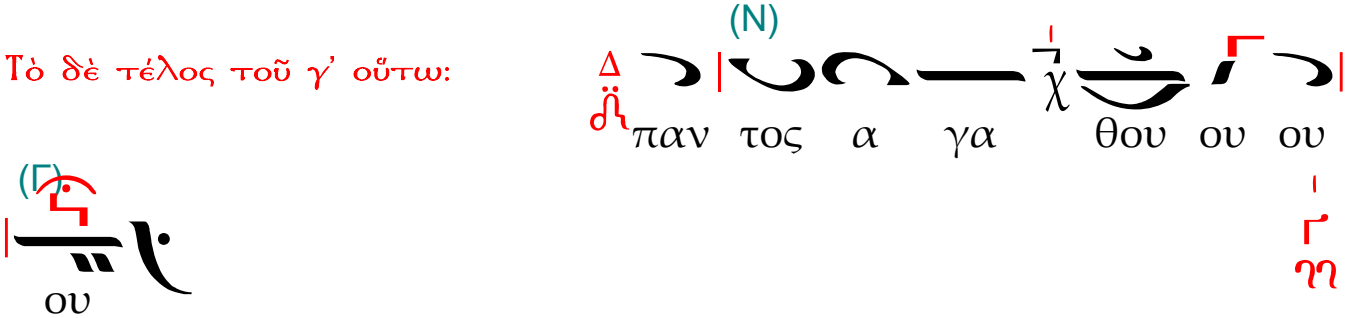

Ἕτερον

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

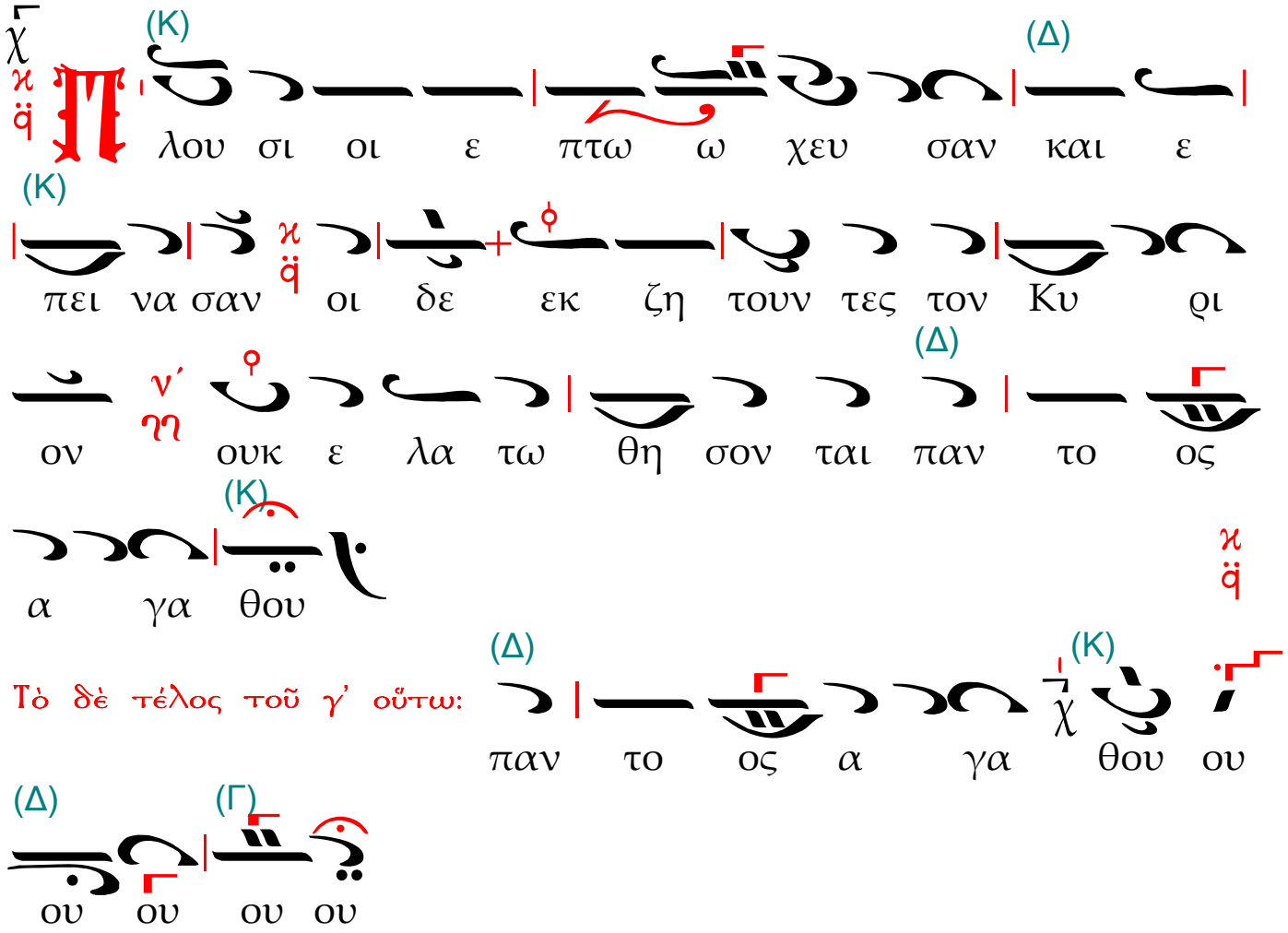

Τὸ δὲ τέλος τοῦ γ' οὕτω:

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ΄ Δι

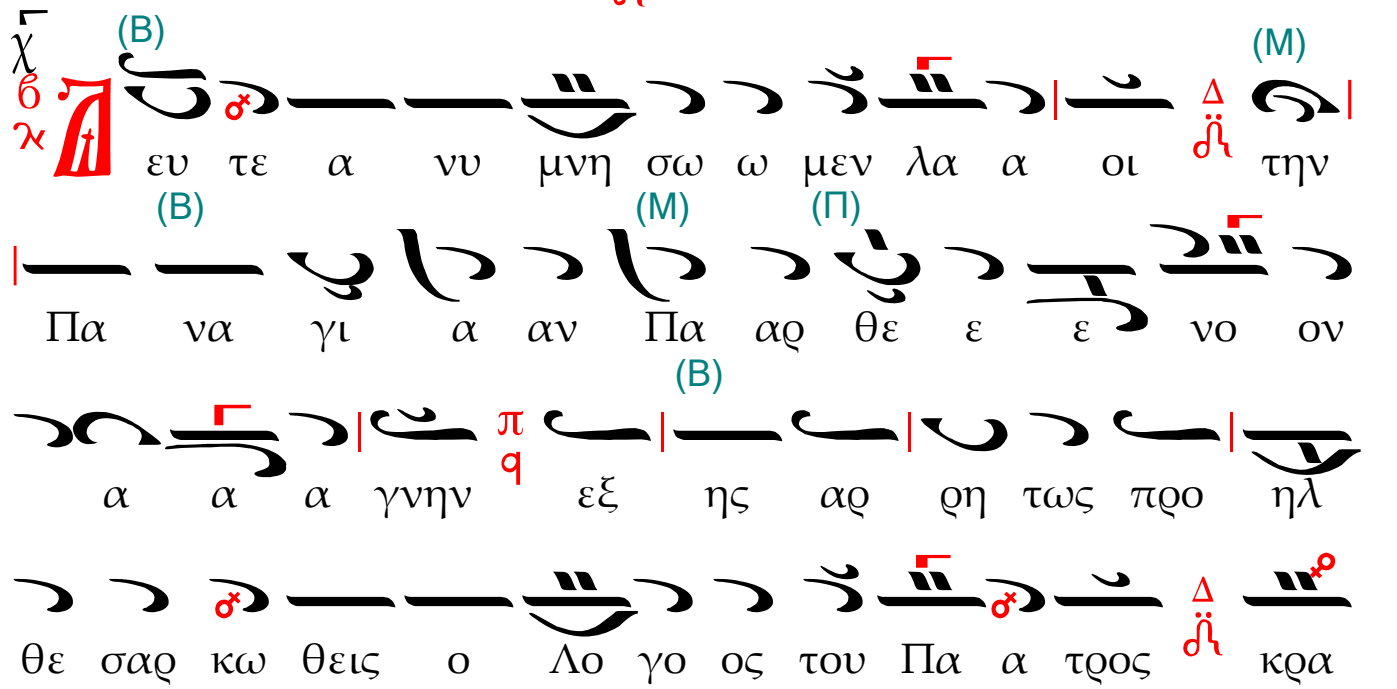

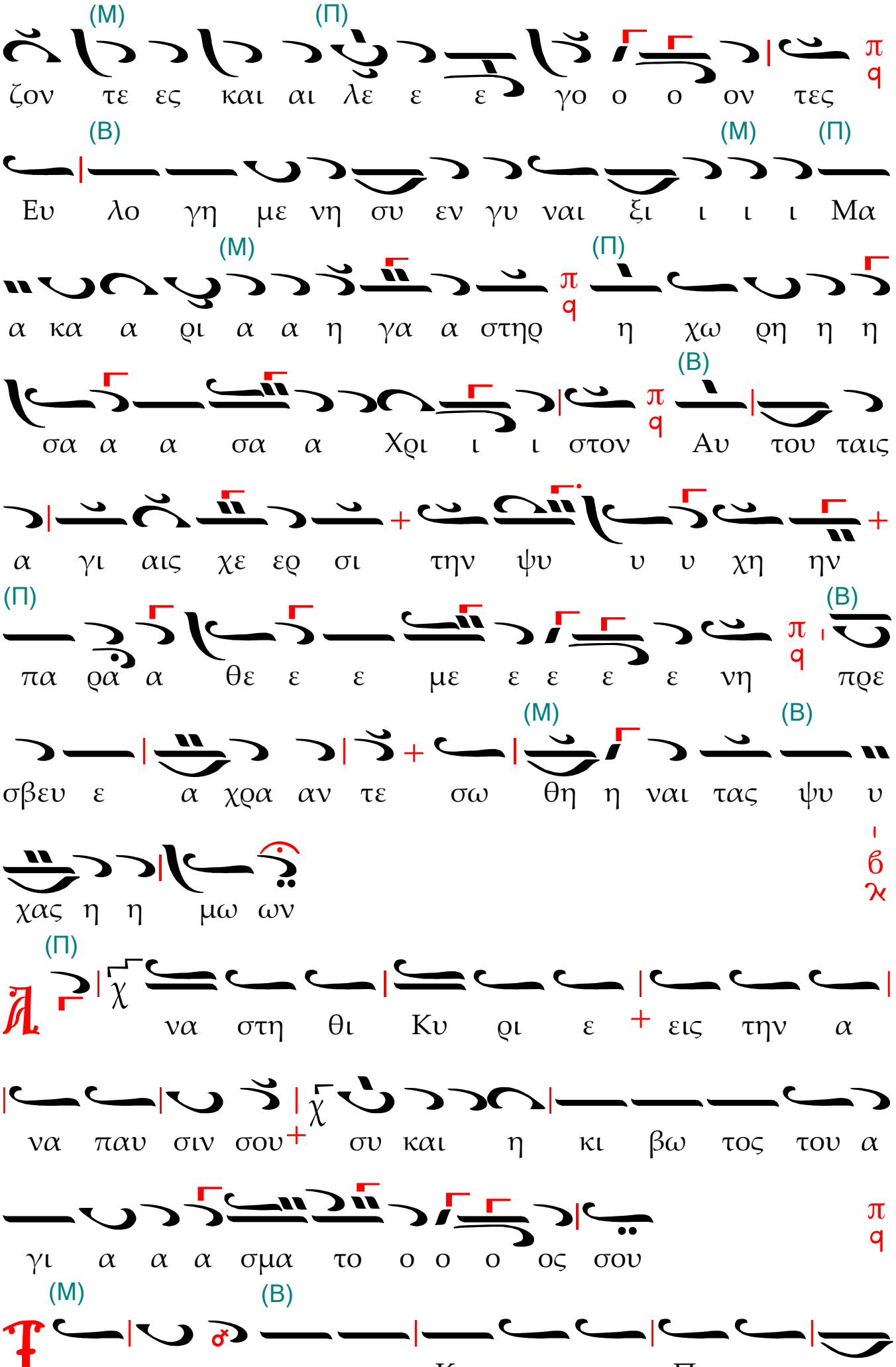
(Μ) (Π)
ζον τε ες και αι λε ε ε γο ο ο ον τες
(Β) (Μ) (Π)
Ευ λο γη με νη συ εν γυ ναι ξι ι ι ι Μα
(Μ) (Π)
α κα α ρι α α η γα α στηρ η χω ρη η η
(Β)
σα α α σα α Χρι ι ι στον Αυ του ταις
α γι αις χε ερ σι την ψυ υ υ χη ην
(Π) (Β)
πα ρα α θε ε ε με ε ε ε ε νη πρε
(Μ) (Β)
σβευ ε α χρα αν τε σω θη η ναι τας ψυ υ
χας η η μω ων
(Π)
να στη θι Κυ ρι ε εις την α
να παυ σιν σου σου και η κι βω τος του α
γι α α α σμα το ο ο ο ος σου
(Μ) (Β)
την παν σε πτον σου Κοι μη σιν Πα να γι

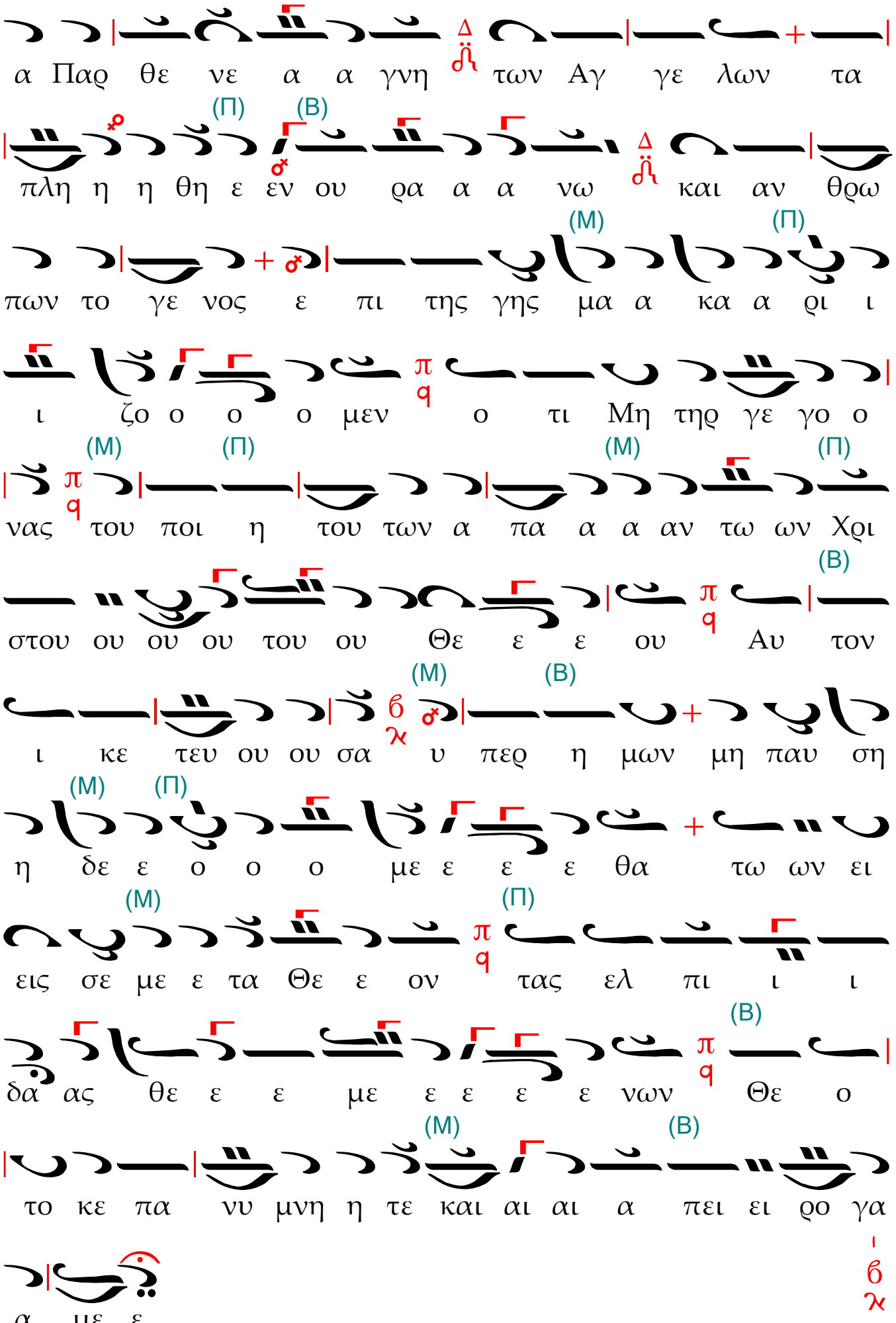
α Παρ θε νε α α γνη των Αγ γε λων τα
(Π) (Β)
πλη η η θη ε εν ου ρα α α νω και αν θρω
(Μ) (Π)
πων το γε νος ε πι της γης μα α κα α ρι ι
ι ζο ο ο ο μεν ο τι Μη τηρ γε γο ο
(Μ) (Π) (Μ) (Π)
νας του ποι η του των α πα α α αν τω ων Χρι
(Β)
στου ου ου ου του ου Θε ε ε ου Αυ τον
(Μ) (Β)
ι κε τευ ου ου σα υ περ η μων μη παυ ση
(Μ) (Π)
η δε ε ο ο ο με ε ε ε θα τω ων ει
(Μ) (Π)
εις σε με ε τα Θε ε ον τας ελ πι ι ι
(Β)
δα ας θε ε ε με ε ε ε ε νων Θε ο
(Μ) (Β)
το κε πα νυ μνη η τε και αι αι α πει ει ρο γα
α με ε

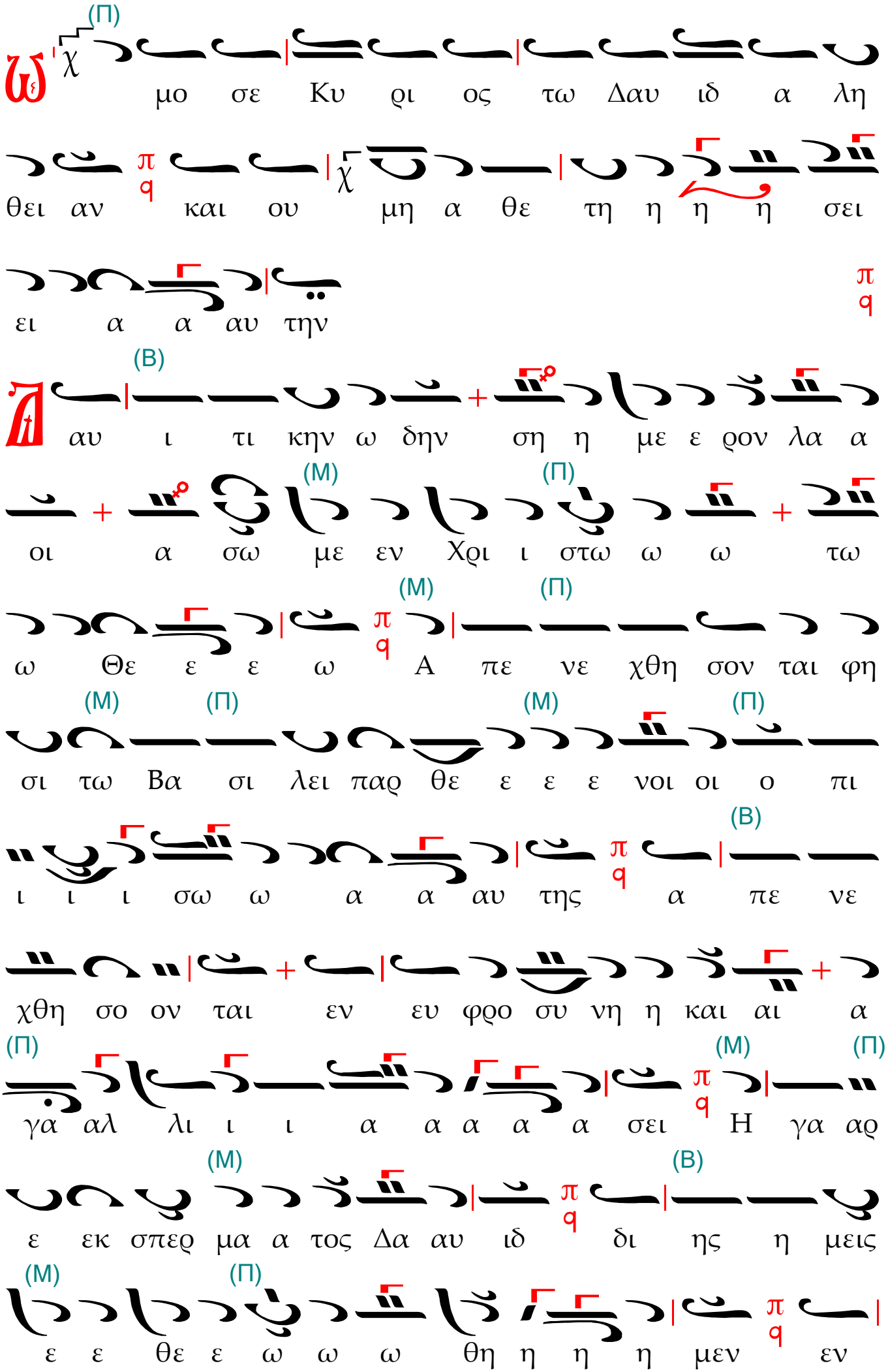
(Π)
ω χ
μο σε Κυ ρι ος τω Δαυ ιδ α λη
π q
θει αν και ου μη α θε τη η η η σει
ει α α αυ την
π q
(Β)
αυ ι τι κην ω δην ση η με ε ρον λα α
(Μ) (Π)
οι α σω με εν Χρι ι στω ω ω τω
(Μ) (Π)
ω Θε ε ε ω Α πε νε χθη σον ται φη
(Μ) (Π) (Μ) (Π)
σι τω Βα σι λει παρ θε ε ε ε νοι οι ο πι
(Β)
ι ι ι σω ω α α αυ της α πε νε
χθη σο ον ται εν ευ φρο συ νη η και αι α
(Π) (Μ) (Π)
γα αλ λι ι ι α α α α α σει Η γα αρ
(Μ) (Β)
ε εκ σπερ μα α τος Δα αυ ιδ δι ης η μεις
(Μ) (Π)
ε ε θε ε ω ω ω θη η η η μεν εν

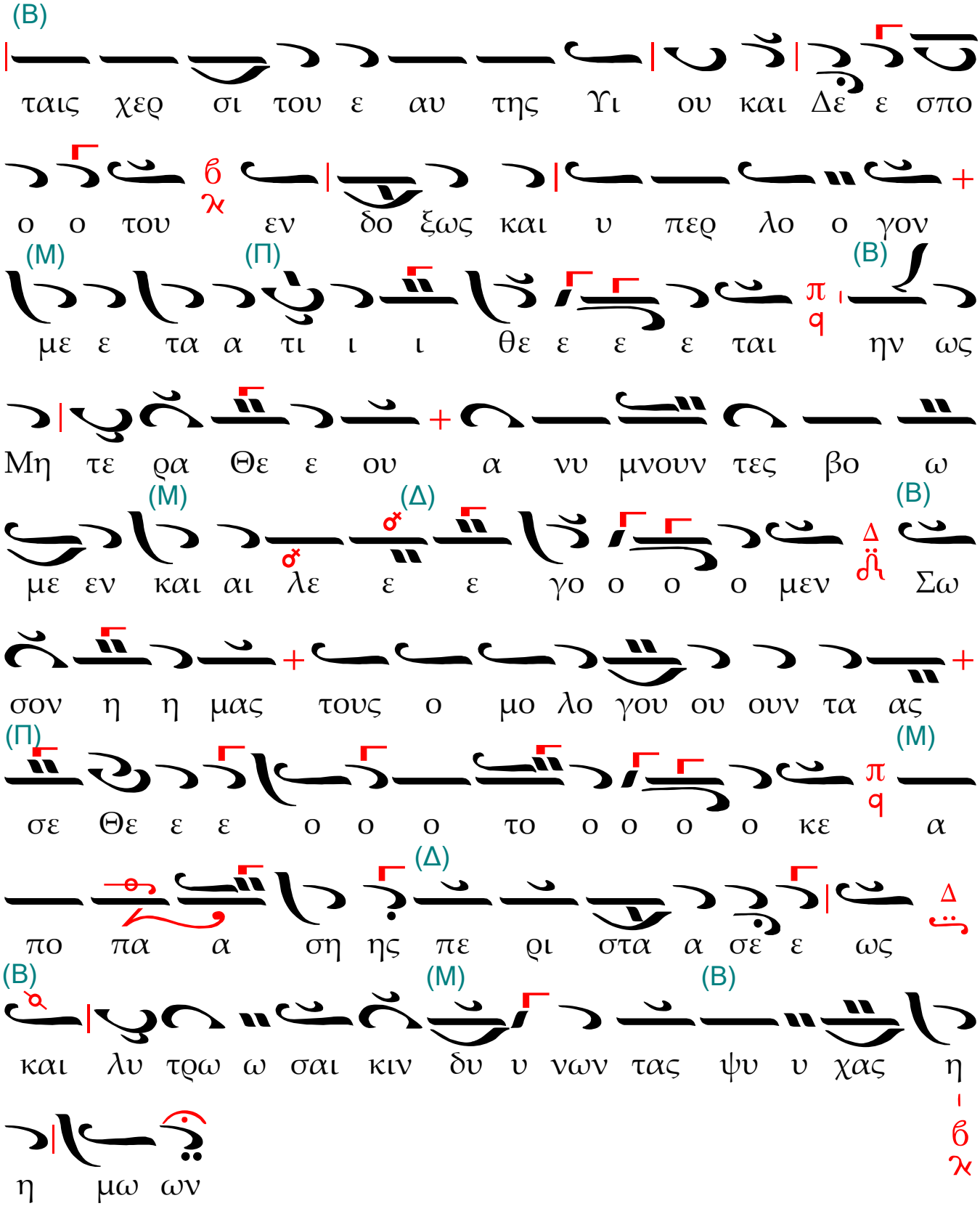

"Δόξα... Καὶ νῦν..."

Ἦχος Πα

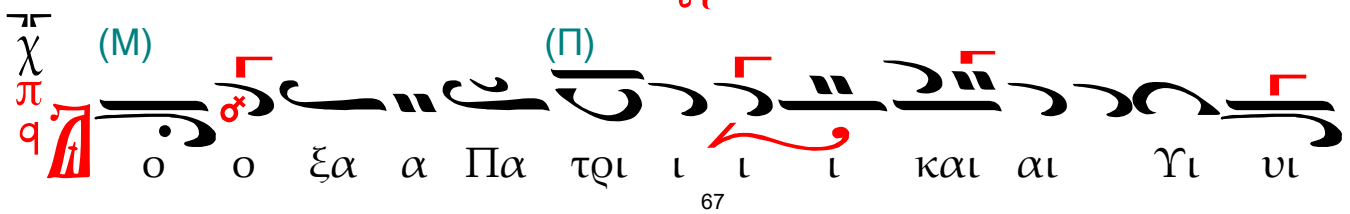

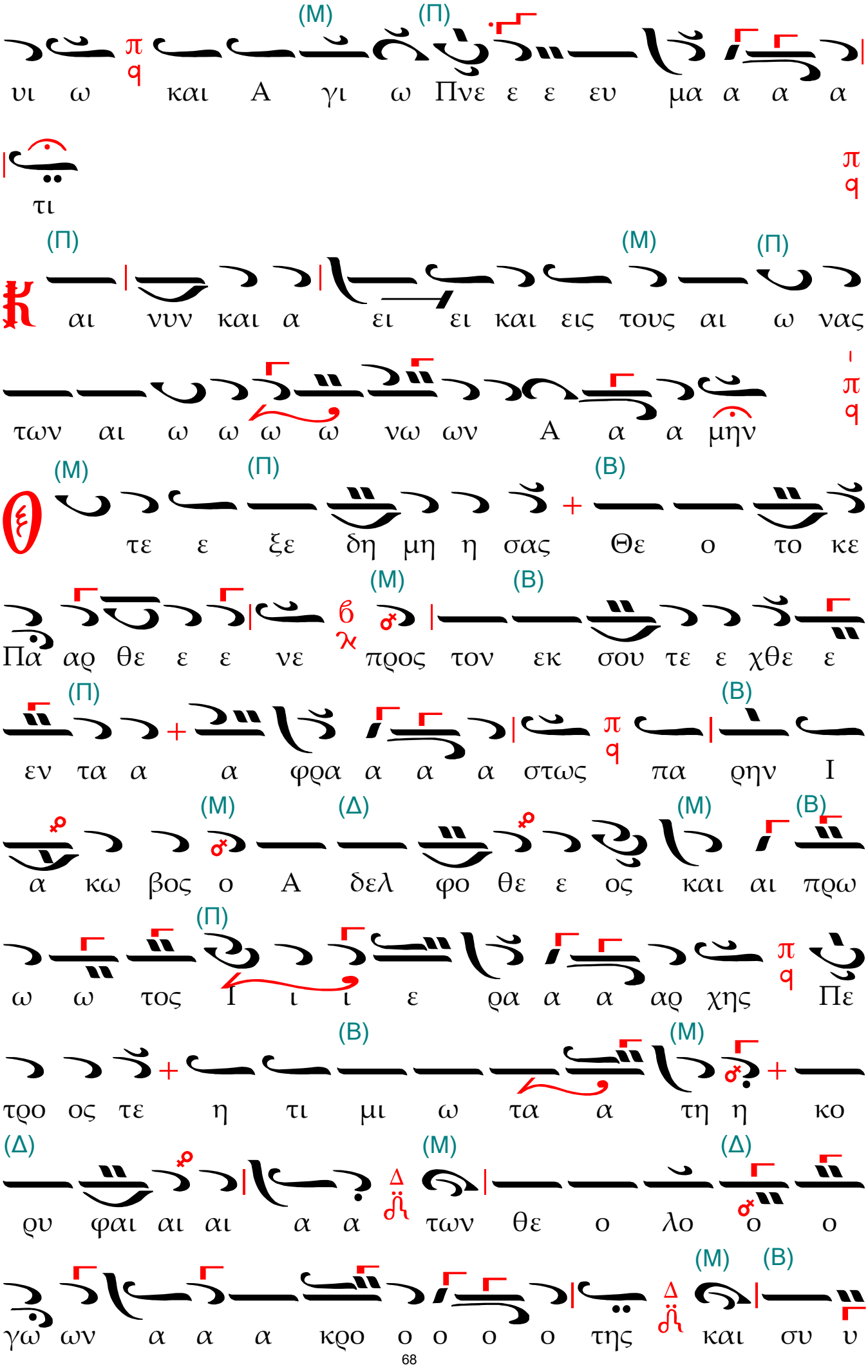
(Μ) (Π)
υι ω και Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α
τι
(Π) (Μ) (Π)
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ω ω νω ων Α α α μην
(Μ) (Π) (Β)
τε ε ξε δη μη η σας Θε ο το κε
(Μ) (Β)
Πα αρ θε ε ε νε προς τον εκ σου τε ε χθε ε
(Π) (Β)
εν τα α α φρα α α α στως πα ρην Ι
(Μ) (Δ) (Μ) (Β)
α κω βος ο Α δελ φο θε ε ος και αι πρω
(Π)
ω ω τος Ι ι ι ε ρα α α αρ χης Πε
(Β) (Μ)
τρο ος τε η τι μι ω τα α τη η κο
(Δ) (Μ) (Δ)
ρυ φαι αι αι α α των θε ο λο ο ο
(Μ) (Β)
γω ων α α α κρο ο ο ο της και συ υ

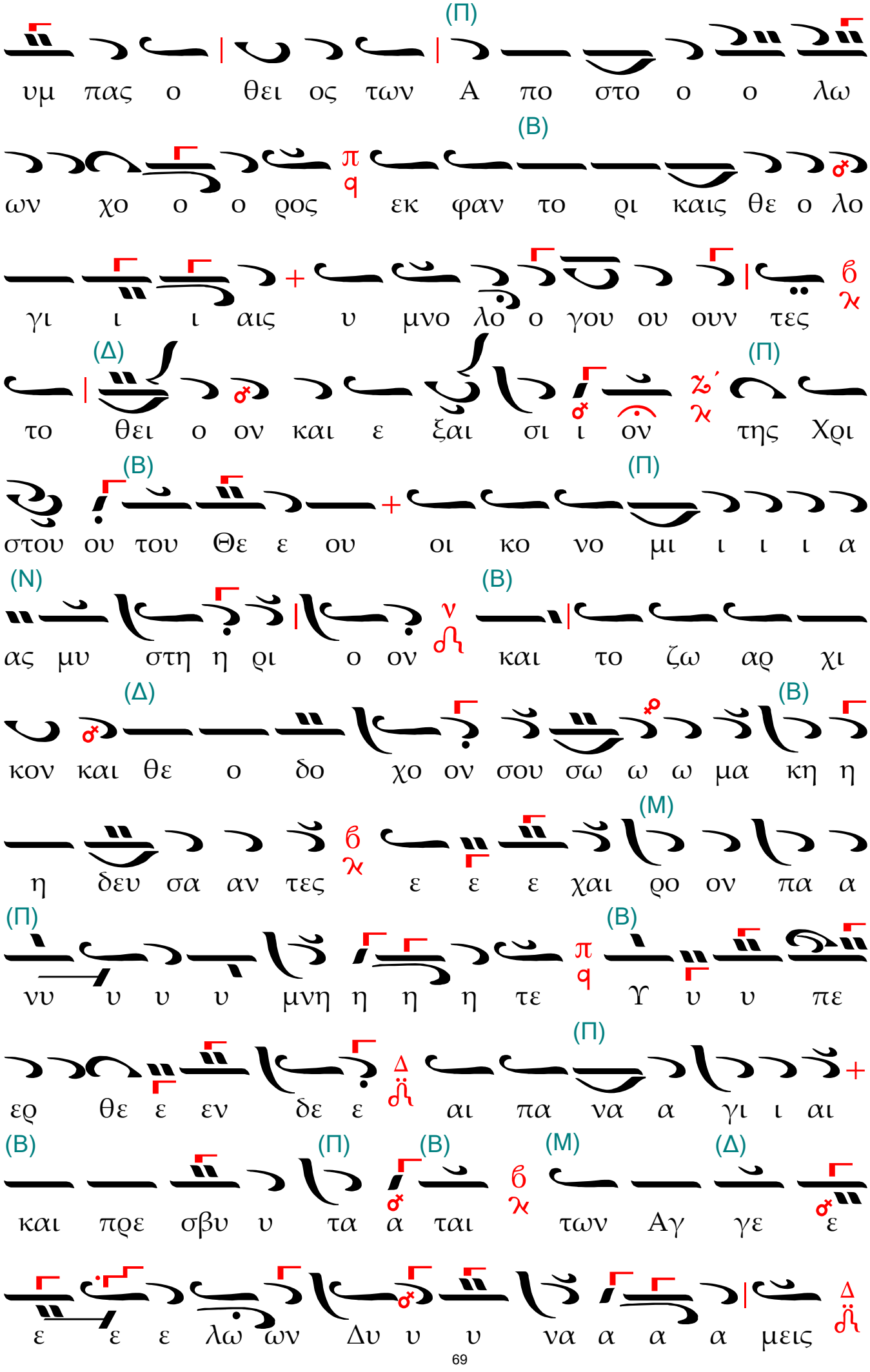
(Π)
υμ πας ο θει ος των Α πο στο ο ο λω
(Β)
ων χο ο ο ρος εκ φαν το ρι καις θε ο λο
γι ι ι αις υ μνο λο ο γου ου ουν τες
(Δ)
το θει ο ον και ε ξαι σι ι ον
(Π)
της Χρι
(Β)
στου ου του Θε ε ου
(Π)
οι κο νο μι ι ι ι α
(Ν)
ας μυ στη η ρι ο ον
(Β)
και το ζω αρ χι
(Δ)
κον και θε ο δο χο ον σου σω ω ω μα κη η
(Β)
η δευ σα αν τες
(Μ)
ε ε ε χαι ρο ον πα α
(Π)
νυ υ υ υ μνη η η η τε
(Β)
Υ υ υ πε
(Π)
ερ θε ε εν δε ε αι πα να α γι ι αι
(Β)
και πρε σβυ υ τα α ται
(Π)
(Β)
των
(Μ)
Αγ γε
(Δ)
ε
ε ε ε λω ων Δυ υ υ να α α α μεις

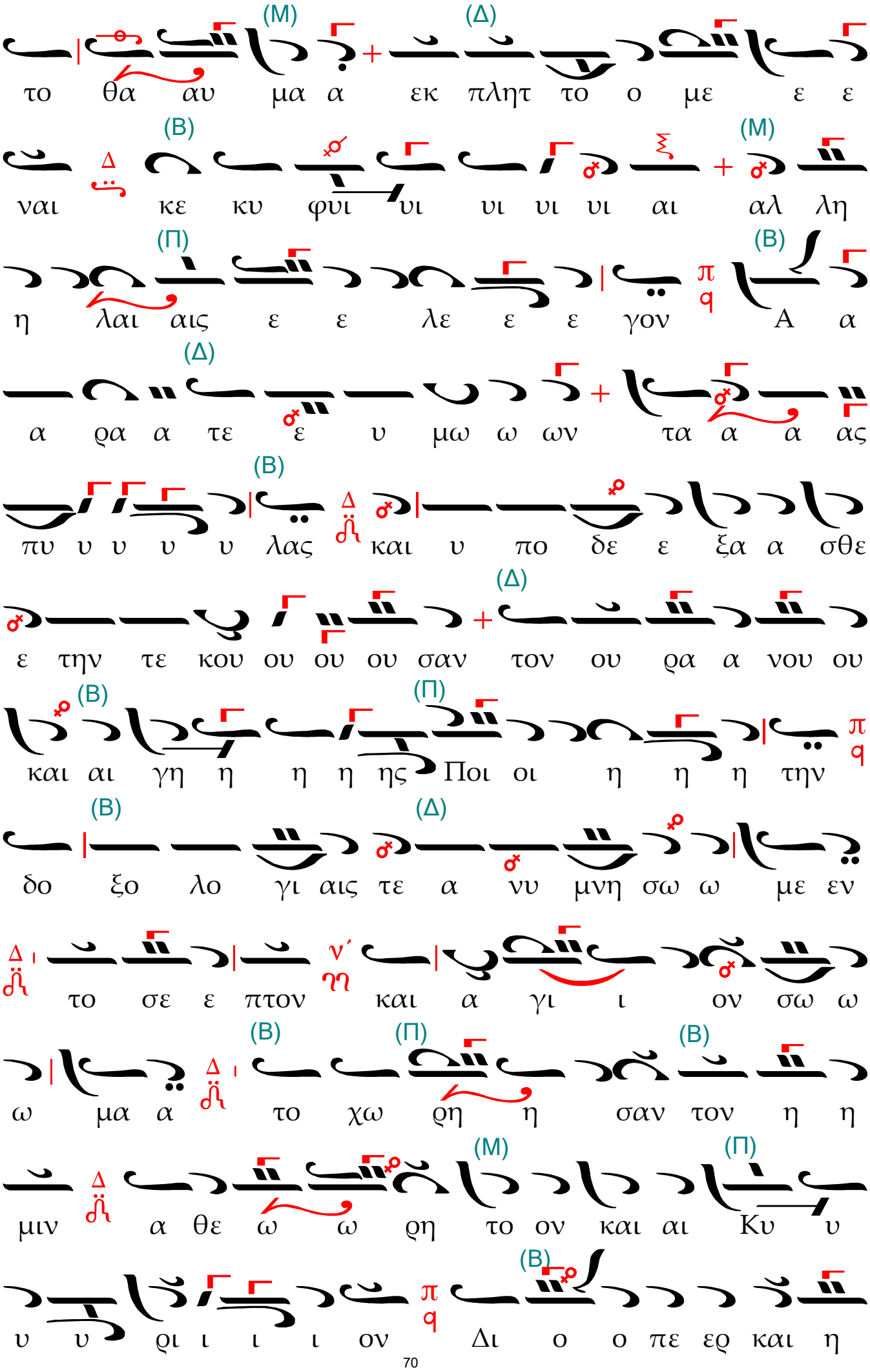
(Μ) (Δ)
το θα αυ μα α εκ πλητ το ο με ε ε
(Β) (Μ)
ναι κε κυ φυι υι υι υι υι αι αλ λη
(Π) (Β)
η λαι αις ε ε λε ε ε γον Α α
(Δ)
α ρα α τε ε υ μω ω ων τα α α ας
(Β)
πυ υ υ υ υ λας και υ πο δε ε ξα α σθε
(Δ)
ε την τε κου ου ου ου σαν τον ου ρα α νου ου
(Β) (Π)
και αι γη η η η ης Ποι οι η η η την
(Β) (Δ)
δο ξο λο γι αις τε α νυ μνη σω ω με εν
το σε ε πτον και α γι ι ον σω ω
(Β) (Π) (Β)
ω μα α το χω ρη η σαν τον η η
(Μ) (Π)
μιν α θε ω ω ρη το ον και αι Κυ υ
(Β)
υ υ ρι ι ι ι ον Δι ο ο πε ερ και η

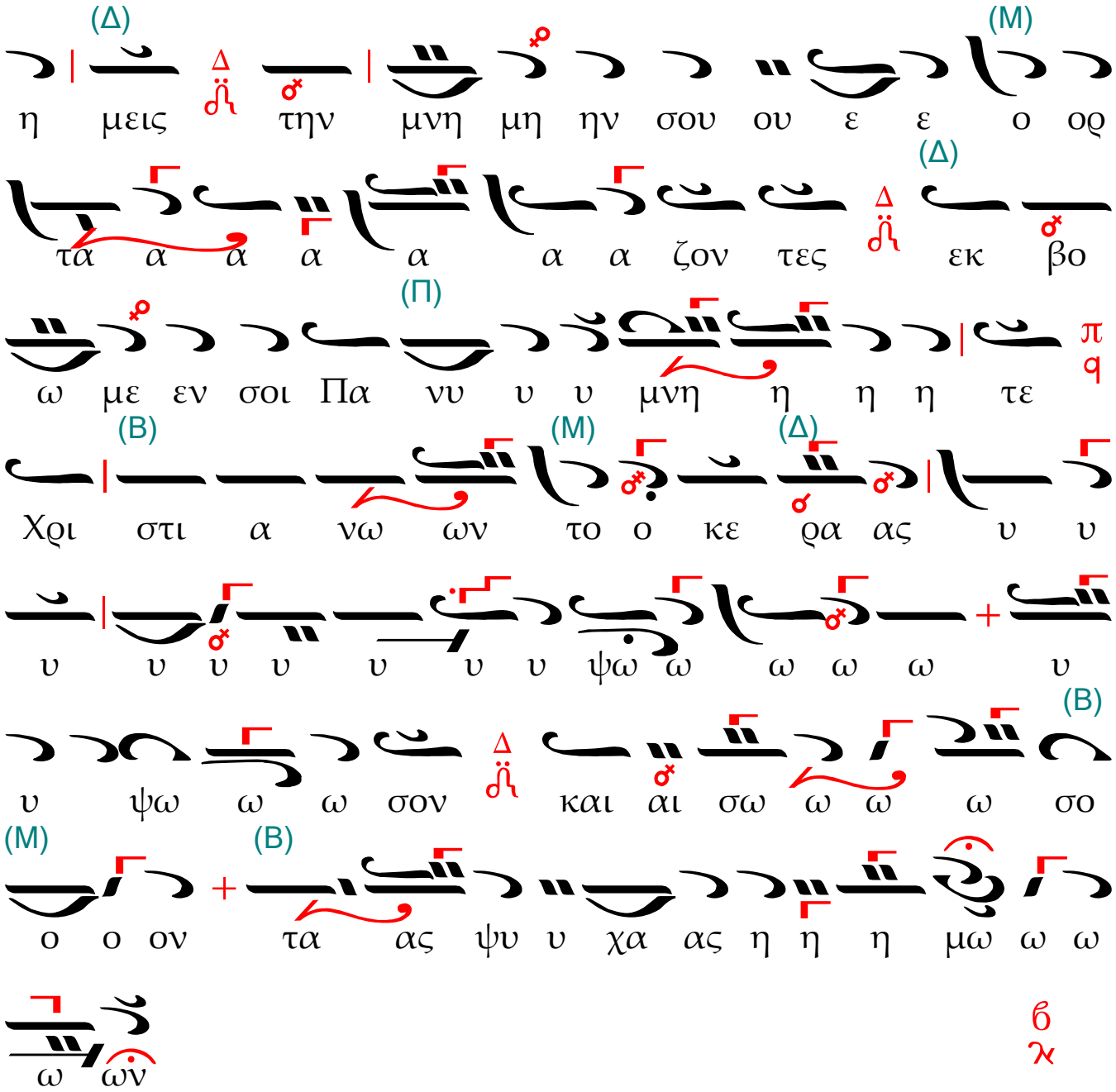

Ἕτερον ἐκ τοῦ Δοξασταρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἐκδόσεως Κηλτζανίδου.

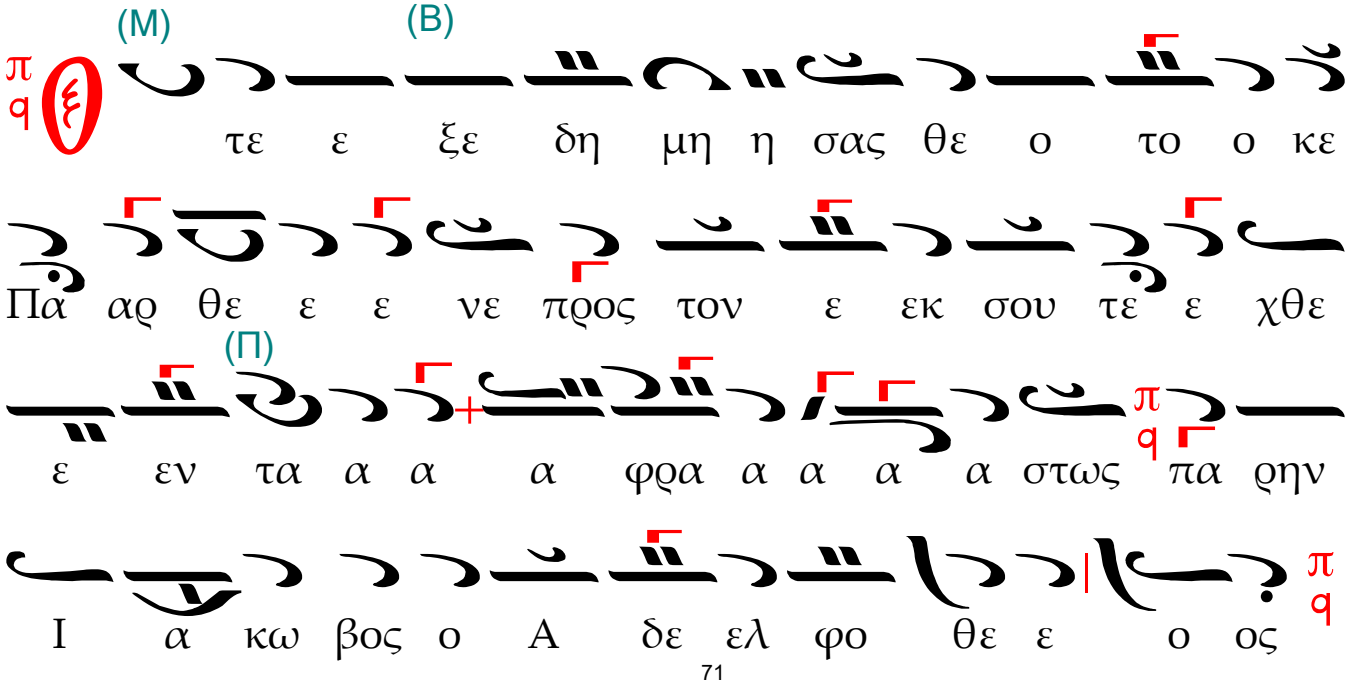

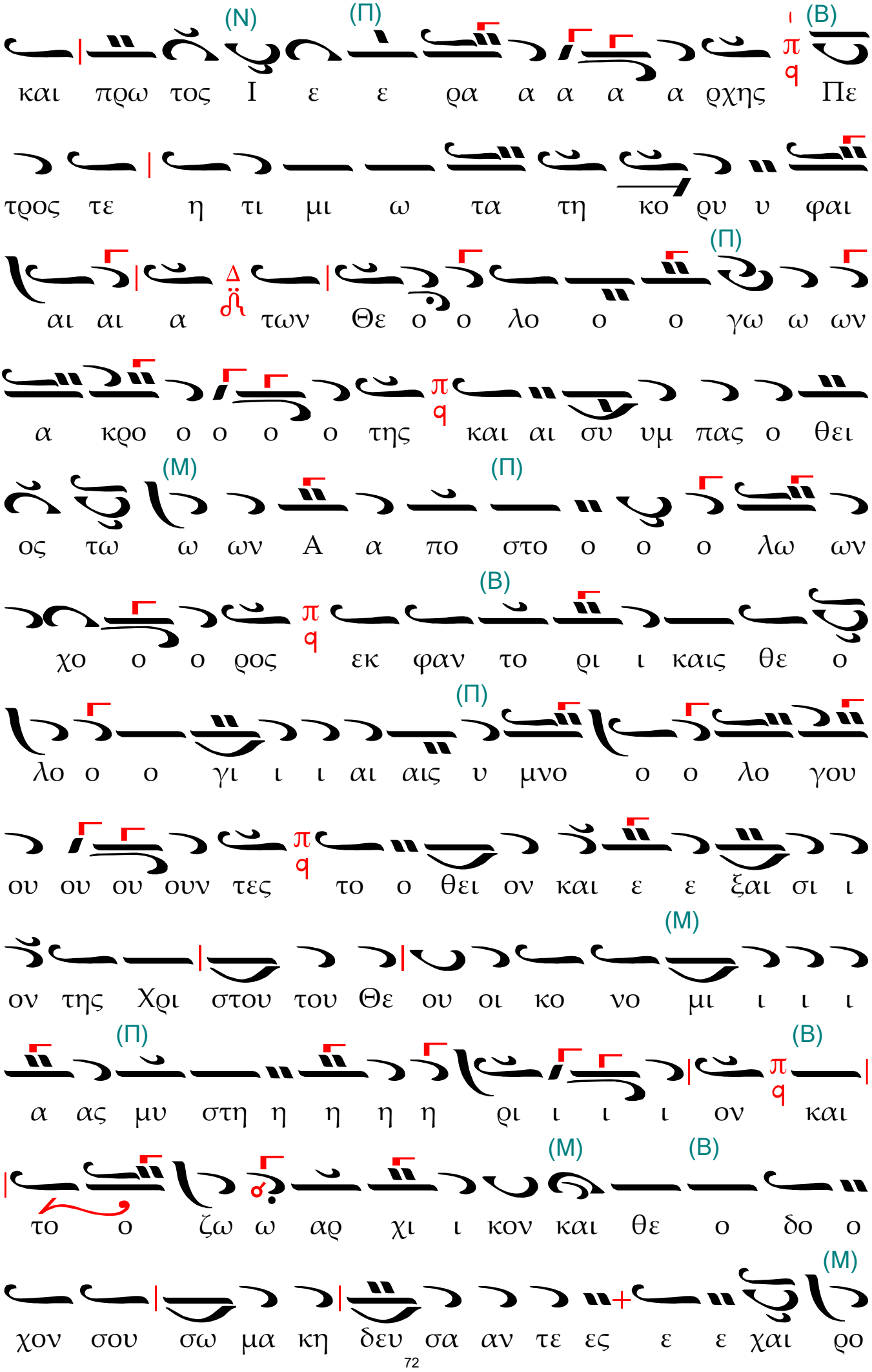
(Ν) (Π) (Β)
και πρω τος Ι ε ε ρα α α α α ρχης Πε
τρος τε η τι μι ω τα τη κο ρυ υ φαι
(Π)
αι αι α των Θε ο ο λο ο ο γω ω ων
α κρο ο ο ο ο της και αι συ υμ πας ο θει
(Μ) (Π)
ος τω ω ων Α α πο στο ο ο ο λω ων
(Β)
χο ο ο ρος εκ φαν το ρι ι καις θε ο
(Π)
λο ο ο γι ι ι αι αις υ μνο ο ο λο γου
ου ου ου ουν τες το ο θει ον και ε ε ξαι σι ι
(Μ)
ον της Χρι στου του Θε ου οι κο νο μι ι ι ι
(Π) (Β)
α ας μυ στη η η η η ρι ι ι ι ον και
(Μ) (Β)
το ο ζω ω αρ χι ι κον και θε ο δο ο
(Μ)
χον σου σω μα κη δευ σα αν τε ες ε ε χαι ρο

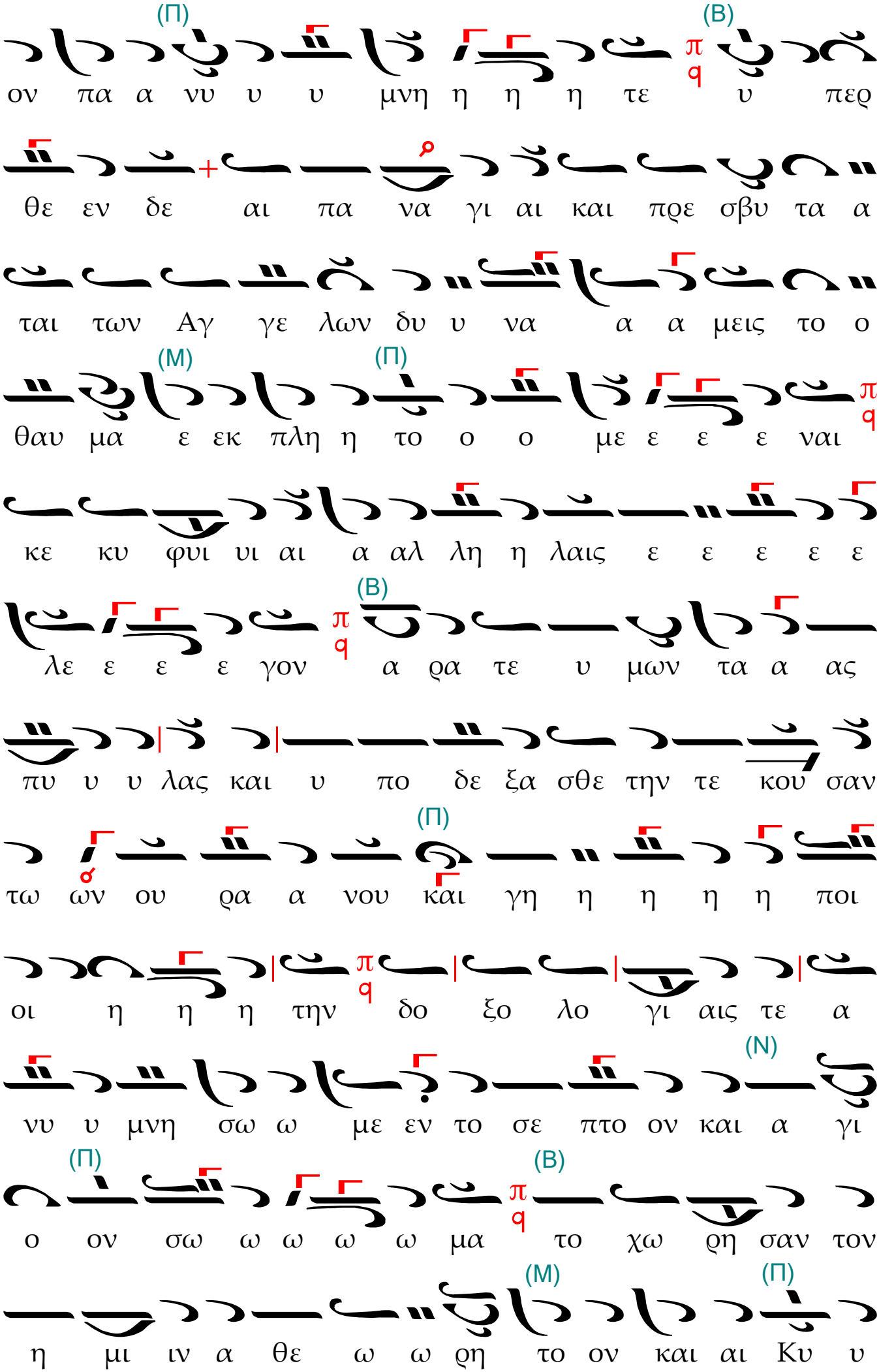
(Π) (Β)
π q
ον πα α νυ υ υ μνη η η η τε υ περ
θε εν δε αι πα να γι αι και πρε σβυ τα α
ται των Αγ γε λων δυ υ να α α μεις το ο
(Μ) (Π)
π q
θαυ μα ε εκ πλη η το ο ο με ε ε ε ναι
κε κυ φυι υι αι α αλ λη η λαις ε ε ε ε ε
(Β)
π q
λε ε ε ε γον α ρα τε υ μων τα α ας
πυ υ υ λας και υ πο δε ξα σθε την τε κου σαν
(Π)
α
τω ων ου ρα α νου και γη η η η η ποι
π q
οι η η η την δο ξο λο γι αις τε α
(Ν)
νυ υ μνη σω ω με εν το σε πτο ον και α γι
(Π) (Β)
π q
ο ον σω ω ω ω ω μα το χω ρη σαν τον
(Μ) (Π)
η μι ιν α θε ω ω ρη το ον και αι Κυ υ

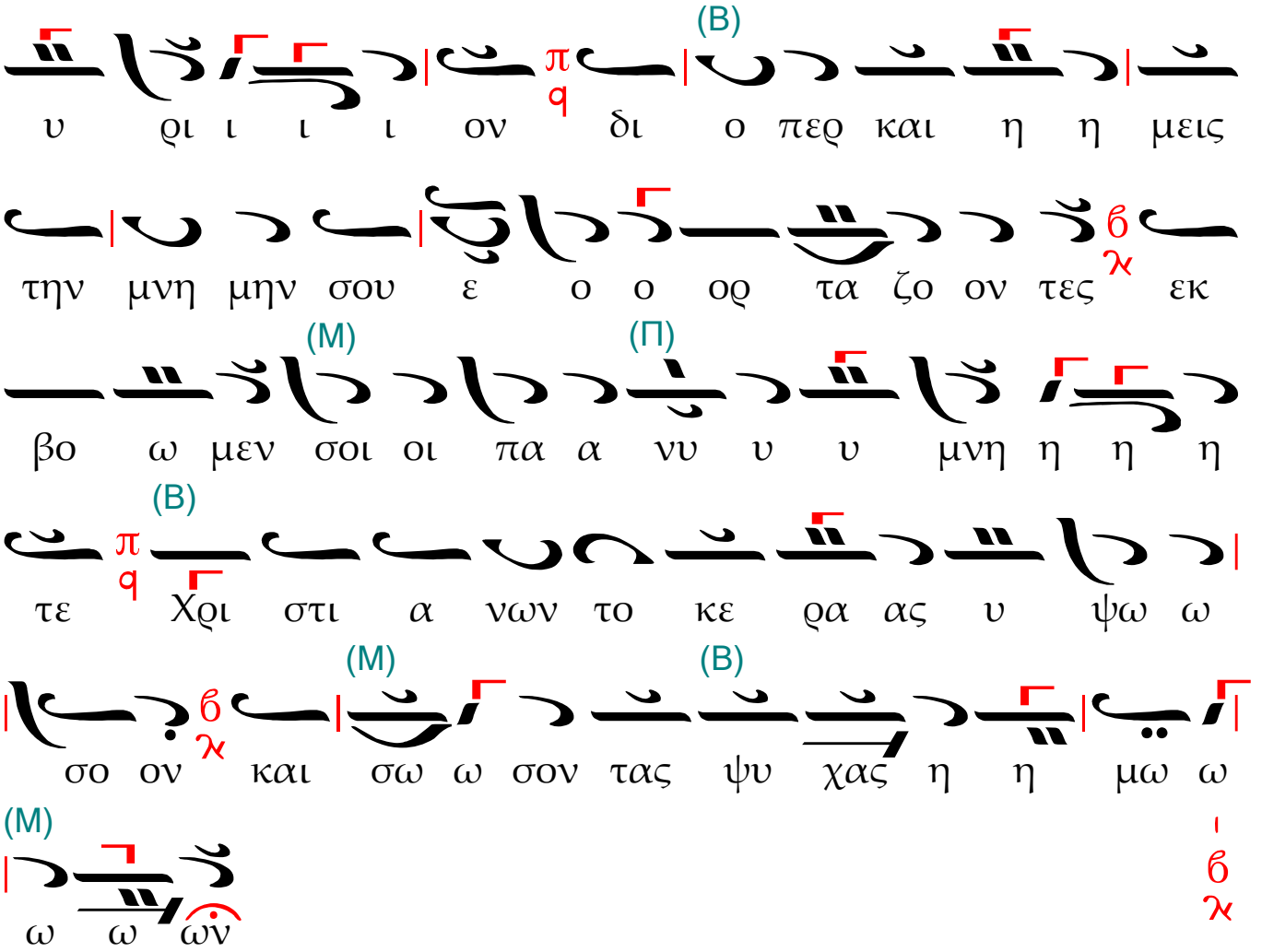
(B)
υ ρι ι ι ι ον δι ο περ και η η μεις
την μνη μην σου ε ο ο ορ τα ζο ον τες εκ
(M) (Π)
βο ω μεν σοι οι πα α νυ υ υ μνη η η η
(B)
τε Χρι στι α νων το κε ρα ας υ ψω ω
(M) (B)
σο ον και σω ω σον τας ψυ χας η η μω ω
(M)
ω ω ων

ΔΟΞΑϹΤΙΚΟΝ ΑΠΟϹΤΟΙΧΩΝ ΚΒ' ΑΥΓΟΥϹΤΟΥ

Ποίησις Βενιαμίν Συνάδων.

Ἦχος πλ ϙ̈ Πα

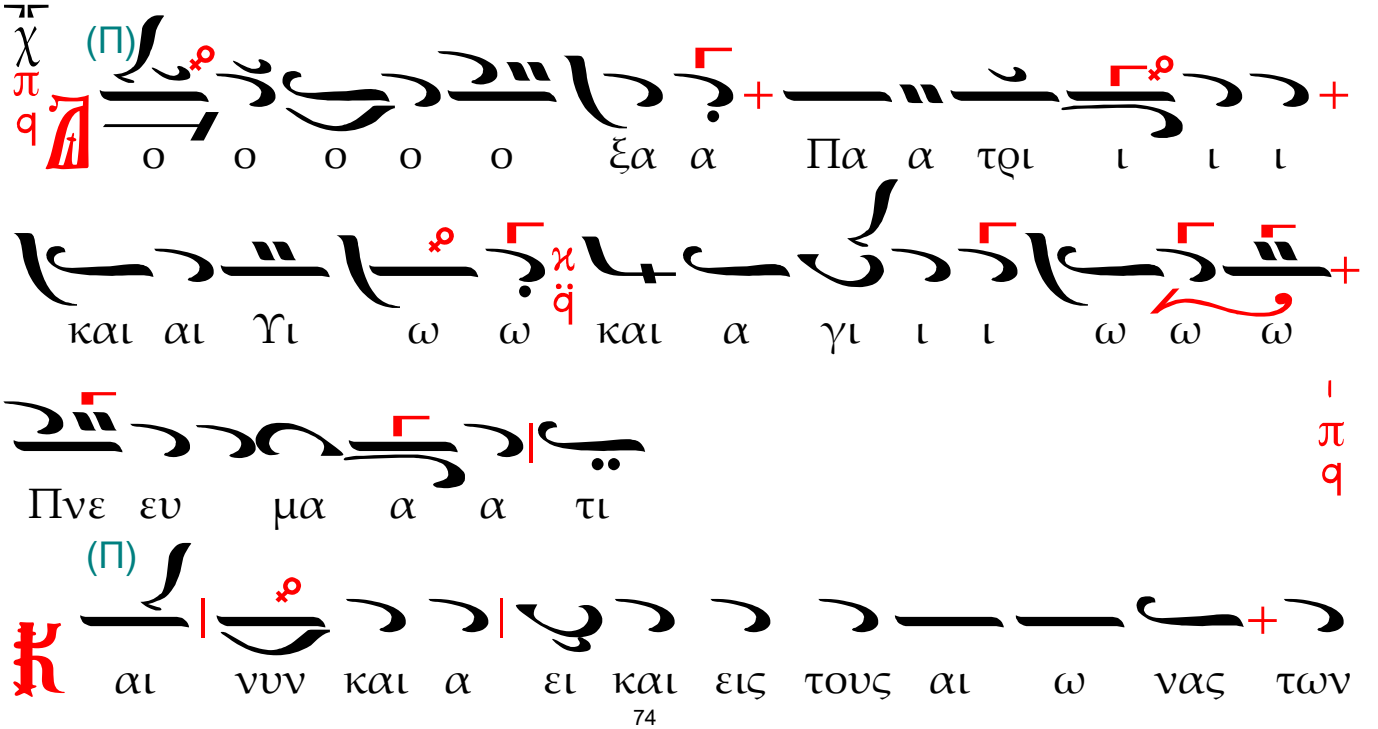
(Π)
ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι
και αι Υι ω ω και α γι ι ι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
(Π)
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

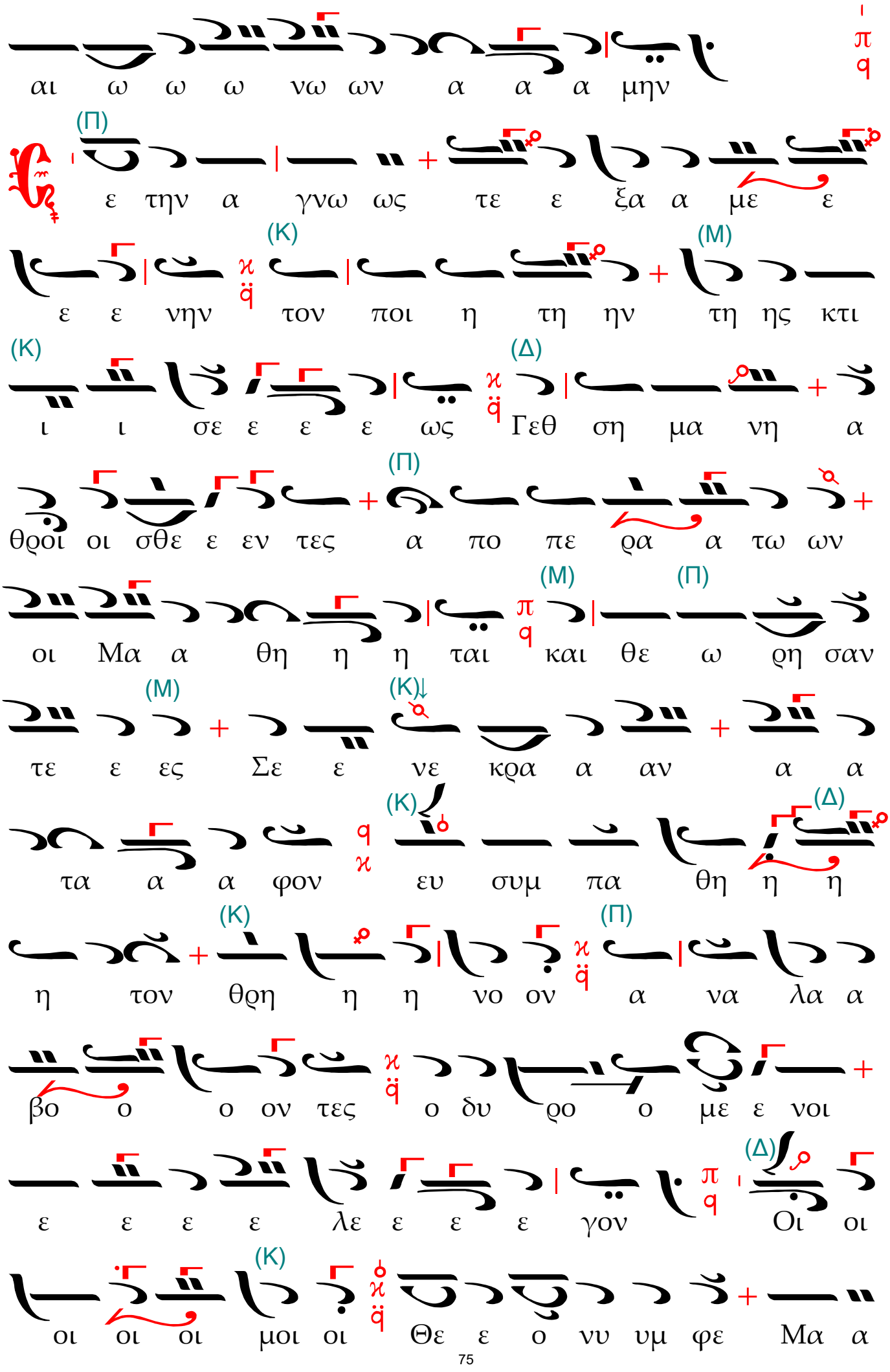
αι ω ω ω νω ων α α α μην
(Π)
ε την α γνω ως τε ε ξα α με ε
(Κ) (Μ)
ε ε νην τον ποι η τη ην τη ης κτι
(Κ) (Δ)
ι ι σε ε ε ε ως Γεθ ση μα νη α
(Π)
θροι οι σθε ε εν τες α πο πε ρα α τω ων
(Μ) (Π)
οι Μα α θη η η ται και θε ω ρη σαν
(Μ) (Κ)
τε ε ες Σε ε νε κρα α αν α α
(Κ) (Δ)
τα α α φον ευ συμ πα θη η η
(Κ) (Π)
η τον θρη η η νο ον α να λα α
βο ο ο ον τες ο δυ ρο ο με ε νοι
(Δ)
ε ε ε ε λε ε ε ε γον Οι οι
(Κ)
οι οι οι μοι οι Θε ε ο νυ υμ φε Μα α

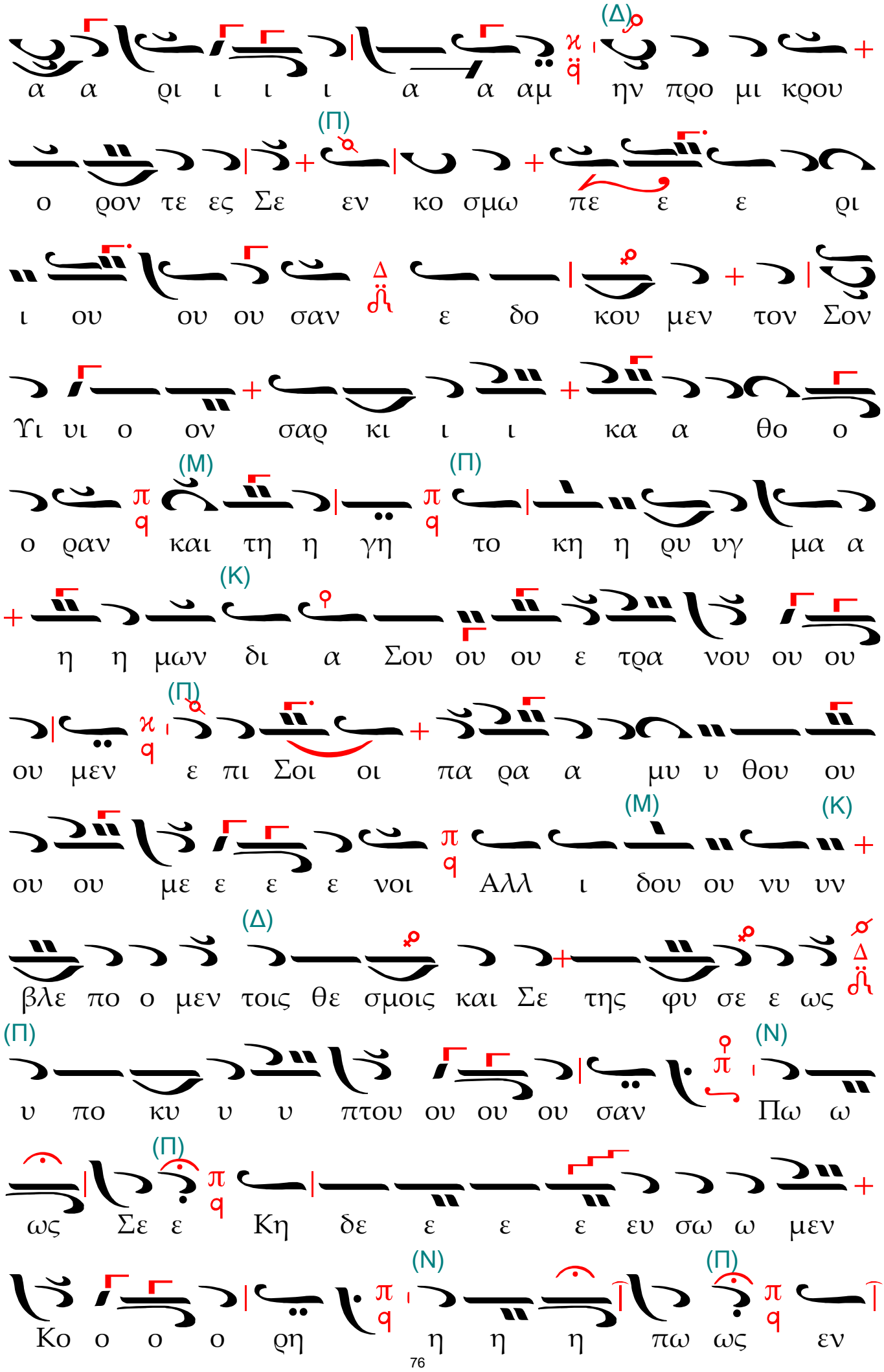
α α ρι ι ι ι α α αμ ην προ μι κρου
ο ρον τε ες Σε εν κο σμω πε ε ε ρι
ι ου ου ου σαν ε δο κου μεν τον Σον
Υι υι ο ον σαρ κι ι ι κα α θο ο
ο ραν και τη η γη το κη η ρυ υγ μα α
η η μων δι α Σου ου ου ε τρα νου ου ου
ου μεν ε πι Σοι οι πα ρα α μυ υ θου ου
ου ου με ε ε ε νοι Αλλ ι δου ου νυ υν
βλε πο ο μεν τοις θε σμοις και Σε της φυ σε ε ως
υ πο κυ υ υ πτου ου ου σαν Πω ω
ως Σε ε Κη δε ε ε ε ευ σω ω μεν
Κο ο ο ο ρη η η η πω ως εν

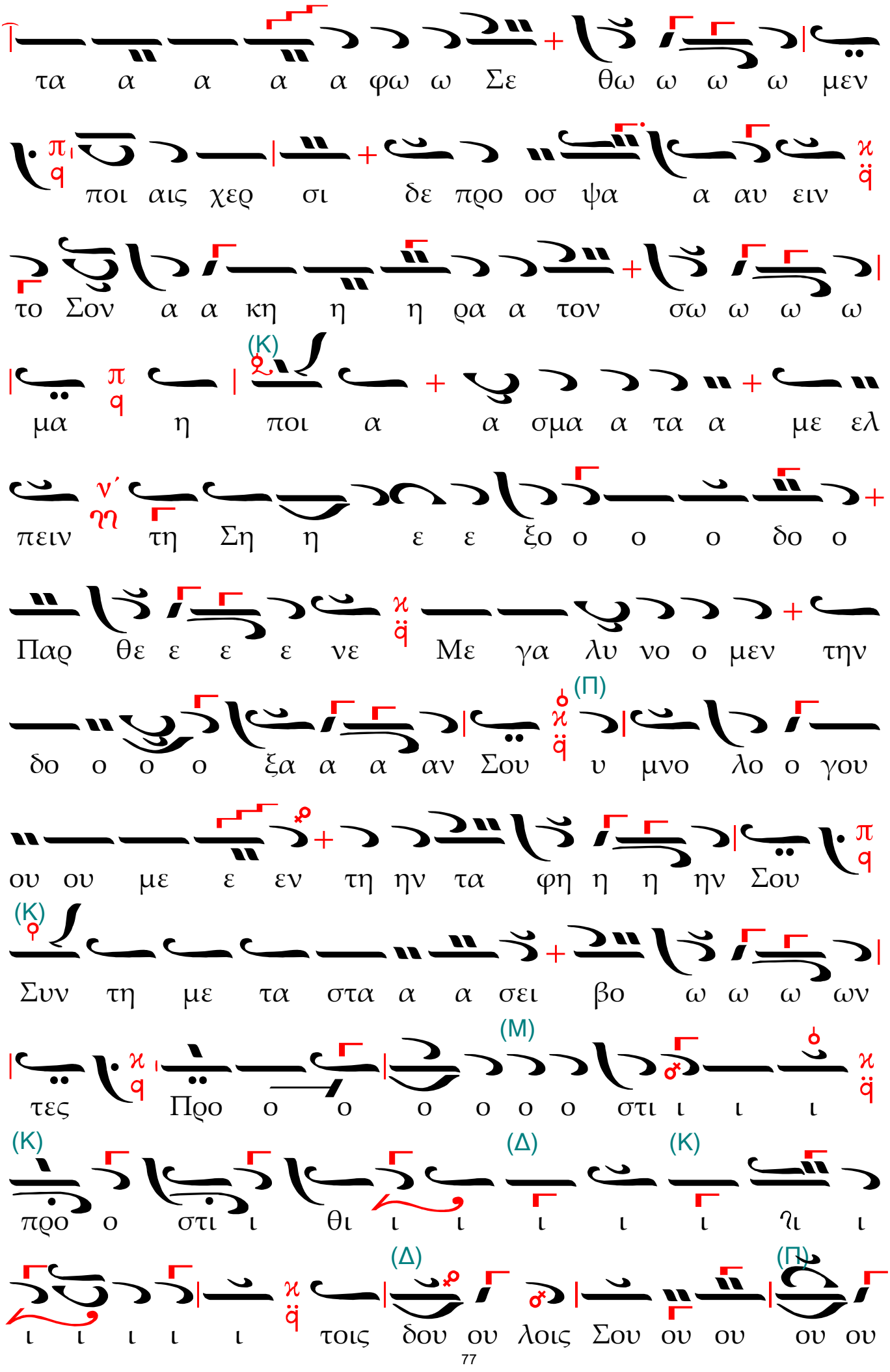
τα α α α α φω ω Σε θω ω ω ω μεν
ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα α αυ ειν
το Σον α α κη η η ρα α τον σω ω ω ω
μα η ποι α α σμα α τα α με ελ
πειν τη Ση η ε ε ξο ο ο ο δο ο
Παρ θε ε ε ε νε Με γα λυ νο ο μεν την
δο ο ο ο ξα α α αν Σου υ μνο λο ο γου
ου ου με ε εν τη ην τα φη η η ην Σου
Συν τη με τα στα α α σει βο ω ω ω ων
τες Προ ο ο ο ο ο ο στι ι ι ι
προ ο στι ι θι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι τοις δου ου λοις Σου ου ου ου ου

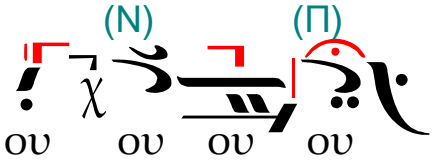

π
q

Ἱερεύς: *Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.*

Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς

(γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: *Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ΄ Πα

(Π)

ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

φυ λα ξας εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου

κα τε λι πες Θε ο το κε Με τε στης προς

την ζω ην μη τηρ υ παρ χου σα της ζω

ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου

με νη εκ θα να του (*) τας ψυ χα ας η η μων

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(*) Τό δέ τέλος τοῦ Γ' οὕτω:

(*) τας ψυ χα ας η

(Μ)

η μω ω ω ων

Ὅταν χοροστατεῖ Ἀρχιερεὺς λεγομένης τῆς ἀπολύσεως,
τοῦ δὲ Ἀρχιερέως εὐλογοῦντος διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν,
ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει τὸ ἑξῆς:

Ἦχος πλ. α΄

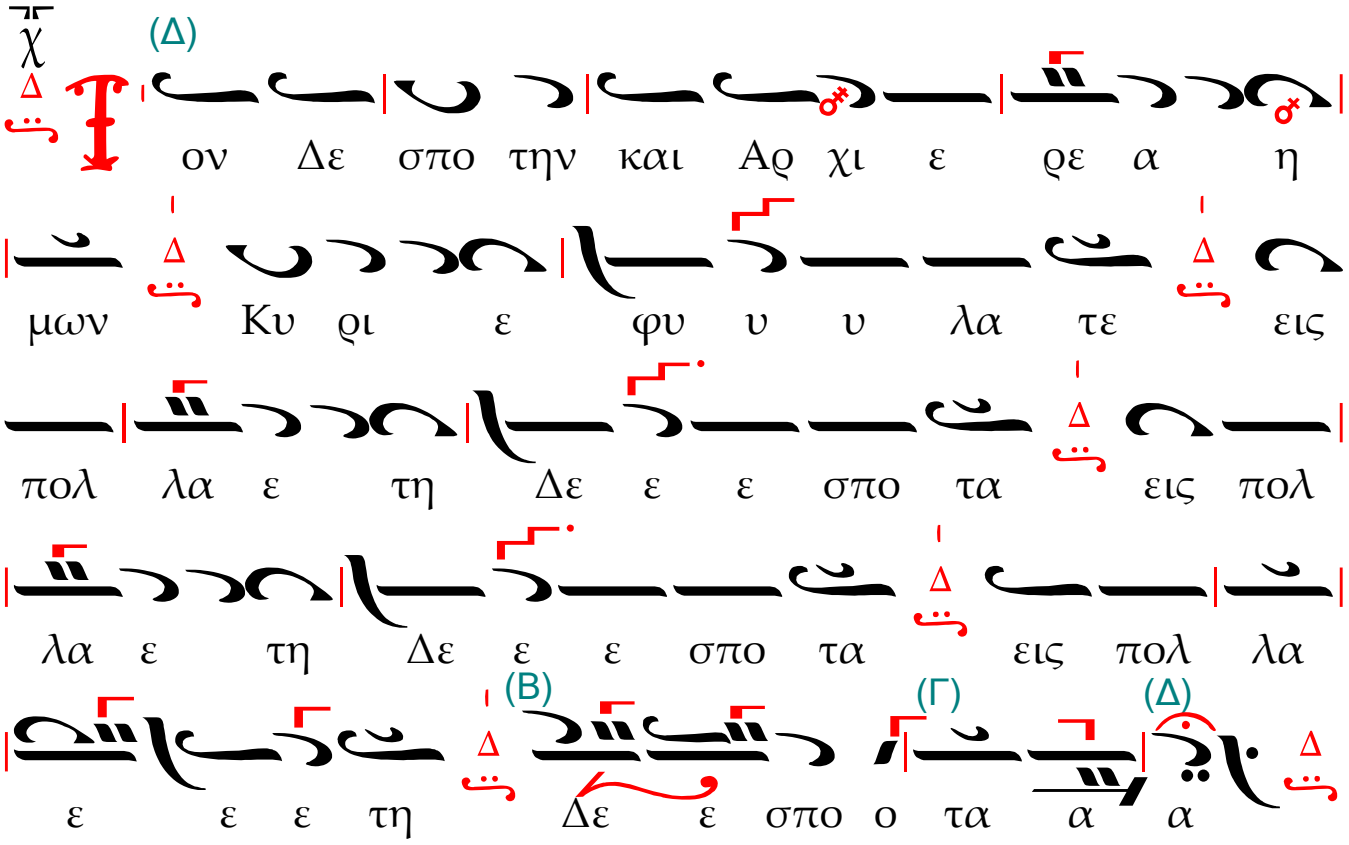

Ἡ φήμη τοῦ Ἱερουργοῦντος Ἱερέως.

Ἦχος πλ. α΄

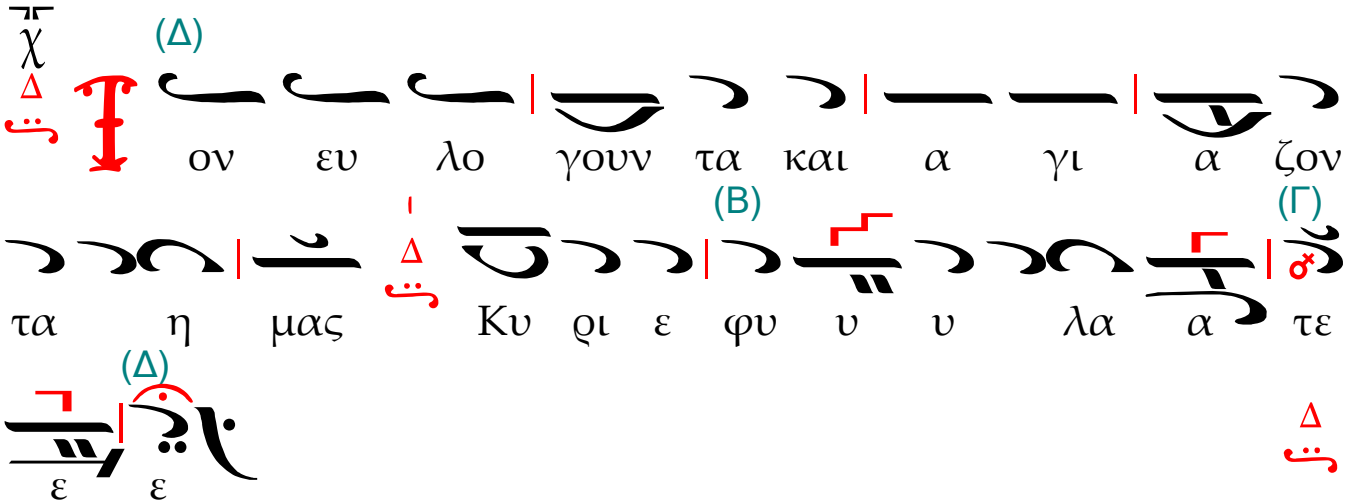

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες

ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης τά τροπάρια:

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς 3

Κύριε τὶ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα Κύριε σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπαταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Ψαλμὸς 37

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστί διὰ παντὸς.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μή διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τι, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.
Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεύς: *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ὁ χορὸς μεθ' ἑκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον (χύμα).

Ὁ Ἱερεύς: *Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ Χορὸς: Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: *Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*
Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἦχος δ Πα

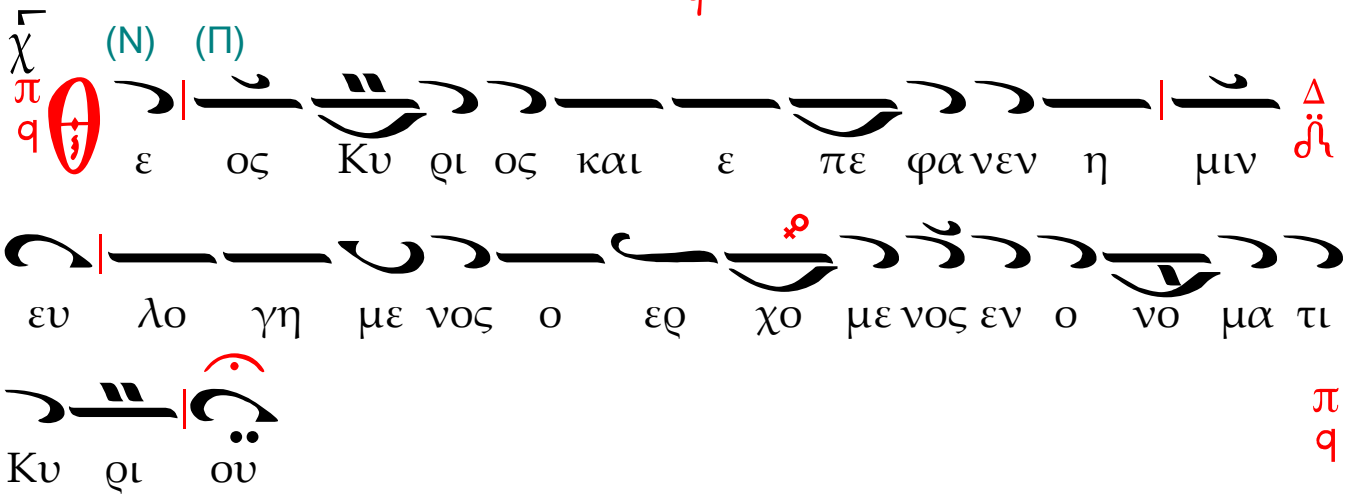

Στίχος α′ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ αὐτὸ

Στίχος β′ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου

ἠμυνάμην αὐτούς,

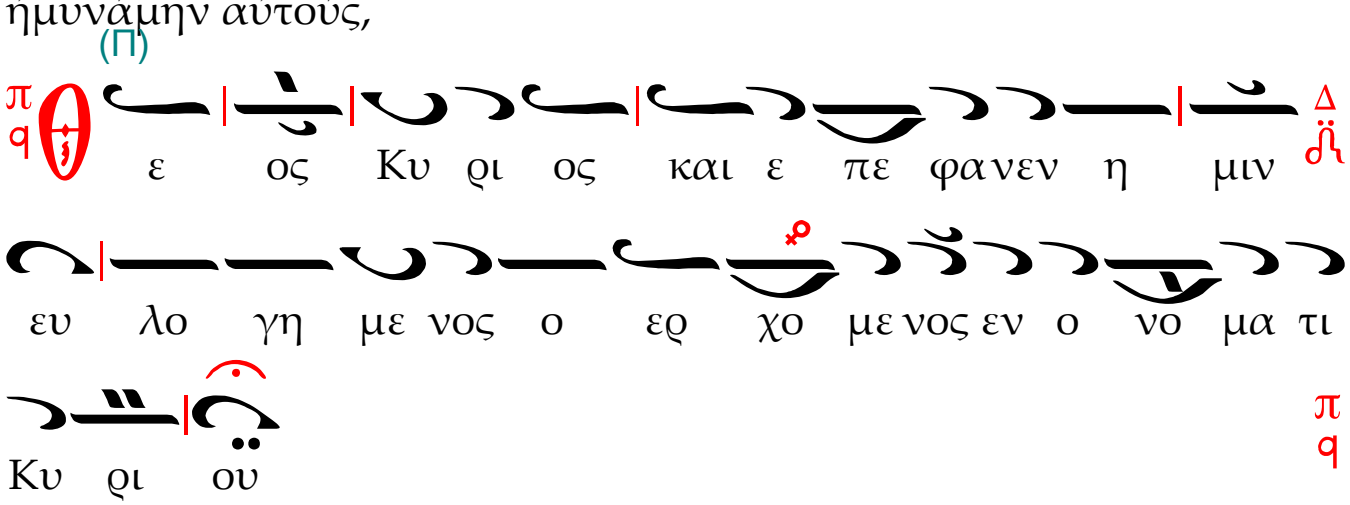

Στίχος γ΄ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τὸ αὐτὸ

Καὶ εὐθύς τό Ἀπολυτίκιον

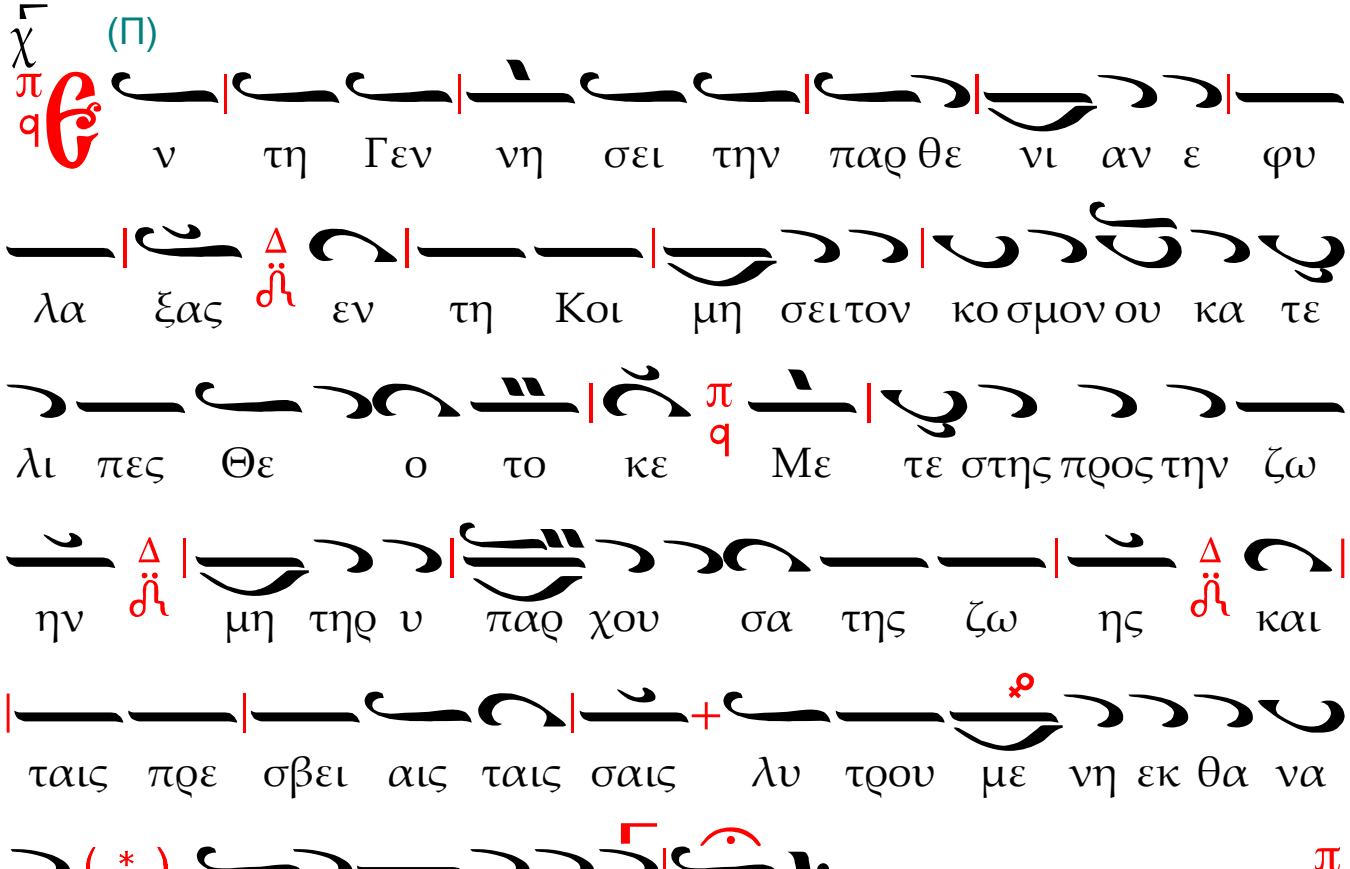

(*) Τό δέ τέλος τοῦ Γ΄ οὕτω:

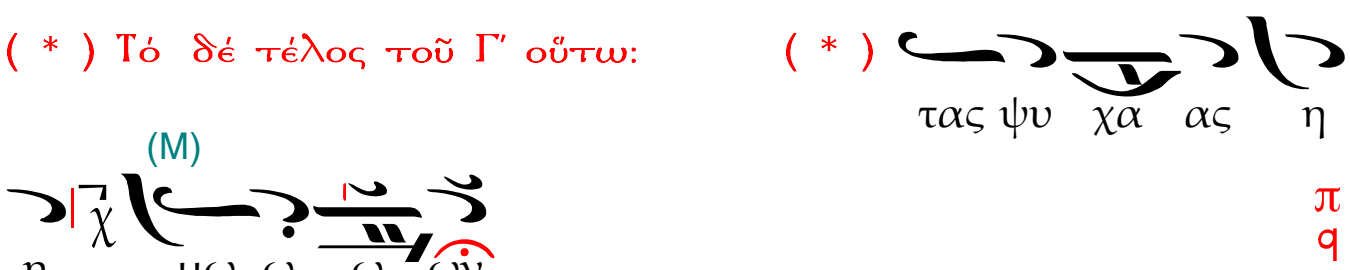

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος δ΄ Δι

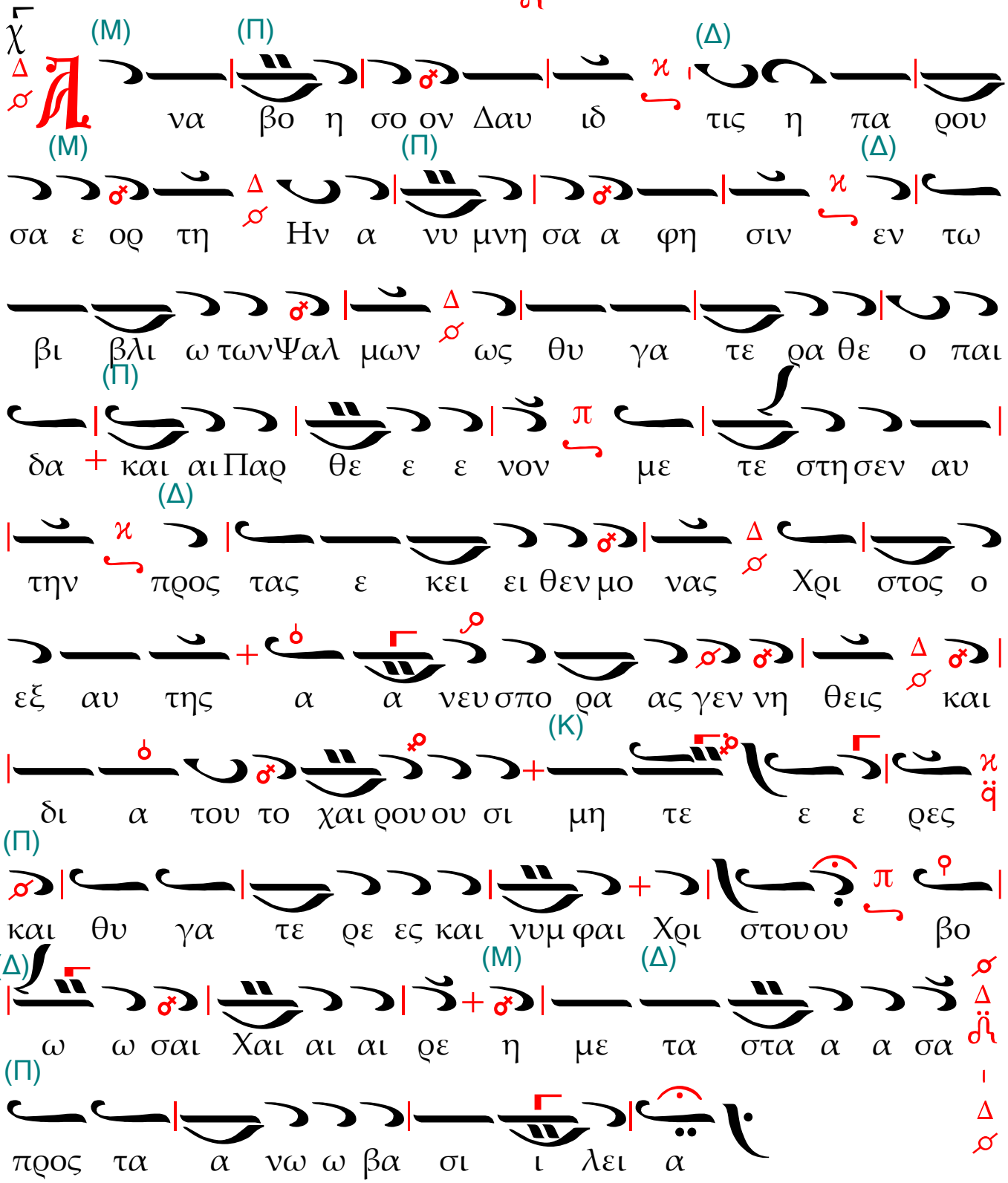

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν

Ἦχος δ' Κε

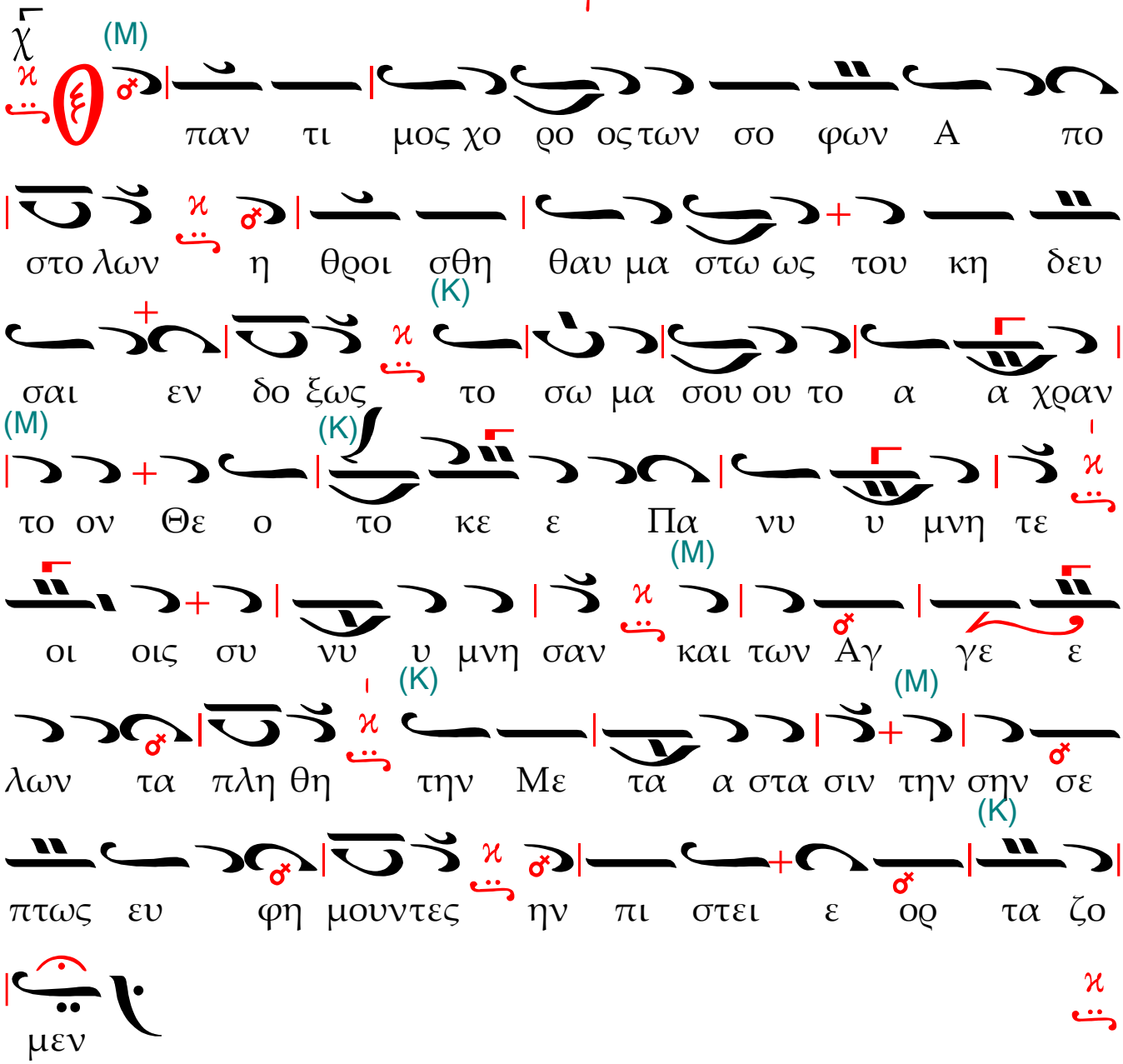

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος πλ. α'

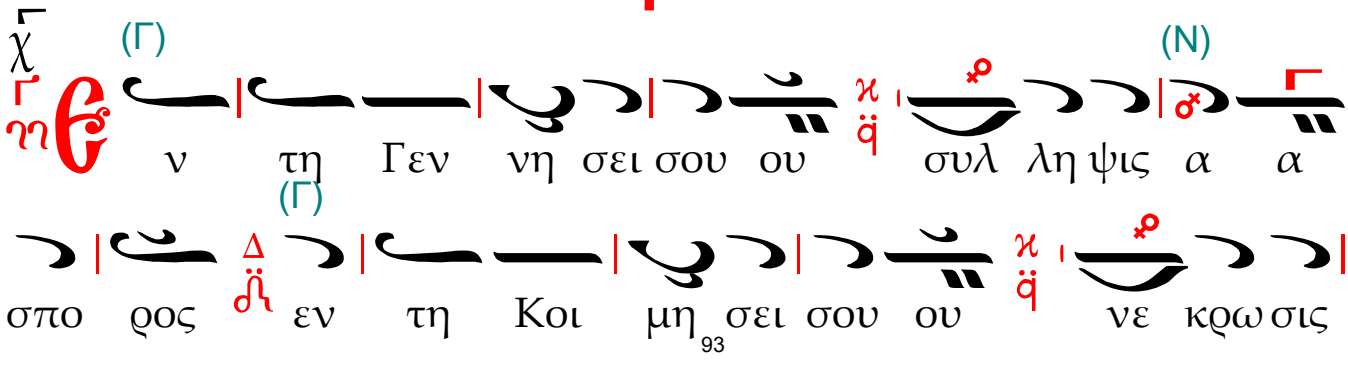

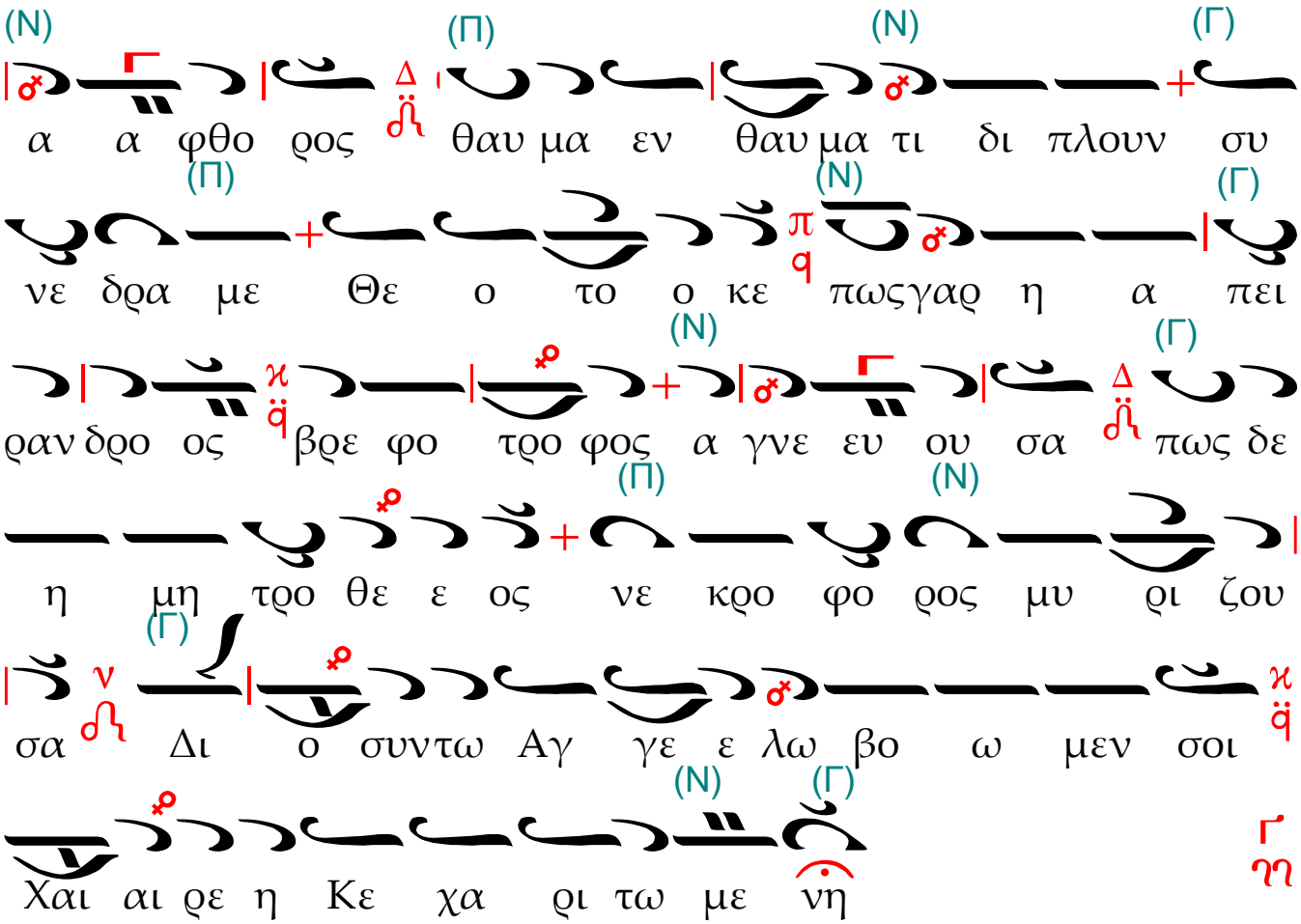

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτὸ

ΤΟ Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΤΟΥ Δ΄ ΗΧΟΥ

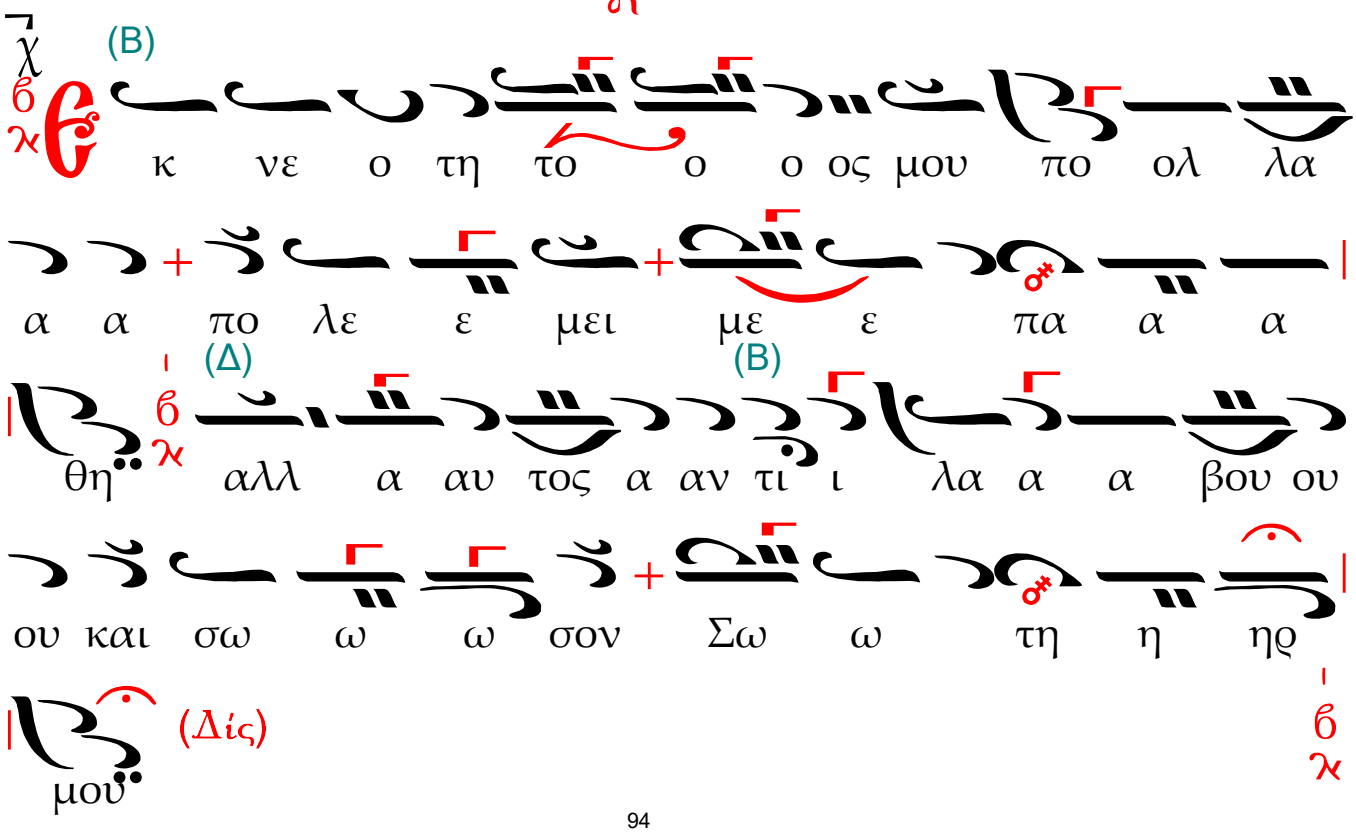

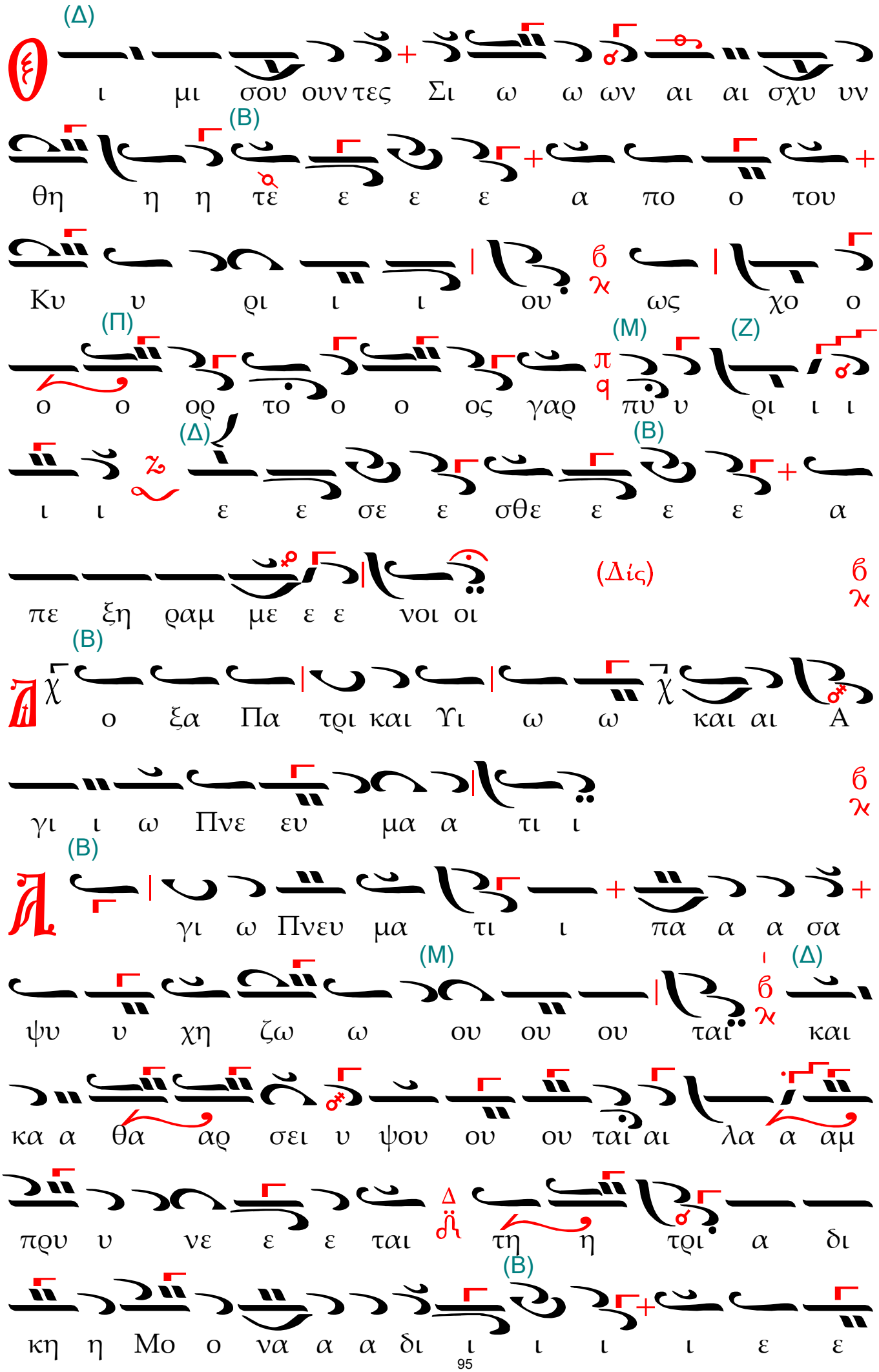
(Δ)
ι μι σου ουν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν
(Β)
θη η η τέ ε ε ε α πο ο του
Κυ υ ρι ι ι ου ως χο ο
(Π)
(Μ)
(Ζ)
ο ο ορ το ο ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι
(Δ)
(Β)
ι ι ε ε σε ε σθε ε ε ε α
πε ξη ραμ με ε ε νοι οι
(Δίς)
(Β)
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α
γι ι ω Πνε ευ μα α τι ι
(Β)
γι ω Πνευ μα τι ι πα α α σα
(Μ)
(Δ)
ψυ υ χη ζω ω ου ου ου ται και
κα α θα αρ σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ
πρυ υ νε ε ε ται τη η τρι α δι
(Β)
κη η Μο ο να α α δι ι ι ι ι ε ε

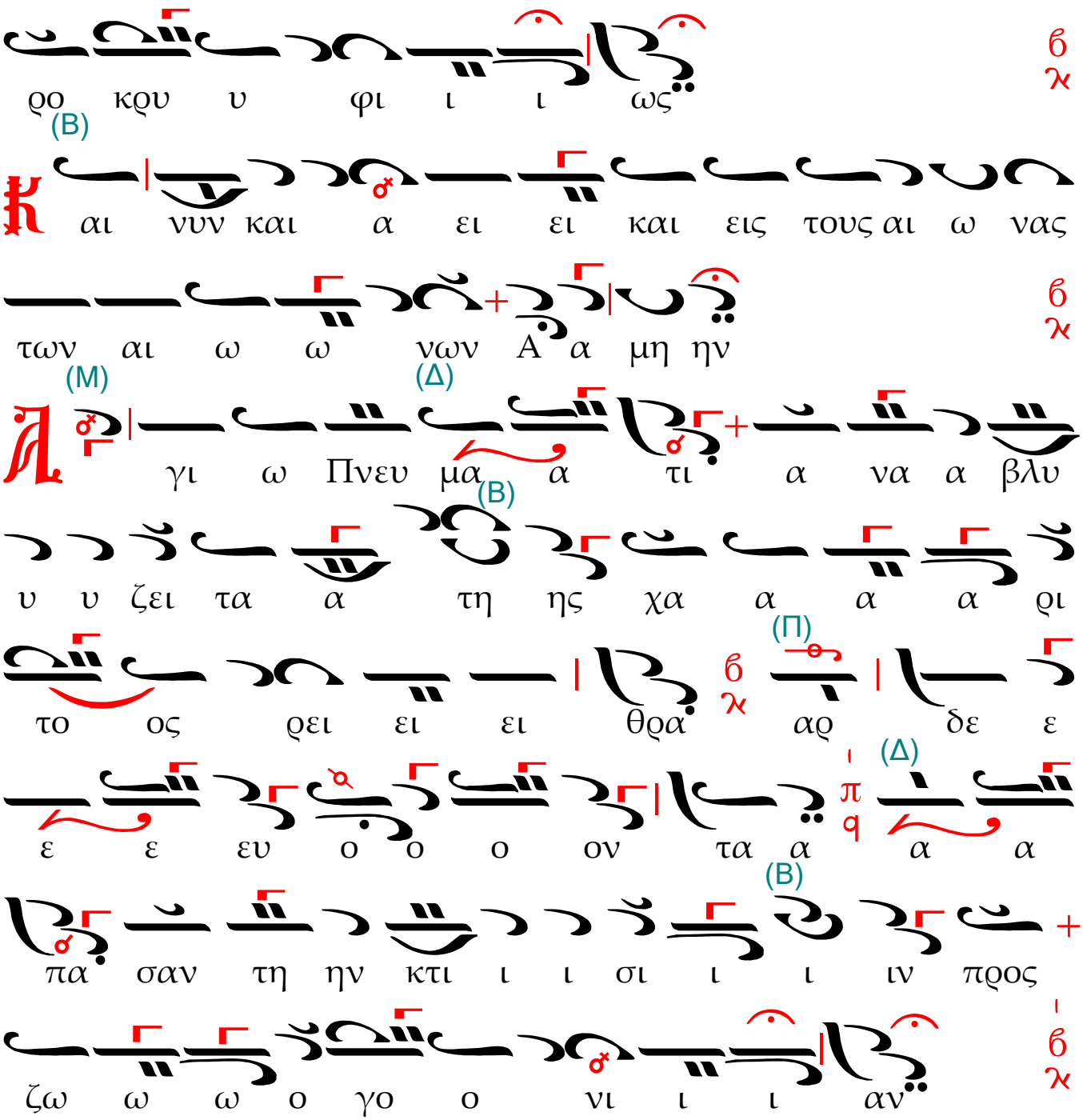

Τὰ αὐτὰ συντομώτερα

Ἦχος δ΄

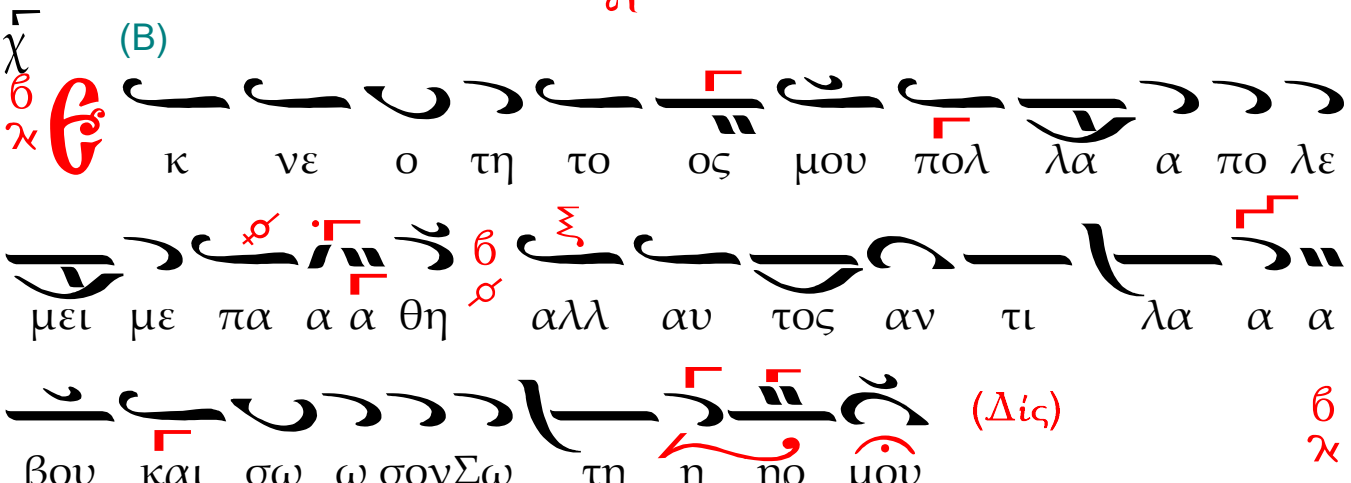

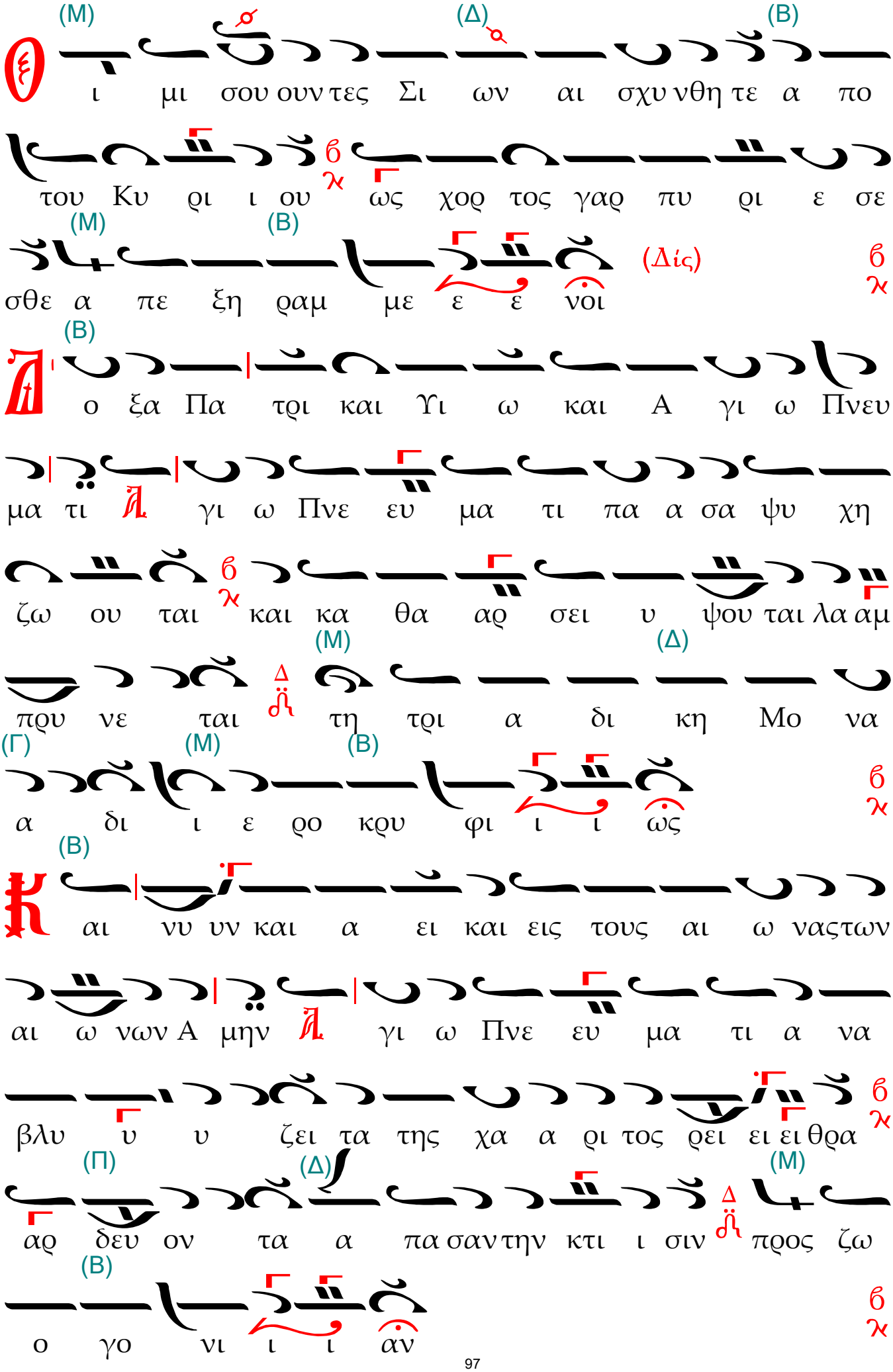
(Μ) (Δ) (Β)
Θ ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυ νθη τε α πο
του Κυ ρι ι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε
(Μ) (Β) (Δίς)
σθε α πε ξη ραμ με ε ε νοι
(Β)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Δ γι ω Πνε ευ μα τι πα α σα ψυ χη
ζω ου ται και κα θα αρ σει υ ψου ται λα αμ
(Μ) (Δ)
πρου νε ται τη τρι α δι κη Μο να
(Γ) (Μ) (Β)
α δι ι ε ρο κρυ φι ι ι ως
(Β)
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω ναςτων
αι ω νων Α μην Δ γι ω Πνε ευ μα τι α να
βλυ υ υ ζει τα της χα α ρι τος ρει ει ει θρα
(Π) (Δ) (Μ)
αρ δευ ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς ζω
(Β)
ο γο νι ι ι αν

Προκείμενον

Στίχος: Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

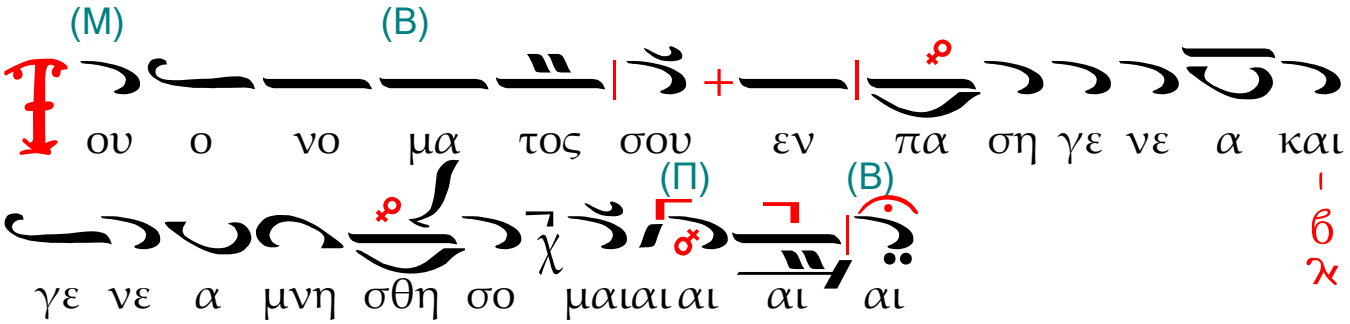

Τό, Πᾶσα πνοὴ

Ἦχος Δι

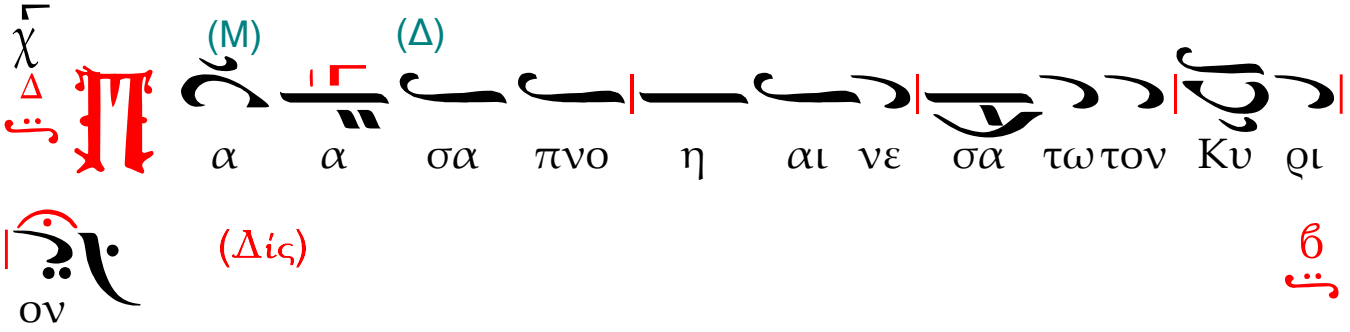

Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

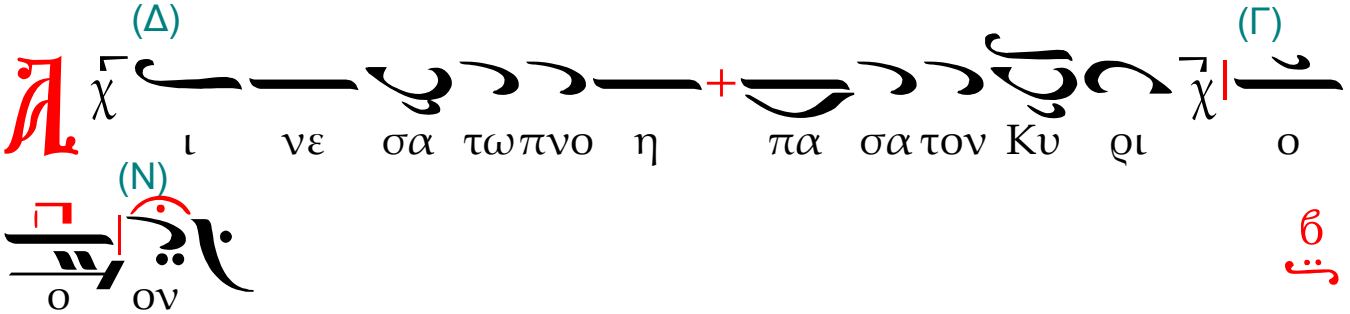

Ὁ Ἱερεύς

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

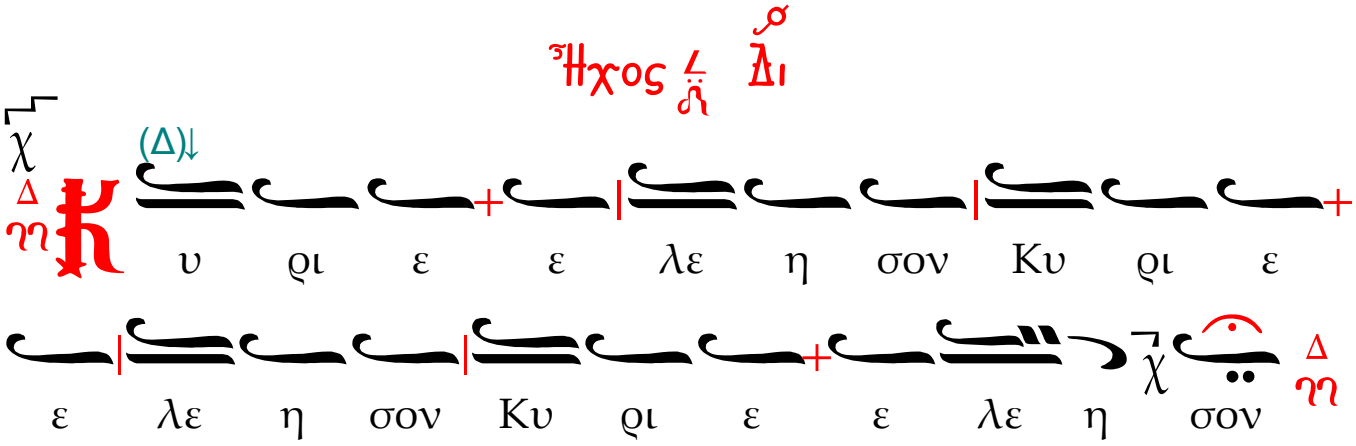

Ὁ Ἱερεύς

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

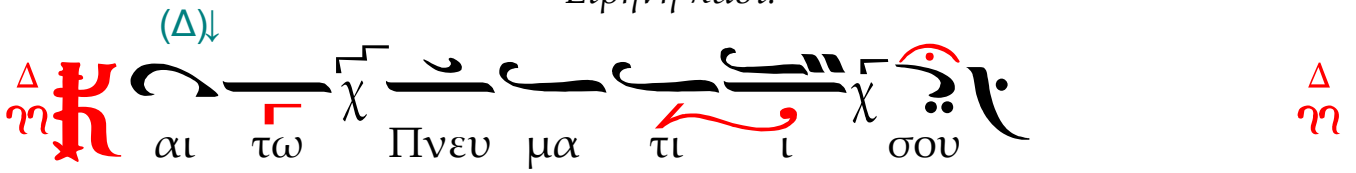

Ὁ Ἱερεύς

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου...

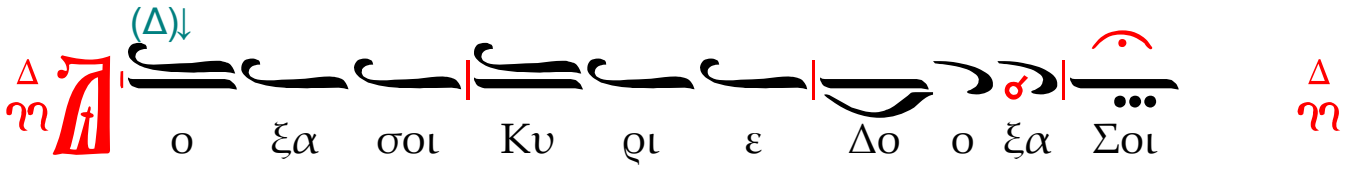

Ὁ Ἱερεύς *Πρόσχωμεν*

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός

Ἦχος δ΄ Δι

Εἶτα τόν Ν΄ Ψαλμόν χύμα

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

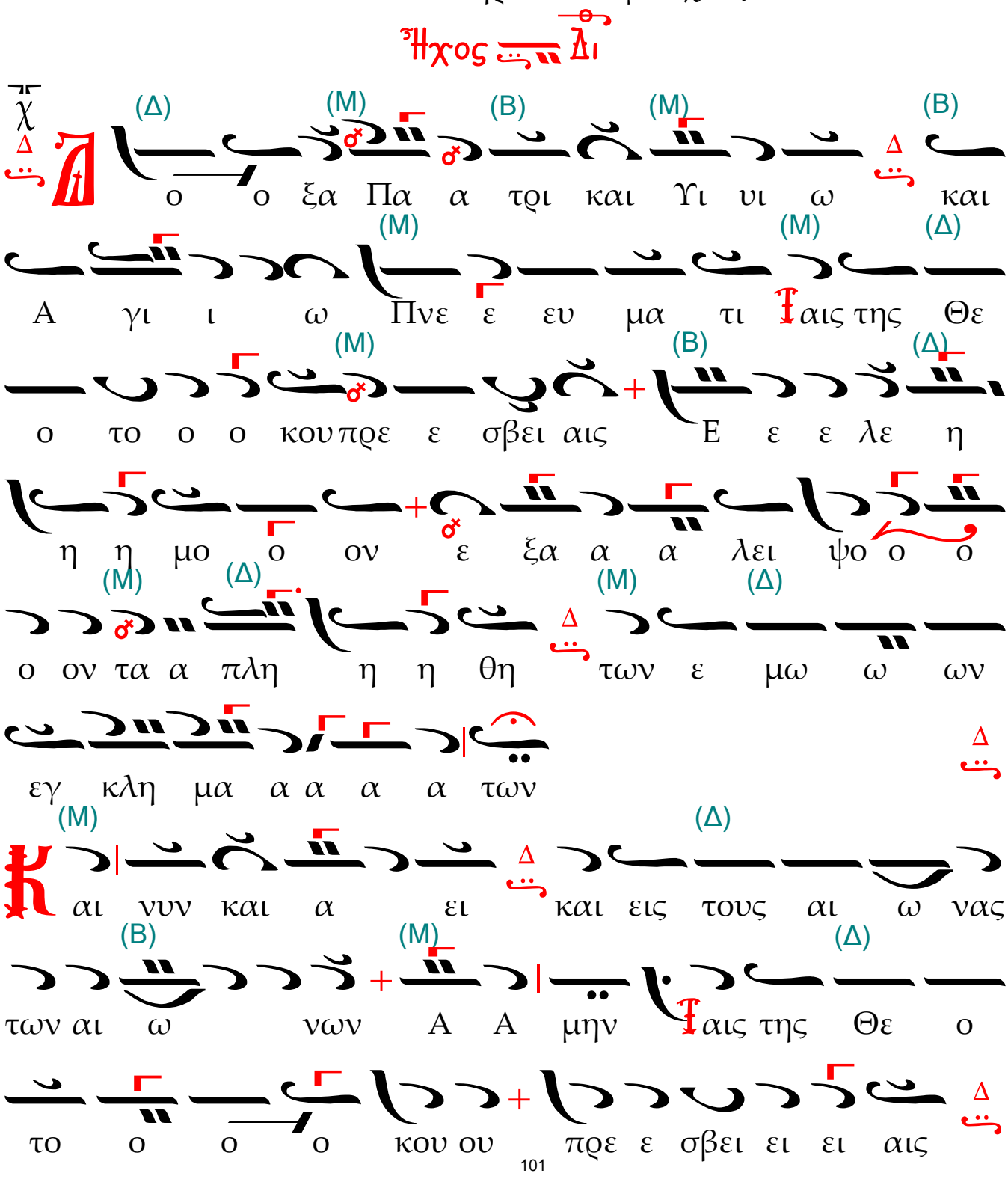

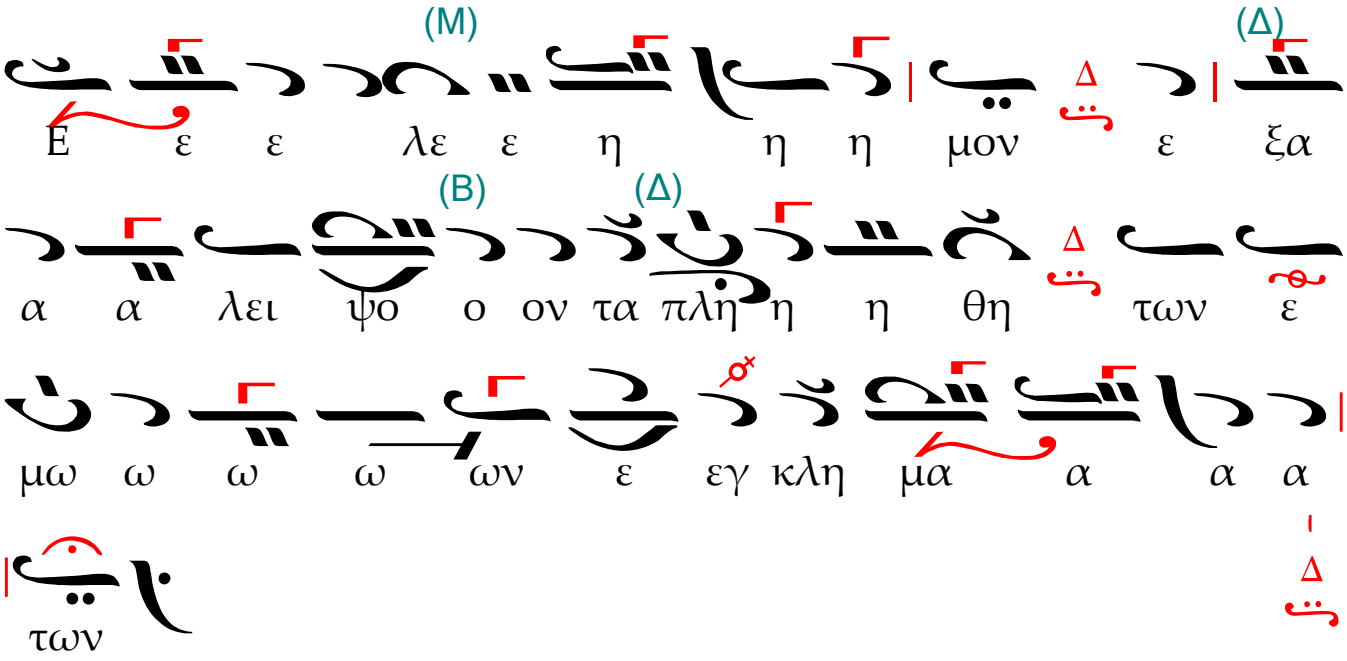
(Μ) (Δ)
Ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα
(Β) (Δ)
α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε
μω ω ω ω ων ε εγ κλη μα α α α
Δ
των

Ἦχος λ Πα

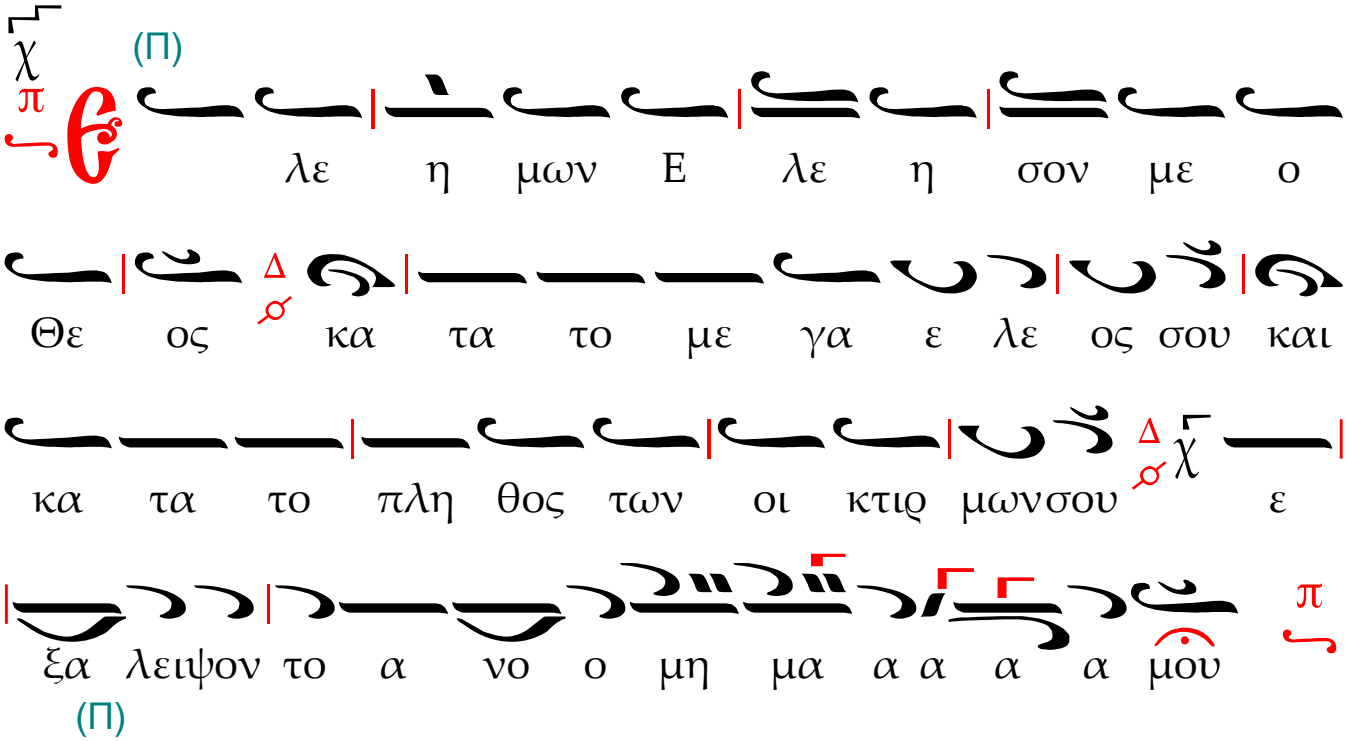
(Π)
λε η μων Ε λε η σον με ο
Θε ος Δ κα τα το με γα ε λε ος σου και
κα τα το πλη θος των οι κτιρ μωνσου Δ ε
ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μου
(Π)
τε η Με τα στα σις του α χραν του σου
(Δ)
σκη νου ους ηυ τρε πι ι ι ι ζε ε ε το
Δ
το τε οι Α πο στο ο λοι πε ρι κυ κλουν
(Π)
τες την κλι ι ι νην τρο ο μω ω ω ε ω ω

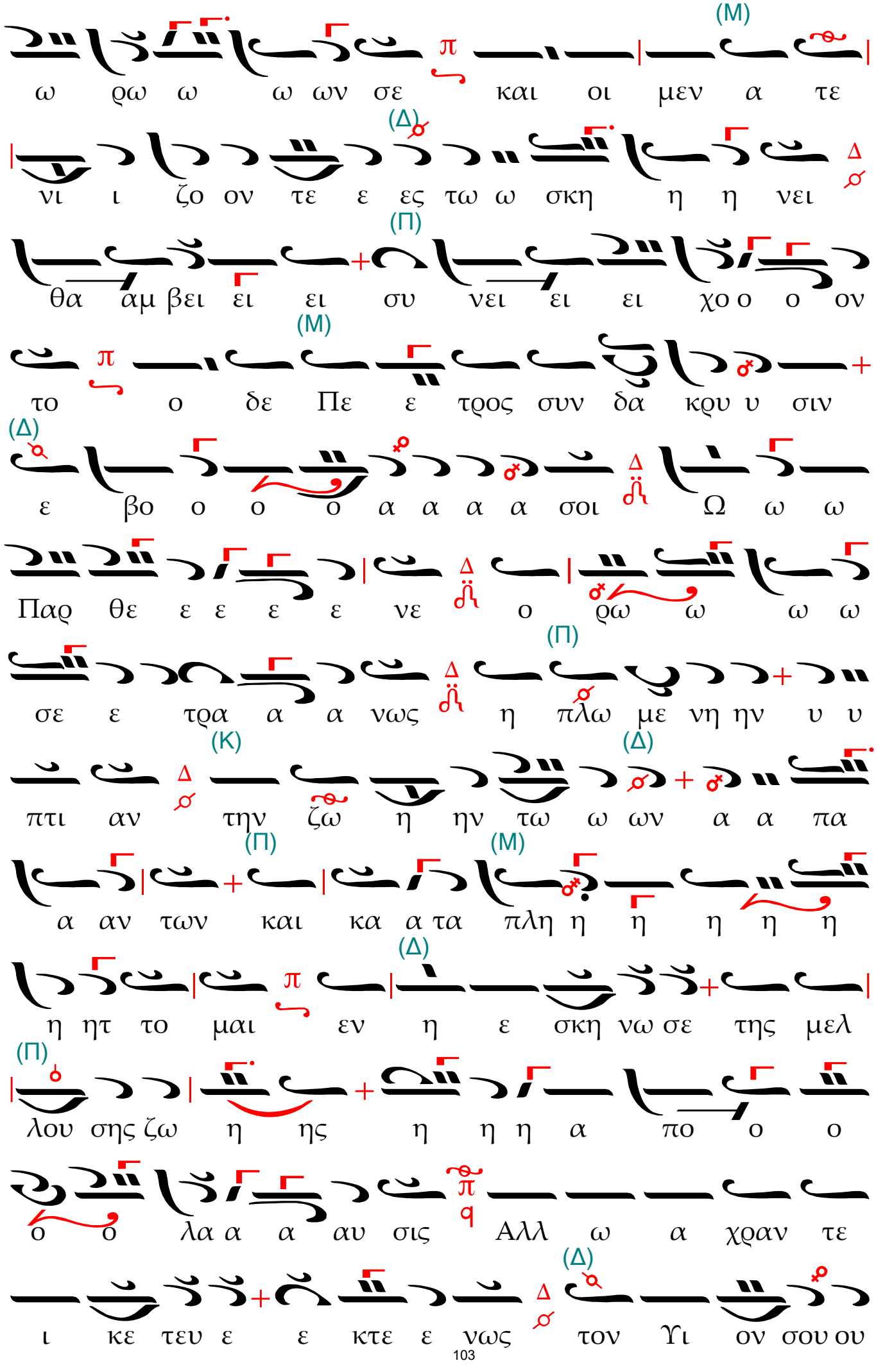
(Μ)
ω ρω ω ω ων σε και οι μεν α τε
(Δ)
νι ι ζο ον τε ε ες τω ω σκη η η νει
(Π)
θα αμ βει ει ει συ νει ει ει χο ο ο ον
(Μ)
το ο δε Πε ε τρος συν δα κρυ υ σιν
(Δ)
ε βο ο ο ο α α α α σοι Ω ω ω
Παρ θε ε ε ε ε νε ο ρω ω ω ω
(Π)
σε ε τρα α α νως η πλω με νη ην υ υ
(Κ)
(Δ)
πτι αν την ζω η ην τω ω ων α α πα
(Π)
(Μ)
α αν των και κα α τα πλη η η η η η
(Δ)
η ητ το μαι εν η ε σκη νω σε της μελ
(Π)
λου σης ζω η ης η η η α πο ο ο
ο ο λα α α αυ σις Αλλ ω α χραν τε
(Δ)
ι κε τευ ε ε κτε ε νως τον Υι ον σου ου

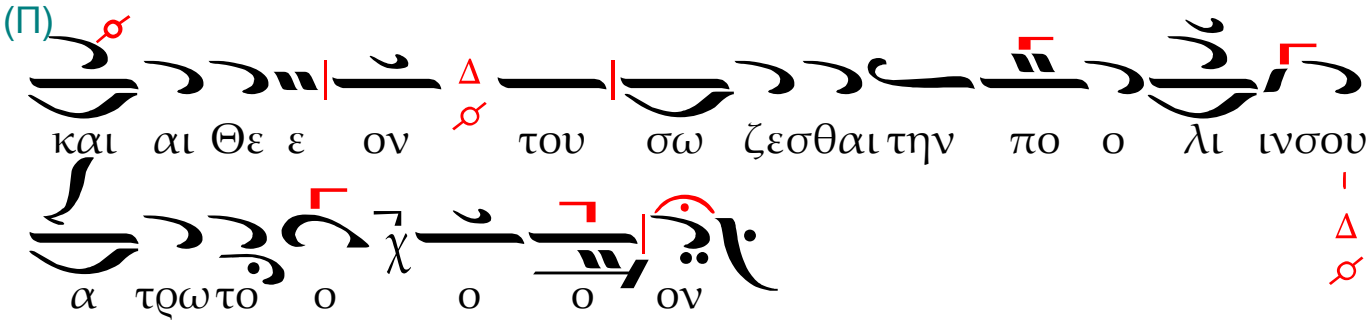

Ἱερεύς: *Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...*

Μετά ὁ χορός τό Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Ἦχος πλ. δ

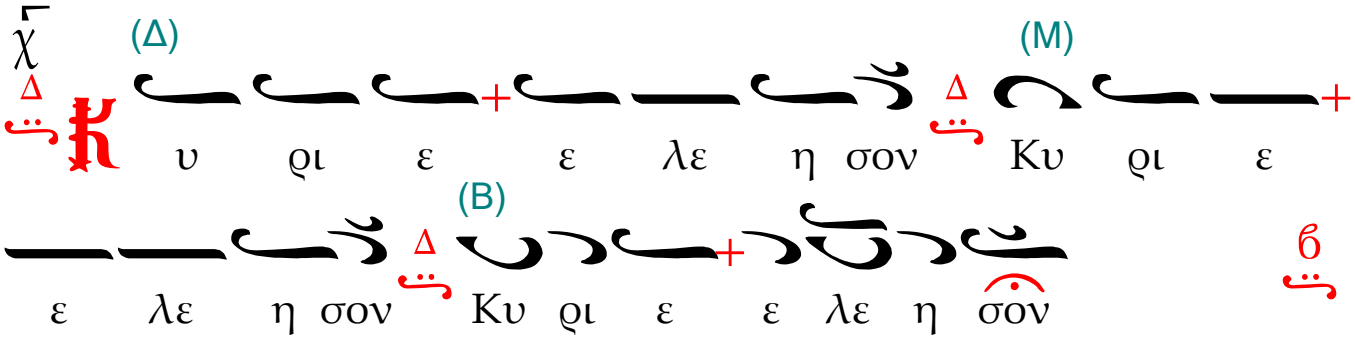

Τό τέταρτον:

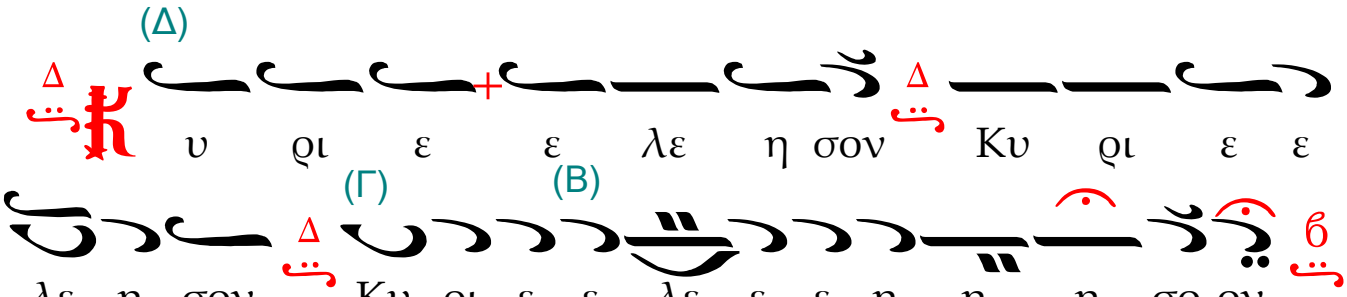

Ἱερεύς: *Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...*

Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς εἶθ' οὕτως ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες, ὁ α' μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η' καὶ ὁ δ' εἰς ς', ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἱρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ἦχος Α'

Ὠδὴ α'

Ὁ Εἱρμὸς

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς,

ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ᾄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται».

Ἀμφεπονεῖτο ἀΰλων τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιὼν τὸ θεῖον σῶμά σου, ἄφνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθύς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην, μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτήν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἁγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητήν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Κανὼν Δεύτερος
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
Ἦχος δ΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τήν Κοίμησιν».

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηνώματα, καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ὨΙδὴ γ΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος».

Γυναῖκά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυίαις ἥπτοντο χερσί, δόξῃ

ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σάρξ ἐχρημάτισε.

Κανὼν δεύτερος
Ὁ Εἱρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας, τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωήν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθύς, πρὸς τὴν Σιὼν ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Ἡ Ὑπακοὴ
Ἦχος πλ. α΄

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ὨΙδὴ δ΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε».

Ἴδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφύπερθεν αἴρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

Ζωῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἁγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Ἐπήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῷον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει, Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος
Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐρανόν, τοῦ Παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον, τοὺς κενεῶνας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν τῇ Μεταστάσει σου Μῆτερ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου καὶ θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἑκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ ἀπειρογάμως κυήσασα;

ὨΙδὴ ε'
Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγήσομαι· ἐξ ἀϊδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας

ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος».

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιὼν ἐκ περάτων λειτουργῆσαί σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὕψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν θεολόγων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι. Χαίροις ἀκήρατε πηγή, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα».

Κροτείτωσαν σάλπιγγες, τῶν θεολόγων σήμερον, γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν εὐφημείτω, περιηχείτω ἀήρ, ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί· Ἄγγελοι ὑμνείτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἔκδημος, ὅλως, ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'
Ὁ Εἱρμὸς

«Ἅλιον ποντογενές, κητῷον ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου ἦν προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὐπέπωτο, ἀσινής ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε».

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν, Παρθένον ὥσπερ ἐφυλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὄντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, ἀΰλου πυρός, θυμιατήριον θείου χρύσεον ἄνθρακος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις κατεσκήνωσε, στάμνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτόν ἁγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

Κανὼν δεύτερος

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Ἐκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον Ἦχος πλ. β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι

γλῶτταν, προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς πανσέπτου Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.
Ζῇ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς τὸν Ναὸν οἱ χοροὶ ψάλλουσιν τὸ ἑπόμενον, ὡς διεσώθη ἐκ παραδόσεως.

Ἦχος πλ. δ΄

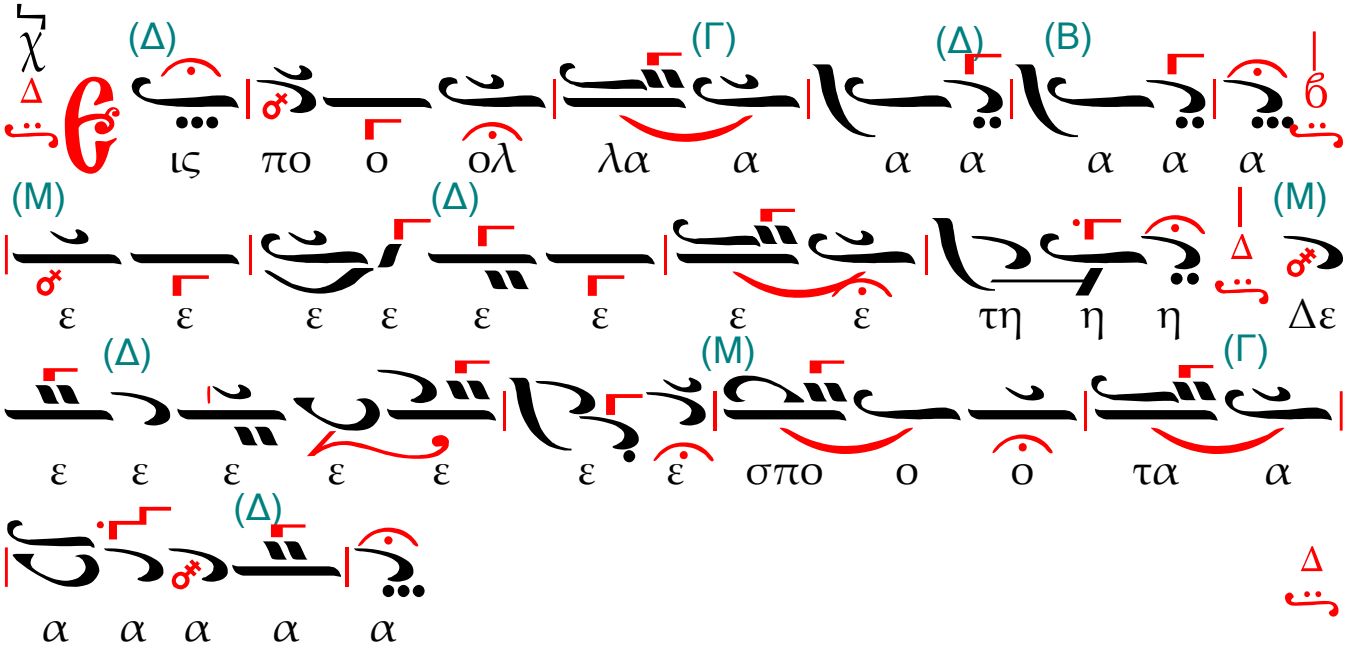

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Ὠδὴ α΄

Ὁ Δεξιὸς

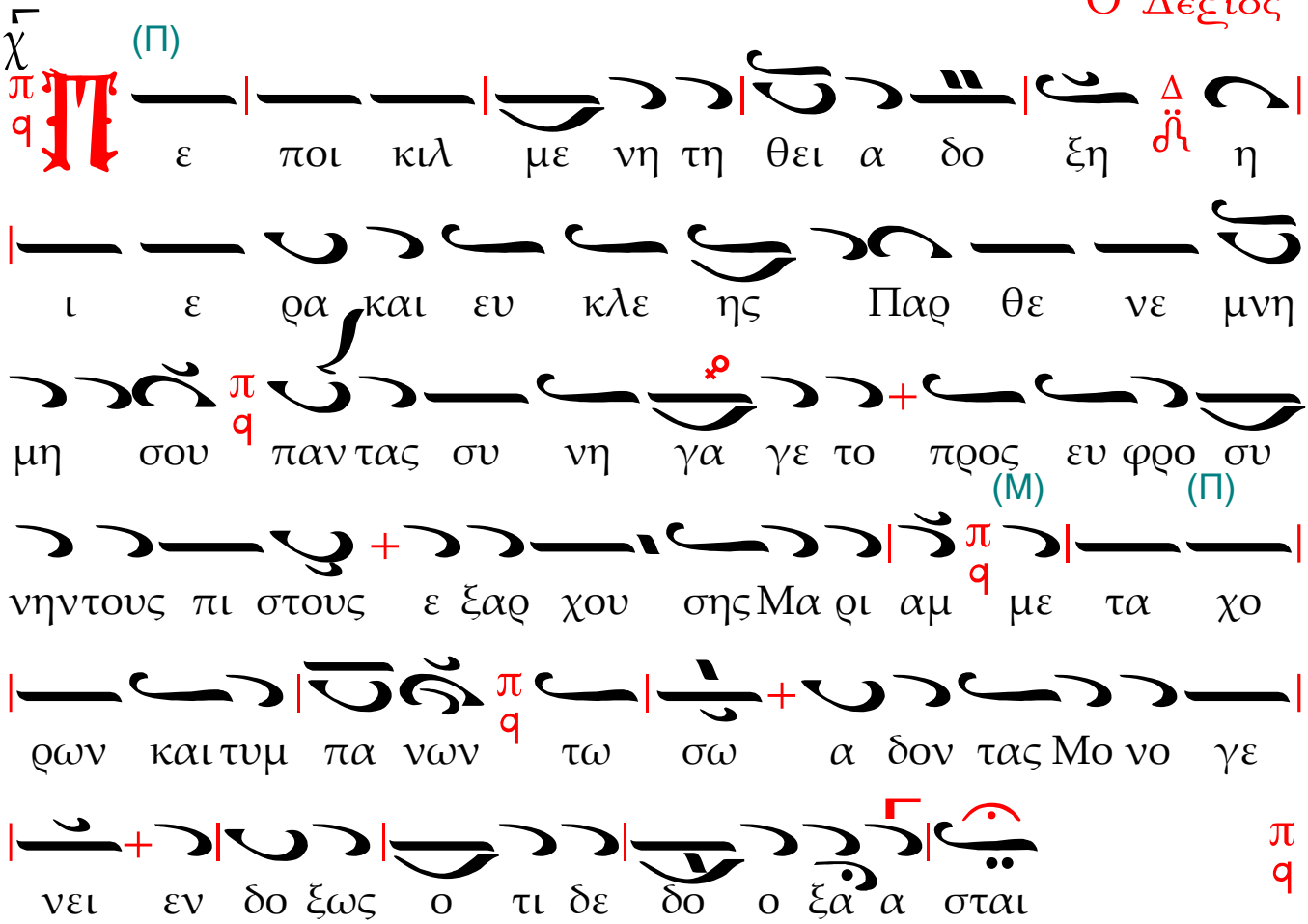

Ὠδὴ γ΄

Ὁ Ἀριστερὸς

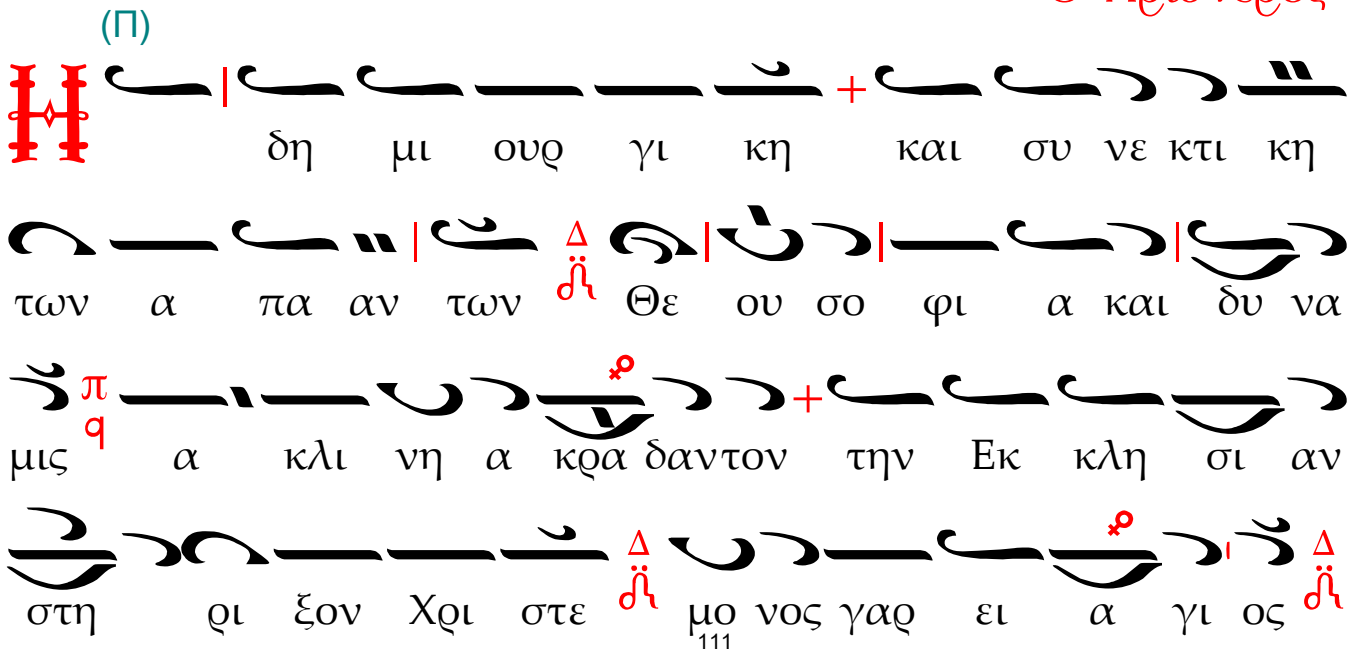

Τὸ τέλος ὁ Δεξιὸς

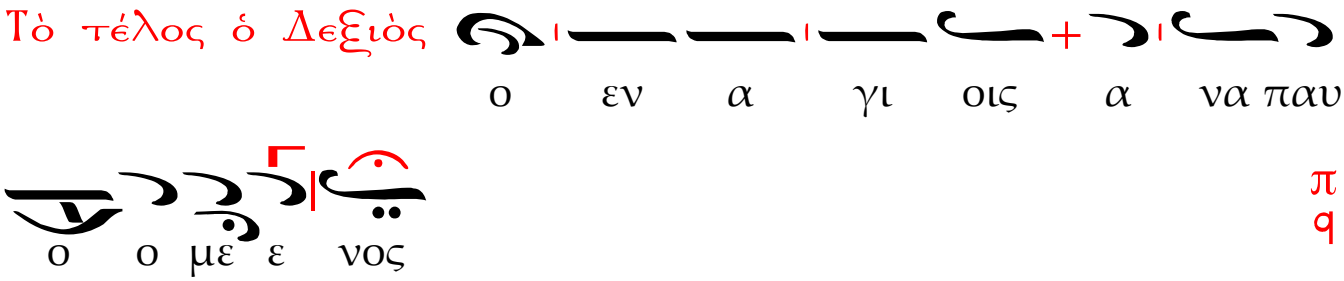

Ὠδὴ δ'

Ὁ Ἀριστερὸς

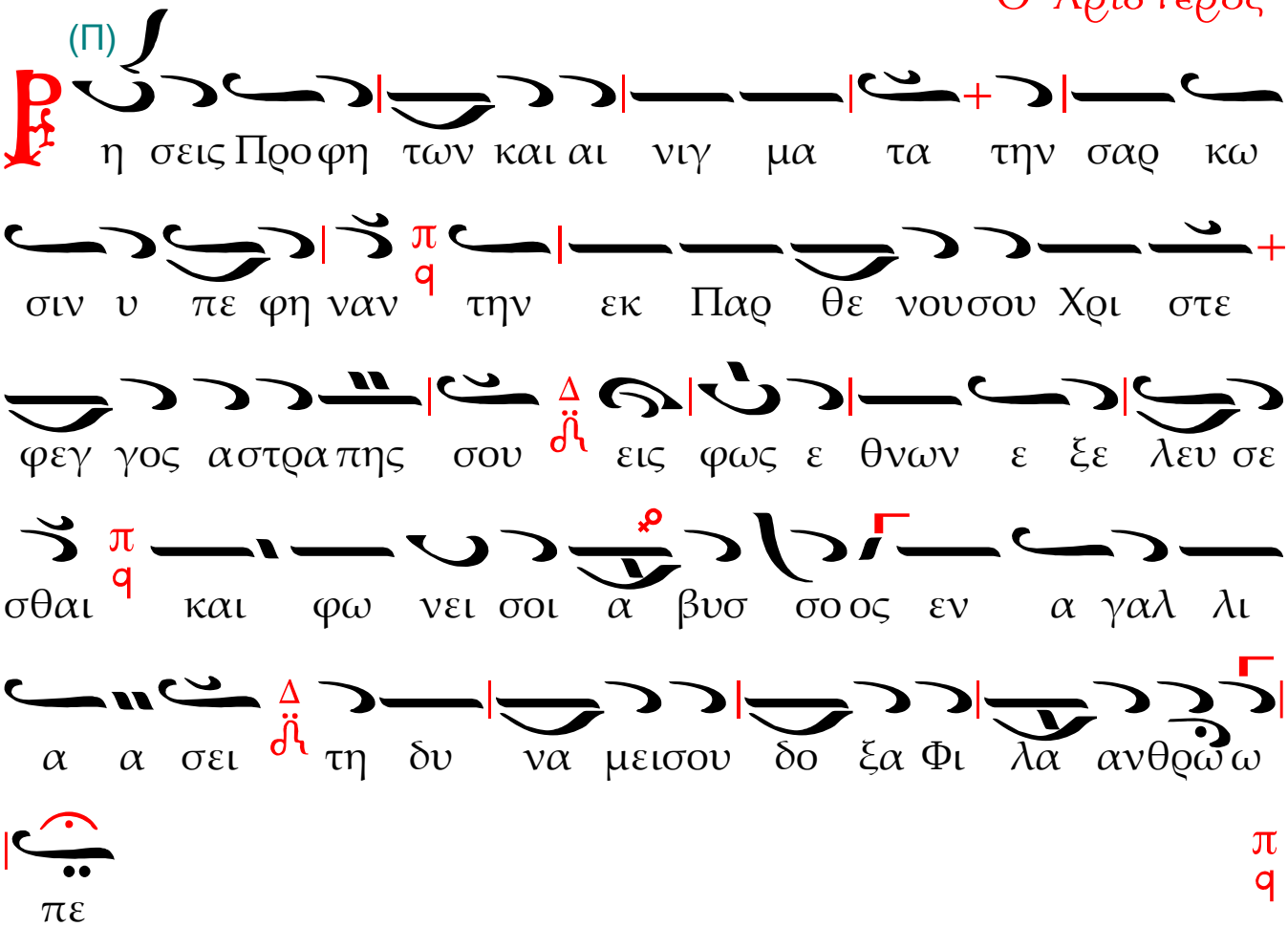

Ὠδὴ ε'

Ὁ Δεξιὸς

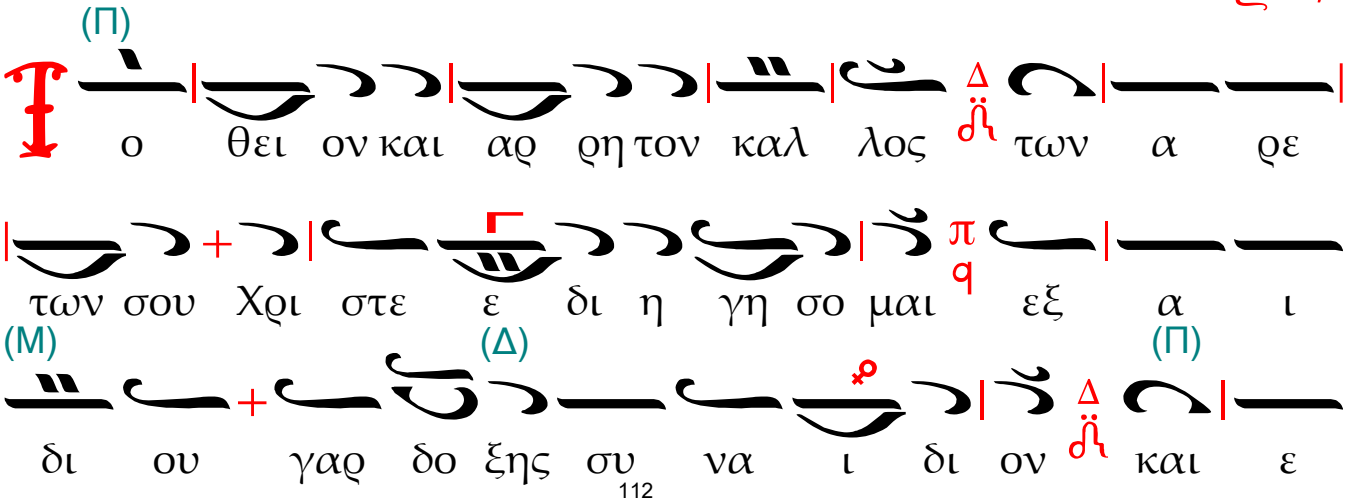

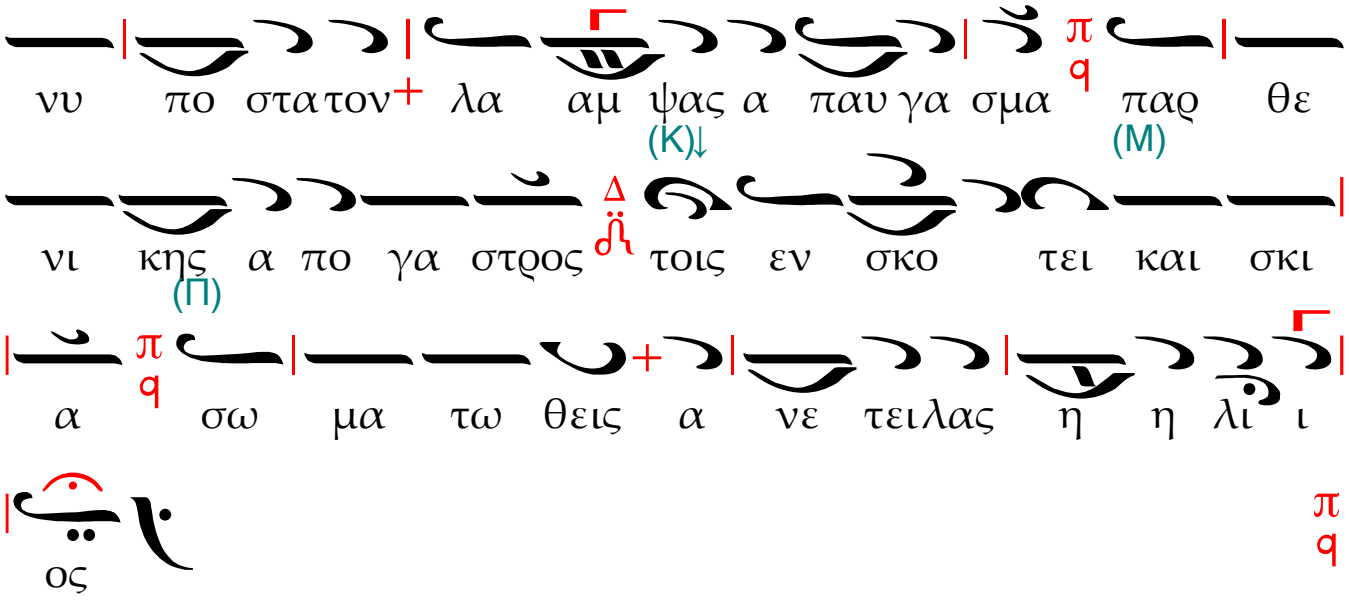

Ὠδὴ ς'

Ὁ Ἀριστερὸς

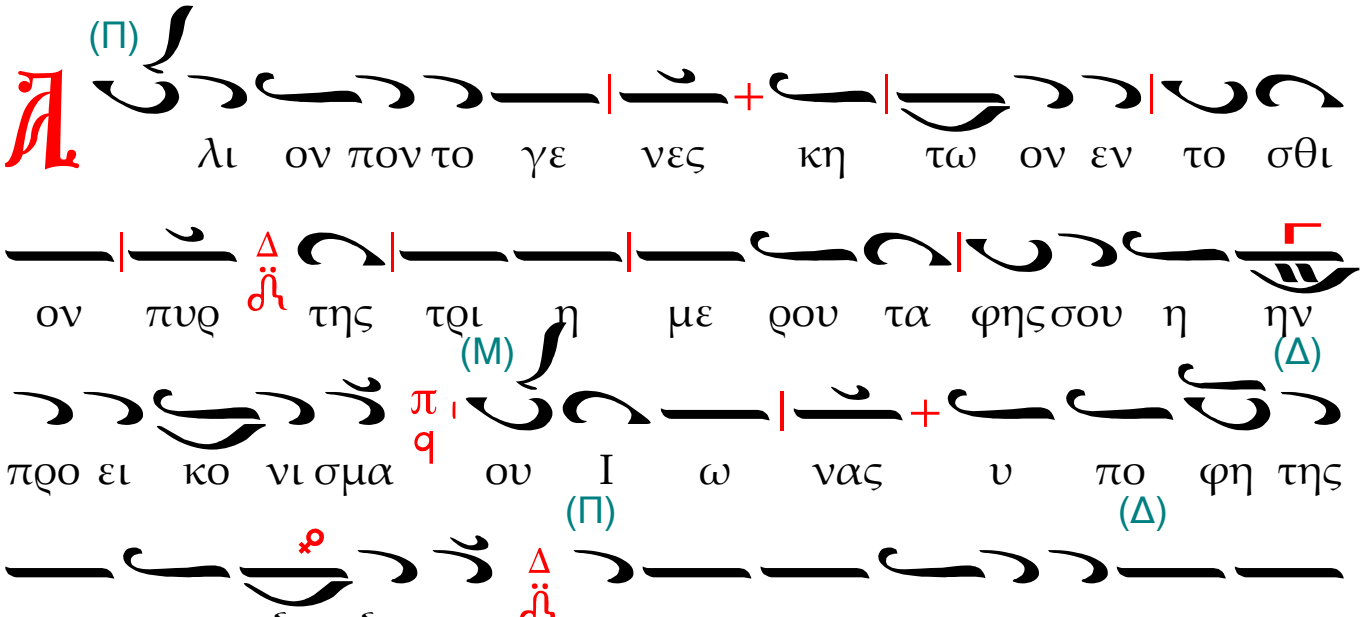

Ὠδὴ ξ'

Ὁ Δεξιὸς

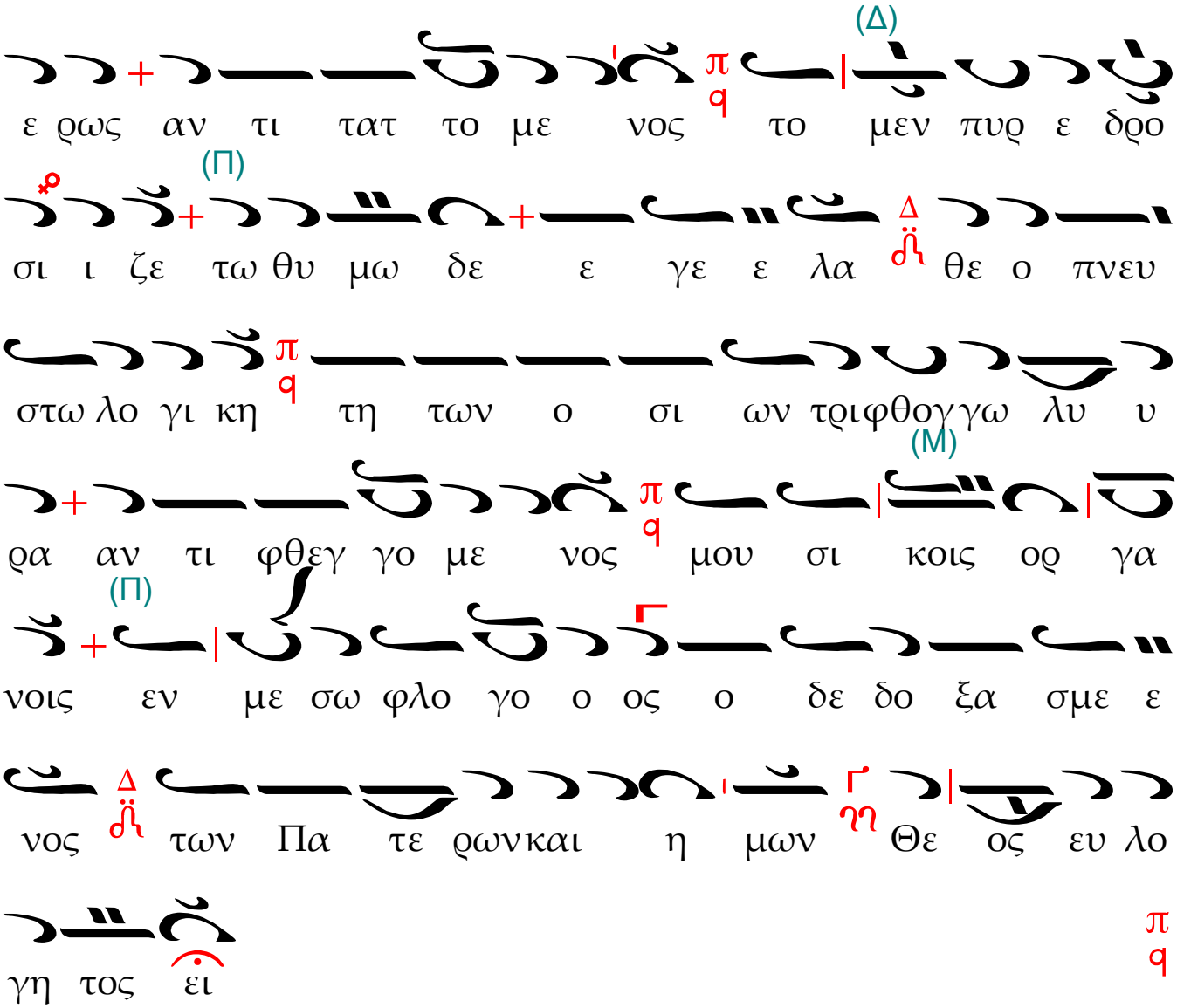

Ὠδὴ η΄

Ὁ Ἀριστερὸς

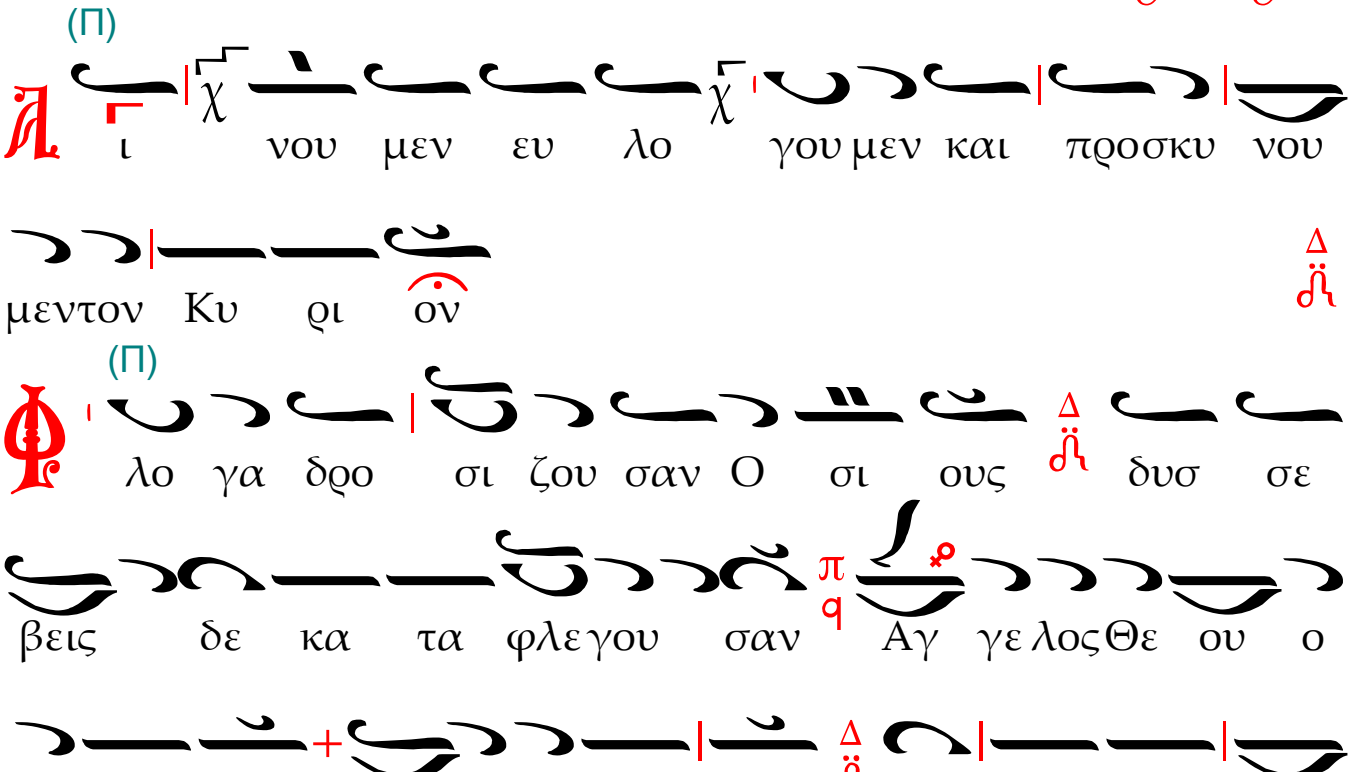

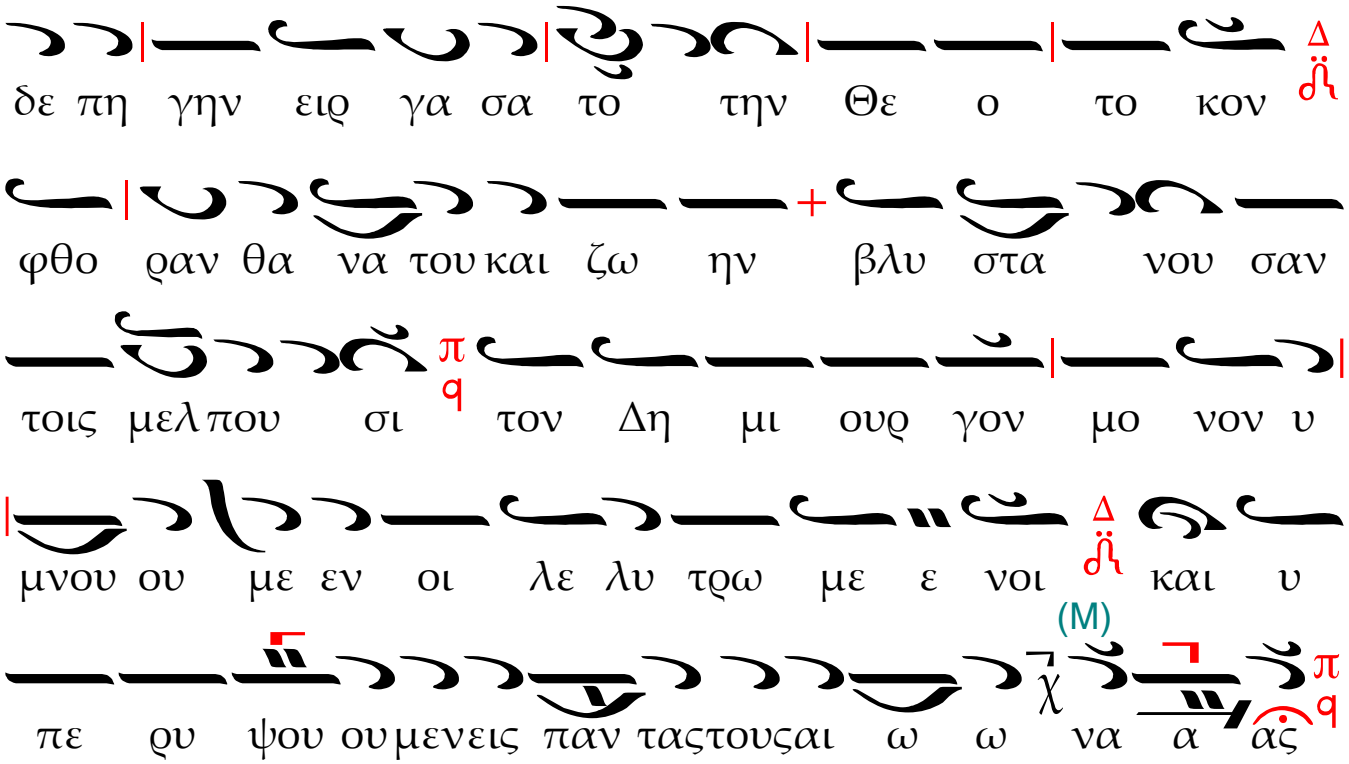

Η Θ' ΩΔΗ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

Ὁ Δεξιὸς

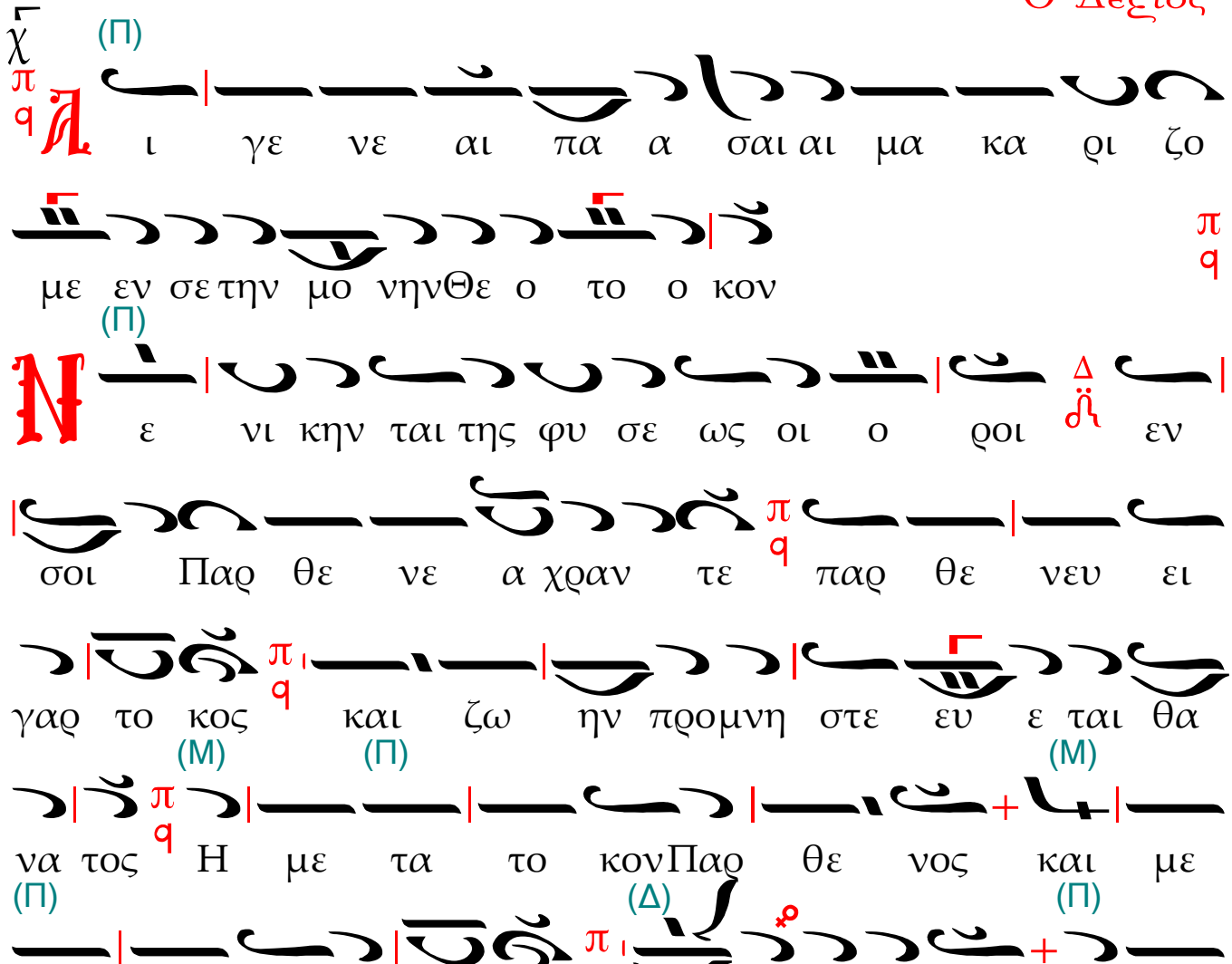

Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Ἀριστερός.

Ὁ Δεξιὸς

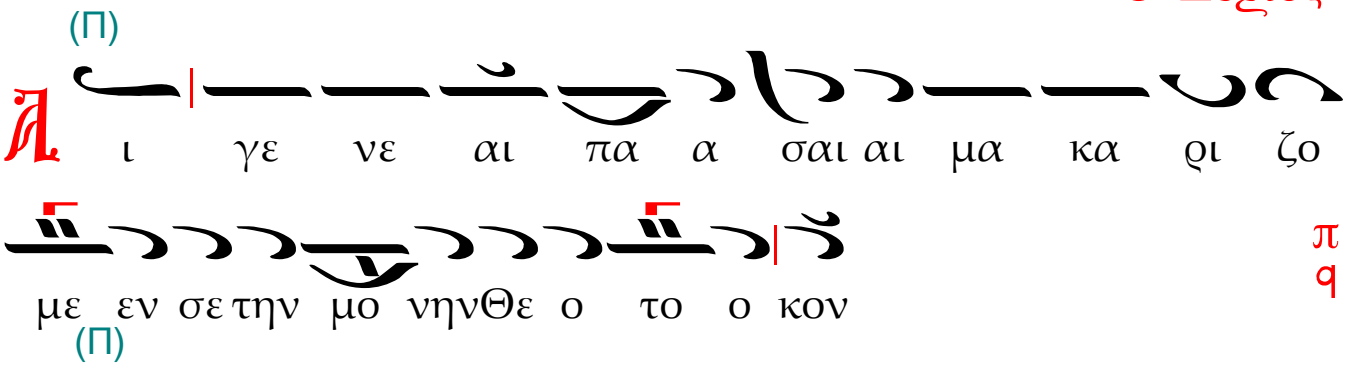

Ὁ Ἀριστερὸς

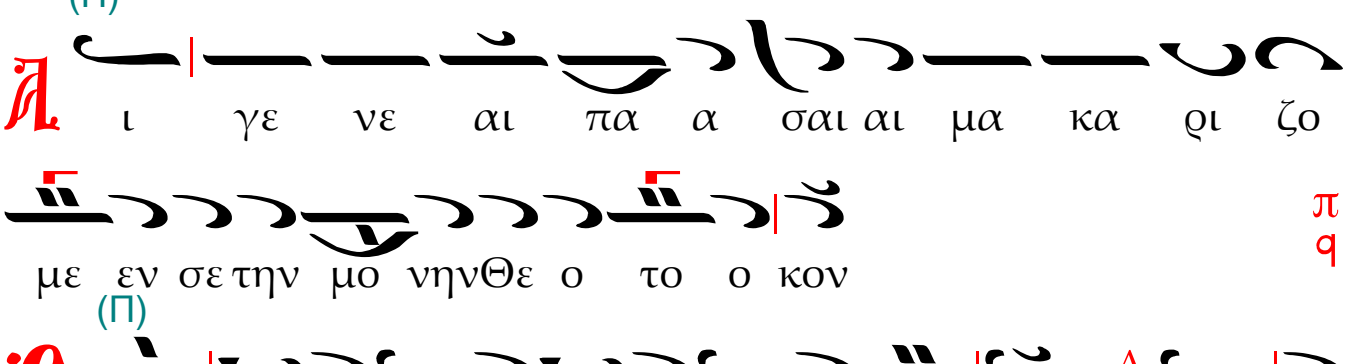

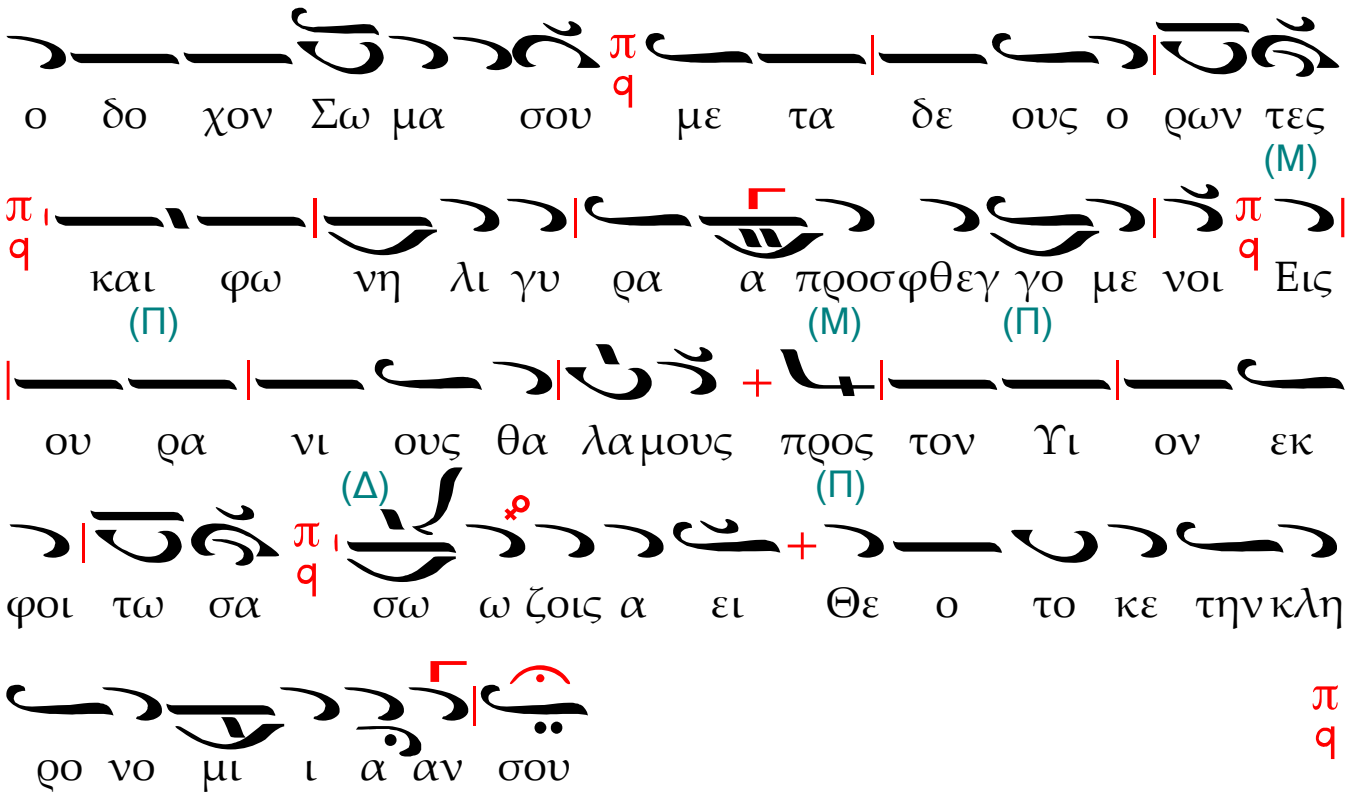

Ἕτερος Κανών

Ἦχος δ΄

Ὁ Δεξιὸς

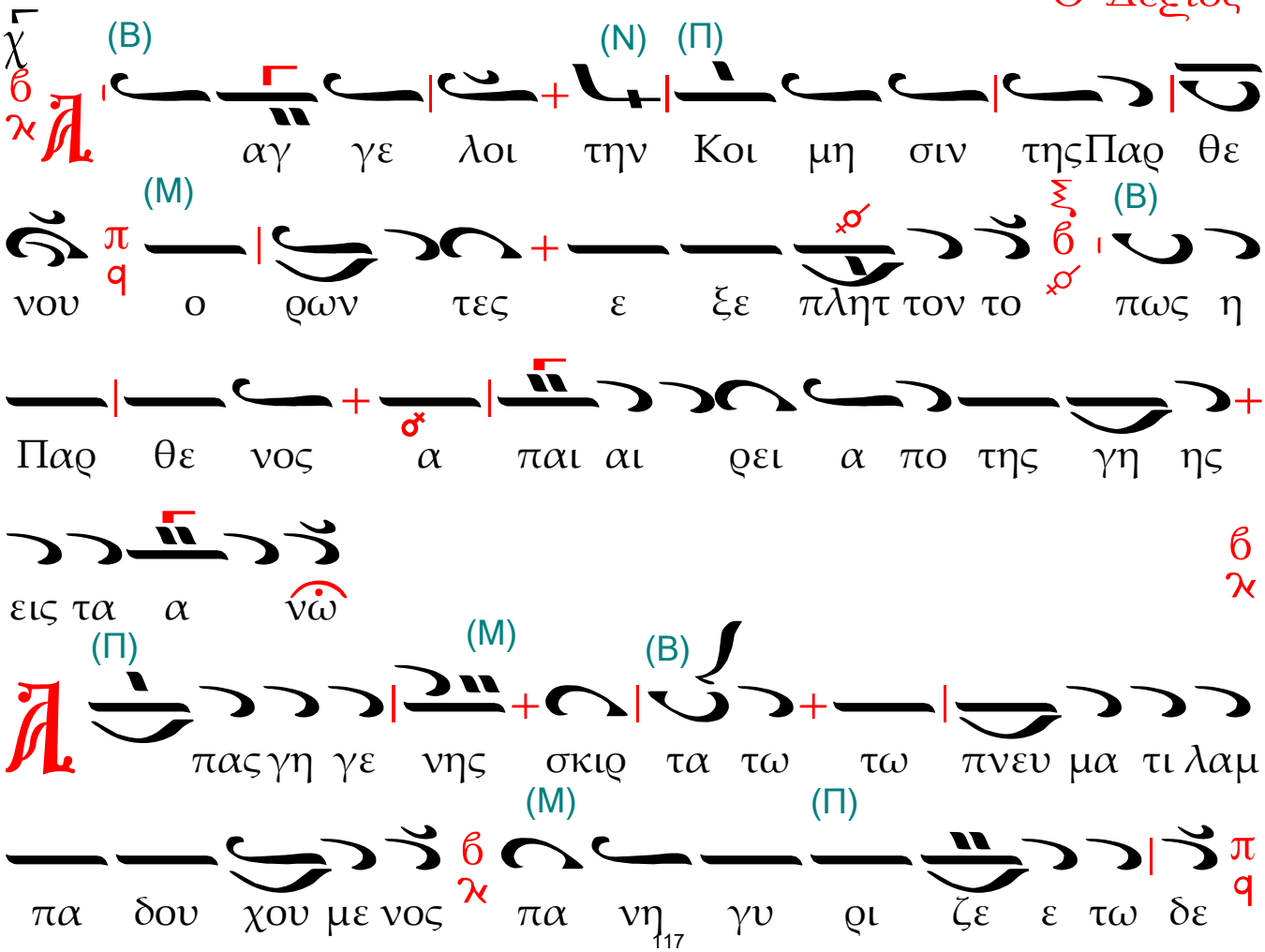

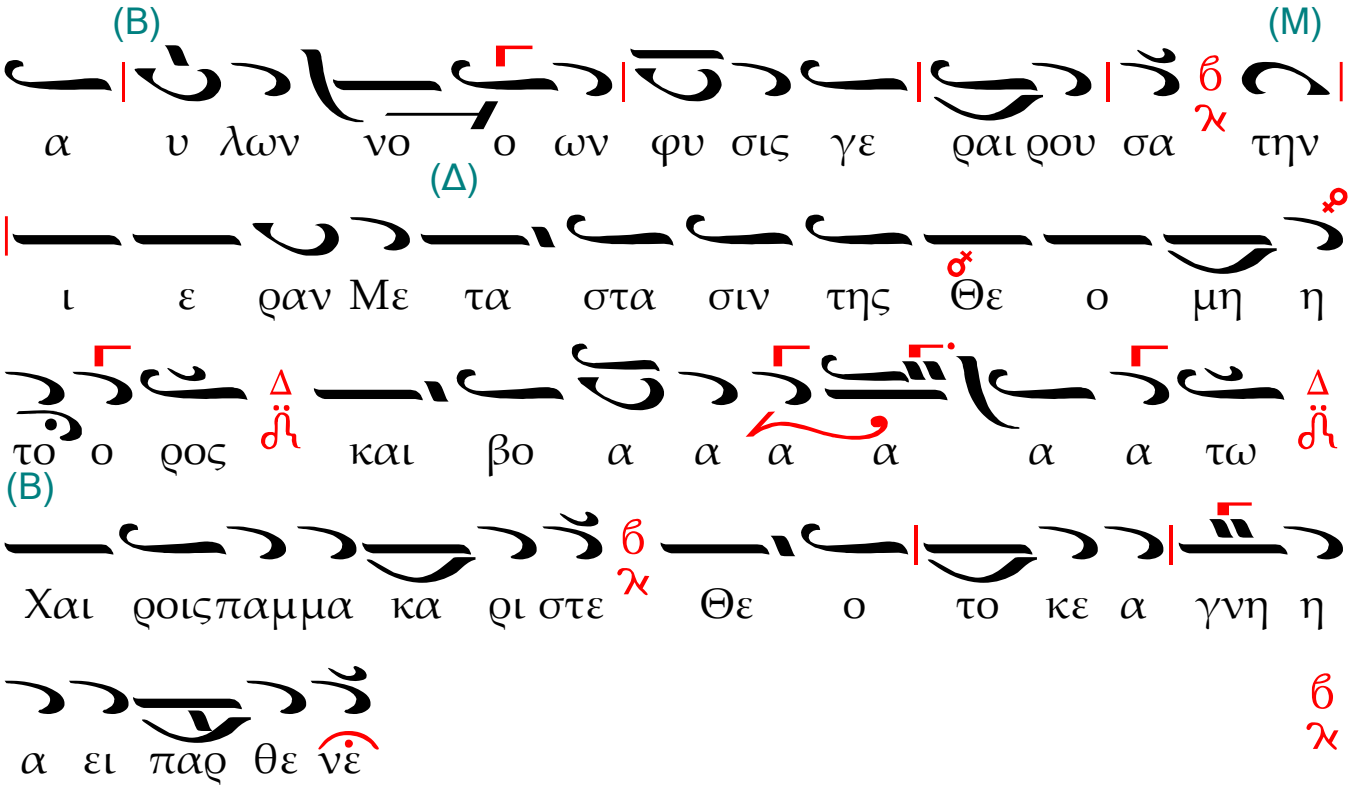
(Β) (Μ)
α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου σα την
(Δ)
ι ε ραν Με τα στα σιν της Θε ο μη η
το ο ρος και βο α α α α α α τω
(Β)
Χαι ροις παμμα κα ρι στε Θε ο το κε α γνη η
α ει παρ θε νε

Ὁ Ἀριστερὸς

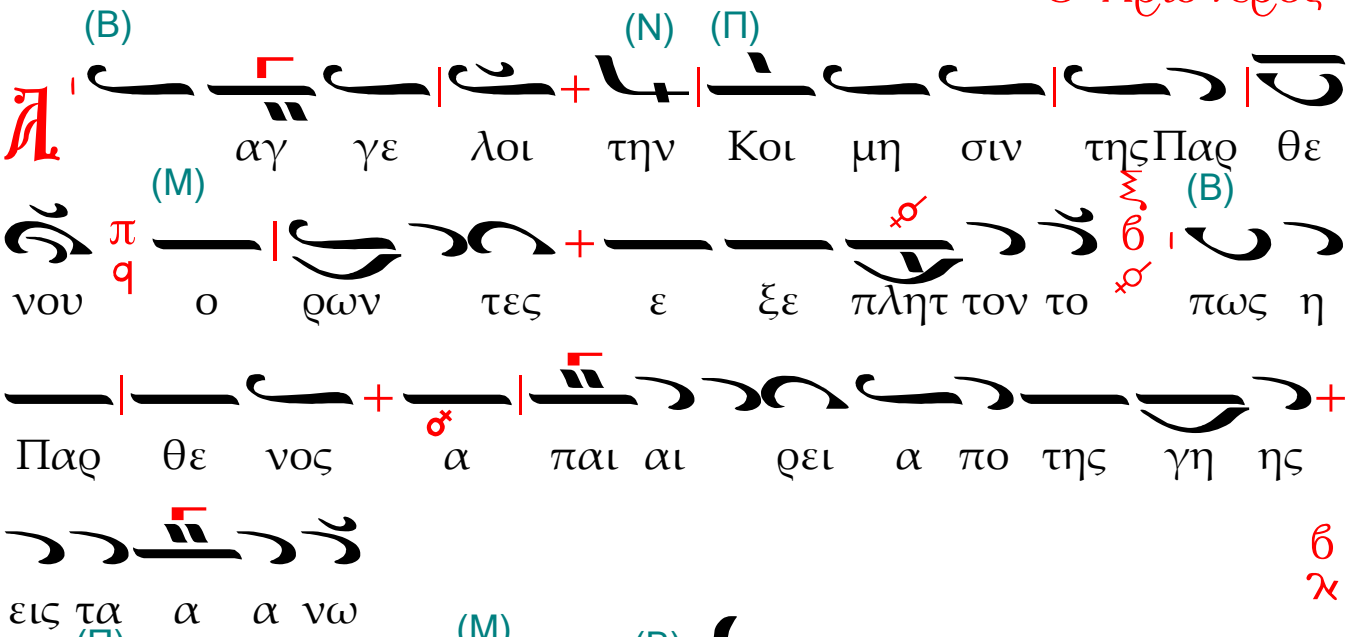
(Β) (Ν) (Π)
αγ γε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε
(Μ) (Β)
νου ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως η
Παρ θε νος α παι αι ρει α πο της γη ης
εις τα α α νω

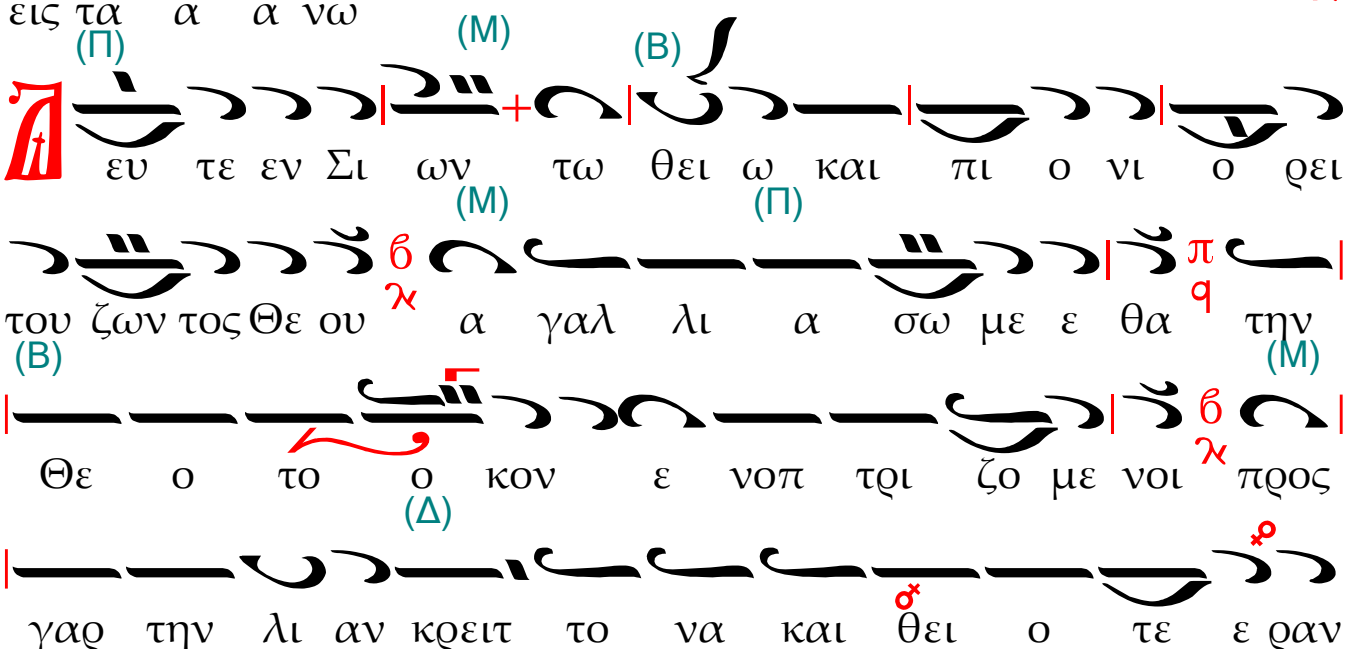
(Π) (Μ) (Β)
ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο ρει
(Μ) (Π)
του ζων τος Θε ου α γαλ λι α σω με ε θα την
(Β) (Μ)
Θε ο το ο κον ε νοπ τρι ζο με νοι προς
(Δ)
γαρ την λι αν κρειτ το να και θει ο τε ε ραν

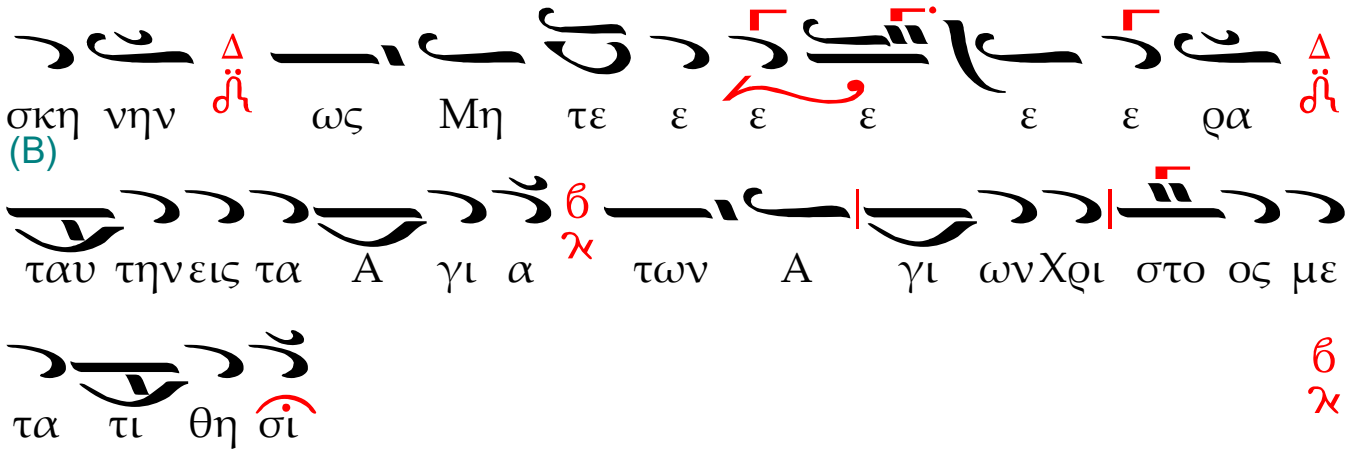
σκη νην ως Μη τε ε ε ε ε ε ρα
(Β)
ταυ την εις τα Α γι α των Α γι ων Χρι στο ος με
τα τι θη σι

Ὁ Δεξιὸς

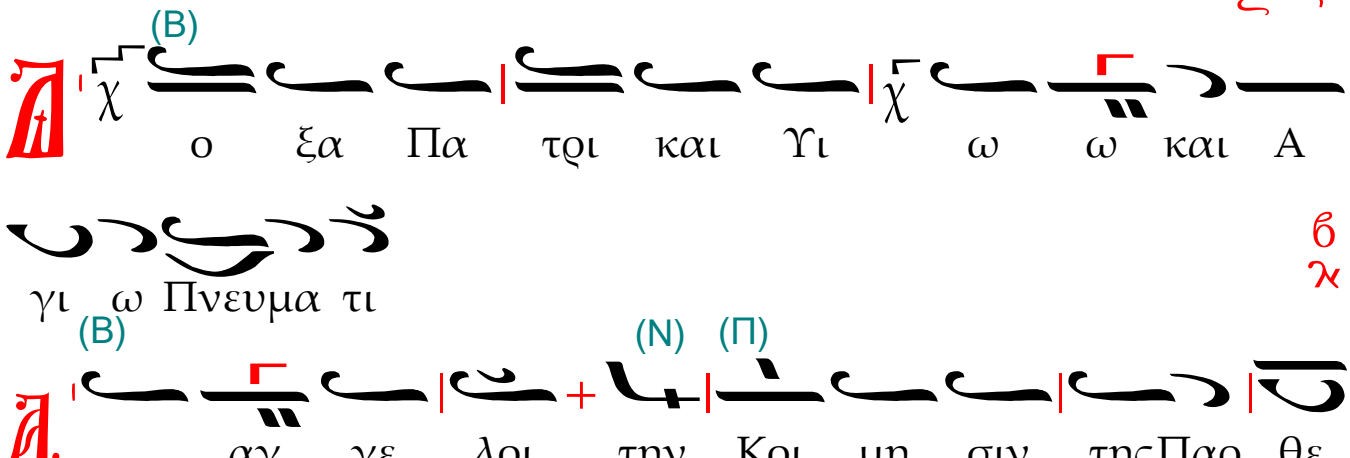
(Β)
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α
γι ω Πνευμα τι
(Β) (Ν) (Π)
αγ γε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε
(Μ) (Β)
νου ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως η
Παρ θε νος α παι αι ρει α πο της γη ης
εις τα α α νω

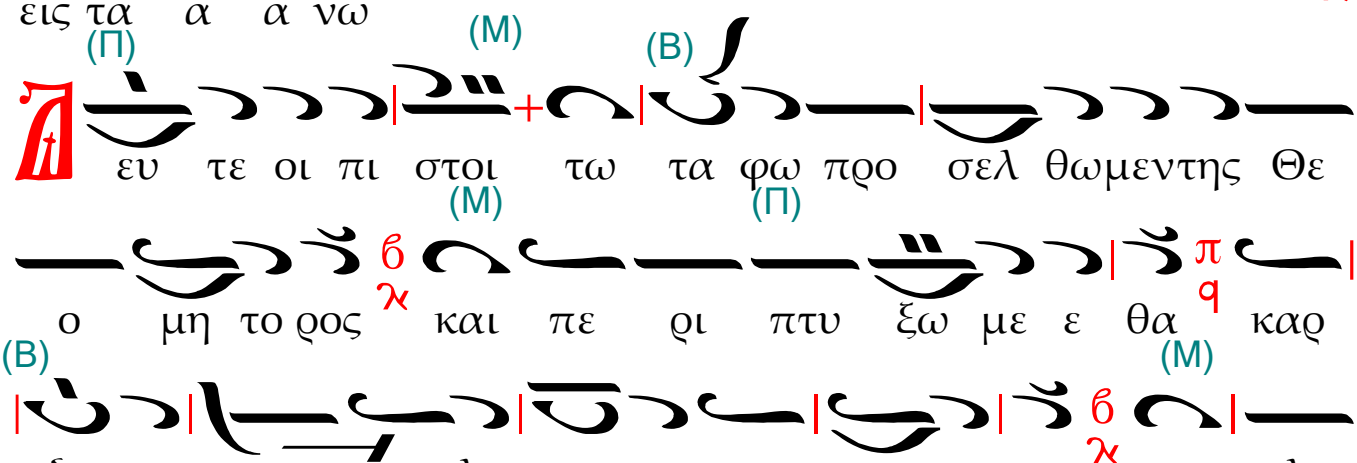
(Π) (Μ) (Β)
ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θωμεντης Θε
(Μ) (Π)
ο μη το ρος και πε ρι πτυ ξω με ε θα καρ
(Β) (Μ)
δι ας χει ει λη ομ μα τα με τω πα ει λι
(Δ)
κρι νως προ σα πτον τες και α ρυ σω ω με ε

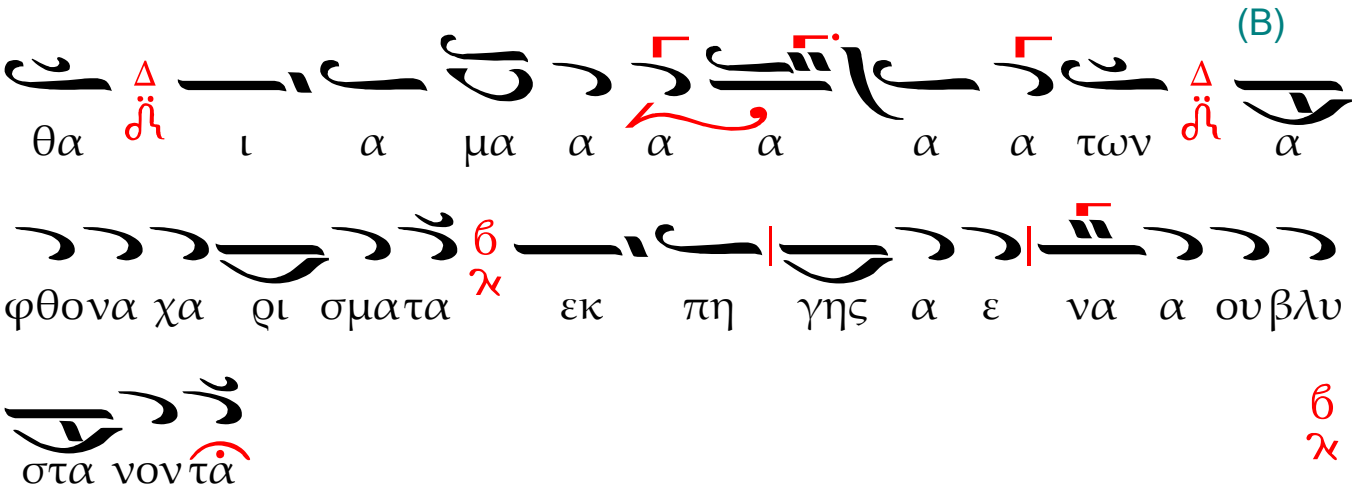
(Β)
θα ι α μα α α α α α των α
φθονα χα ρι σματα εκ πη γης α ε να α ουβλυ
στα νον τα
β
λ

Ὁ Ἀριστερὸς

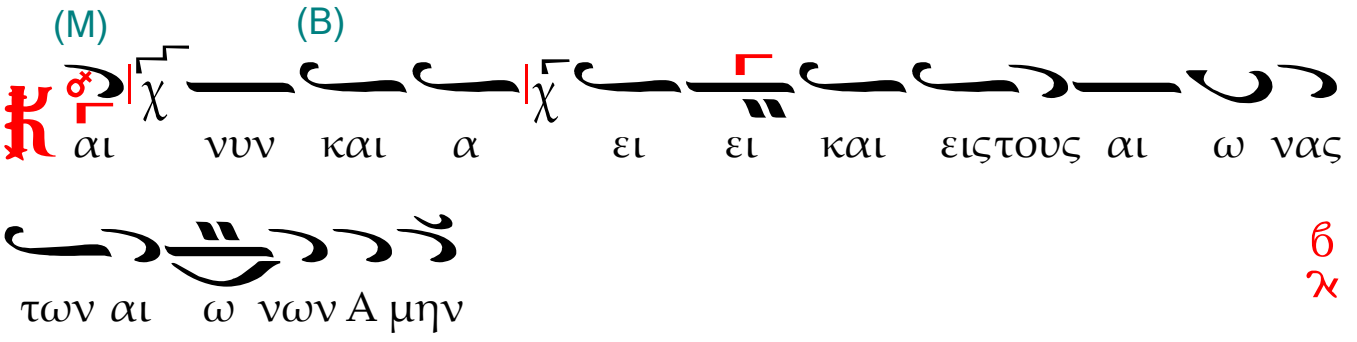
(Μ)
(Β)
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην
β
λ

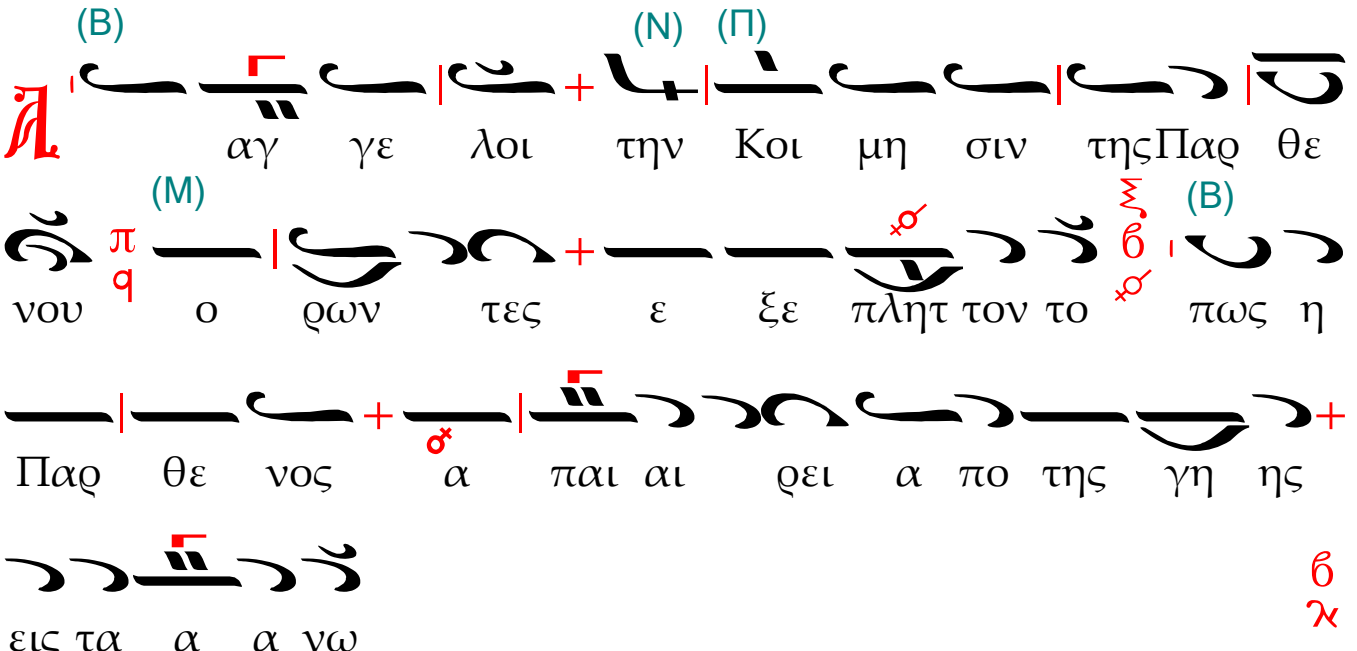
(Β)
(Ν)
(Π)
(Μ)
(Β)
αγ γε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε
νου ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως η
Παρ θε νος α παι αι ρει α πο της γη ης
εις τα α α νω
β
λ
(Π)
(Μ)
(Β)
ε χου παρ η μων ω δην την ε ξο δι ον Μη τερ
του ζων τος Θε ου και τη φω το φο ρω ω σου και
θει α ε πι σκι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει
(Μ)
(Π)
(Β)
(Μ)

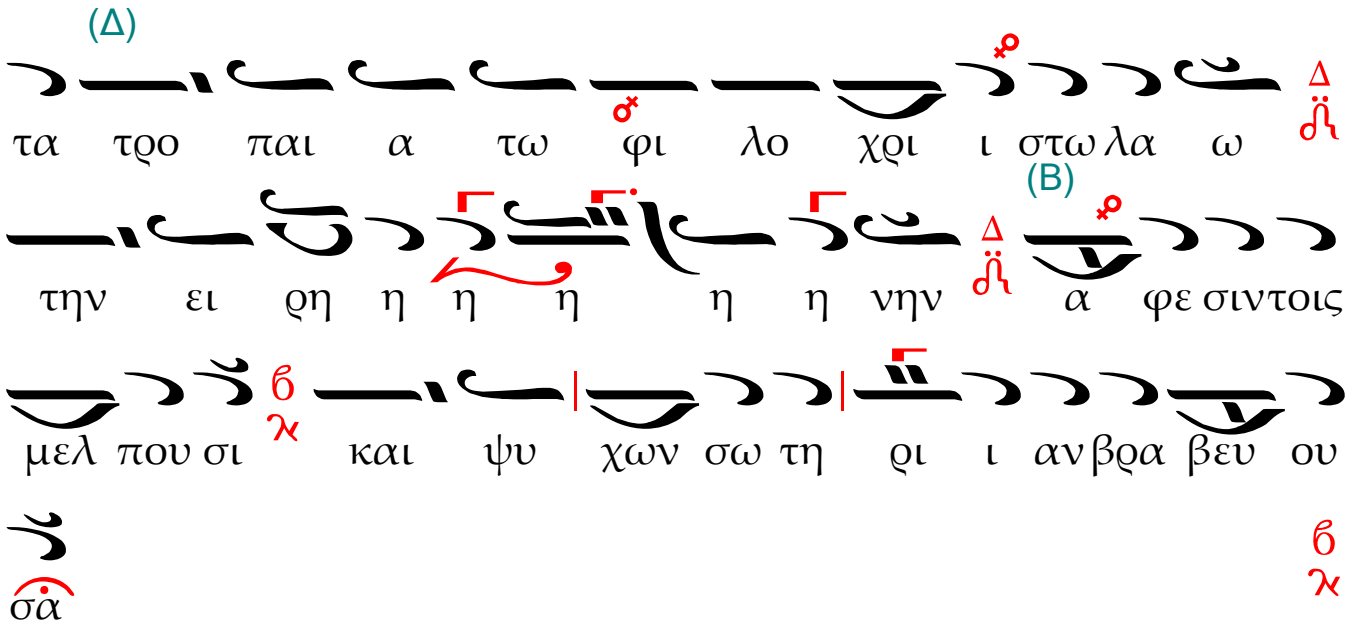

Καταβασία

Ὠδὴ θ'

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Δεξιὸς

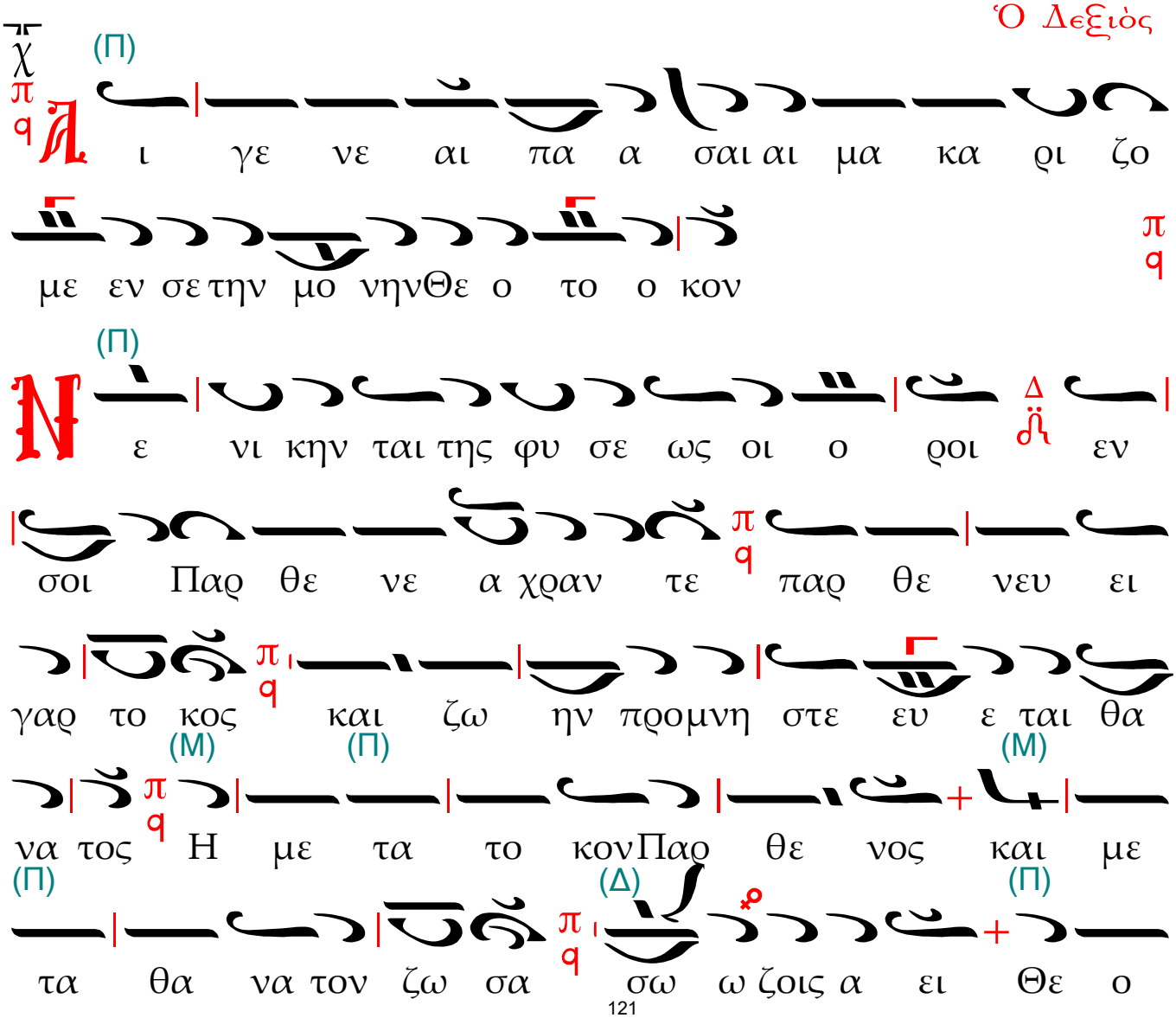

ΘΕΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἦχος γ΄ α΄

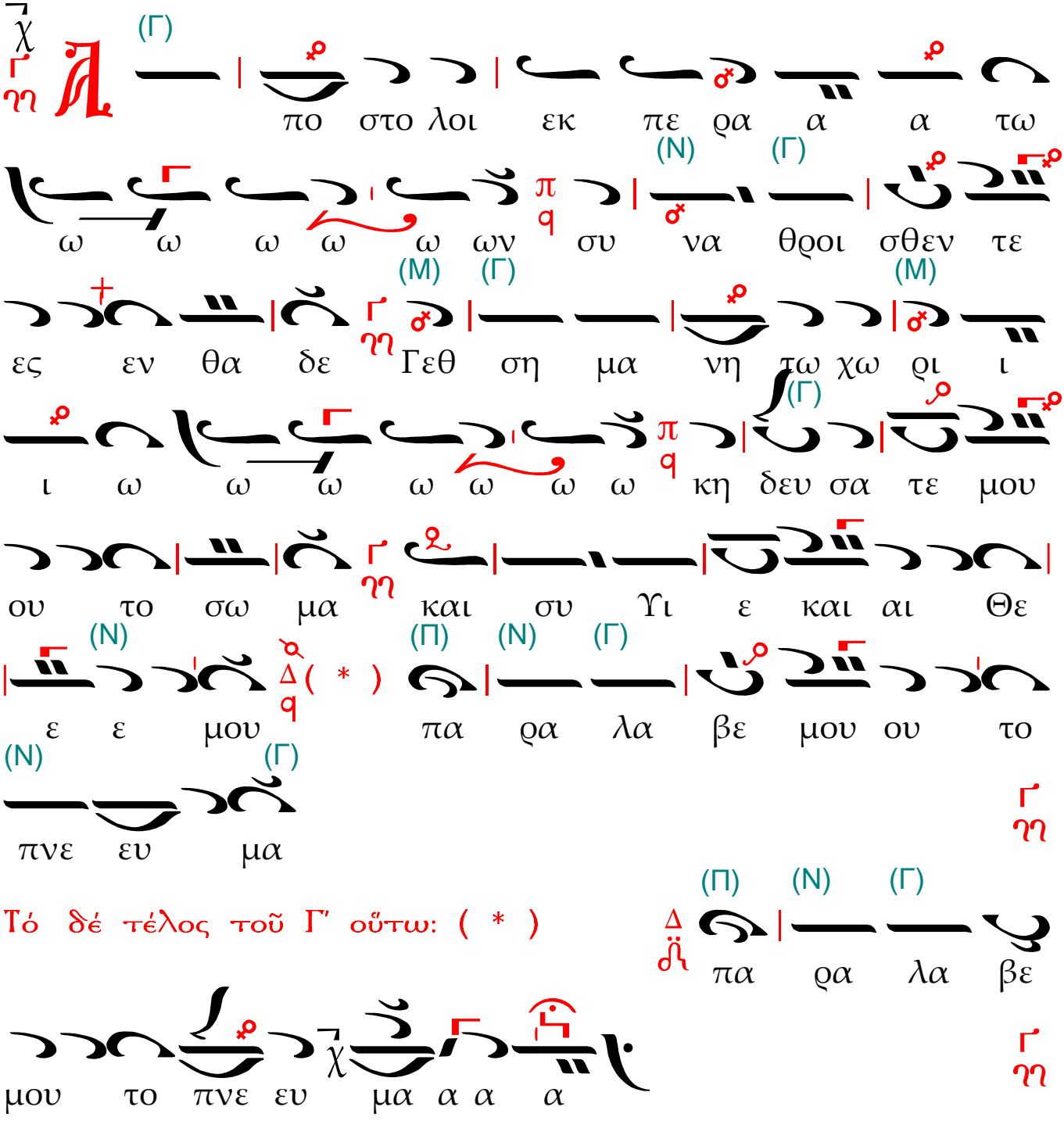

Τὸ δὲ τέλος τοῦ Γ΄ οὕτω: (*)

ΕΙC ΤΟΥC ΑΙΝΟΥC

Ἦχος δ΄ Πα

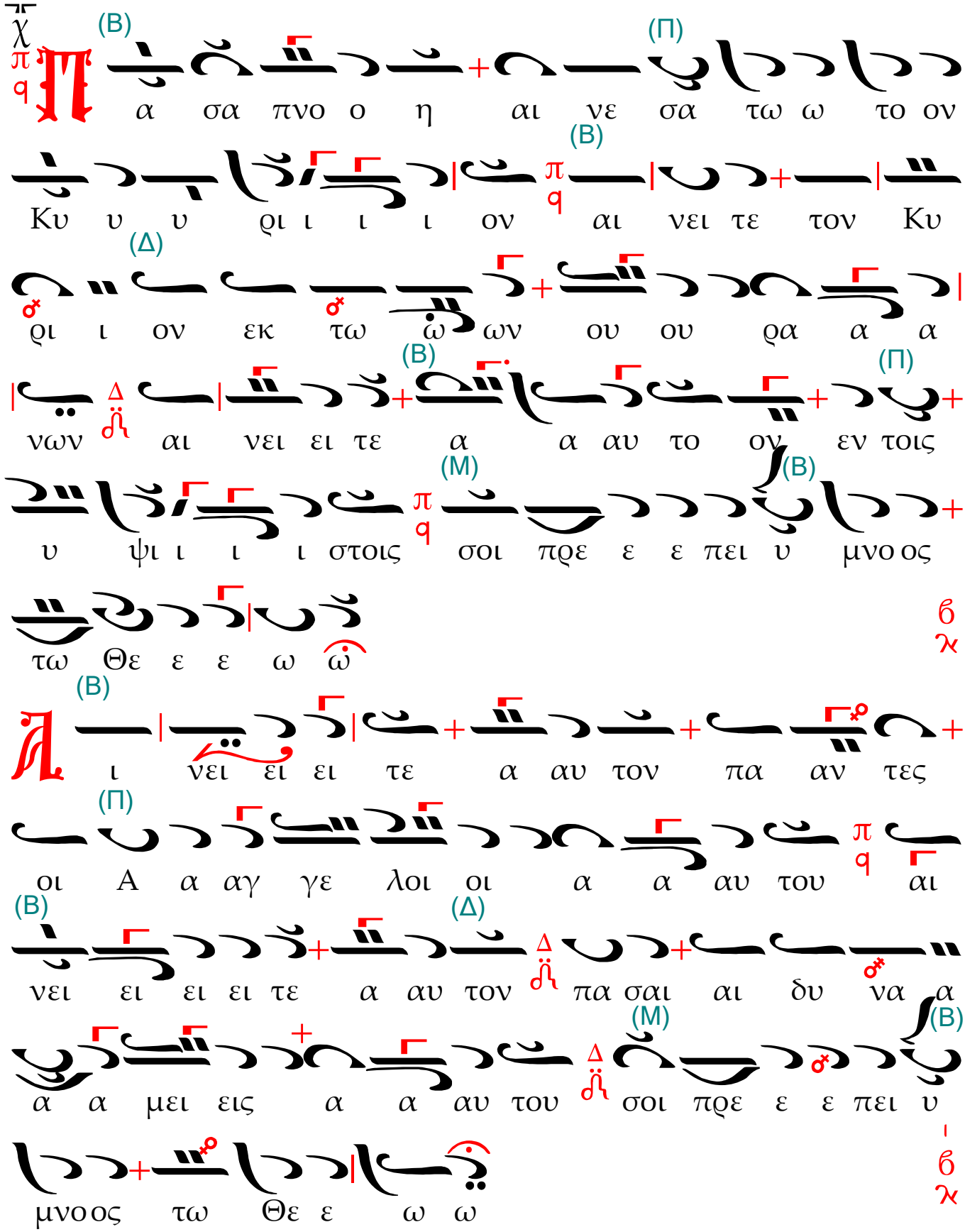

ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ

Ψαλλόμενον εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Μέλος Ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω

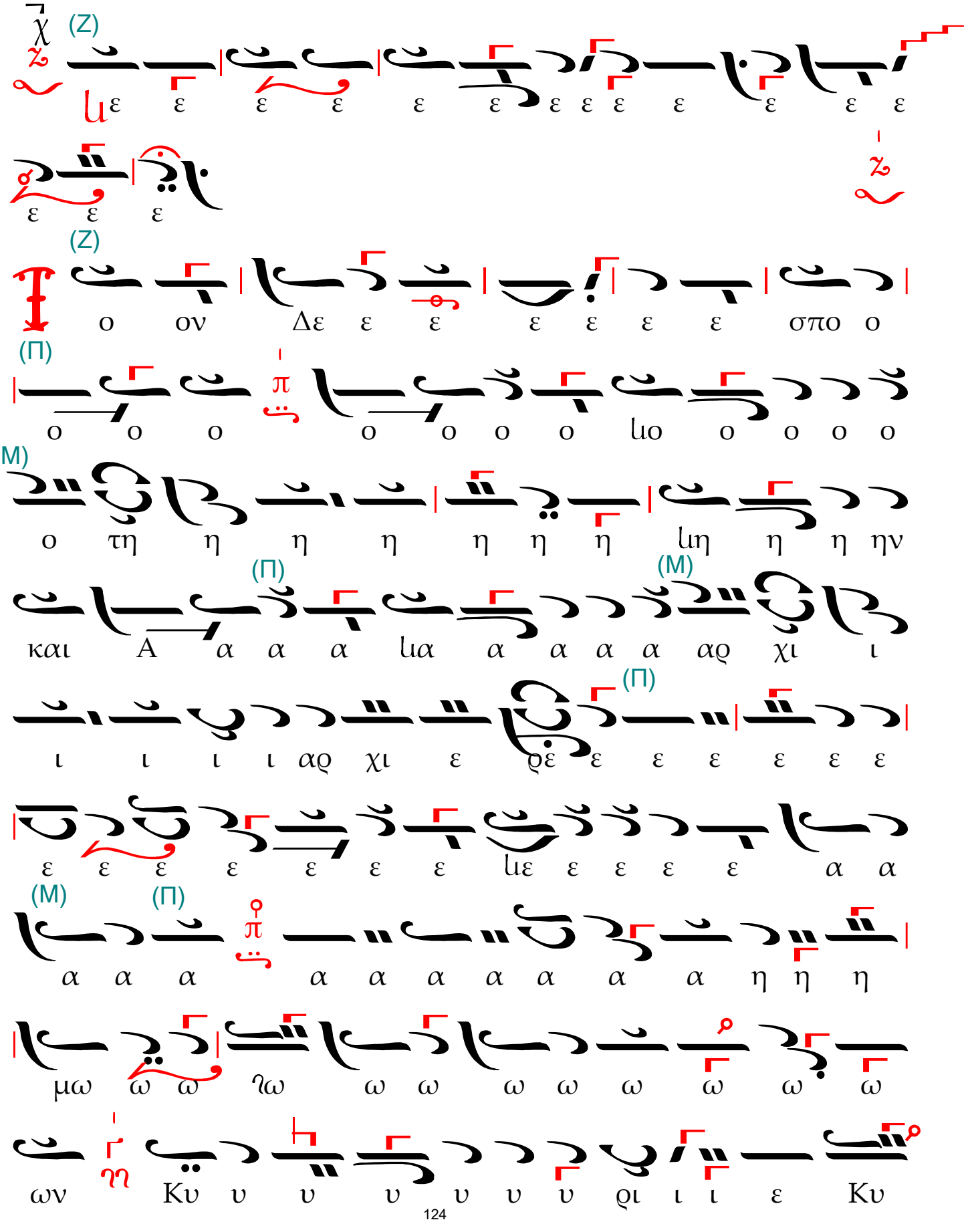

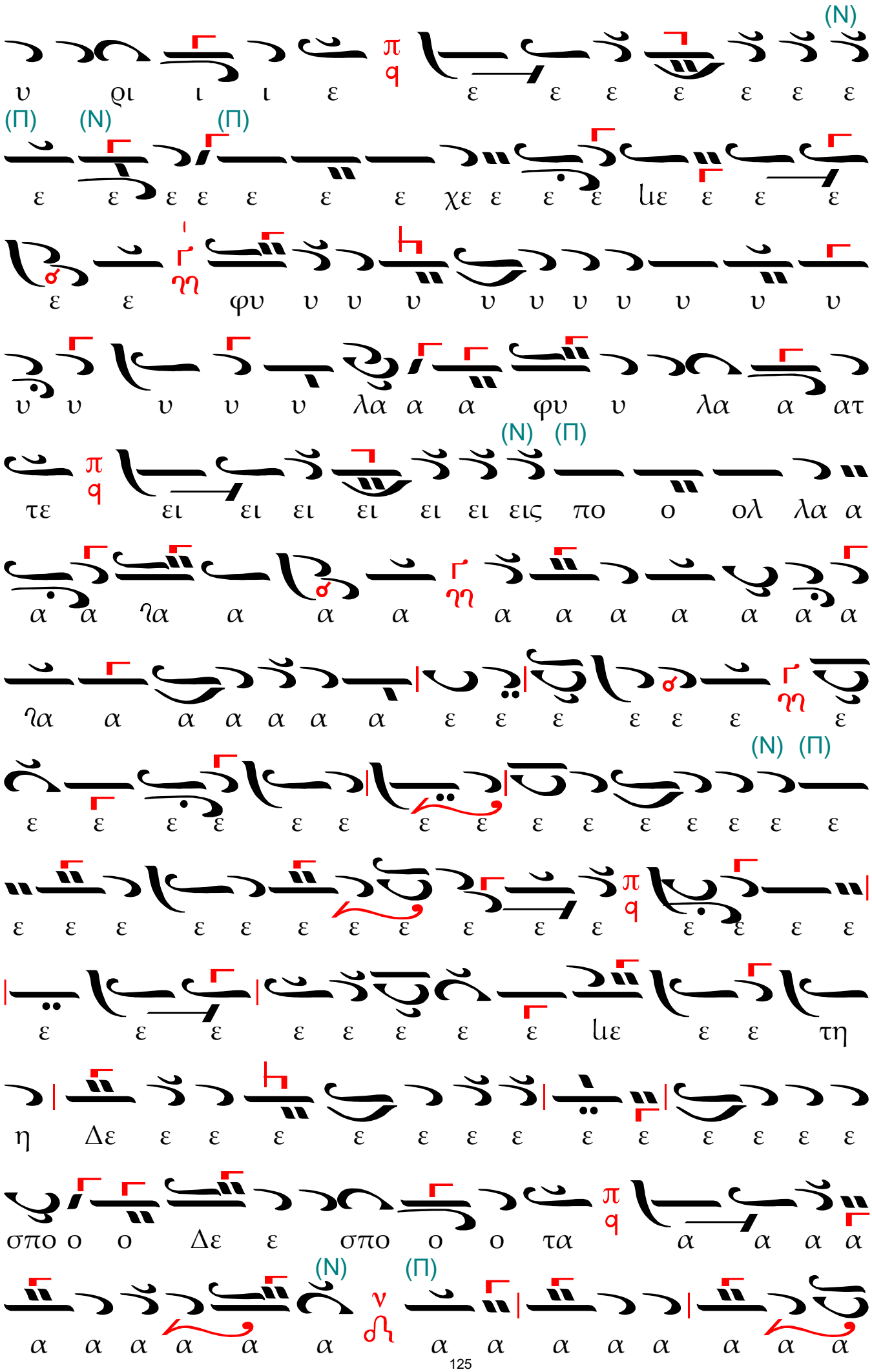
(N)
(Π) (N) (Π)
(N) (Π)
(N) (Π)
(N) (Π)

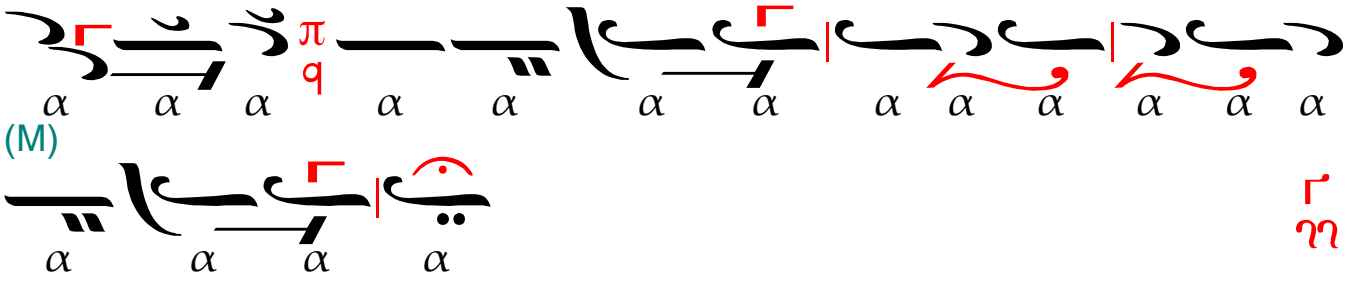

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Ἦχος δ΄ Ἀι

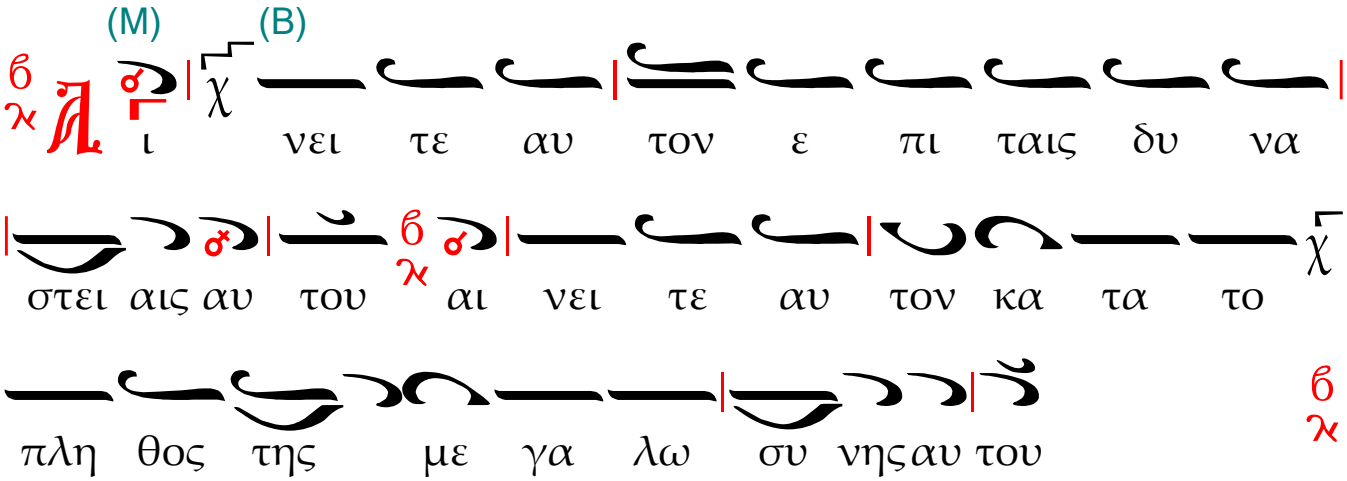

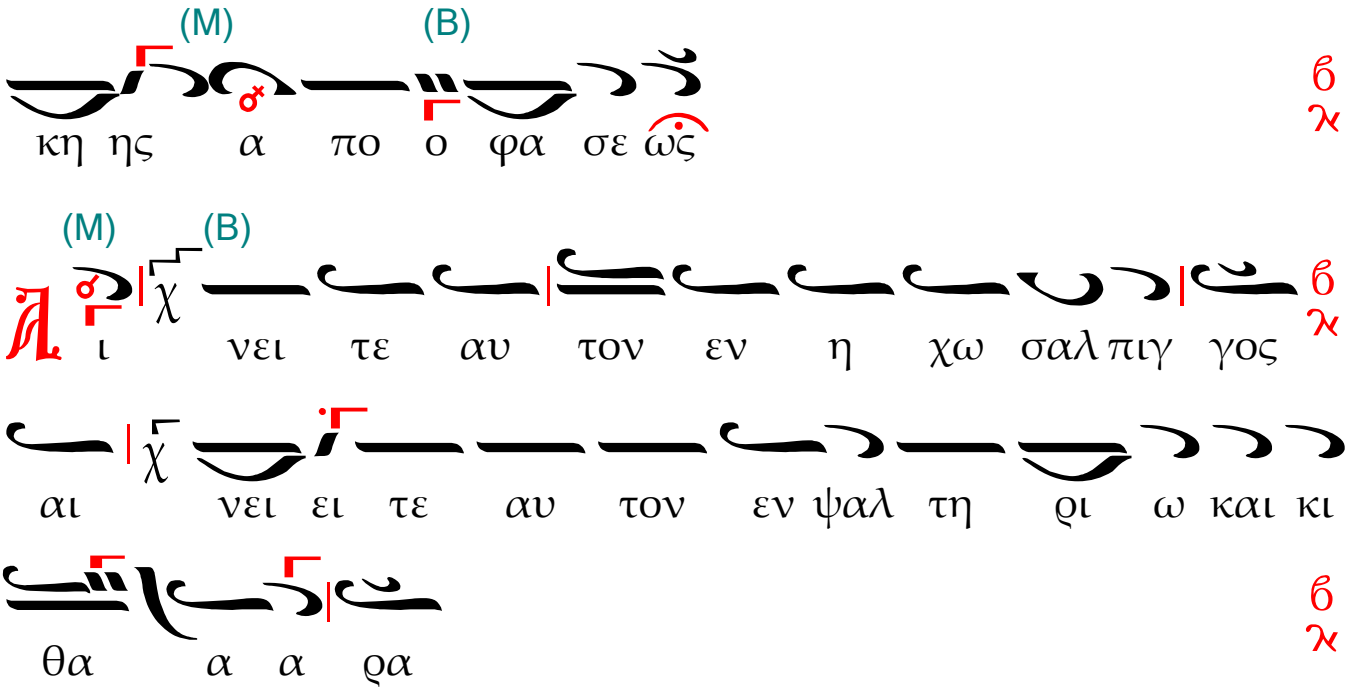
(M)
(B)
κη ης α πο ο φα σε ὡς
β
ν
(M)
(B)
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
β
ν
αι νει ει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι
θα α α ρα
β
ν

Τὸ αὐτὸ

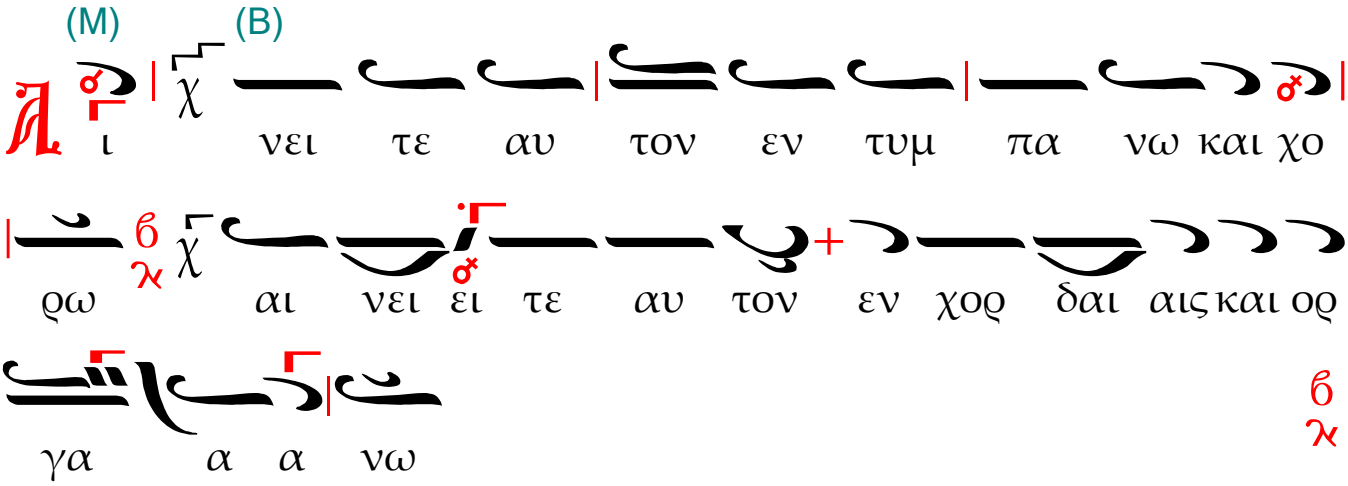
(M)
(B)
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
β
ν
ρω αι νει ει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ
γα α α νω
β
ν

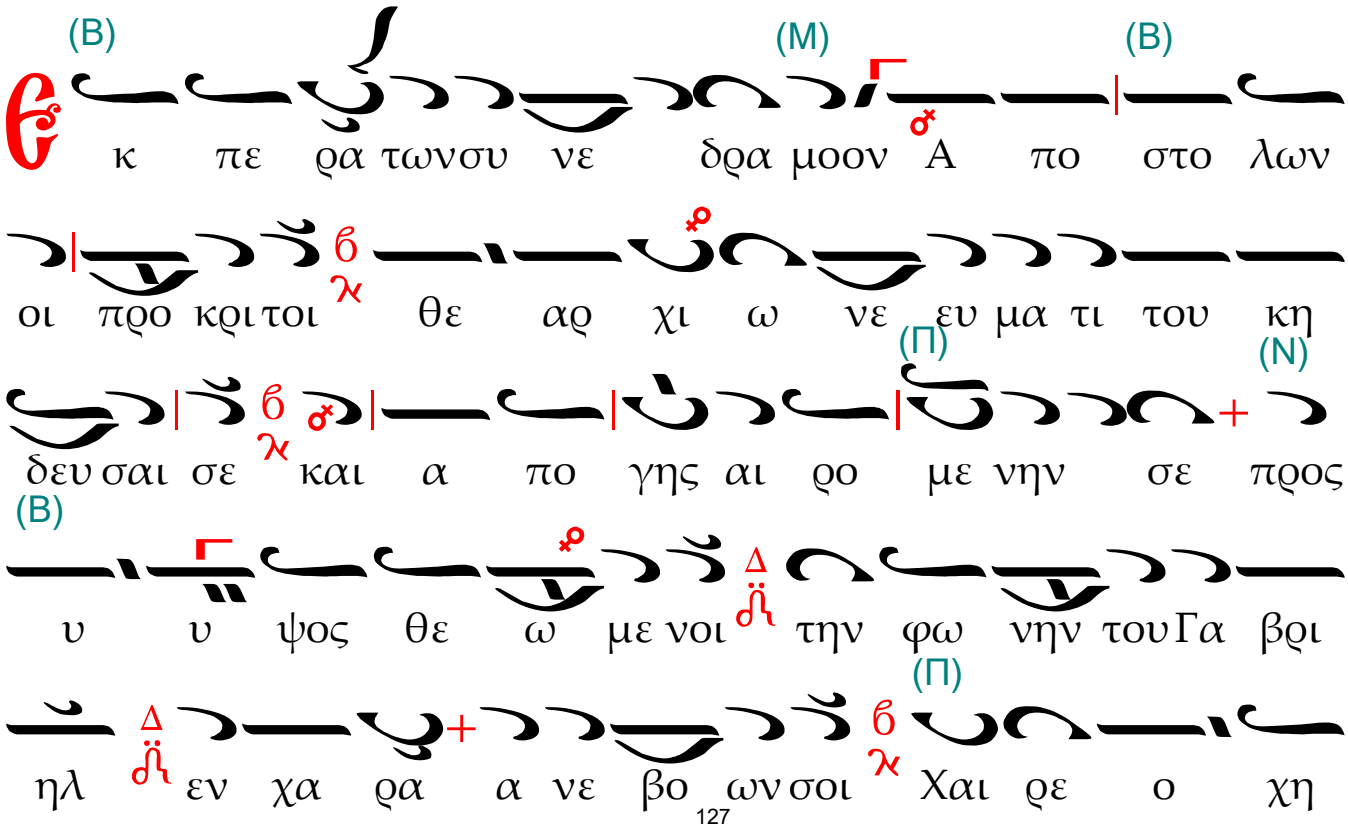
(B)
(M)
(B)
κ πε ρα τωνσυ νε δρα μοον Α πο στο λων
β
ν
οι προ κρι τοι θε αρ χι ω νε ευ μα τι του κη
β
ν
(Π)
(N)
δευ σαι σε και α πο γης αι ρο με νην σε προς
(B)
υ υ ψος θε ω με νοι την φω νην του Γα βρι
Δ
(Π)
ηλ εν χα ρα α νε βο ωνσοι β ν Χαι ρε ο χη
Δ

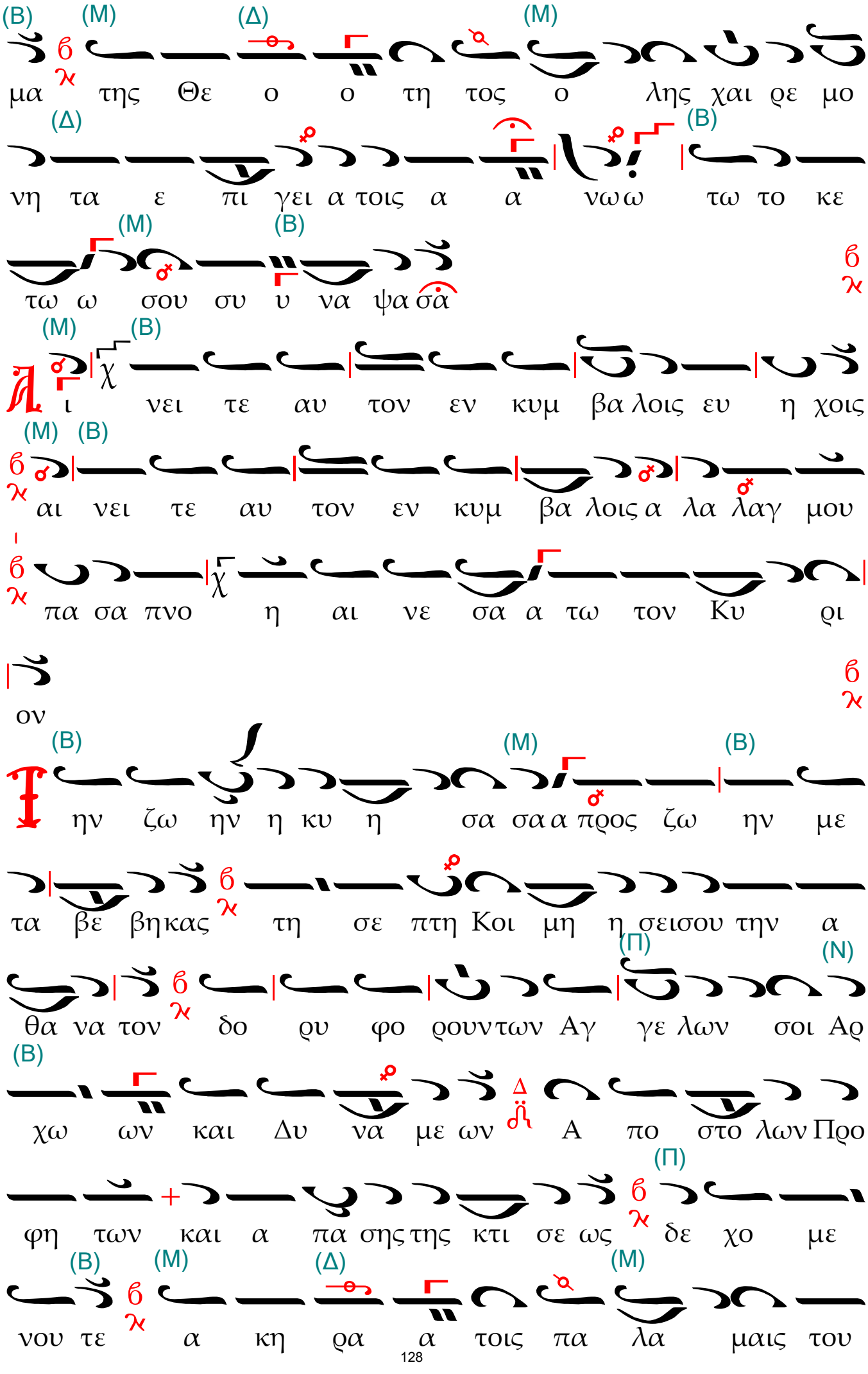
(Β) (Μ) (Δ) (Μ)
μα της Θε ο ο τη τος ο λης χαι ρε μο
(Δ) (Β)
νη τα ε πι γει α τοις α α νω ω τω το κε
(Μ) (Β)
τω ω σου συ υ να ψα σά
(Μ) (Β)
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
(Μ) (Β)
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι
ον
(Β) (Μ) (Β)
ην ζω ην η κυ η σα σα α προς ζω ην με
τα βε βη κας τη σε πτη Κοι μη η σεισου την α
(Π) (Ν)
θα να τον δο ρυ φο ρουν των Αγ γε λων σοι Αρ
(Β)
χω ων και Δυ να με ων Α πο στο λων Προ
(Π)
φη των και α πα σης της κτι σε ως δε χο με
(Β) (Μ) (Δ) (Μ)
νου τε α κη ρα α τοις πα λα μαις του

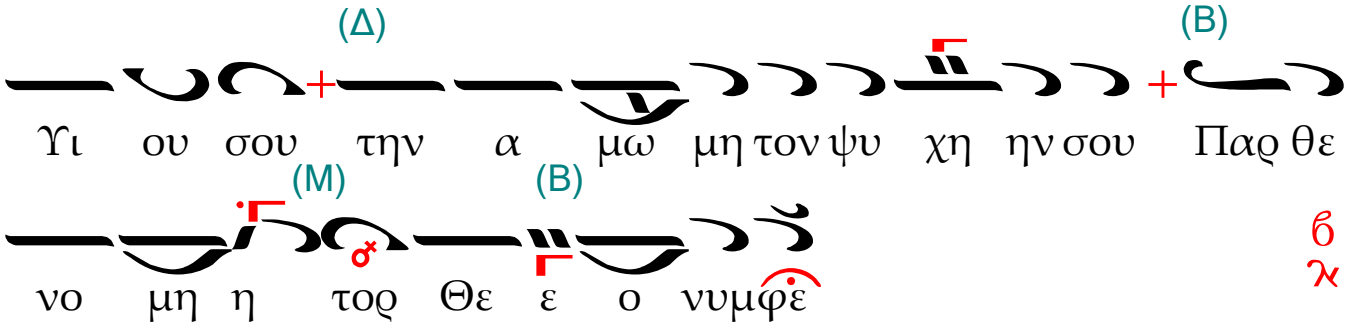

"Δόξα... Καί νύν..."

Ἦχος λ π Πα

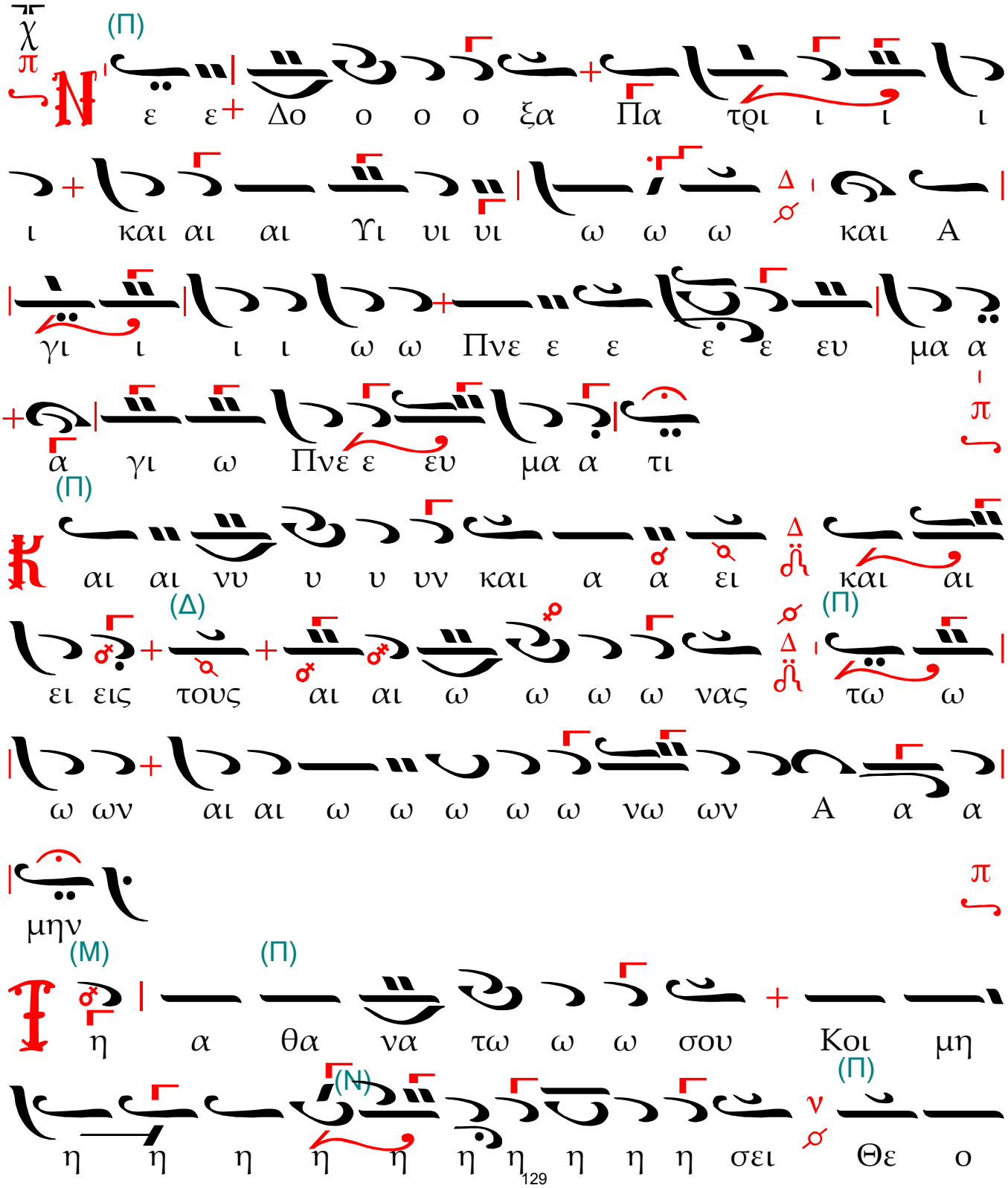

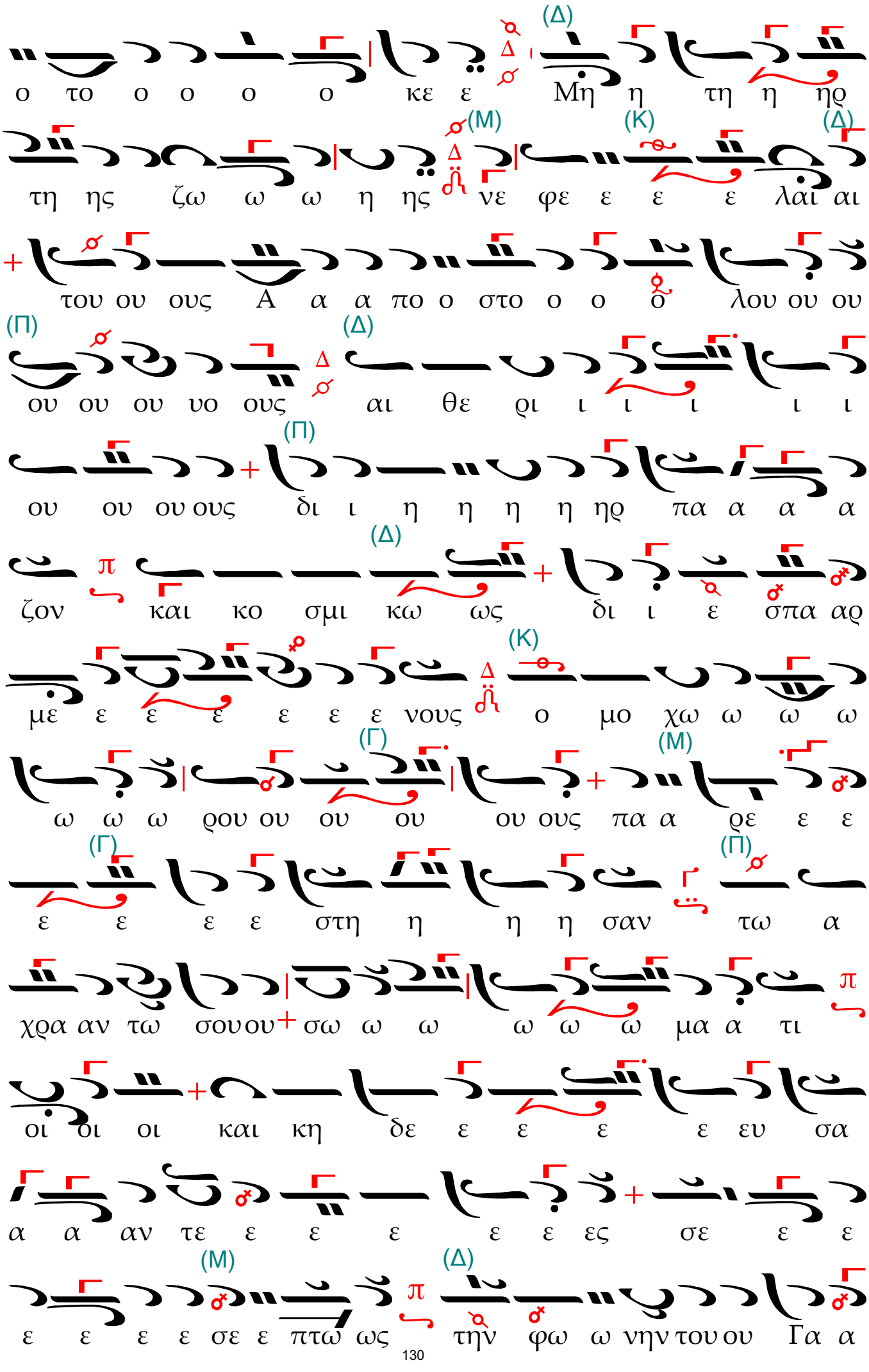
ο το ο ο ο ο κε ε Μη η τη η ηρ
τη ης ζω ω ω η ης νε φε ε ε ε λαι αι
του ου ους Α α α πο ο στο ο ο ο λου ου ου
ου ου ου υο ους αι θε ρι ι ι ι ι ι
ου ου ου ους δι ι η η η η ηρ πα α α α
ζον και κο σμι κω ως δι ι ε σπα αρ
με ε ε ε ε ε ε νους ο μο χω ω ω ω
ω ω ω ρου ου ου ου ου ους πα α ρε ε ε
ε ε ε ε στη η η η σαν τω α
χρα αν τω σουου σω ω ω ω ω ω μα α τι
οι οι οι και κη δε ε ε ε ε ευ σα
α α αν τε ε ε ε ε ε ες σε ε ε
ε ε ε ε σε ε πτω ως τη̃ν φω ω νην του ου Γα α

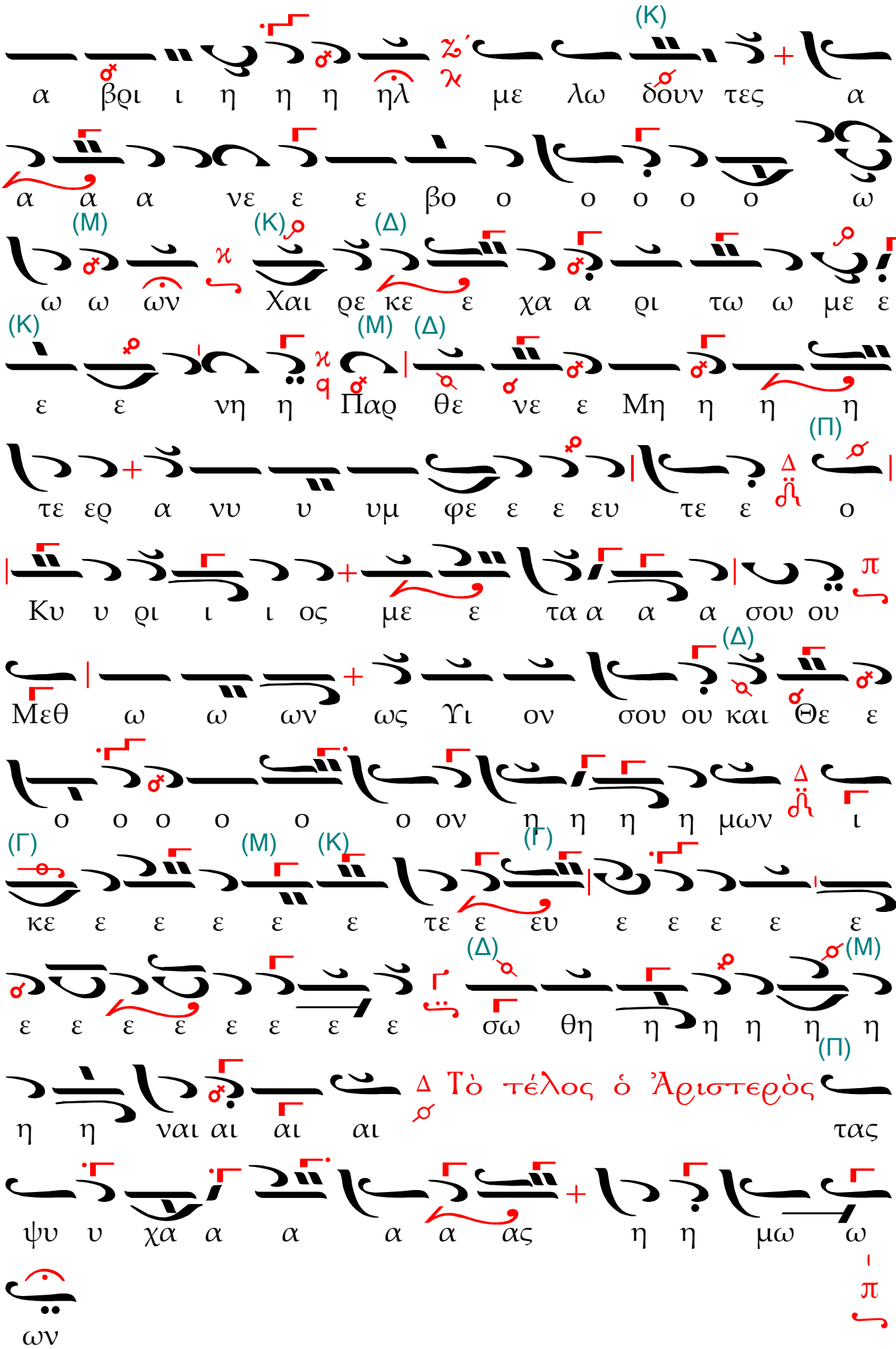
α βρι ι η η η ηλ με λω δουν τες α
α α α νε ε ε βο ο ο ο ο ο ω
ω ω ων Χαι ρε κε ε χα α ρι τω ω με ε
ε ε νη η Παρ θε νε ε Μη η η η
τε ερ α νυ υ υμ φε ε ε ευ τε ε ο
Κυ υ ρι ι ι ος με ε τα α α α σου ου
Μεθ ω ω ων ως Υι ον σου ου και Θε ε
ο ο ο ο ο ο ον η η η η μων ι
κε ε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σω θη η η η η η
η η ναι αι αι αι Τὸ τέλος ὁ Ἀριστερὸς τας
ψυ υ χα α α α α ας η η μω ω
ων

Ἕτερον ἐκ τοῦ Δοξασταρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἐκδόσεως Κηλτζανίδου.

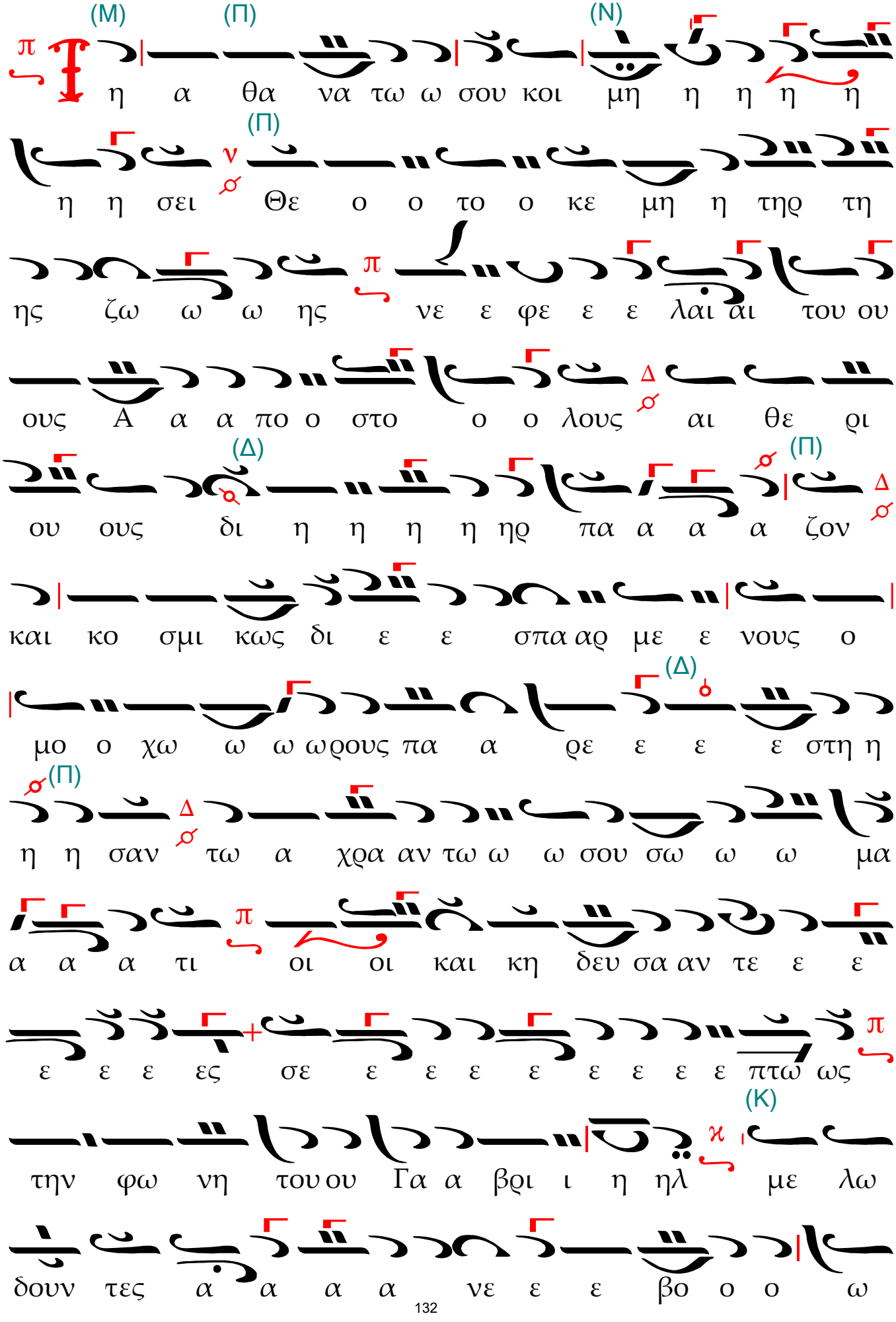

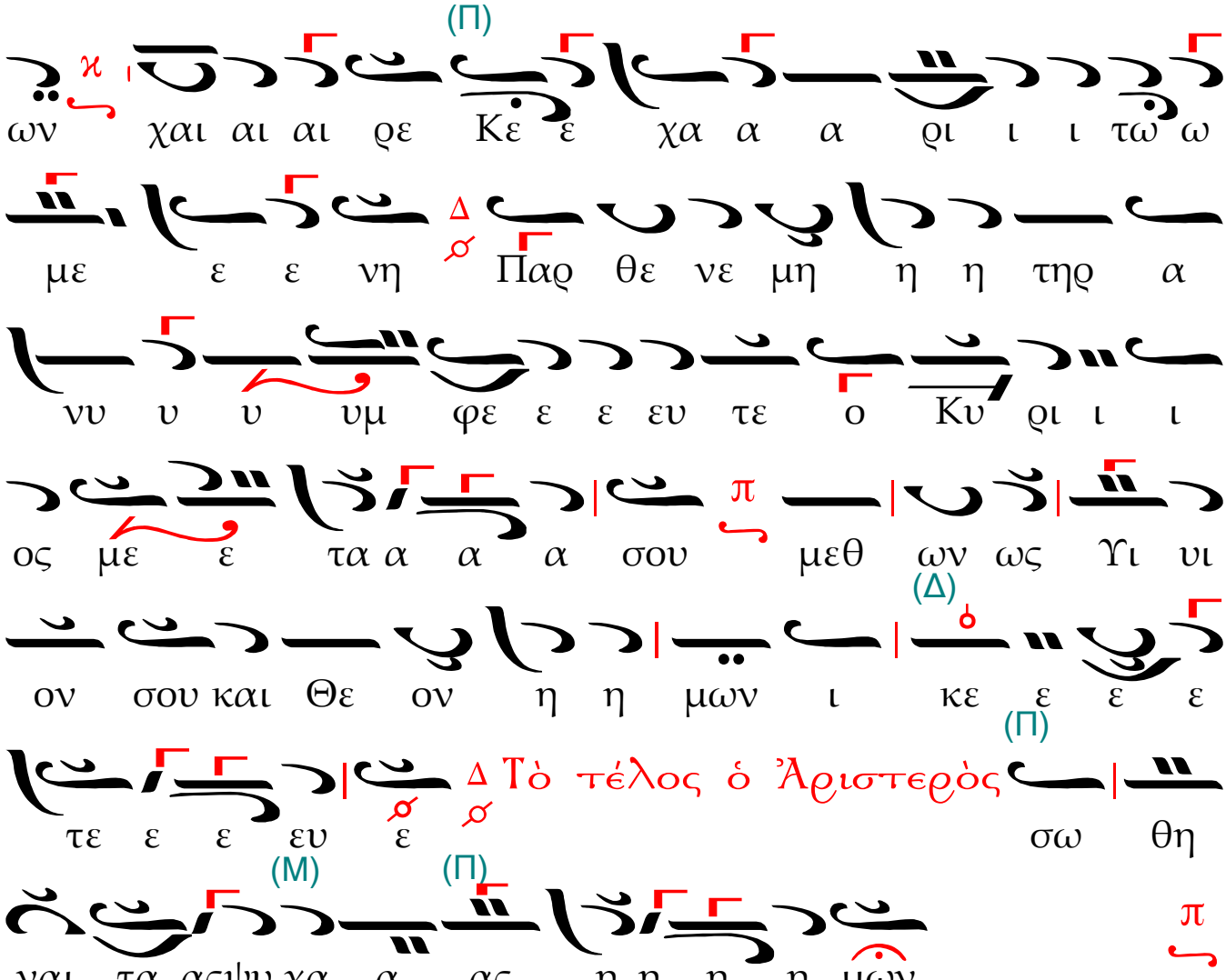

ΑΡΓΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Γεωργίου Βιολάκη Πρωτοψάλτου (+ 1911)

Ἦχος λ̇ Πα

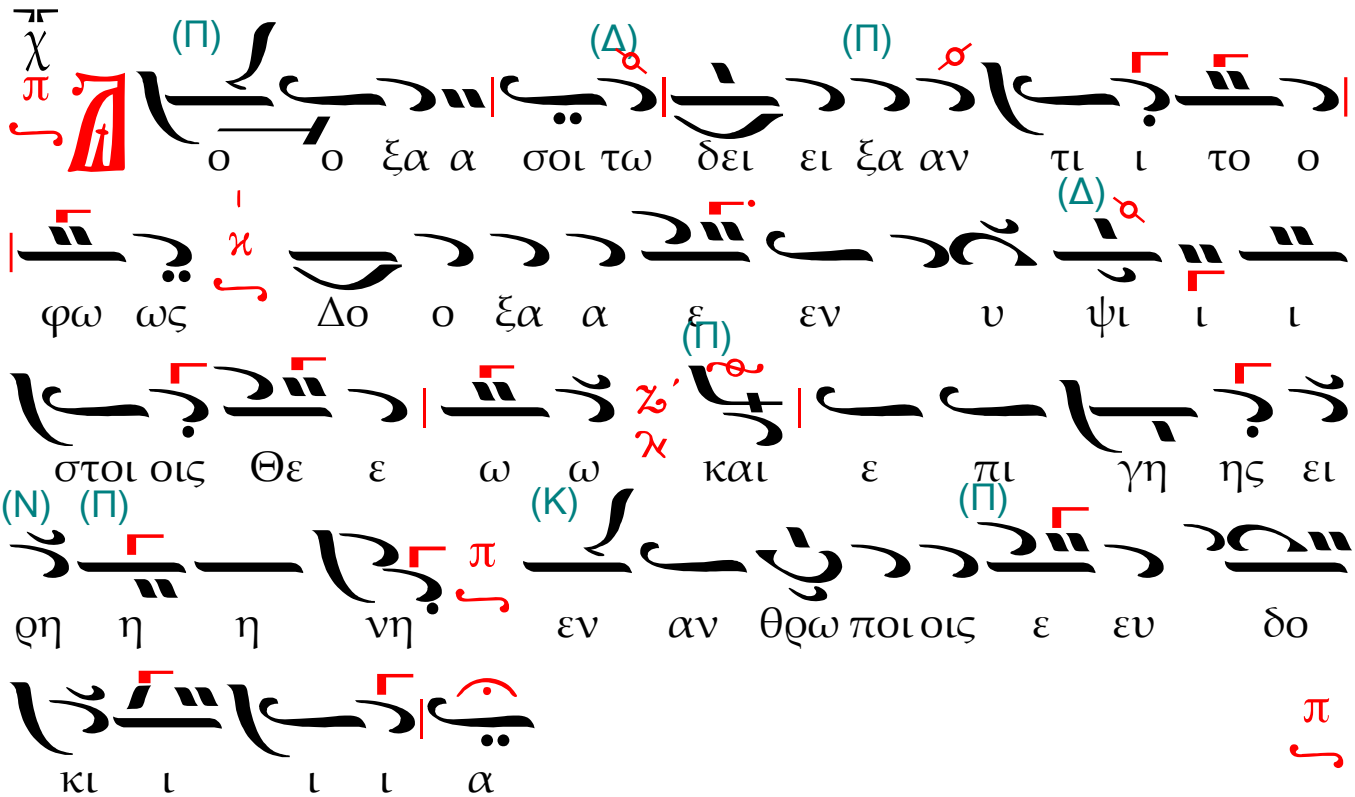

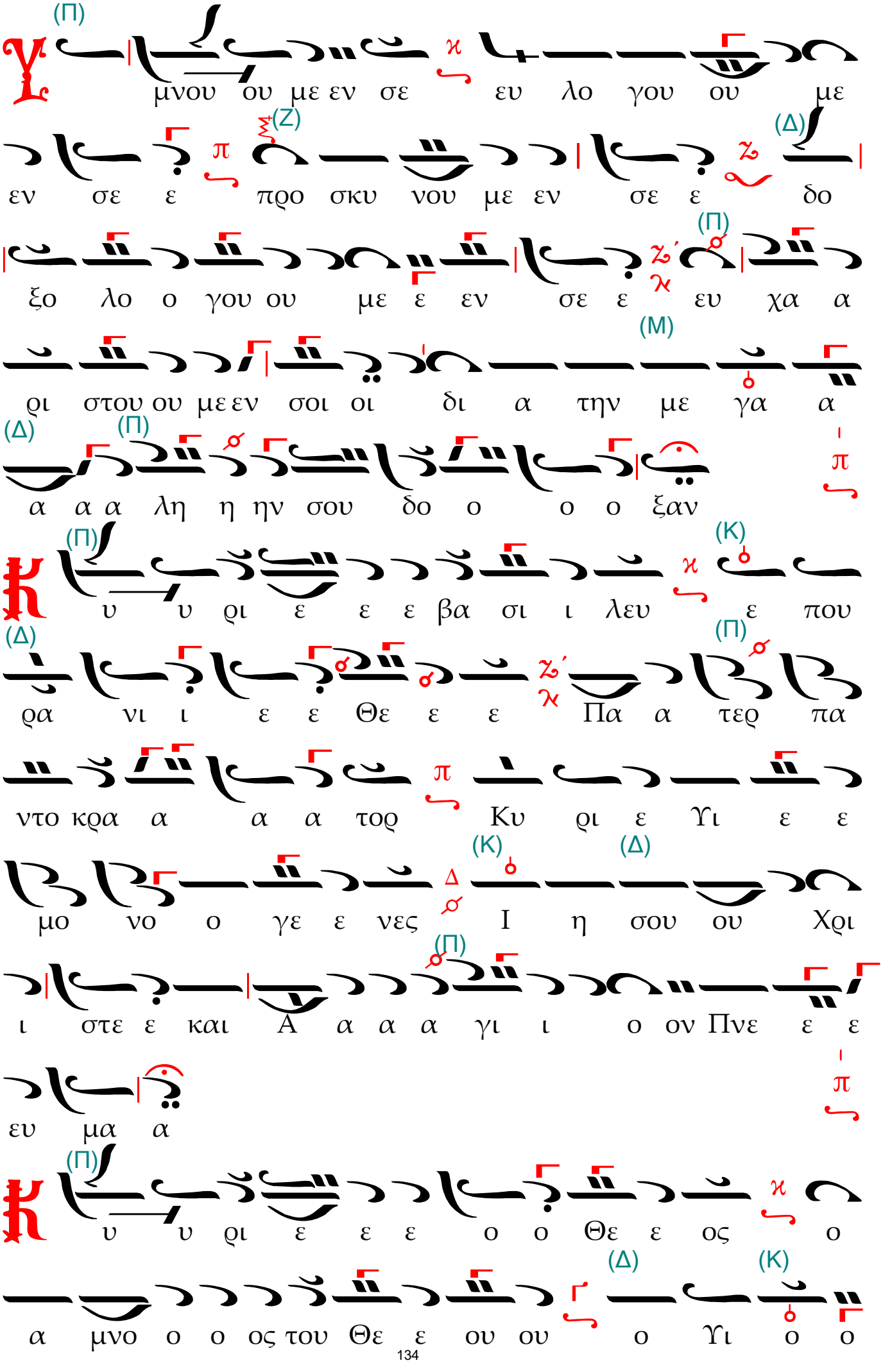
(Π)
μνου ου με εν σε ευ λο γου ου με
(Ζ)
(Δ)
εν σε ε προ σκυ νου με εν σε ε δο
(Π)
ξο λο ο γου ου με ε εν σε ε ευ χα α
(Μ)
ρι στου ου με εν σοι οι δι α την με γα α
(Δ)
(Π)
α α α λη η ην σου δο ο ο ο ξαν
(Π)
(Κ)
υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που
(Δ)
(Π)
ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ πα
ντο κρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε
(Κ)
(Δ)
μο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι
(Π)
ι στε ε και Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε
ευ μα α
(Π)
υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο
(Δ)
(Κ)
α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο

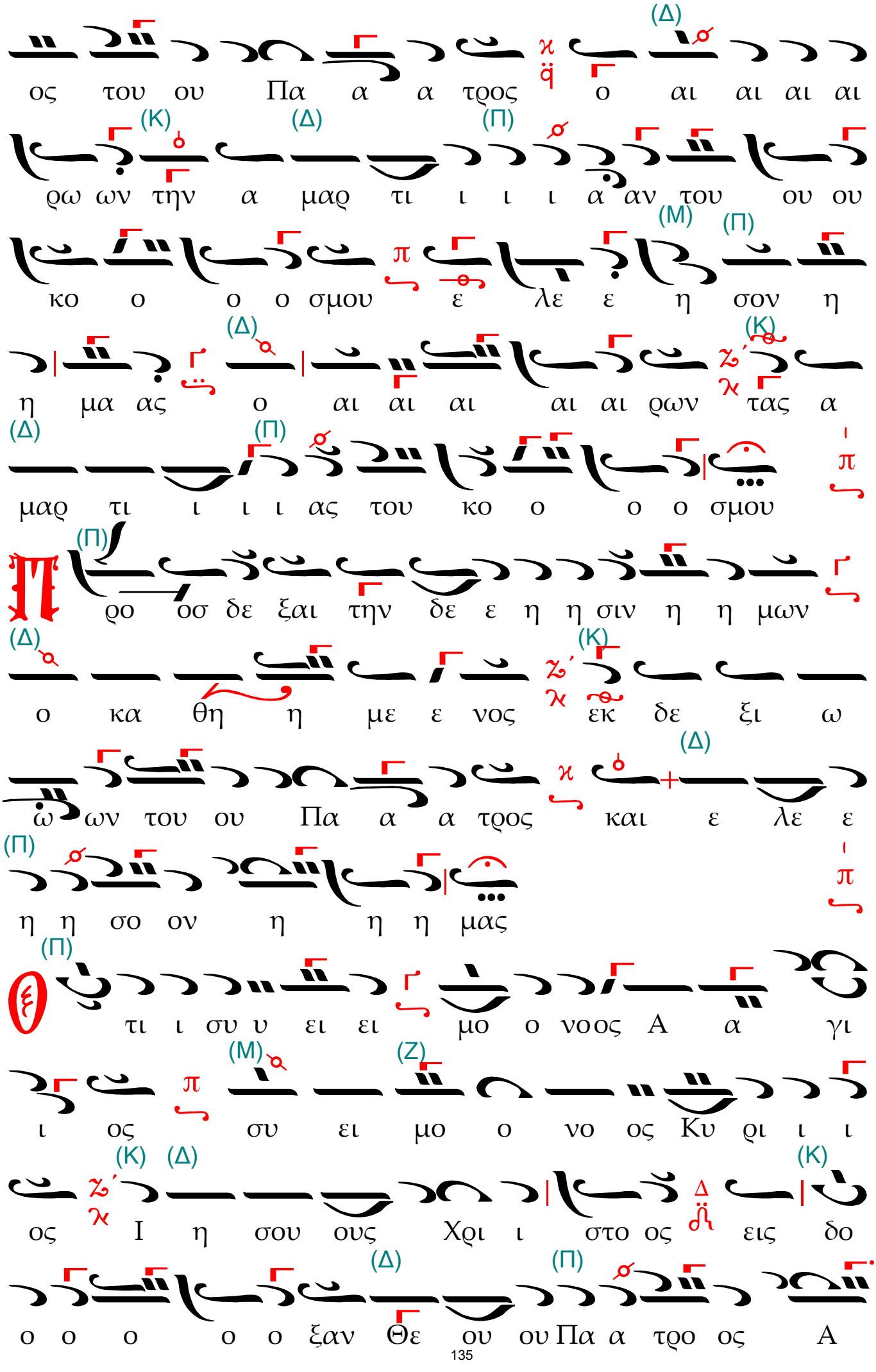
ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι
ρω ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του ου ου
κο ο ο ο σμου ε λε ε η σον η
η μα ας ο αι αι αι αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ι ι ας του κο ο ο ο σμου
ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων
ο κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω
ών ων του ου Πα α α τρος και ε λε ε
η η σο ον η η η μας
τι ι συ υ ει ει μο ο νοος Α α γι
ι ος συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι
ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο
ο ο ο ο ο ξαν Θε ου ου Πα α τρο ος Α

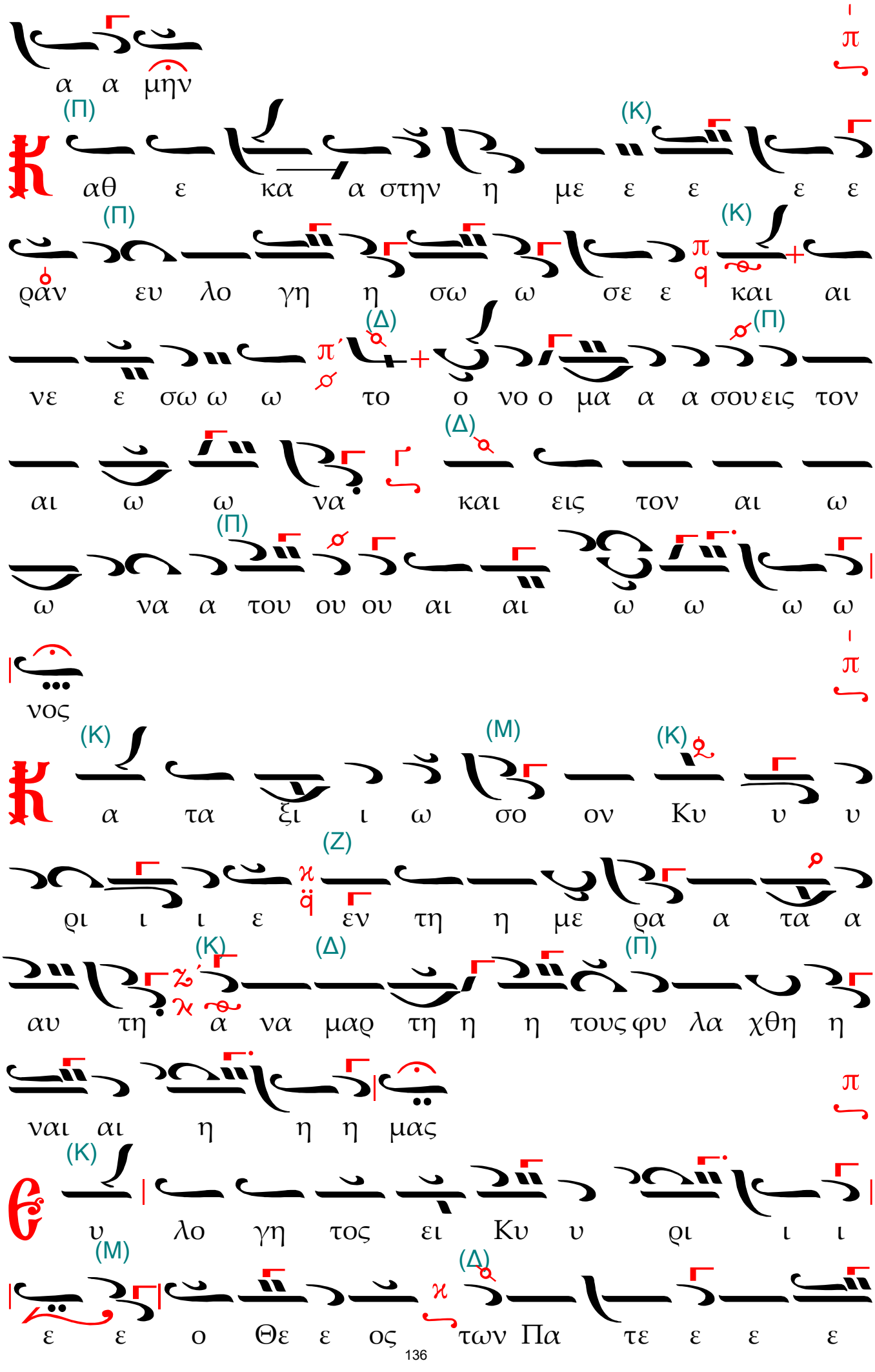
α α μην
(Π) (Κ)
αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε
(Π) (Κ)
ρᾶν ευ λο γη η σω ω σε ε και αι
(Δ) (Π)
νε ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον
(Δ)
αι ω ω να και εις τον αι ω
(Π)
ω να α του ου ου αι αι ω ω ω ω
νος
(Κ) (Μ) (Κ)
α τα ξι ι ω σο ον Κυ υ υ
(Ζ)
ρι ι ι ε εν τη η με ρα α τα α
(Κ) (Δ) (Π)
αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η
ναι αι η η η μας
(Κ)
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι
(Μ) (Δ)
ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε

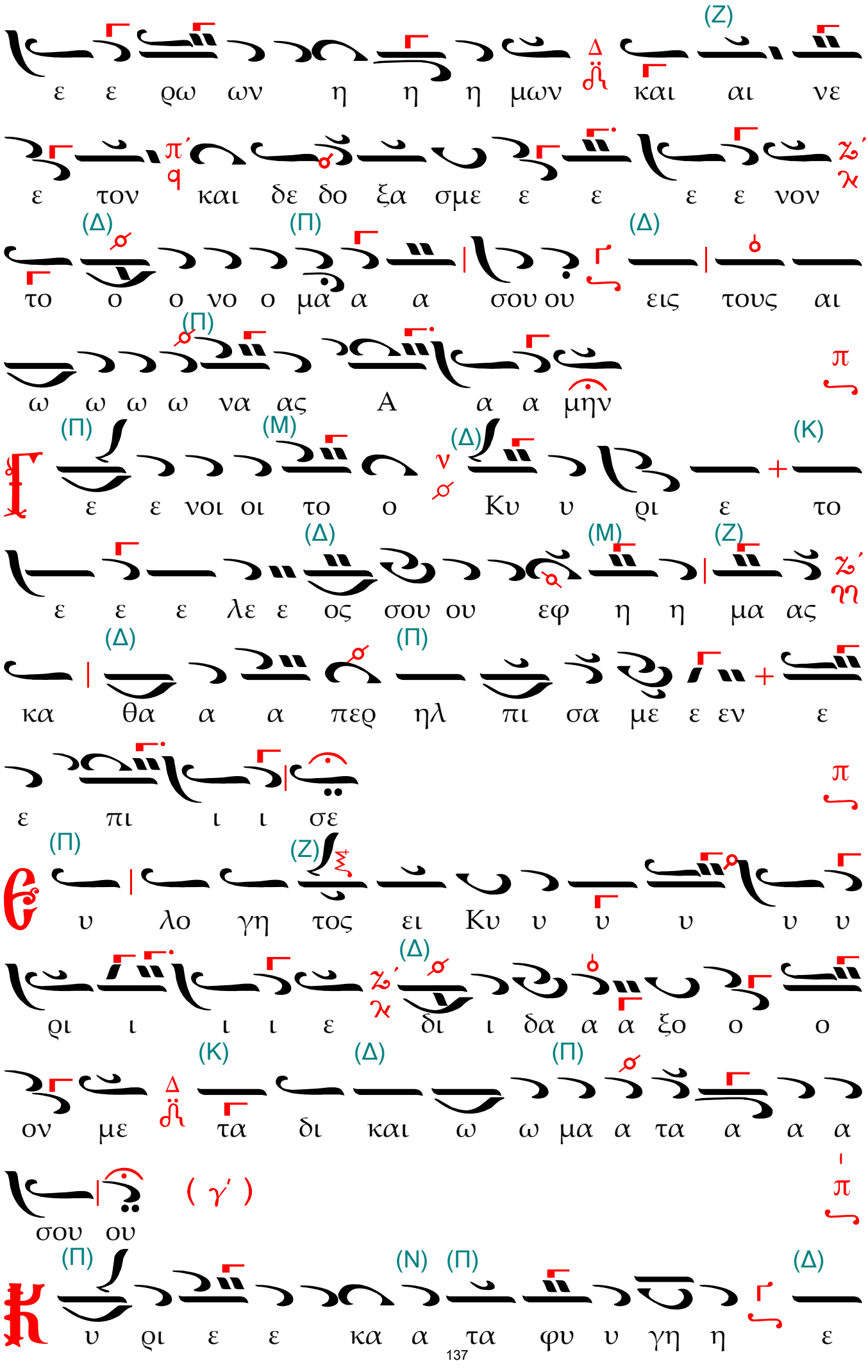
(Ζ)
ε ε ρω ων η η η μων και αι νε
π΄
ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε νον
ζ΄
(Δ) (Π) (Δ)
το ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι
(Π)
ω ω ω ω να ας Α α α μην
π
(Π) (Μ) (Δ) (Κ)
ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το
(Δ) (Μ) (Ζ)
ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η μα ας
ζ΄
(Δ) (Π)
κα θα α α περ ηλ πι σα με ε εν ε
π
ε πι ι ι σε
(Π) (Ζ)
υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ
(Δ)
ρι ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο
ζ΄
(Κ) (Δ) (Π)
ον με τα δι και ω ω μα α τα α α α
π
σου ου (γ΄)
(Π) (Ν) (Π) (Δ)
υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε

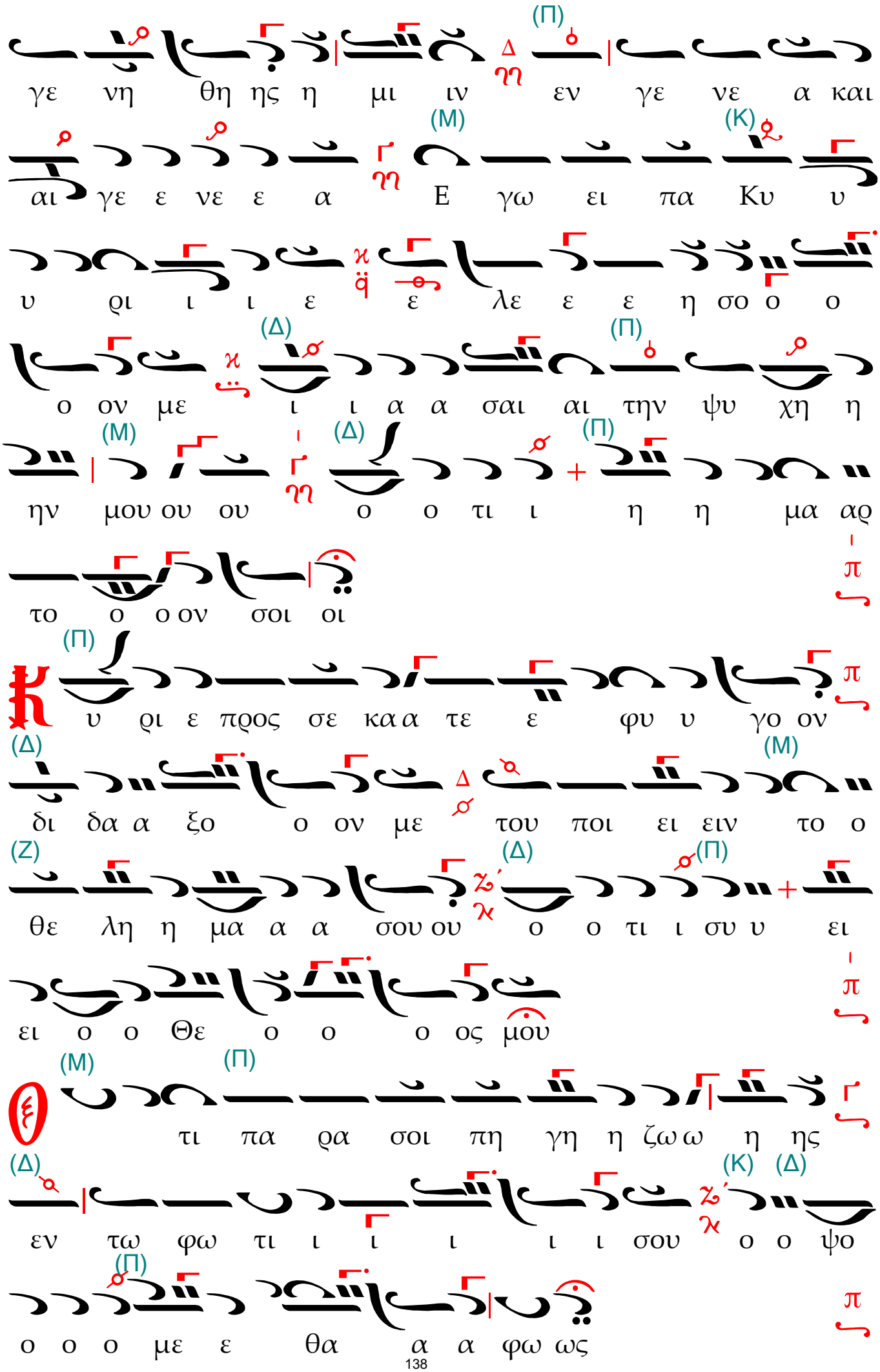
γε νη θη ης η μι ιν εν γε νε α και
αι γε ε νε ε α Ε γω ει πα Κυ υ
υ ρι ι ι ε ε λε ε ε η σο ο ο
ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η
ην μου ου ου ο ο τι ι η η μα αρ
το ο ο ον σοι οι
υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον
δι δα α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο
θε λη η μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει
ει ο ο Θε ο ο ο ος μου
τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης
εν τω φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο
ο ο ο με ε θα α α φω ως

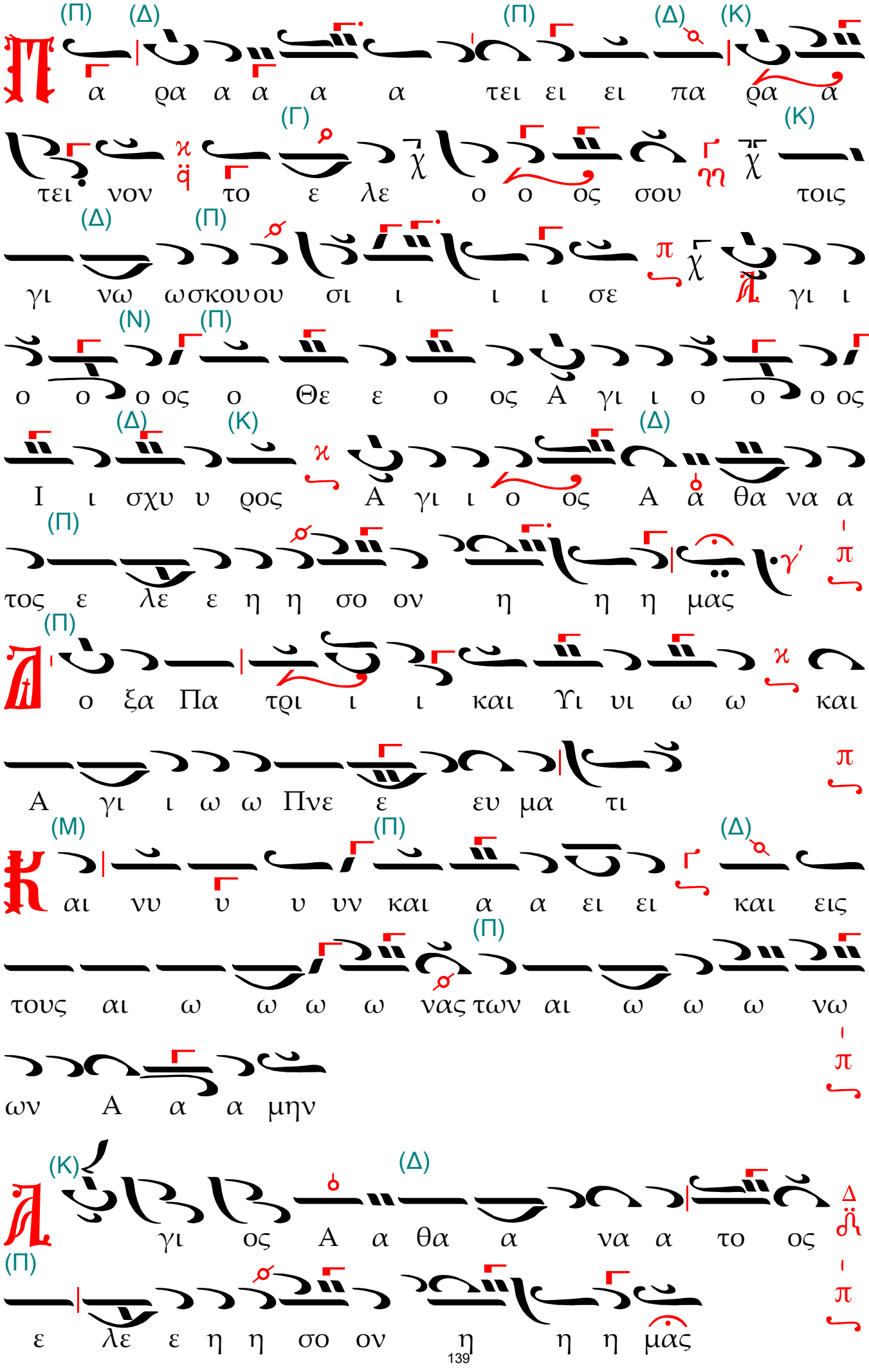
(Π) (Δ) (Π) (Δ) (Κ)
α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α
(Γ) (Κ)
τει νον το ε λε ο ο ος σου τοις
(Δ) (Π)
γι νω ωσκου ου σι ι ι ι σε γι ι
(Ν) (Π)
ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος
(Δ) (Κ) (Δ)
Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α
(Π)
τος ε λε ε η η σο ον η η η μας
(Π)
ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ω και
Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα τι
(Μ) (Π) (Δ)
αι νυ υ υ υν και α α ει ει και εις
(Π)
τους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω
ων Α α α μην
(Κ) (Δ)
γι ος Α α θα α να α το ος
(Π)
ε λε ε η η σο ον η η η μας

Ἀσματικὸν.

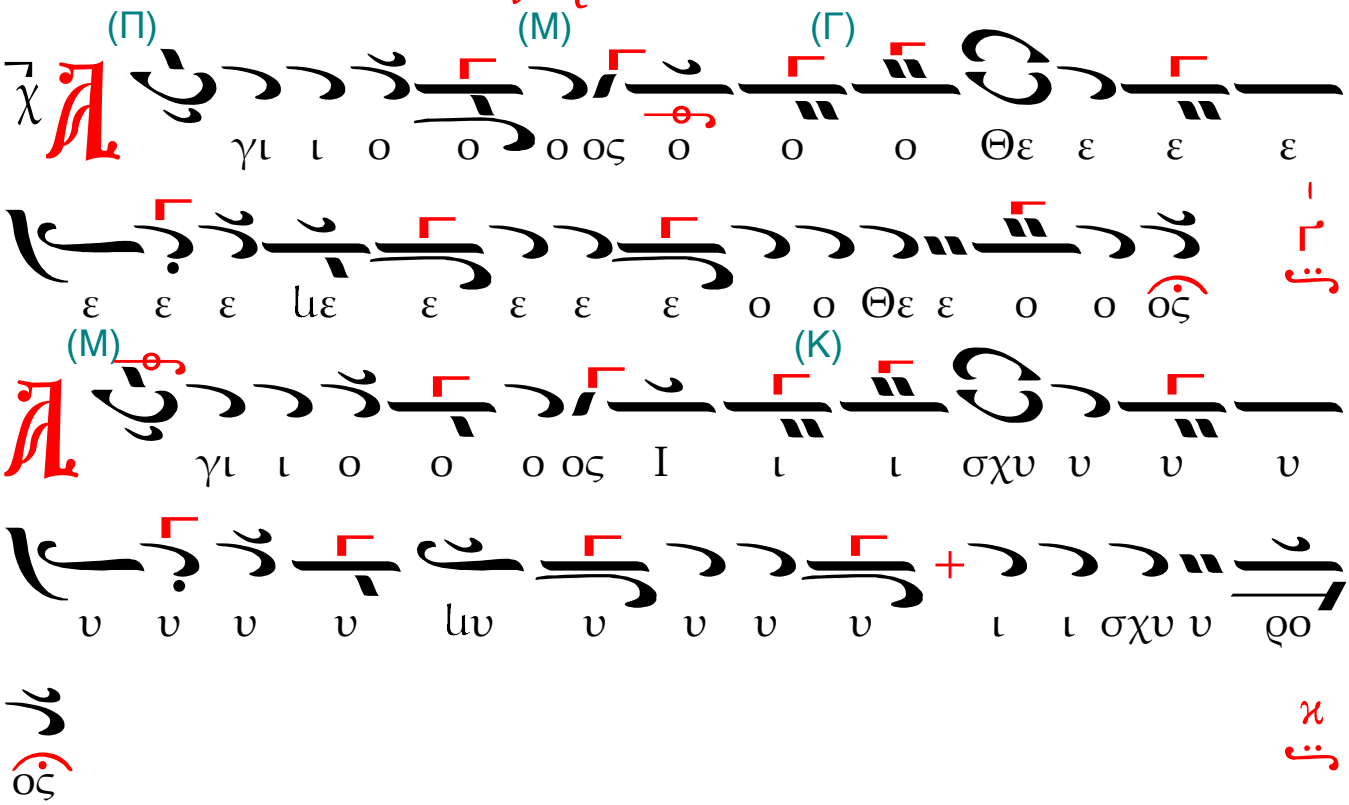

ΕΤΕΡΑ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Πα

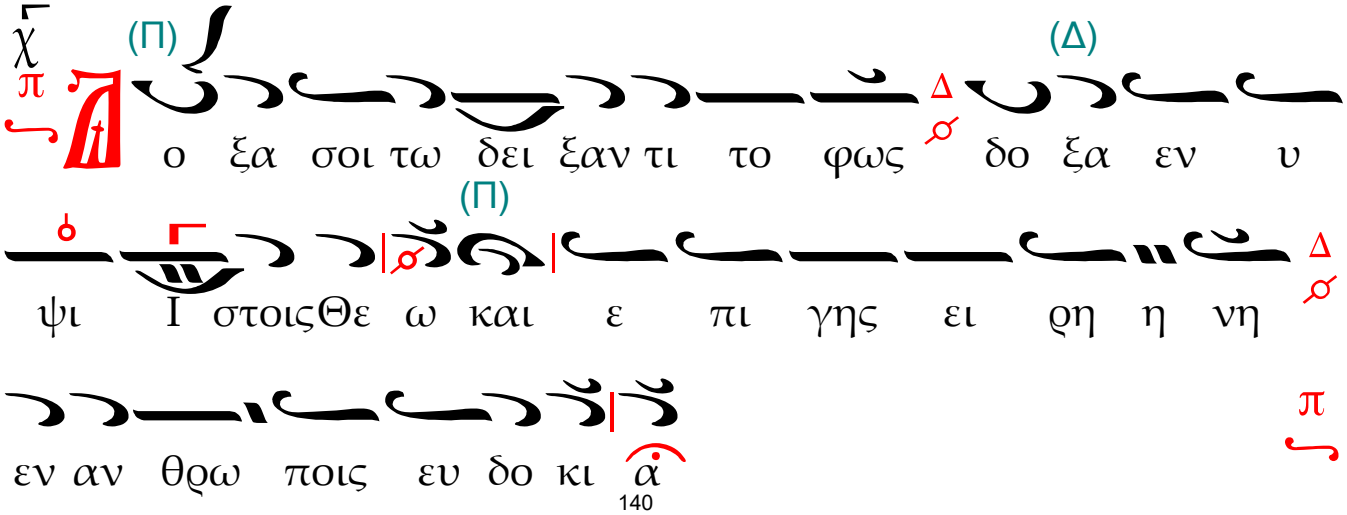

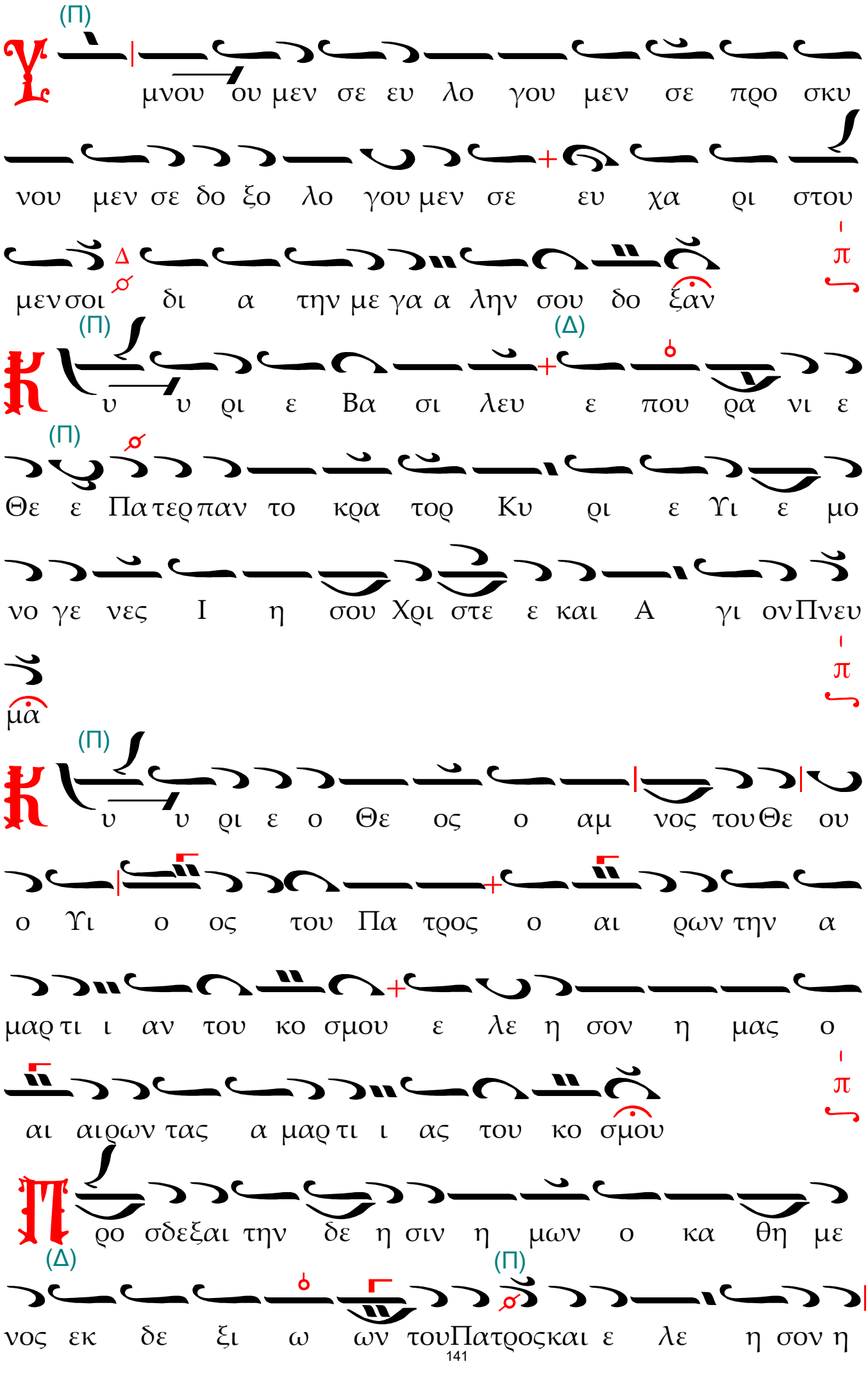
(Π)
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου
μεν σοι (Δ) δι α την με γα λην σου δο ξαν (π)
(Π) Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ (Δ) ε που ρα νι ε
(Π) Θε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ
μα (π)
(Π) Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α
μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας ο
αι αιρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου (π)
Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
(Δ) νος εκ δε ξι ω ων του (Π) Πατρος και ε λε η σον η

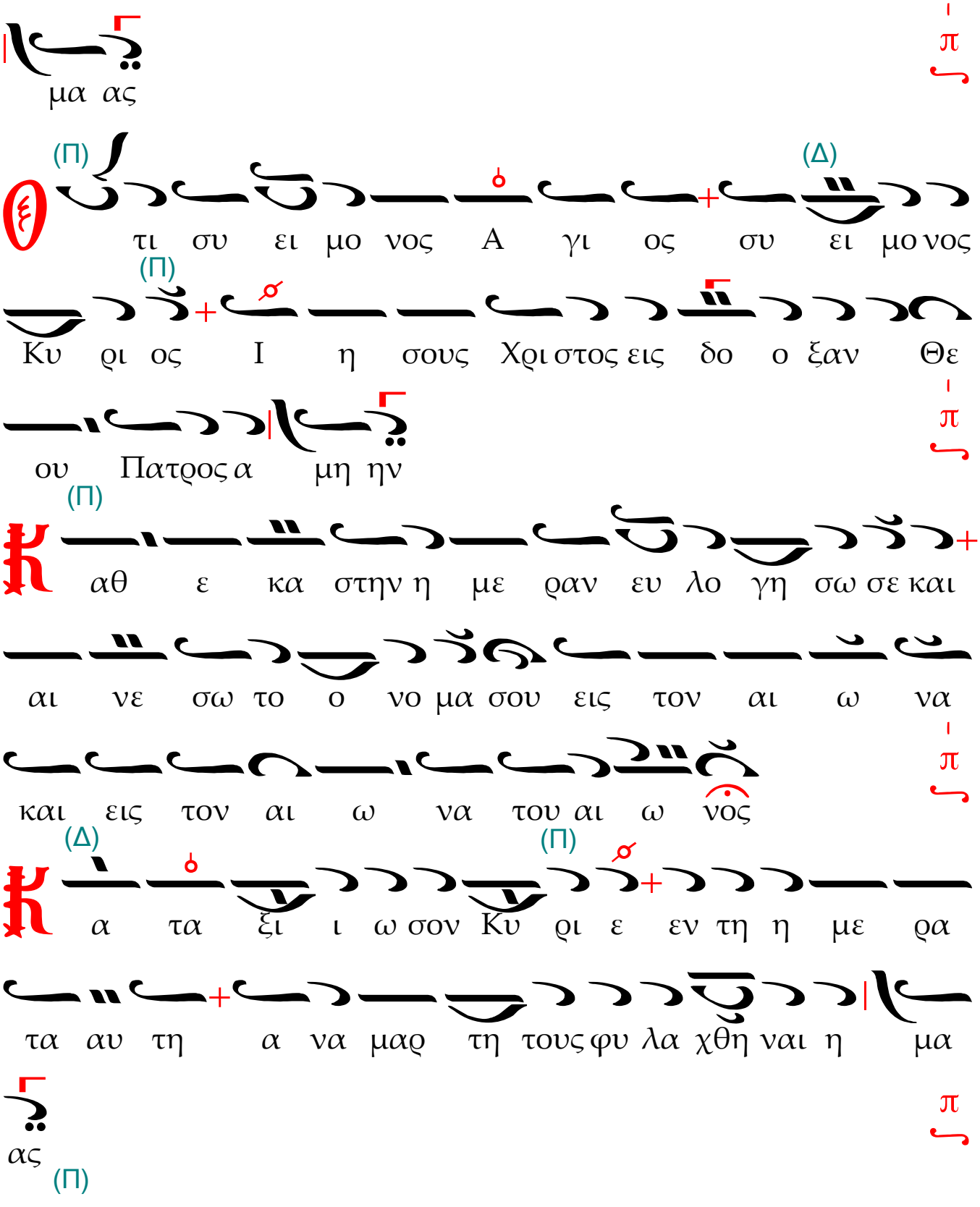
μα ας
(Π)
(Δ)
τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
(Π)
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε
ου Πατρος α μη ην
(Π)
αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος
(Δ)
(Π)
α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα
ας
(Π)
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και
δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι

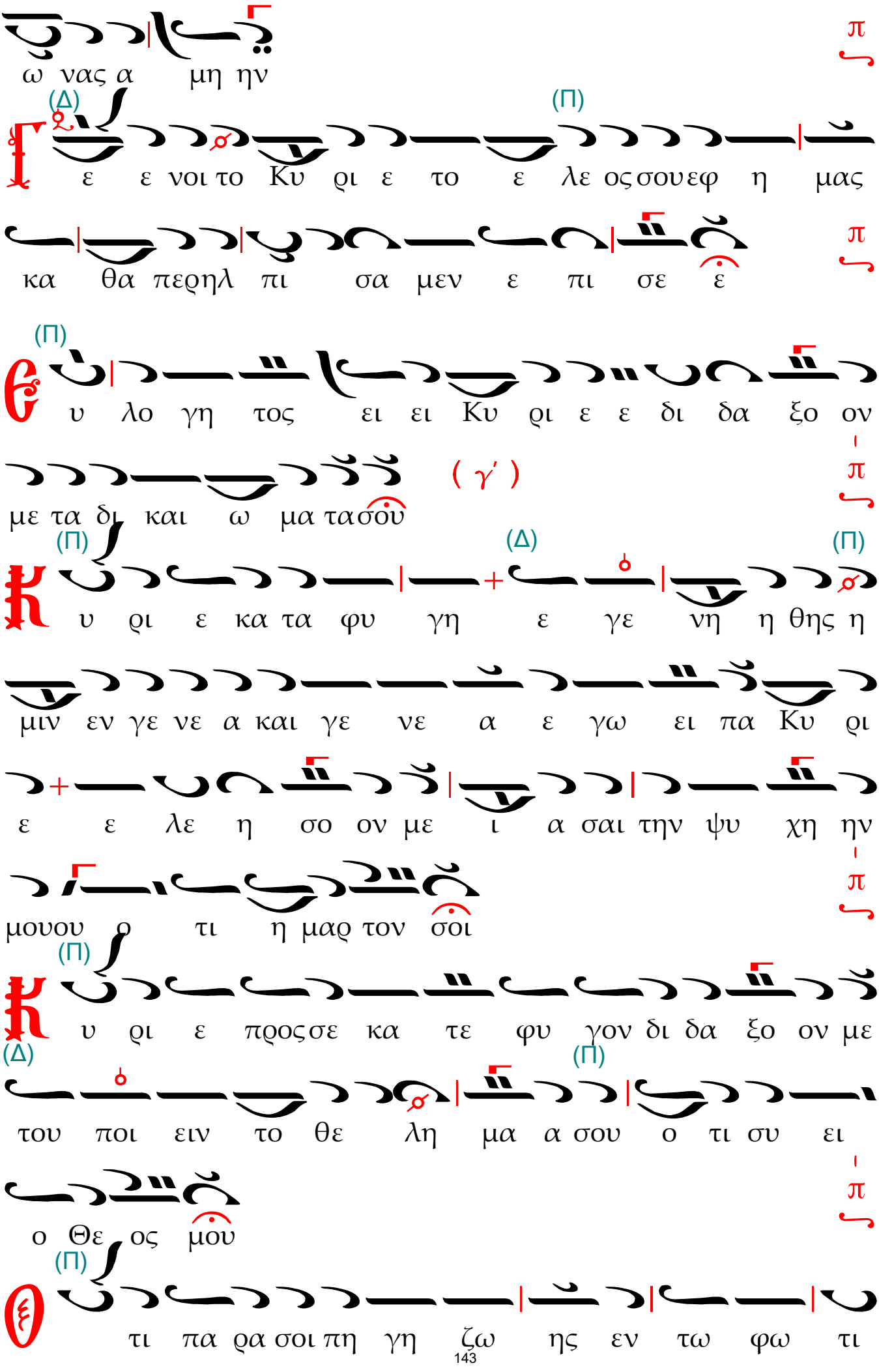
ω νας α μη ην
(Δ) (Π)
ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε
(Π)
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα σου (γ΄)
(Π) (Δ) (Π)
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι
ε ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην
μου ου ο τι η μαρ τον σοι
(Π)
υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
(Δ) (Π)
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει
ο Θε ος μου
(Π)
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

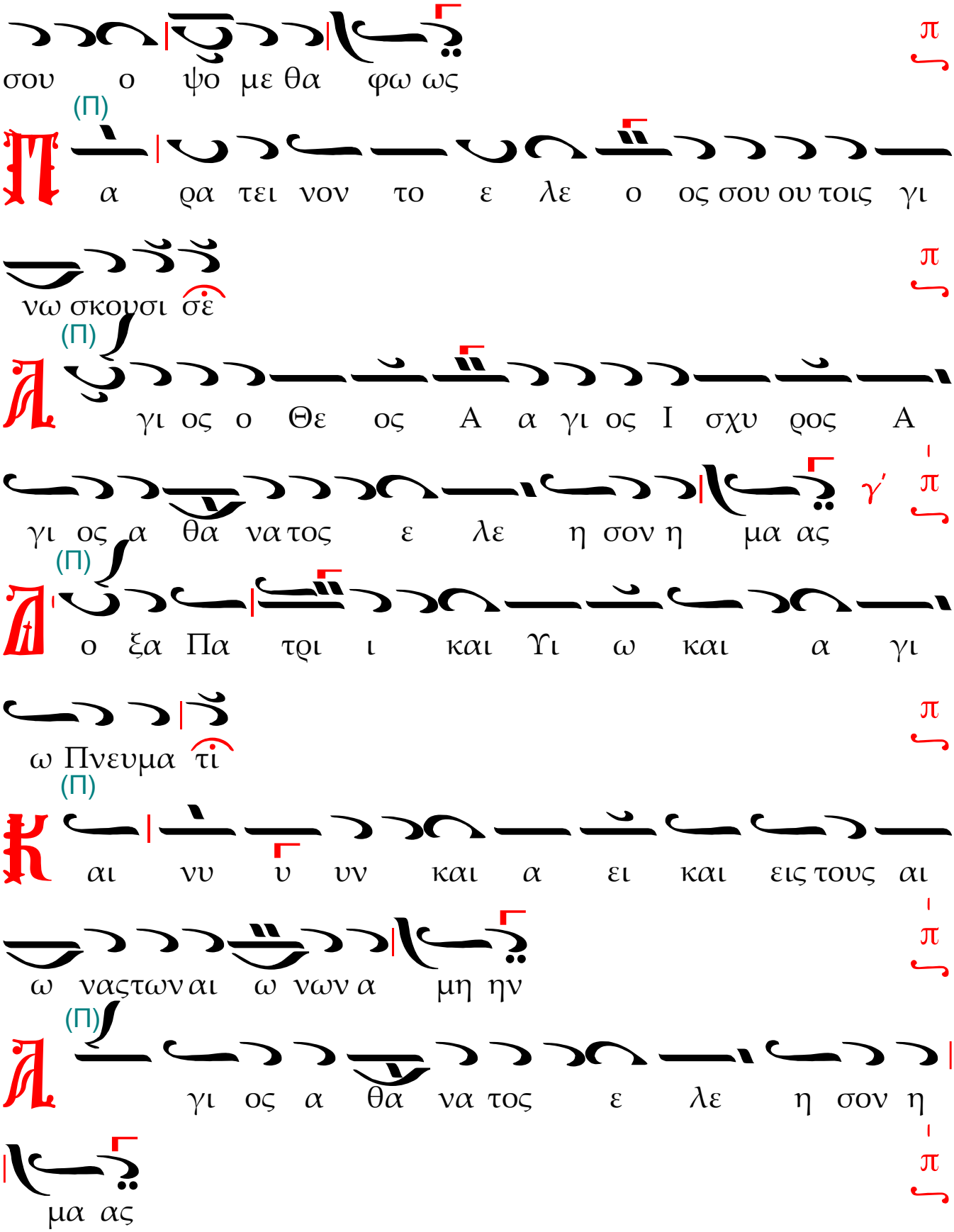
σου ο ψο με θα φω ως
π
(Π)
α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκουσι σε
π
(Π)
γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας
γ΄
π
(Π)
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι
ω Πνευμα τι
π
(Π)
αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι
ω ναστων αι ω νων α μη ην
π
(Π)
γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μα ας
π

Ἀσματικόν.

(Π)
α α α γι ος ο Θε ε ε ος
Δ

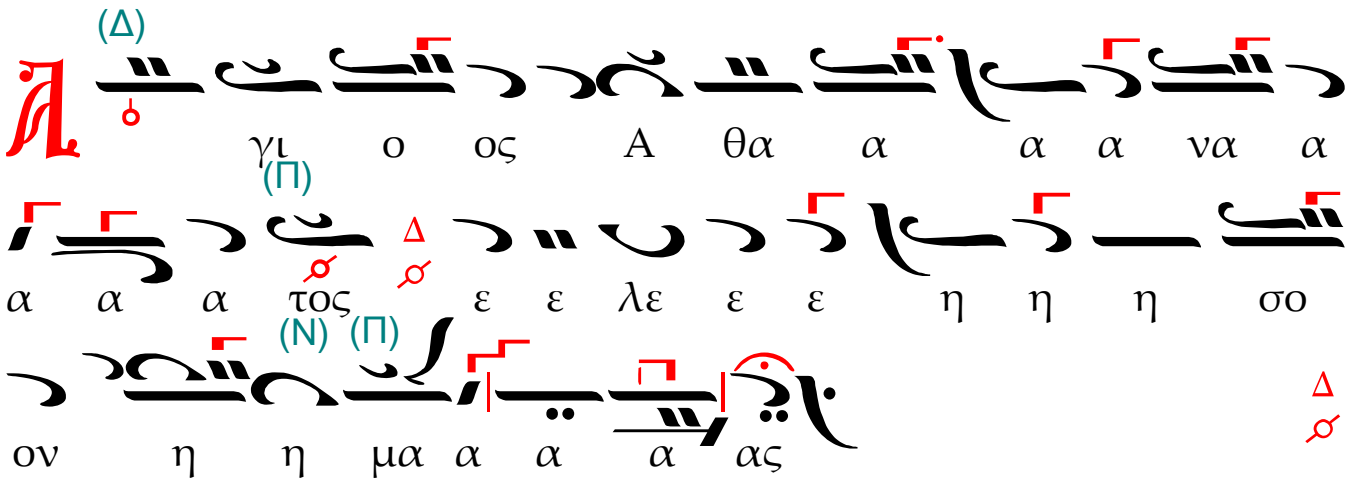

Καὶ εὐθύς τό Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ Πα

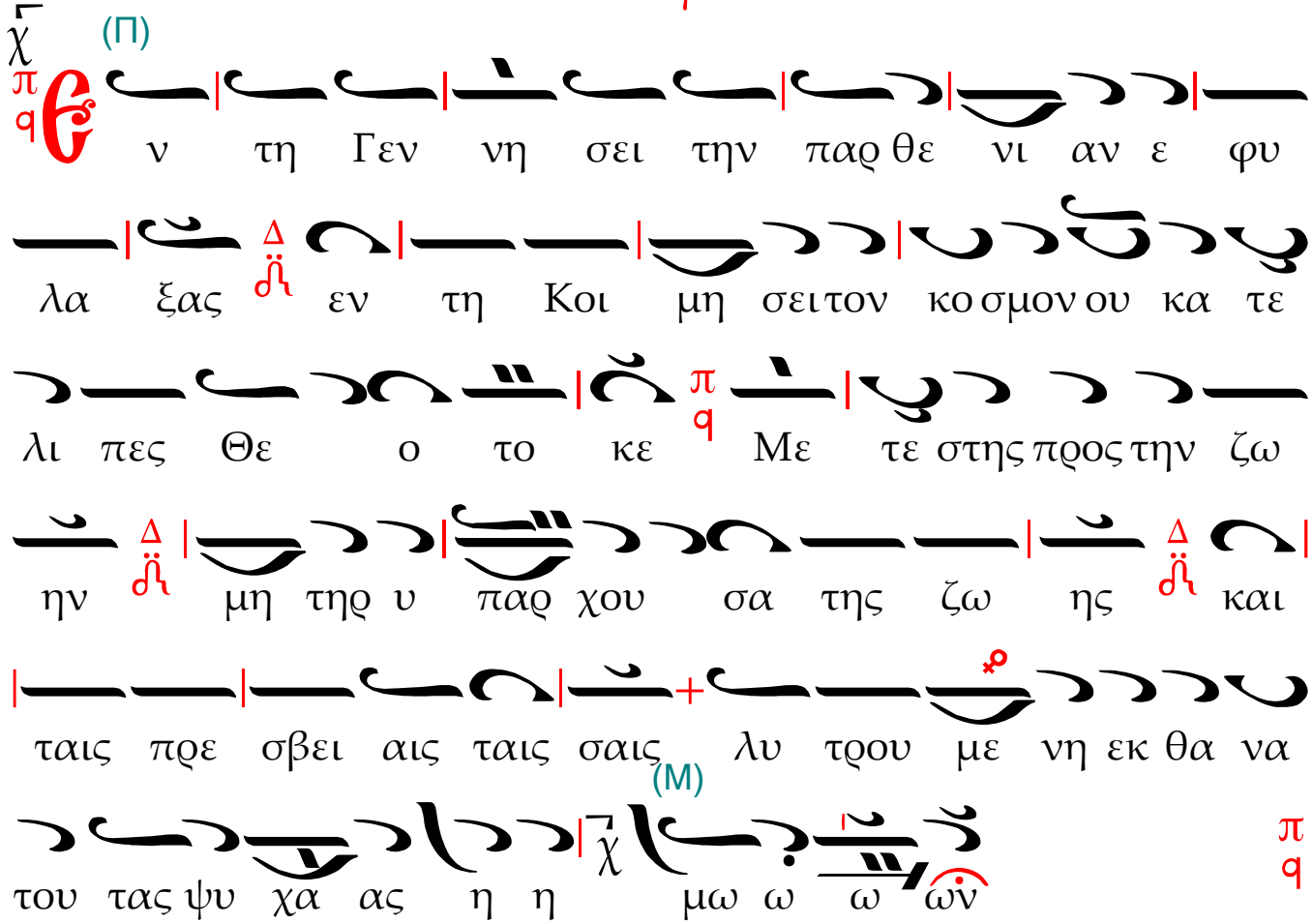

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ π ⲛ̈ Ν̂ η

(N)
υ ρι ε ε λε ε η σον

(N)
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

(Δ)
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

(Δ)
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

(B)
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

(N)
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

Ἕτερα Ἀθανασίου Καραμάνη

(N)
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

(Π) (N)
υ ρι ε ε ε λε ε η σον

(Δ) (Γ) (Δ)
υ ρι ε ε ε λε η σον

(Δ) (Π)
υ ρι ε ε ε λε η σον

(N) (Π) (Δ)↓
υ ρι ε ε λε ε η σον

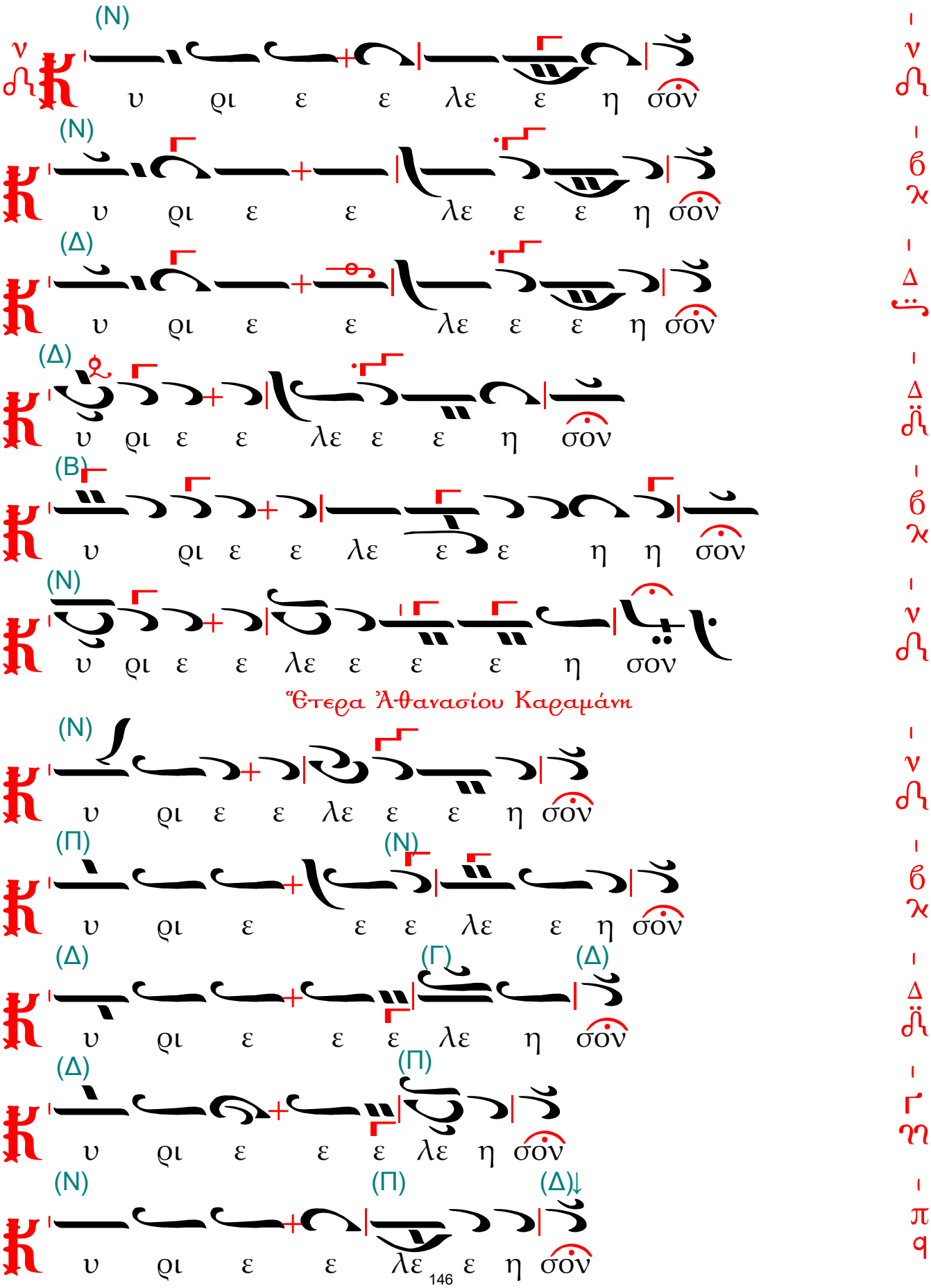

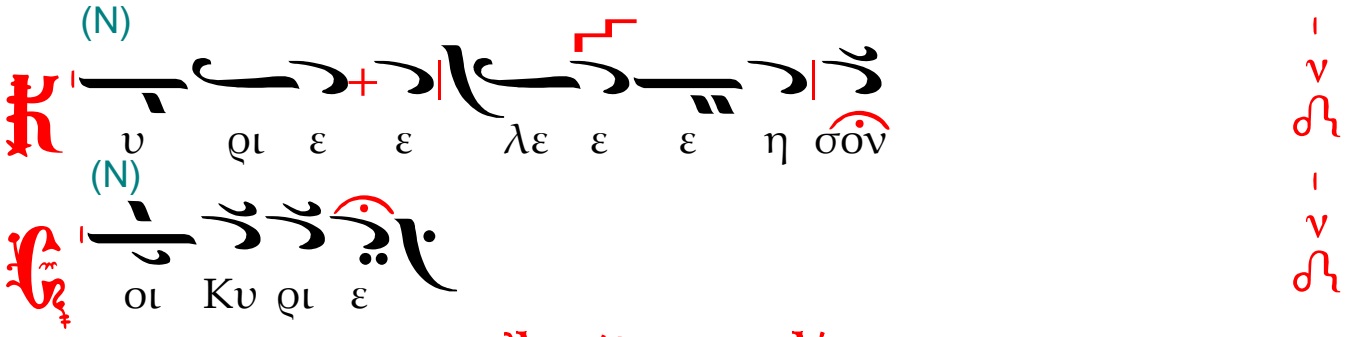

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος δ΄

Στίχος α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

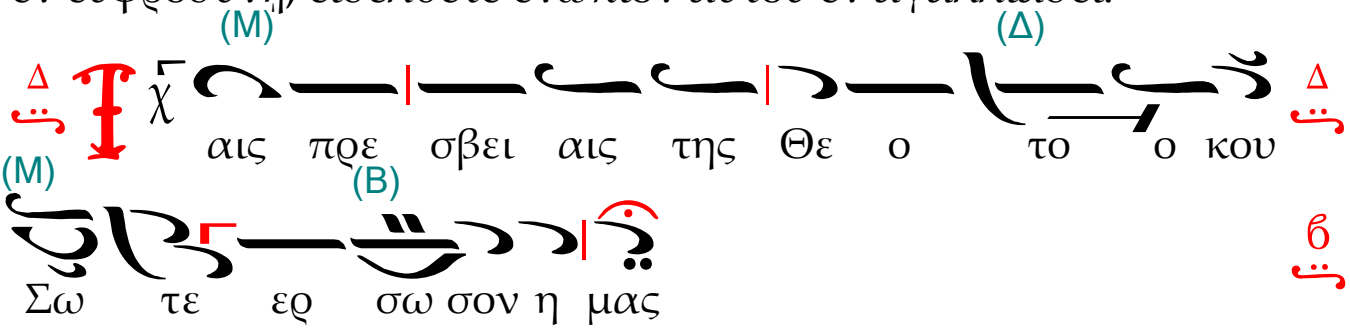

Στίχος β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος γ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχος δ΄. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

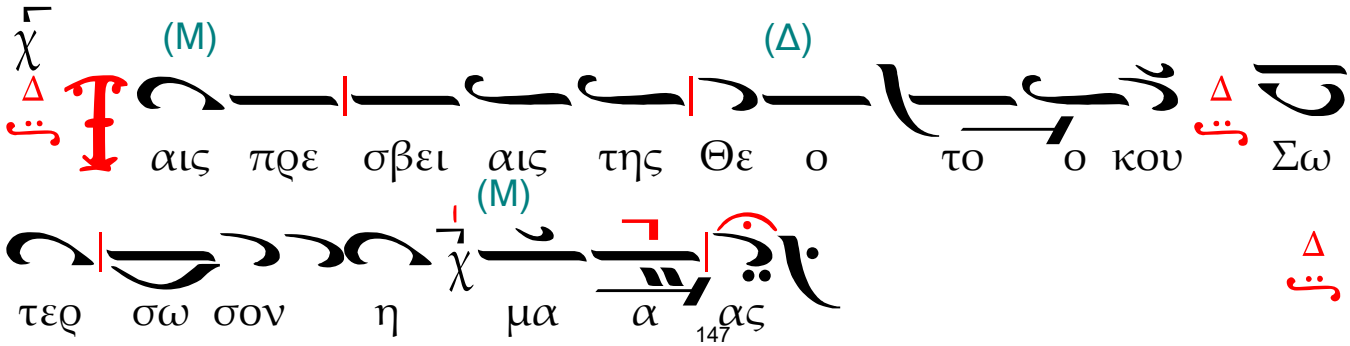

Ἀντίφωνον Β΄

Στίχος α΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

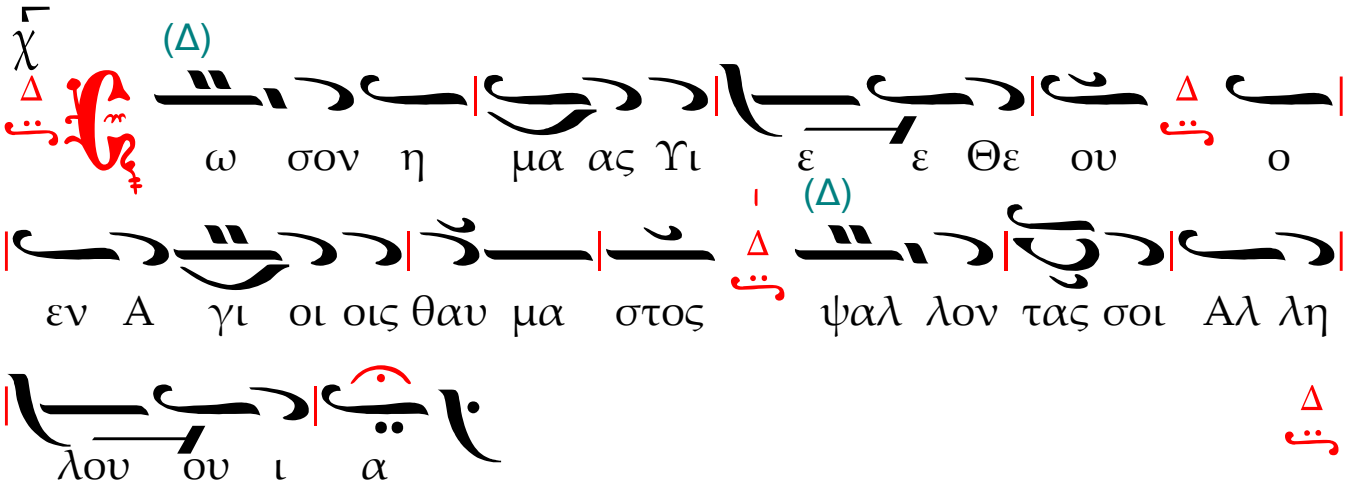

Στίχος β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχος γ΄. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχος δ΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

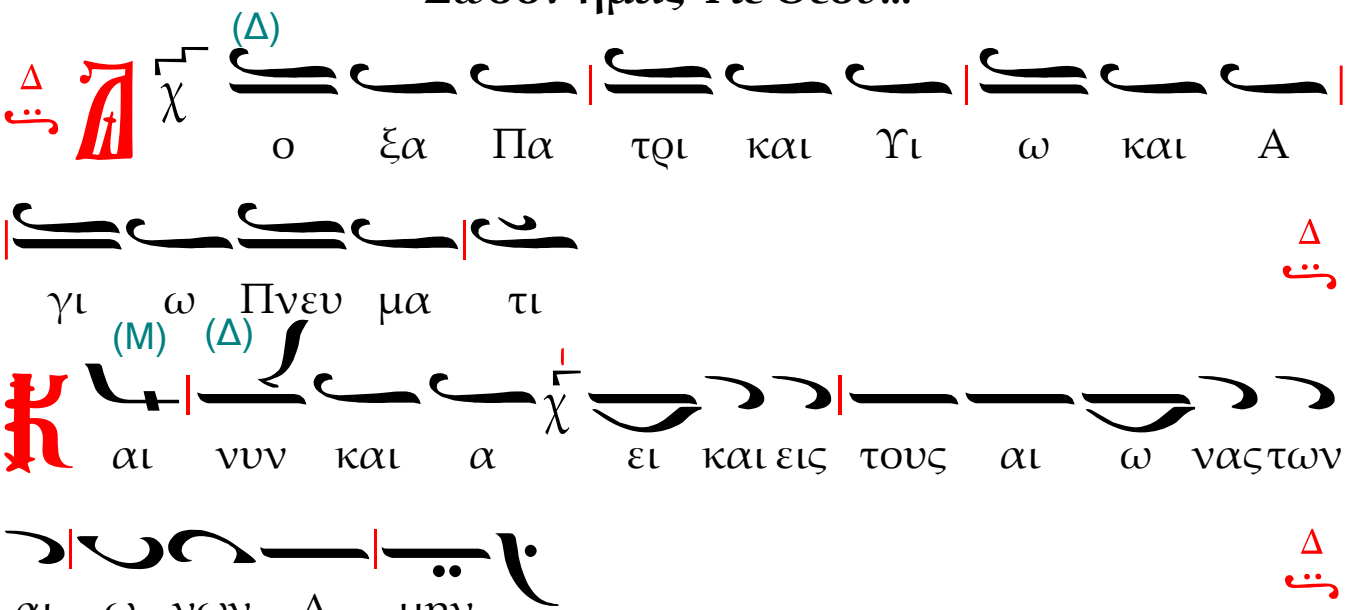

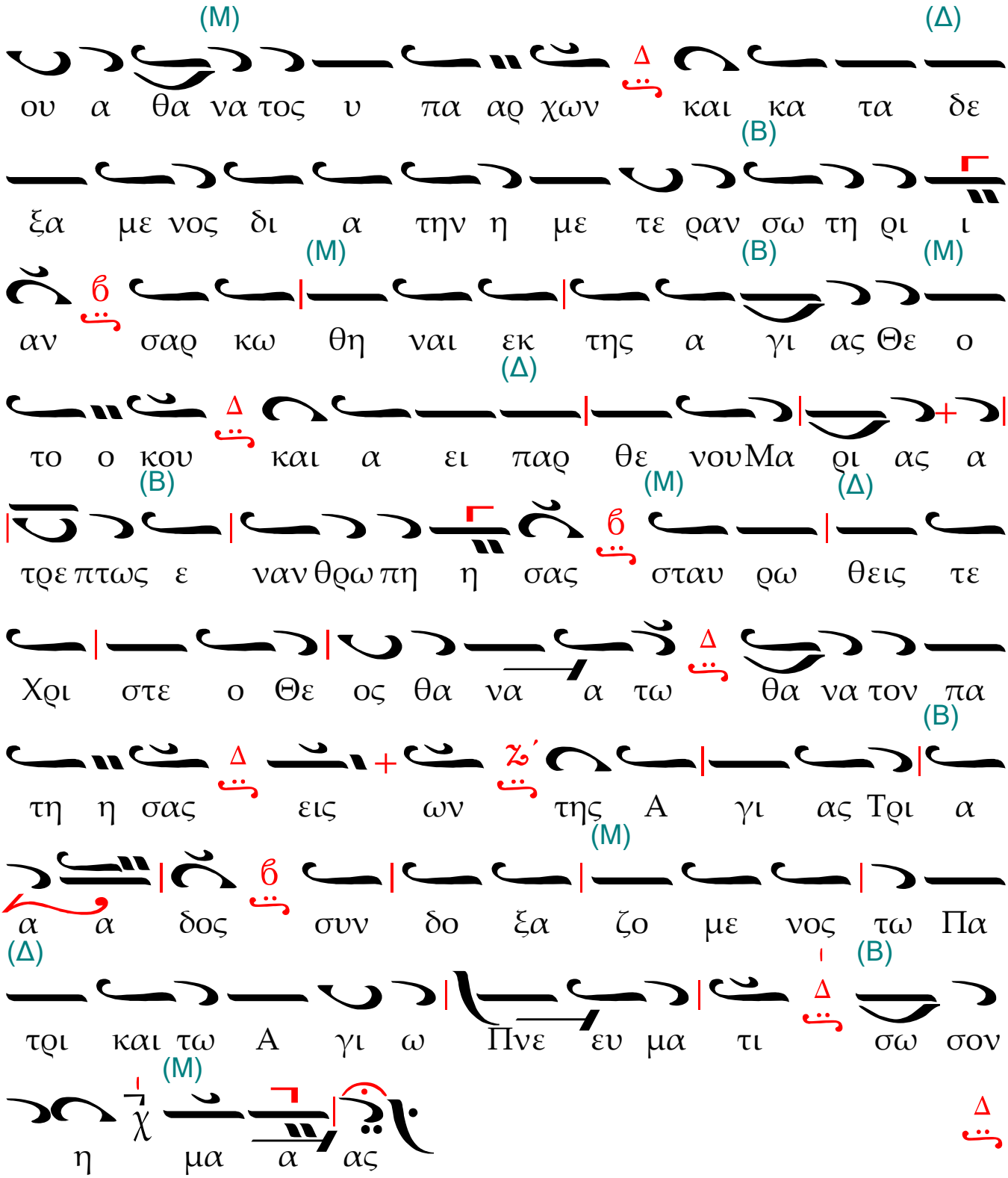

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος δ΄ Πα

Στίχος α΄. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Στίχος β΄. Τὶ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχος γ'. Ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

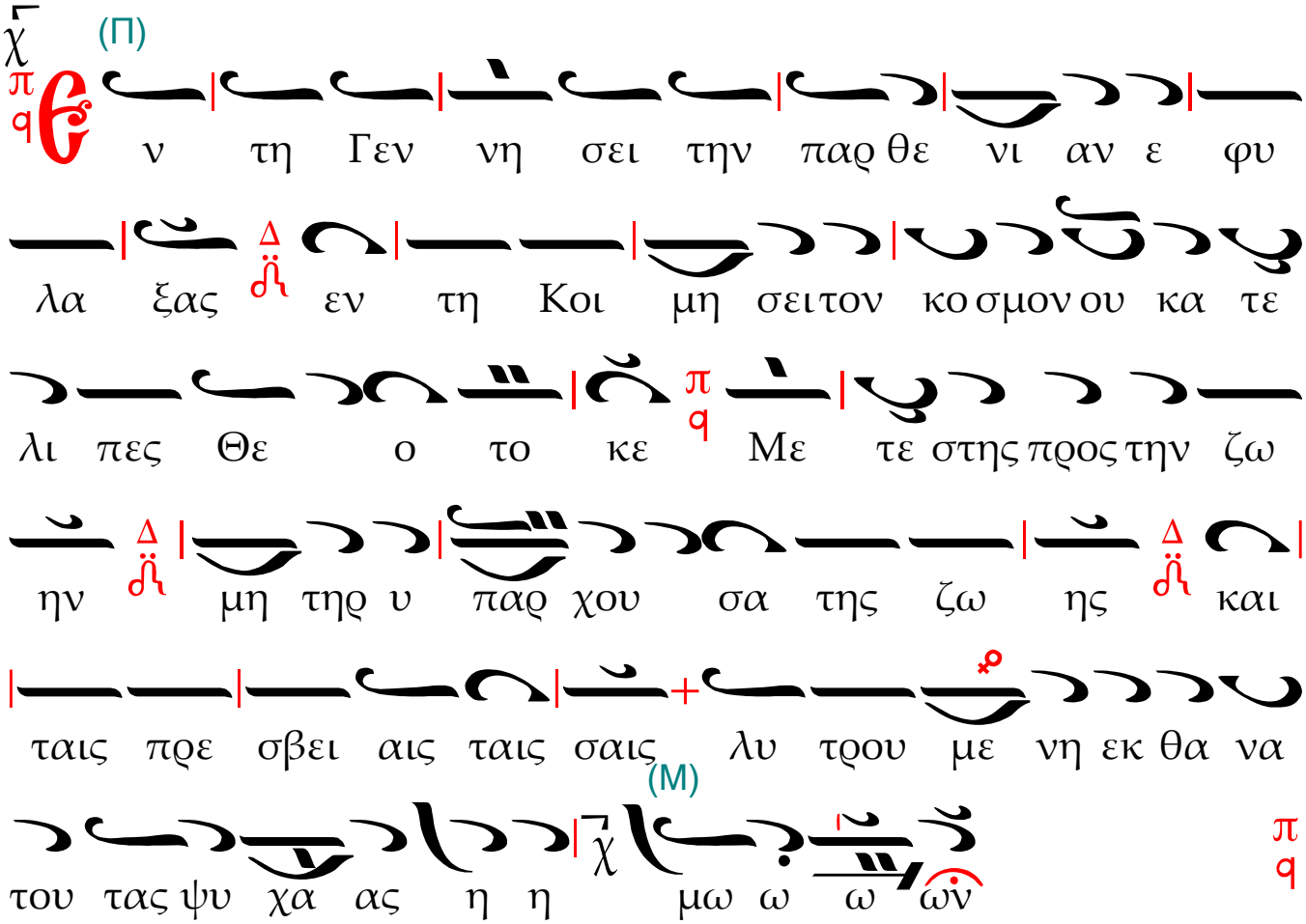

Εἰσοδικόν

Ἦχος πλ. α'

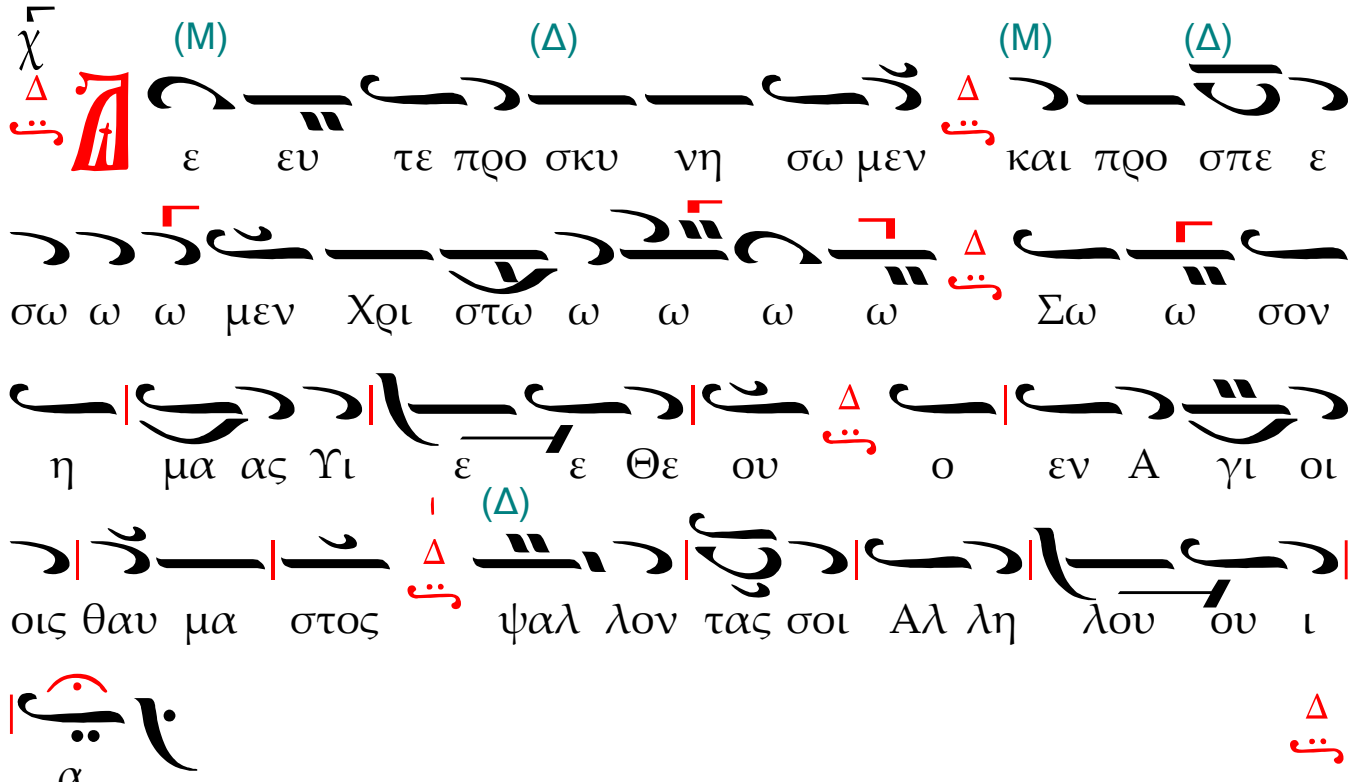

Κοντάκιον Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος λ̇π̇ Δι

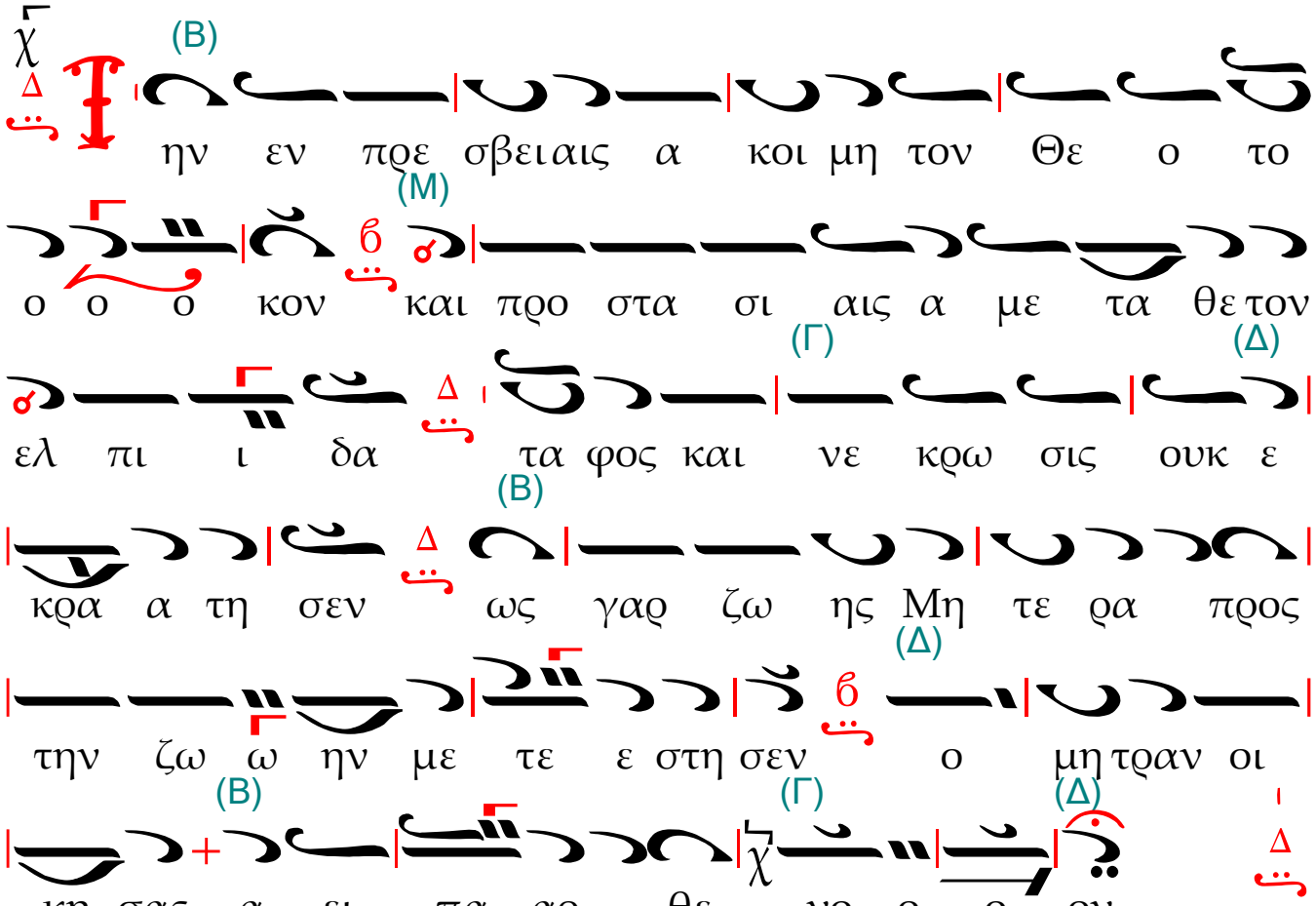

ΤΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἦχος δ̇ Δι

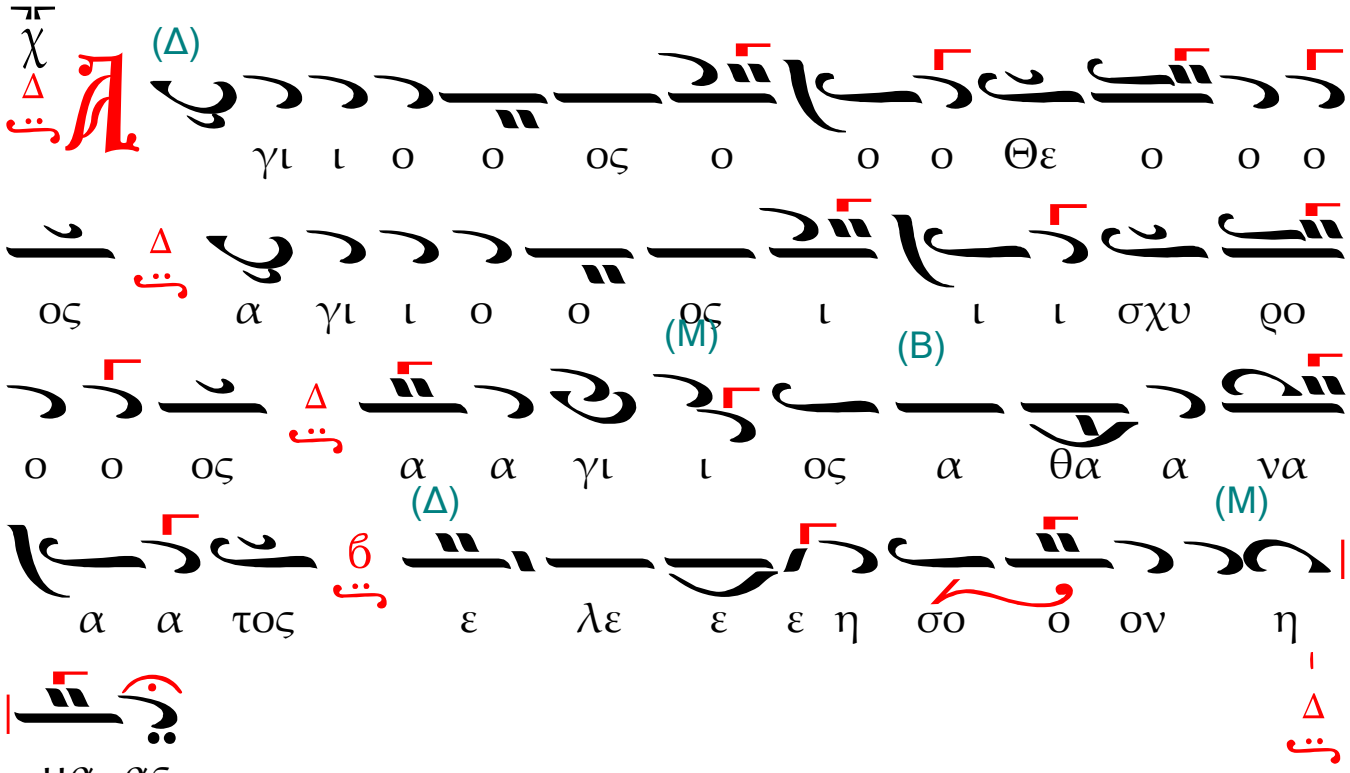

Τὸ ἴδιον ψάλλει καὶ ὁ Ἀριστερὸς χορός. Ἐὰν δὲ λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς ἢ ἐὰν τελῶνται ἱερατικὸν συλλείτουργον, ψάλλεται τὸ αὐτὸ καὶ ἔνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος.

Εἶτα ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει:

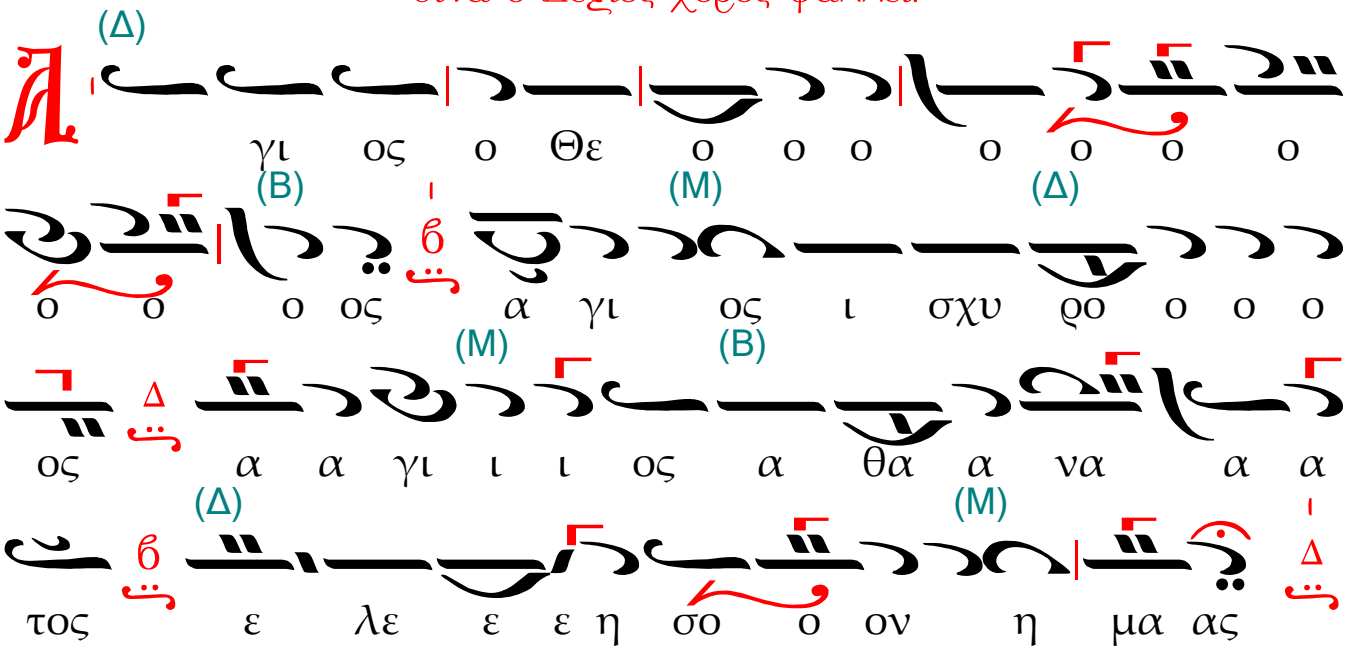

Τὸ αὐτὸ ψάλλεται καὶ ἐντός του Ἱεροῦ Βήματος, ἐὰν λειτουργεῖ Ἀρχιερεὺς ἢ ἐὰν τελῶνται ἱερατικὸν συλλείτουργον.

Ἀκολούθως ὁ Ἀριστερὸς χορός:

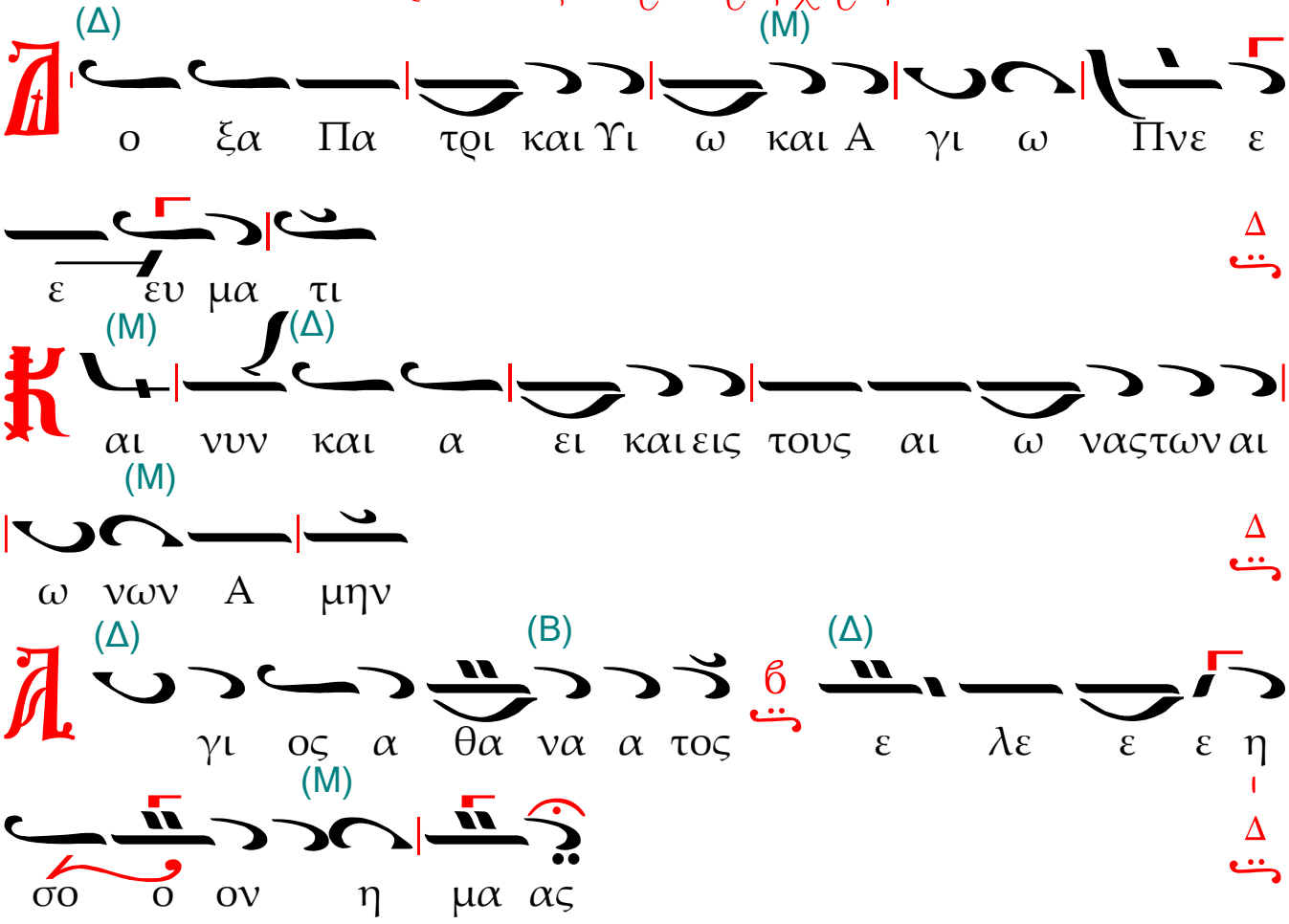

DYNAMIC

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ

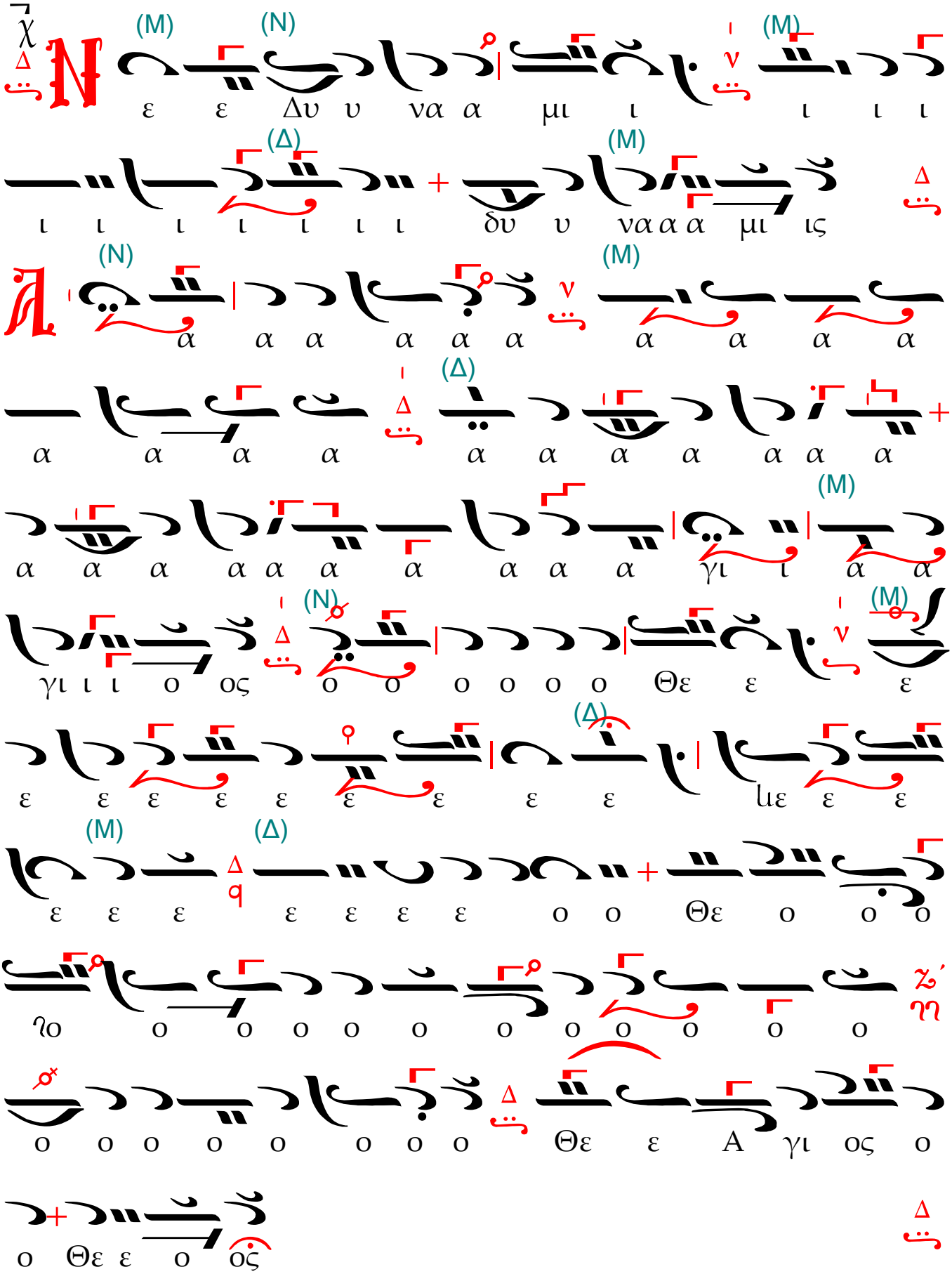

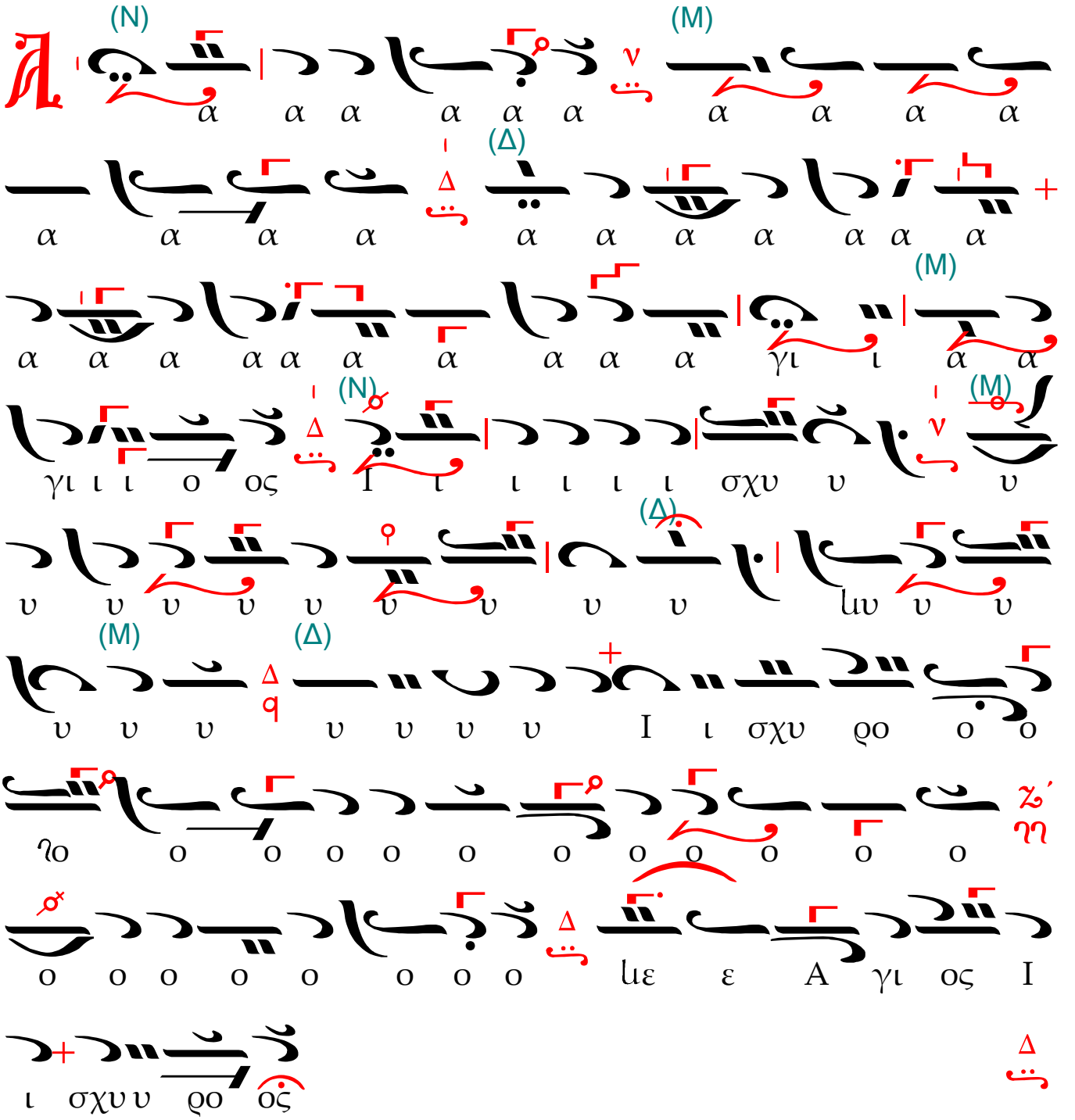
(N)
(M)
(Δ)
(M)
(N)
(M)
(Δ)
(M)
(Δ)
(Δ)
(M)
(Δ)
(M)
(Δ)
(M)

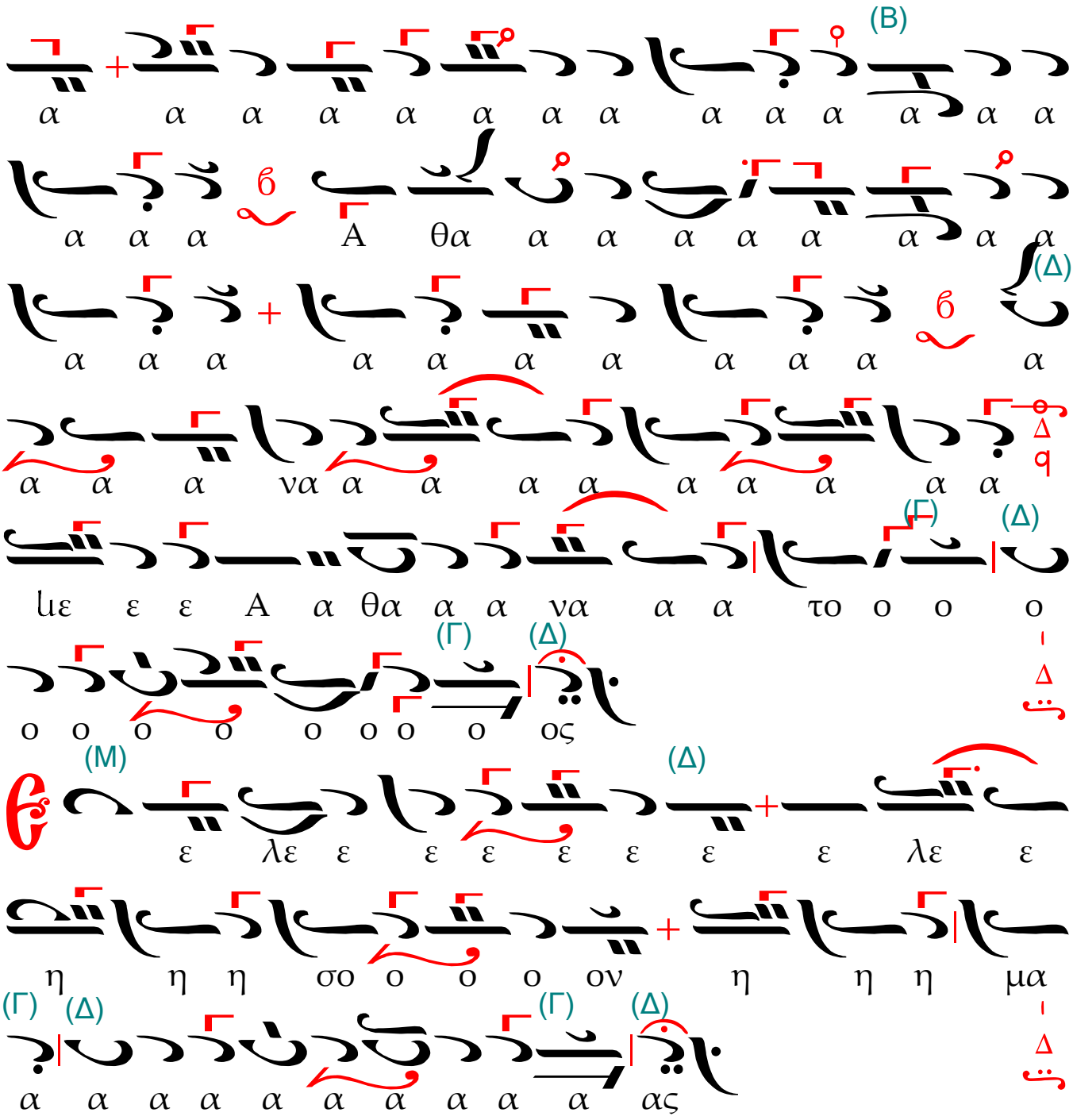

Ἕτερον

(Γ. Μπόμπα; ἢ Ζαφειρίου Παπαχρήστου;)

Διασκευή Θρασυβούλου Στανίτσα

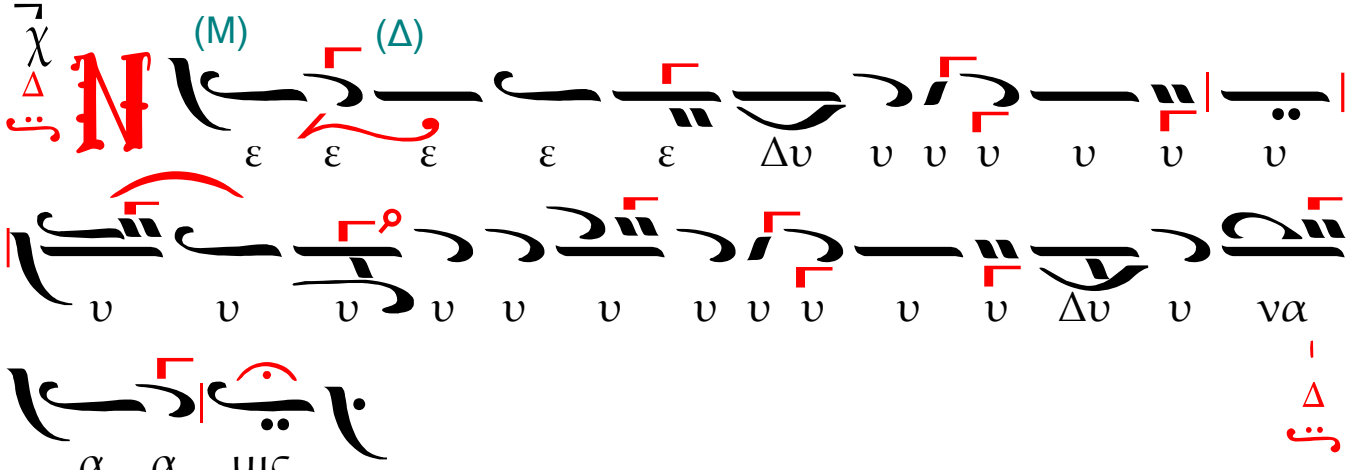

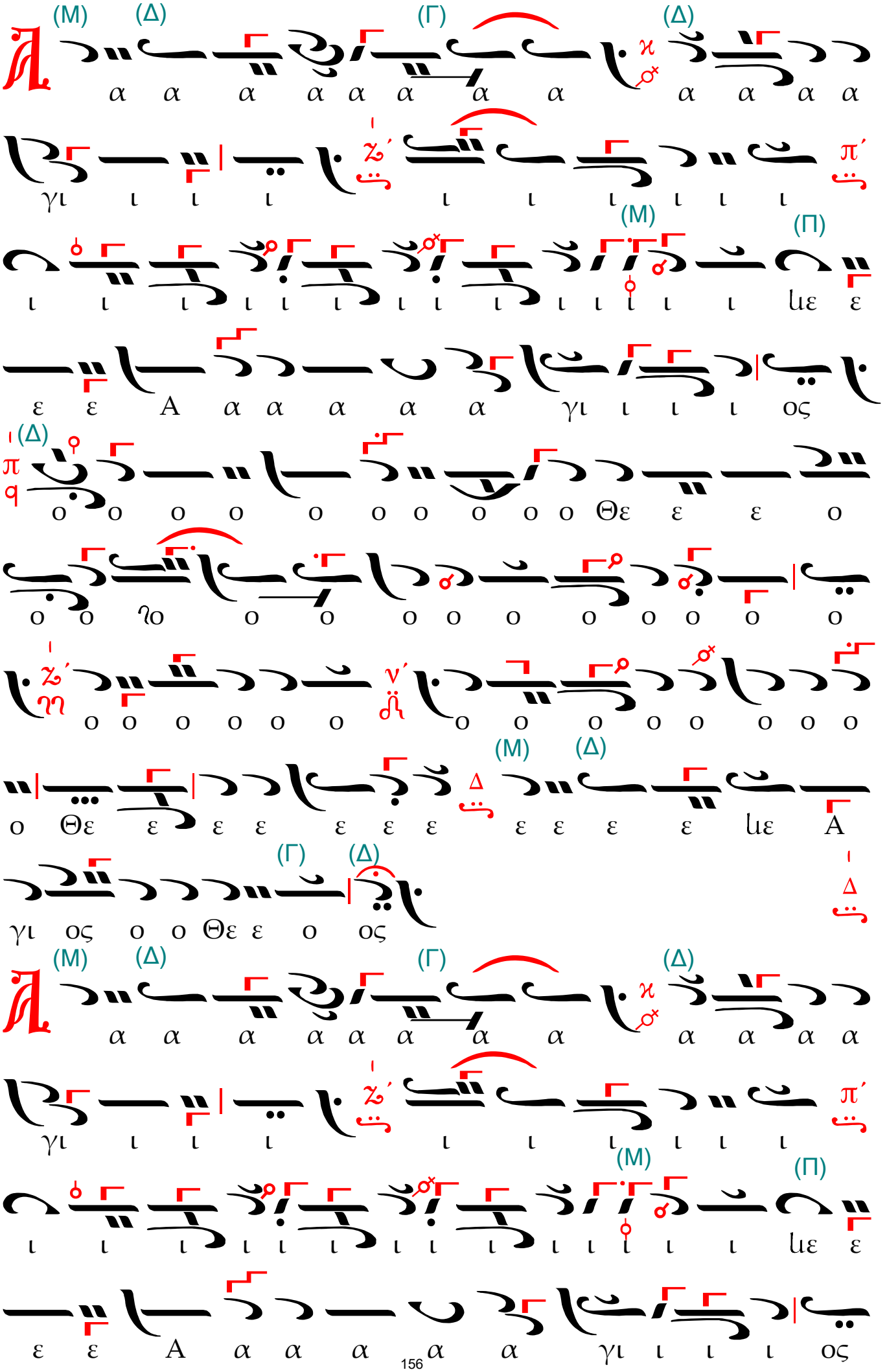
(Μ) (Δ) (Γ) (Δ)
α α α α α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
(Μ) (Π)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε ε
ε ε Α α α α α α γι ι ι ι ος
(Δ)
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
(Μ) (Δ)
ο Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε Α
(Γ) (Δ)
γι ος ο ο Θε ε ο ος
(Μ) (Δ) (Γ) (Δ)
α α α α α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
(Μ) (Π)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε ε
ε ε Α α α α α α γι ι ι ι ος

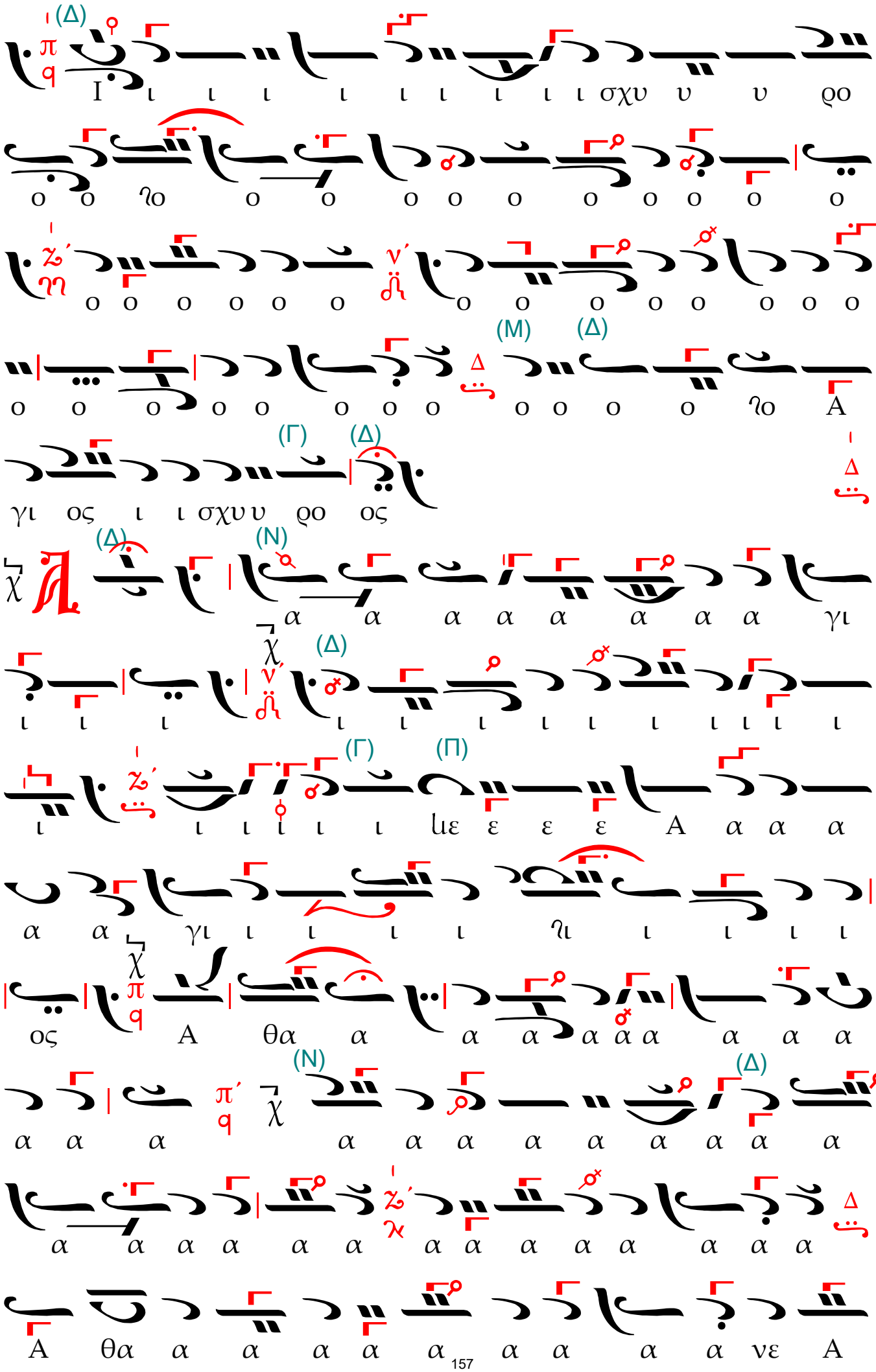

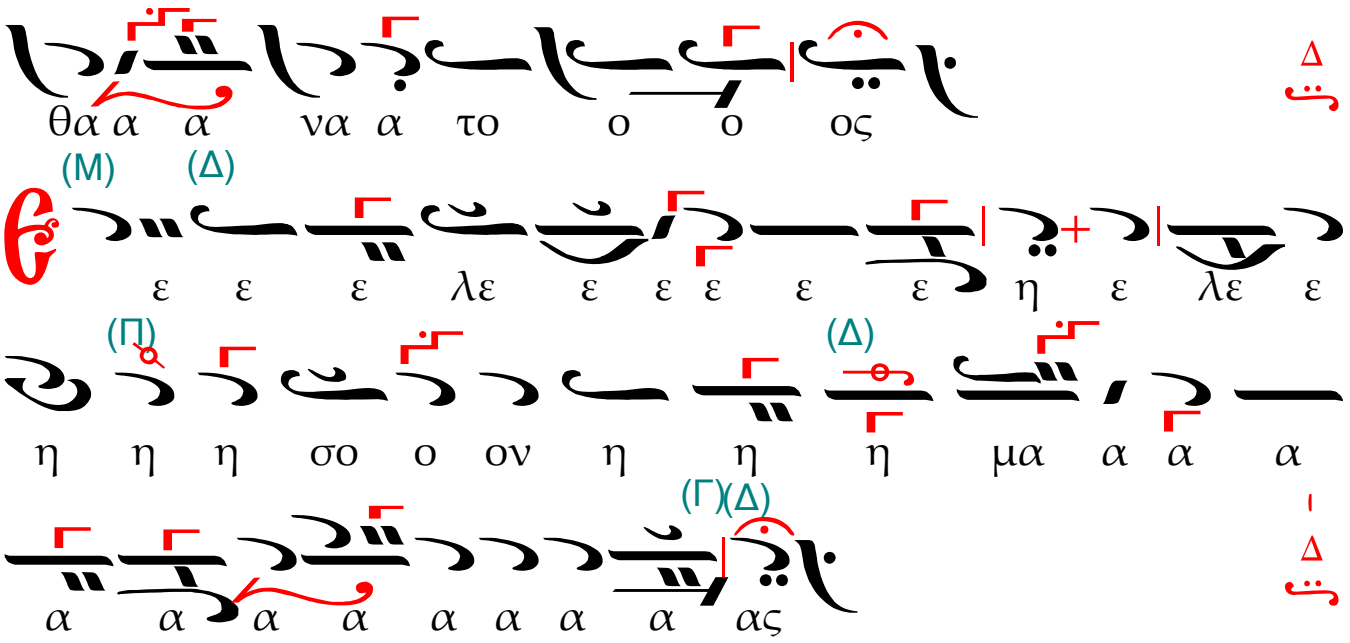

Ἕτερον Γεωργίου τοῦ Κρητός

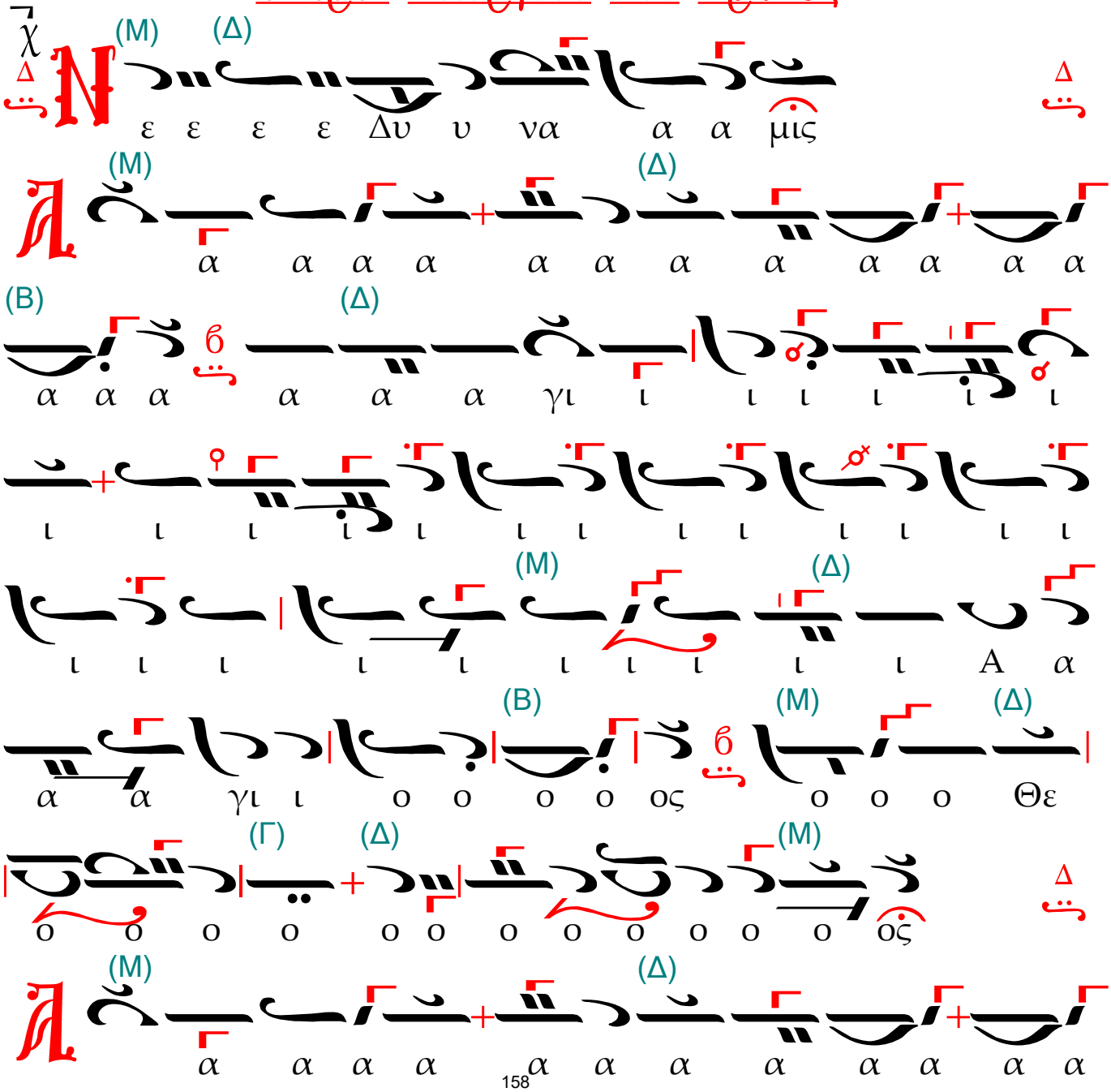

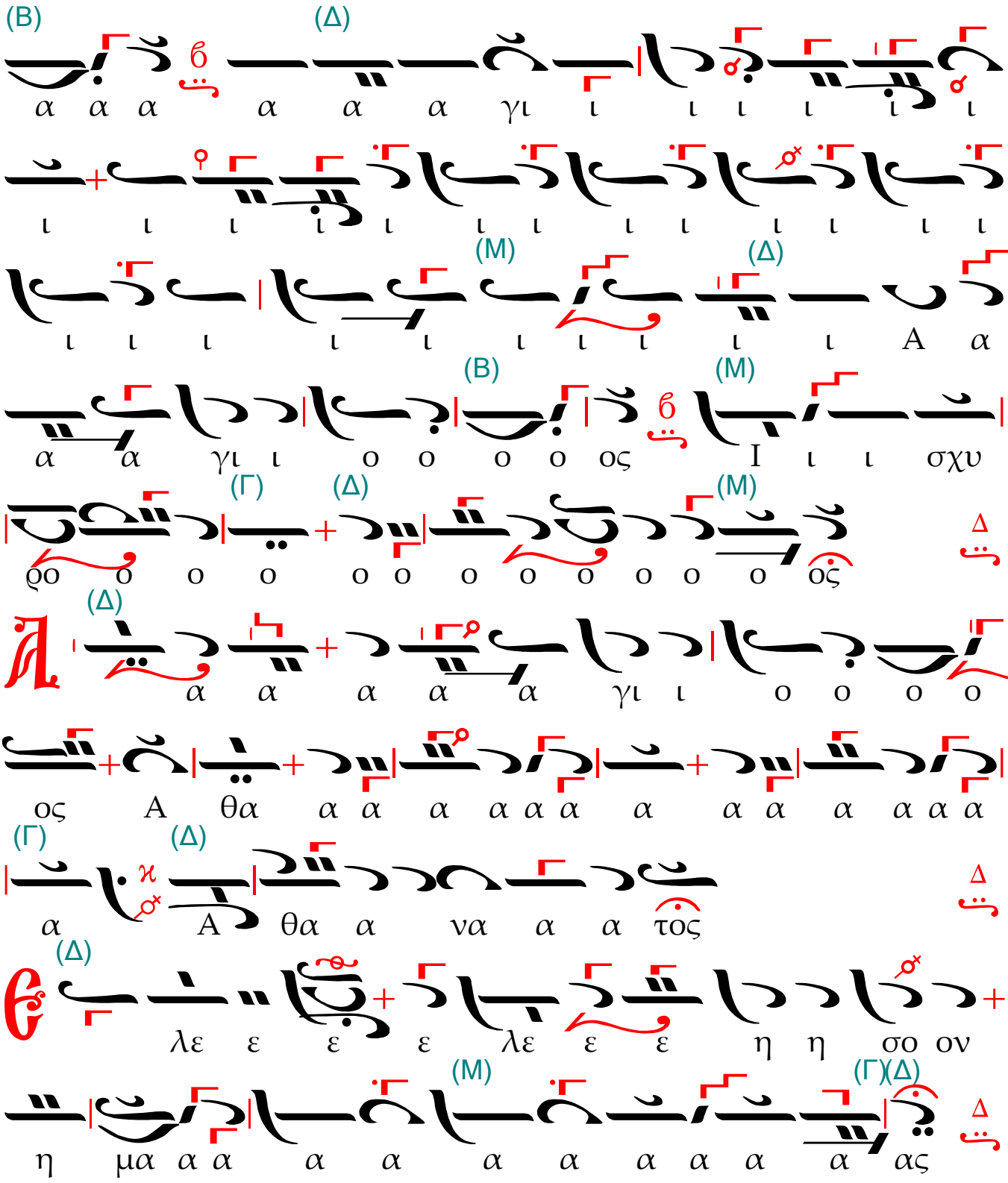

Ἕτερον Ἰωάννου Βαλασίου

Ἦχος πλ. δ΄

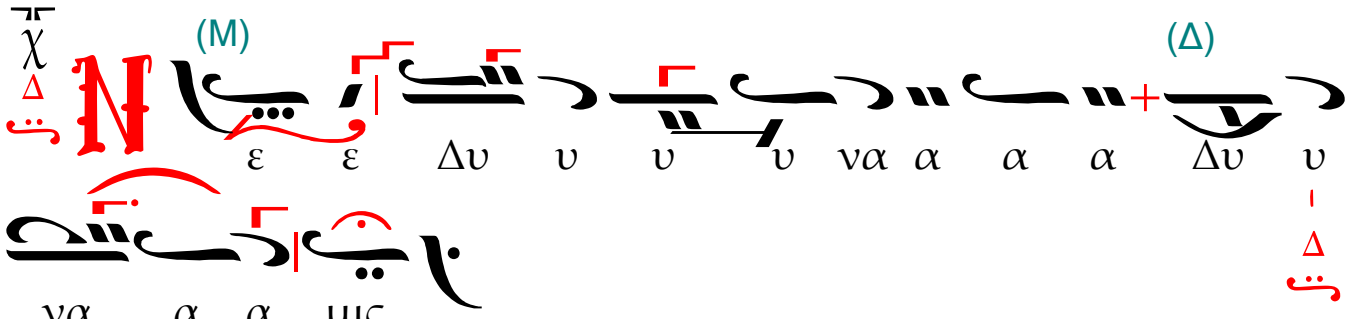

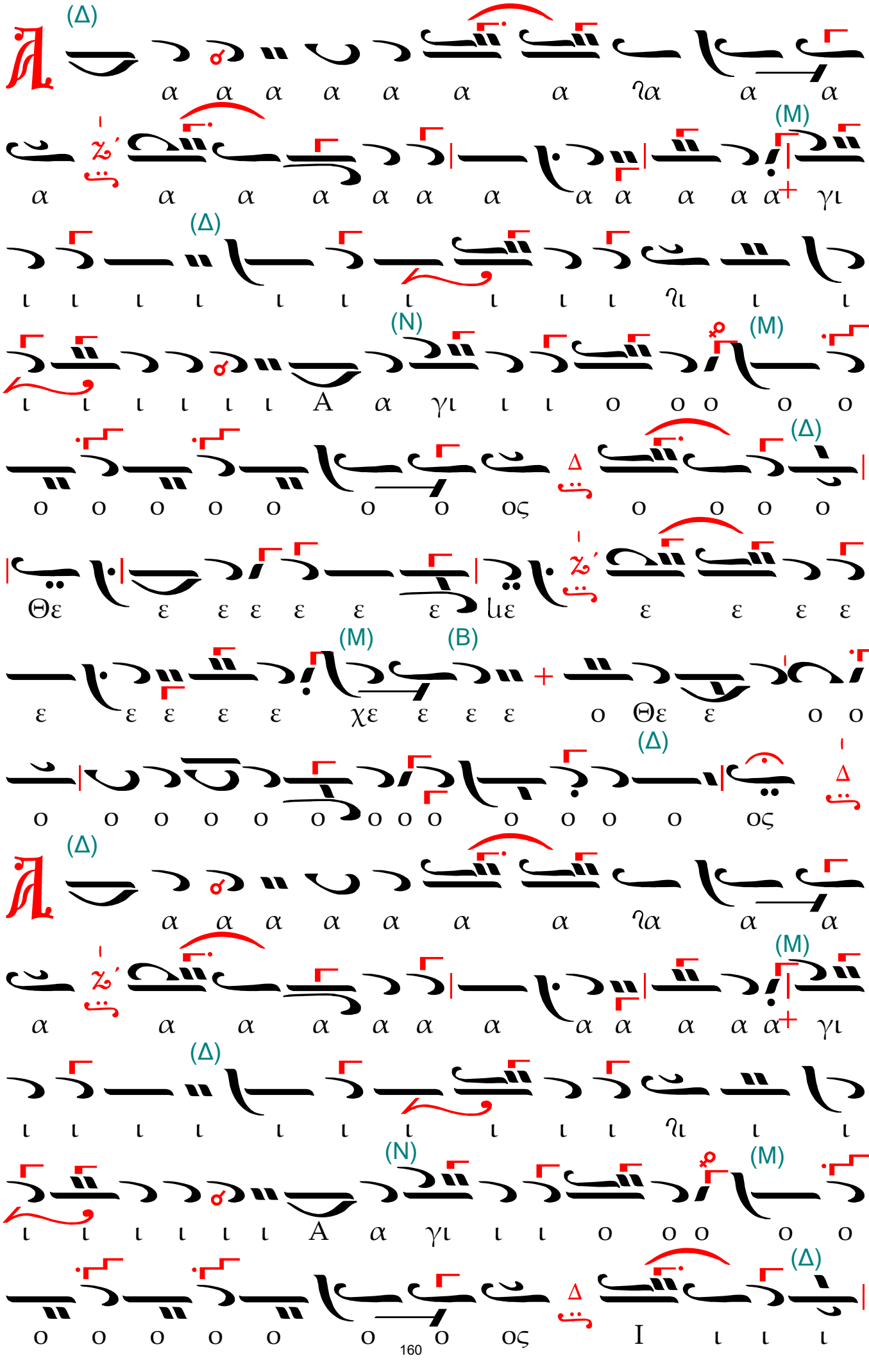
(Δ)
α α α α α α α ηα α α
(M)
α α α α α α α α α α α α+ γι
(Δ)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι
(N)
(M)
ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο ο ο ο ο
(Δ)
ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο
Θε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε
(M)
(B)
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ο Θε ε ο ο
(Δ)
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
(Δ)
α α α α α α α ηα α α
(M)
α α α α α α α α α α α α+ γι
(Δ)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι
(N)
(M)
ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο ο ο ο ο
(Δ)
ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι

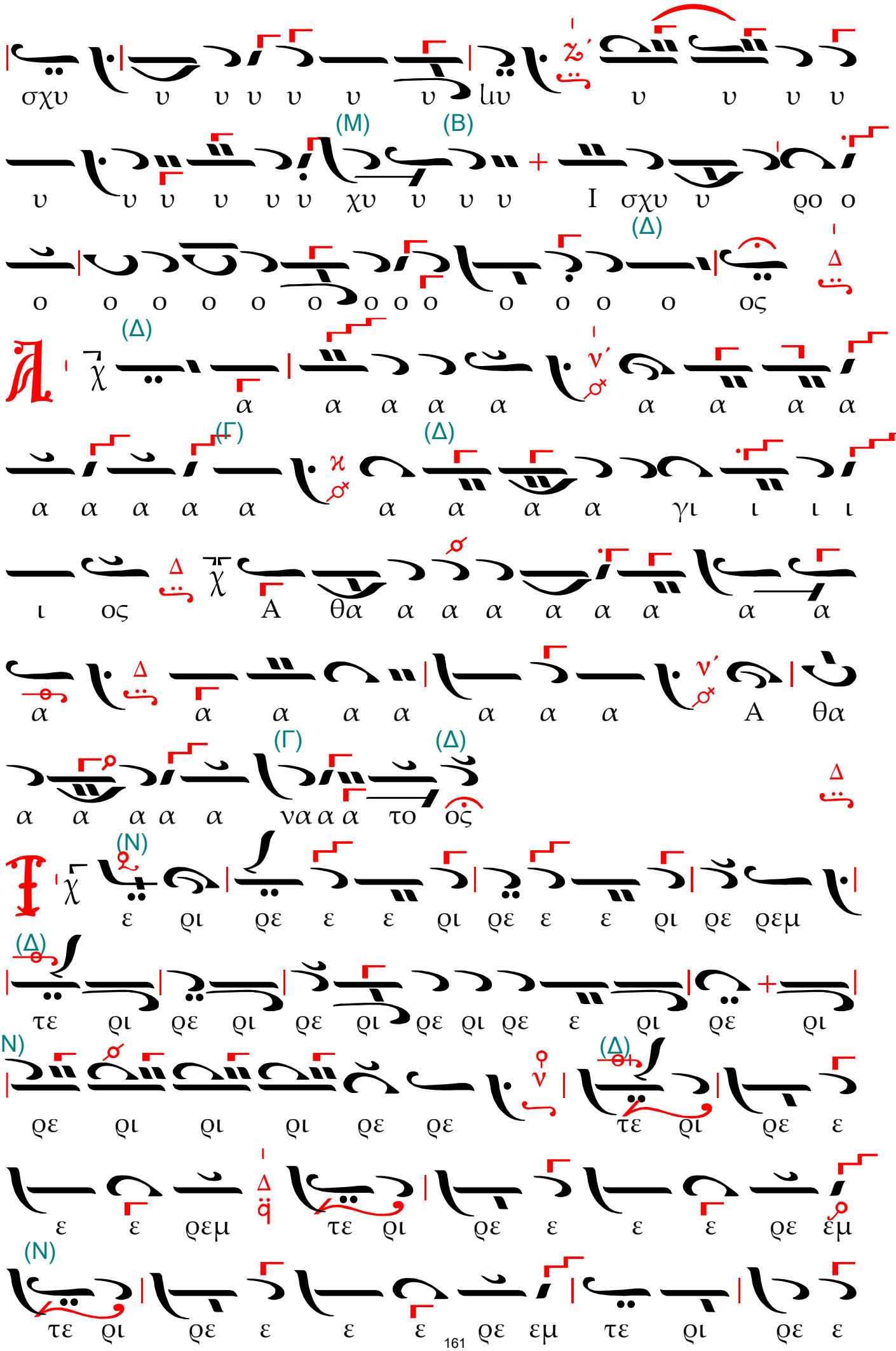

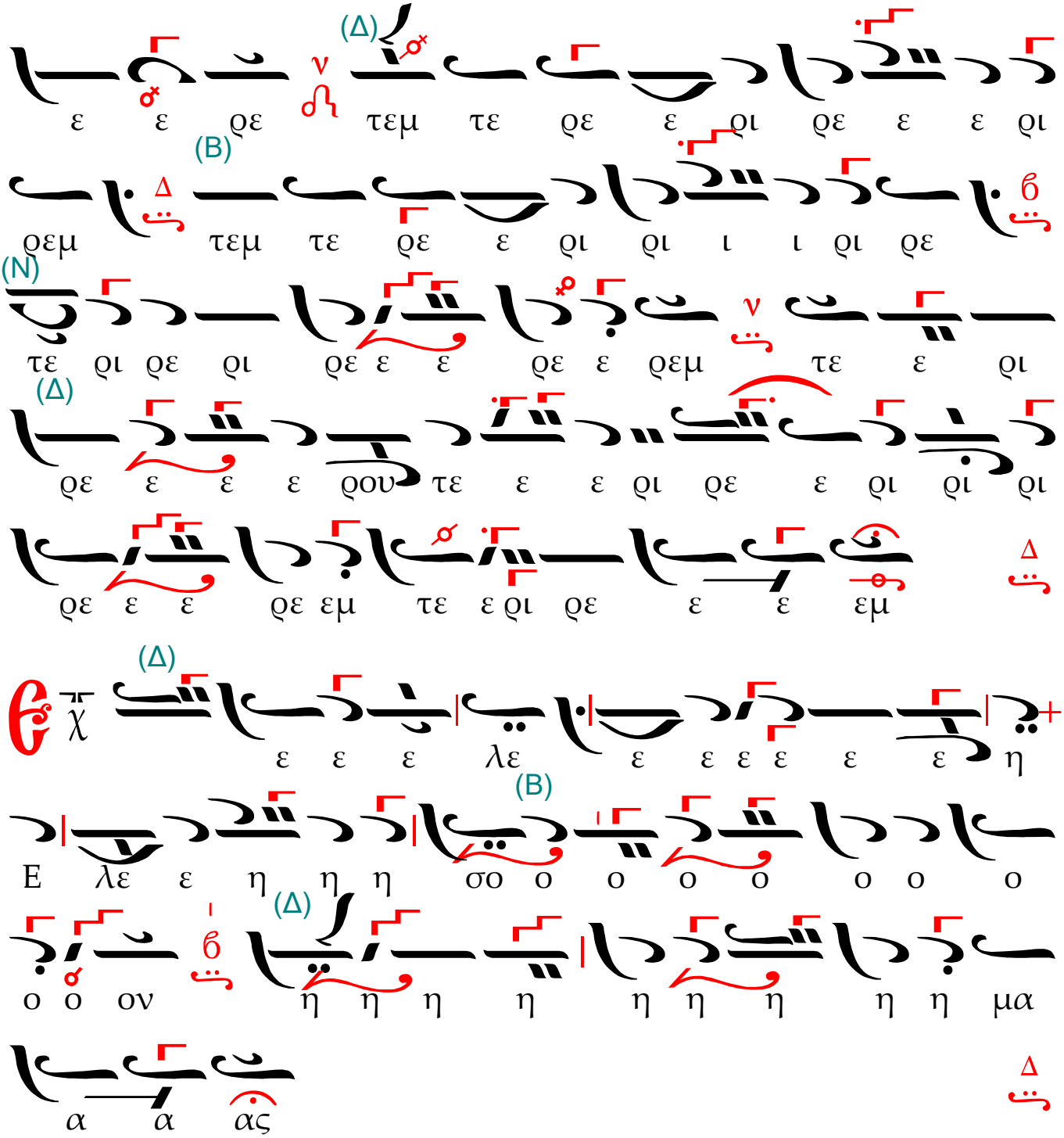

Ὅταν λειτουργεῖ Ἀρχιερεύς, ψάλλονται τὰ ἑπόμενα ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ «Δύναμις».

Ἦχος πλ. α΄

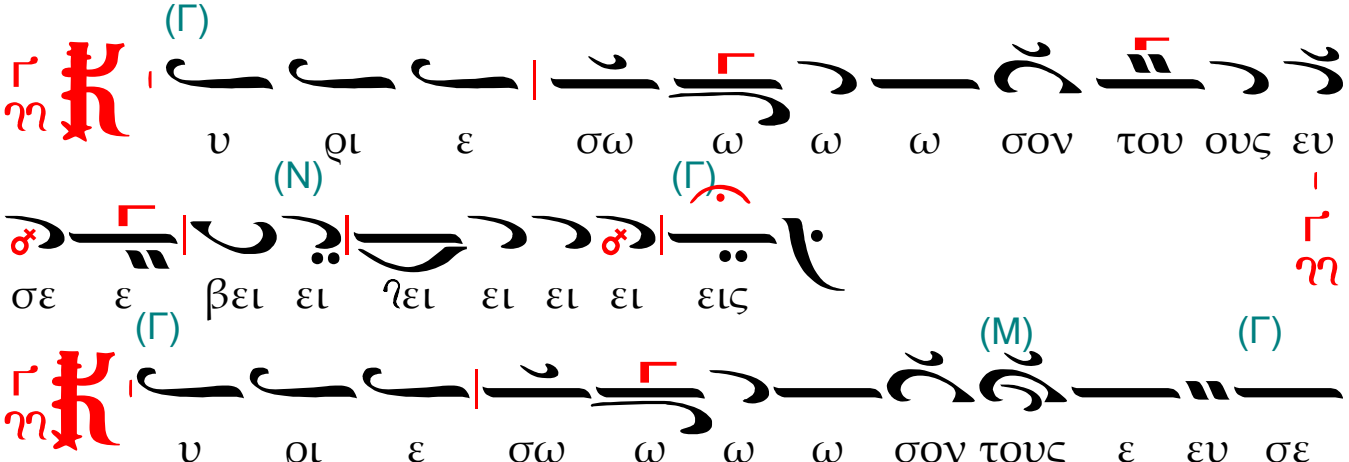

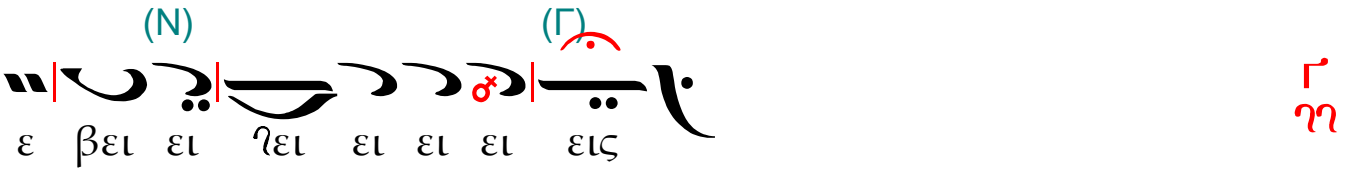

Μετὰ τὸ «καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν», ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὴν φήμην τοῦ ἱερουργοῦντος Μητροπολίτου.

Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΗΡΑΣ ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ Κ. Κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ

Ἦχος πλ. Δ

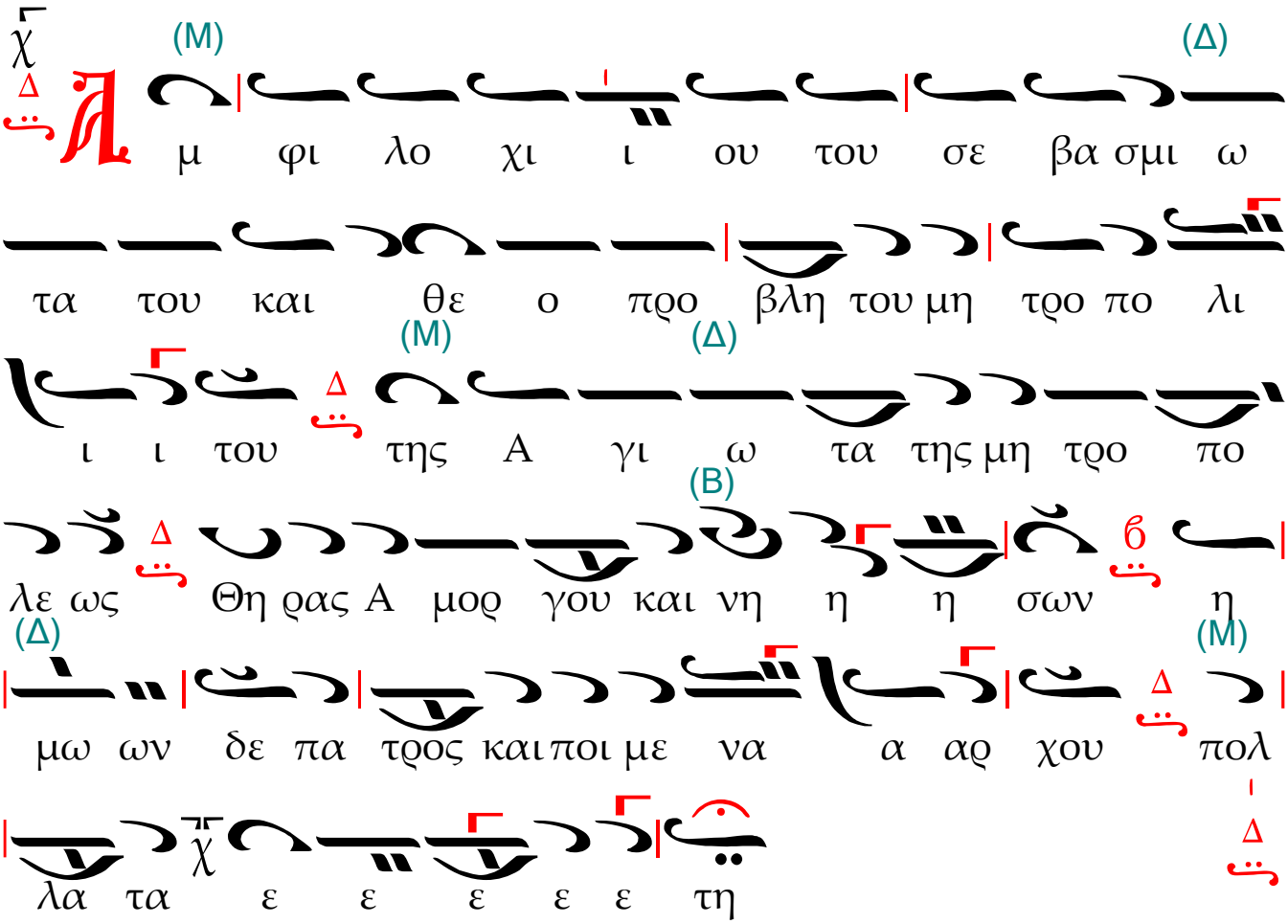

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχος. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (2:5-11)

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν

μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορός.

Ἦχος δ΄

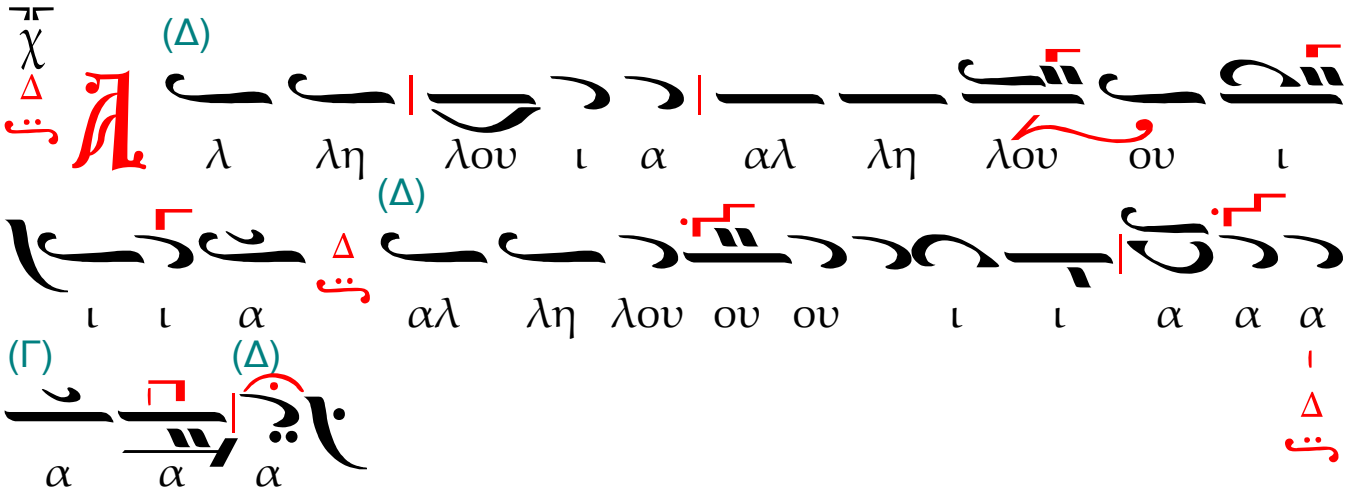

Ἀλληλούϊα. Ἦχος Πλ. Δ΄

Γρηγορίου Στάθη

Ἦχος πλ. δ΄

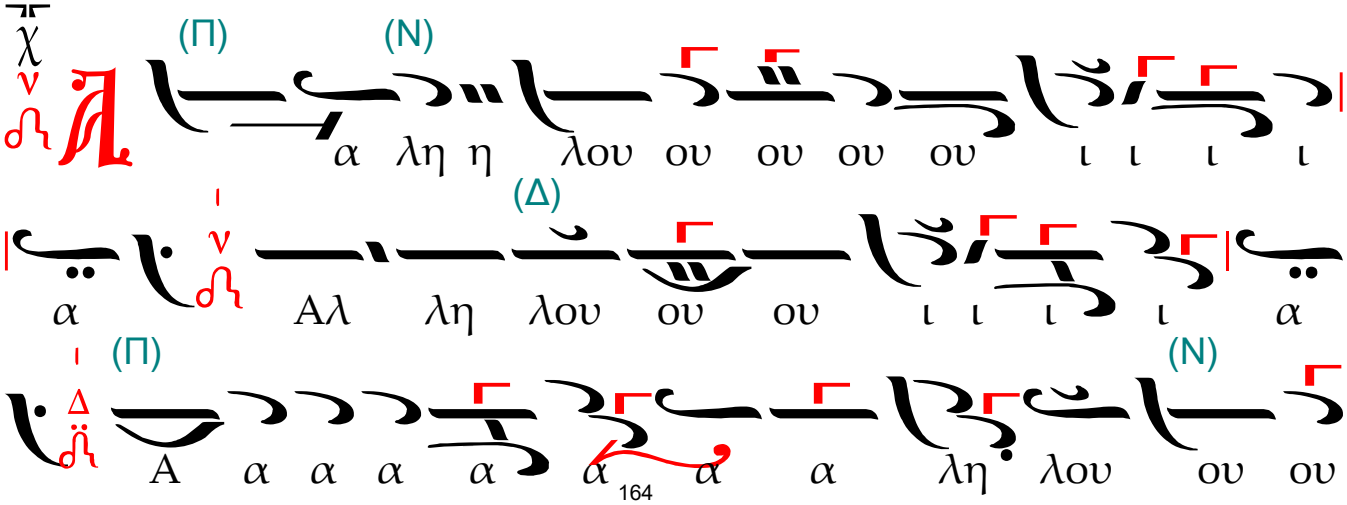

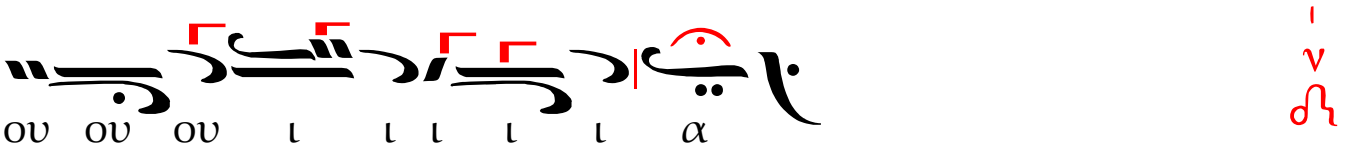

Στίχος α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τήν ἀνάπαυσίν σου, σύ καί ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου.

Τὸ αὐτὸ

Στίχος β'. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

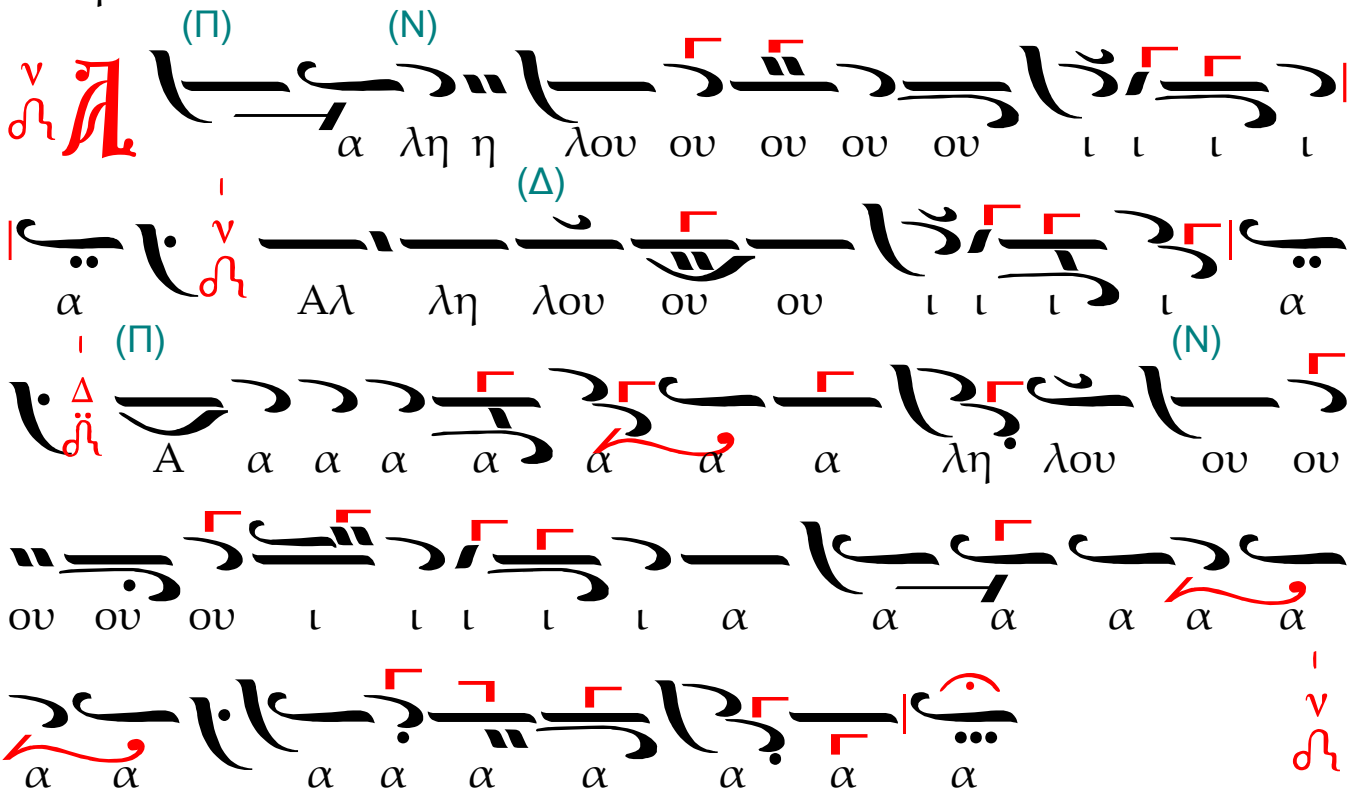

Ὁ Ἱερεύς

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἦχος λ Ν

Ὁ Ἱερεύς

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

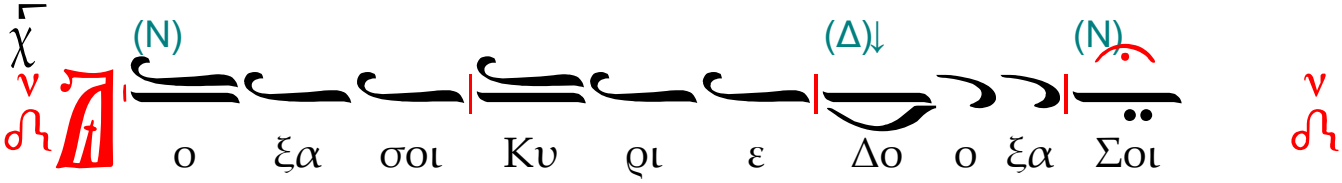

Ὁ Ἱερεύς

Πρόσχωμεν

ι΄ 38 - 42, ια΄ 27 - 28

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. γυνὴ δὲ τὶς ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.Ταὐτὸν Καὶ τήδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοὶ ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην μὲ κατέλιπε διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτὴ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτὴ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζη περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασα τὶς γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασα σὲ καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα σοι Κύριε τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος δ΄

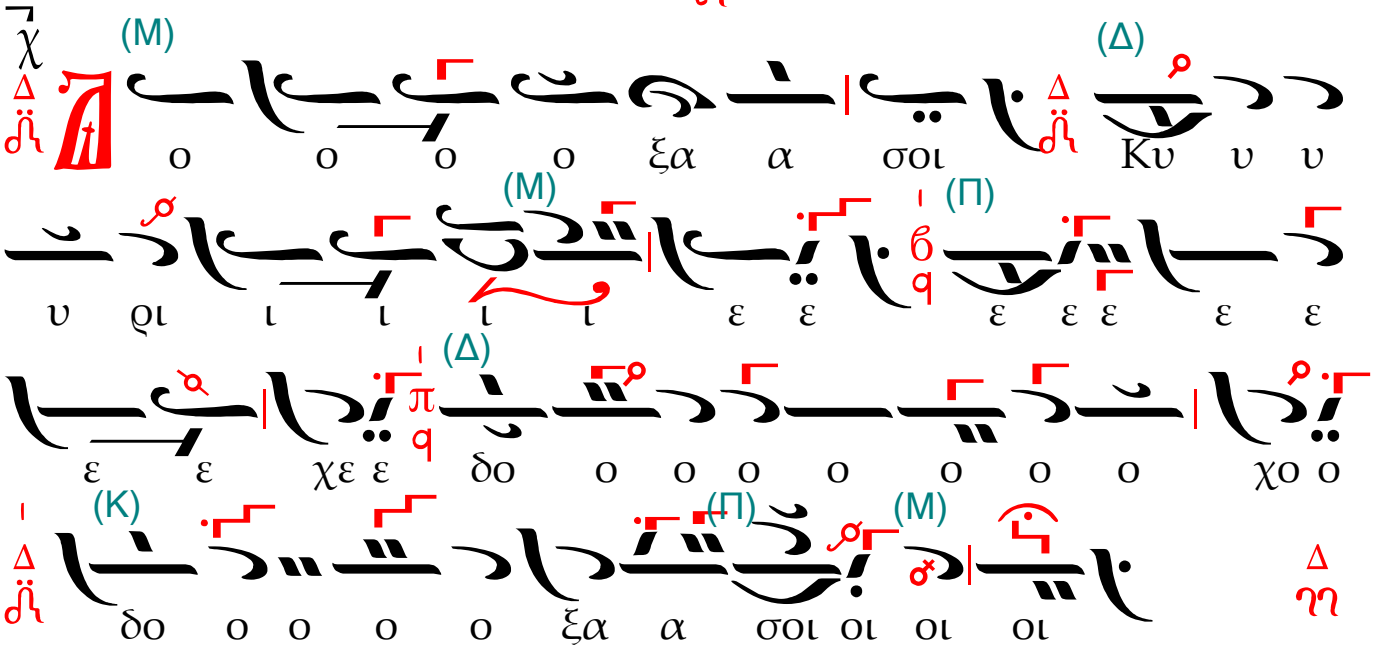

Τὸ αὐτὸ συντομότερον

Εἰς πολλά ἔτη

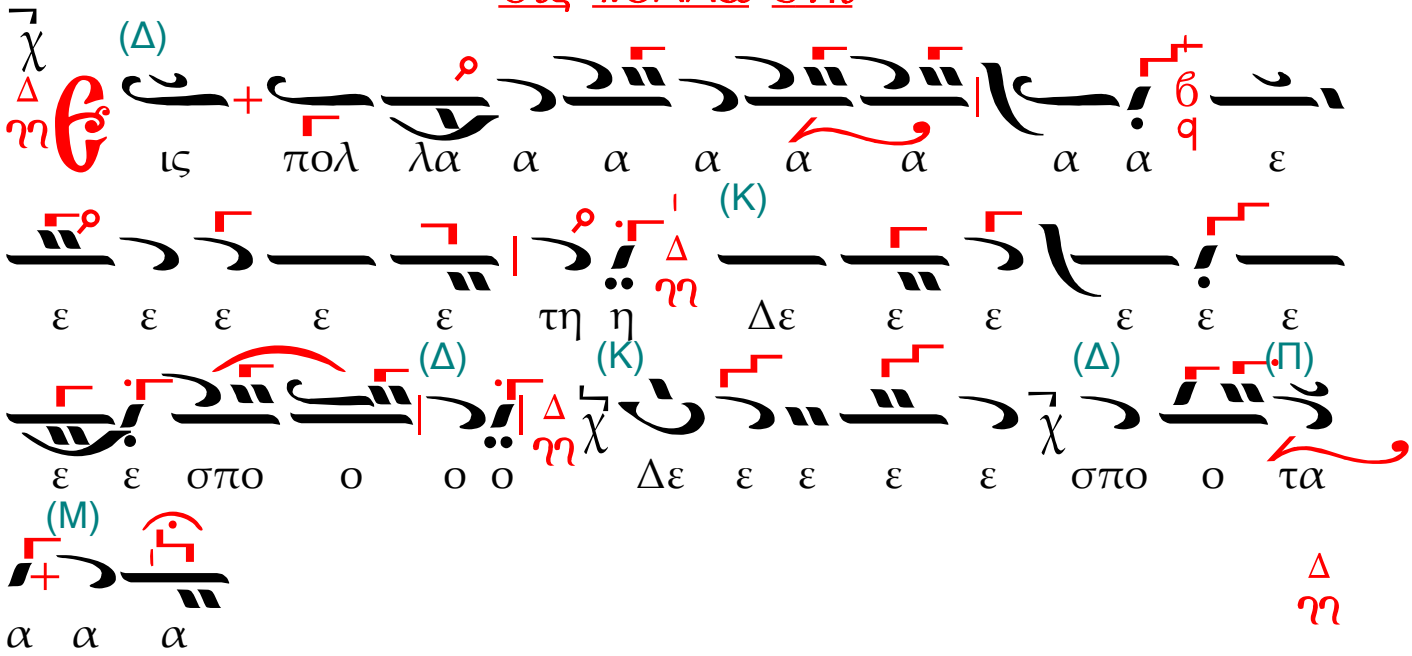

Τὸ αὐτὸ συντομότερον

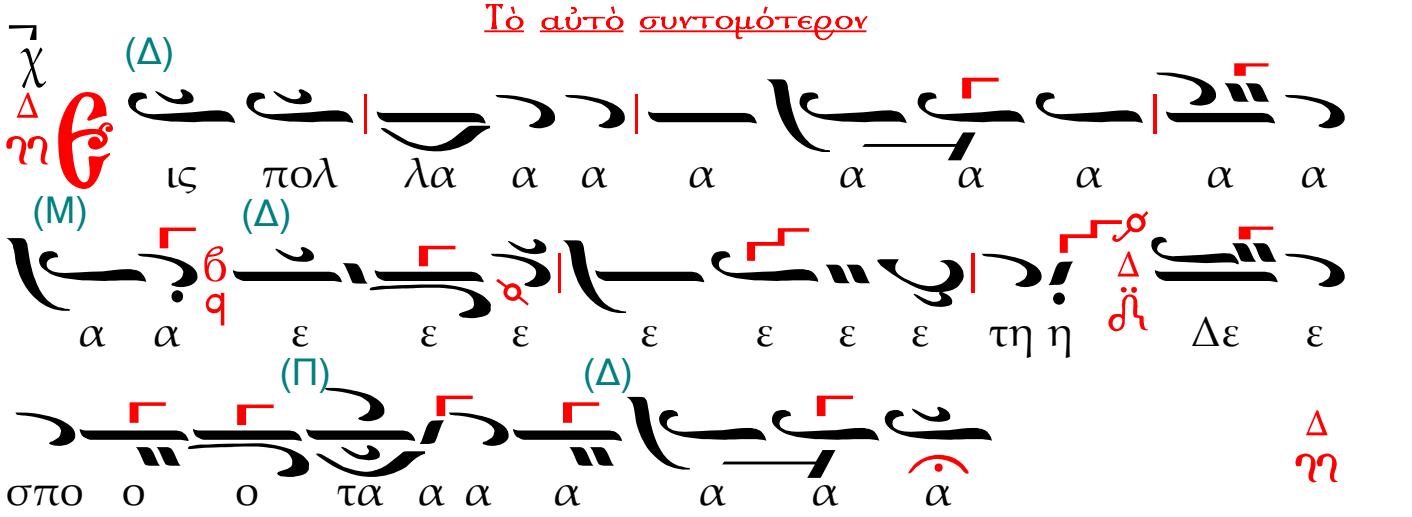

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Α. Ψάχου (1869 - 1949)

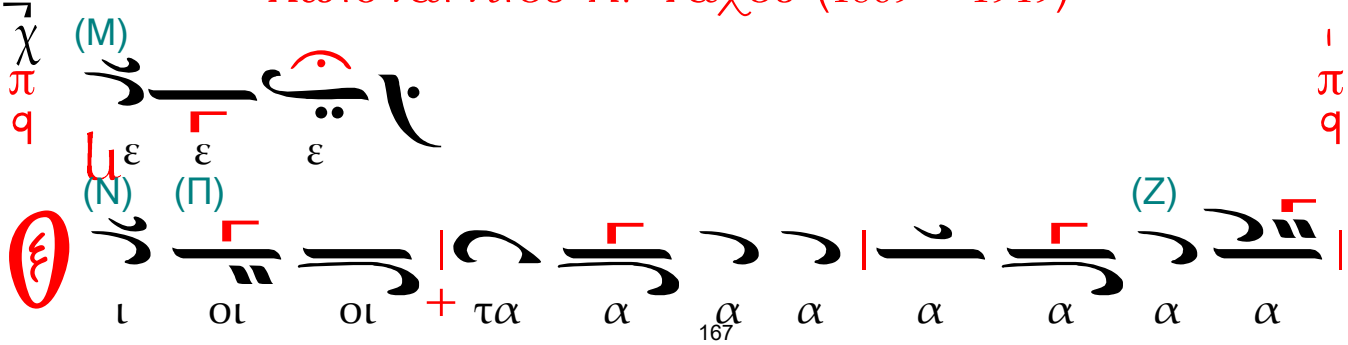

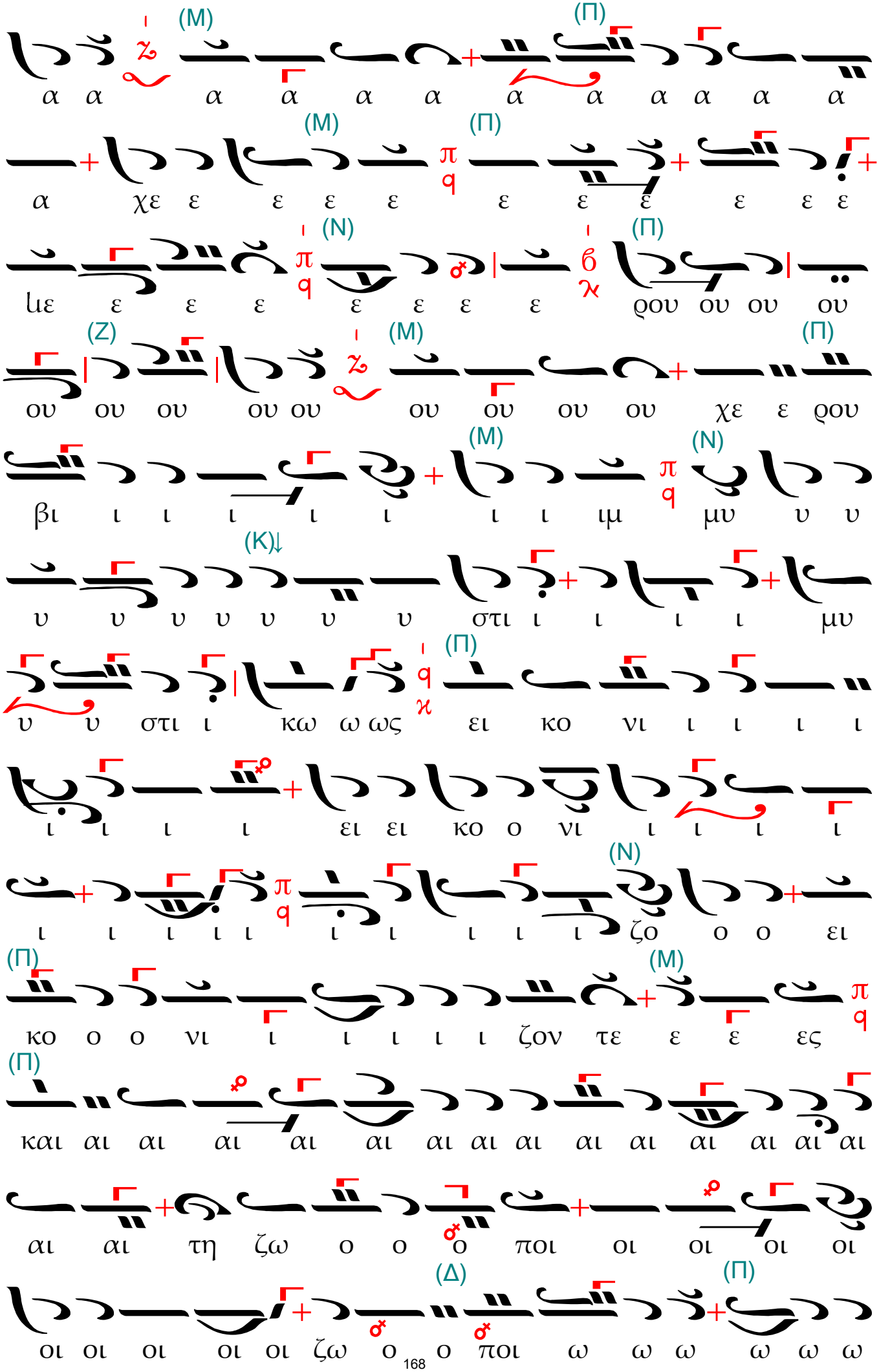
(Μ) (Π)
α α α α α α α α α α α α
(Μ) (Π)
α χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Ν) (Π)
ιε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου
(Ζ) (Μ) (Π)
ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ρου
(Μ) (Ν)
βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ
(Κ)↓
υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μυ
(Π)
υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ει ει κο ο νι ι ι ι ι
(Ν)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει
(Π) (Μ)
κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες
(Π)
και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι
(Δ) (Π)
οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

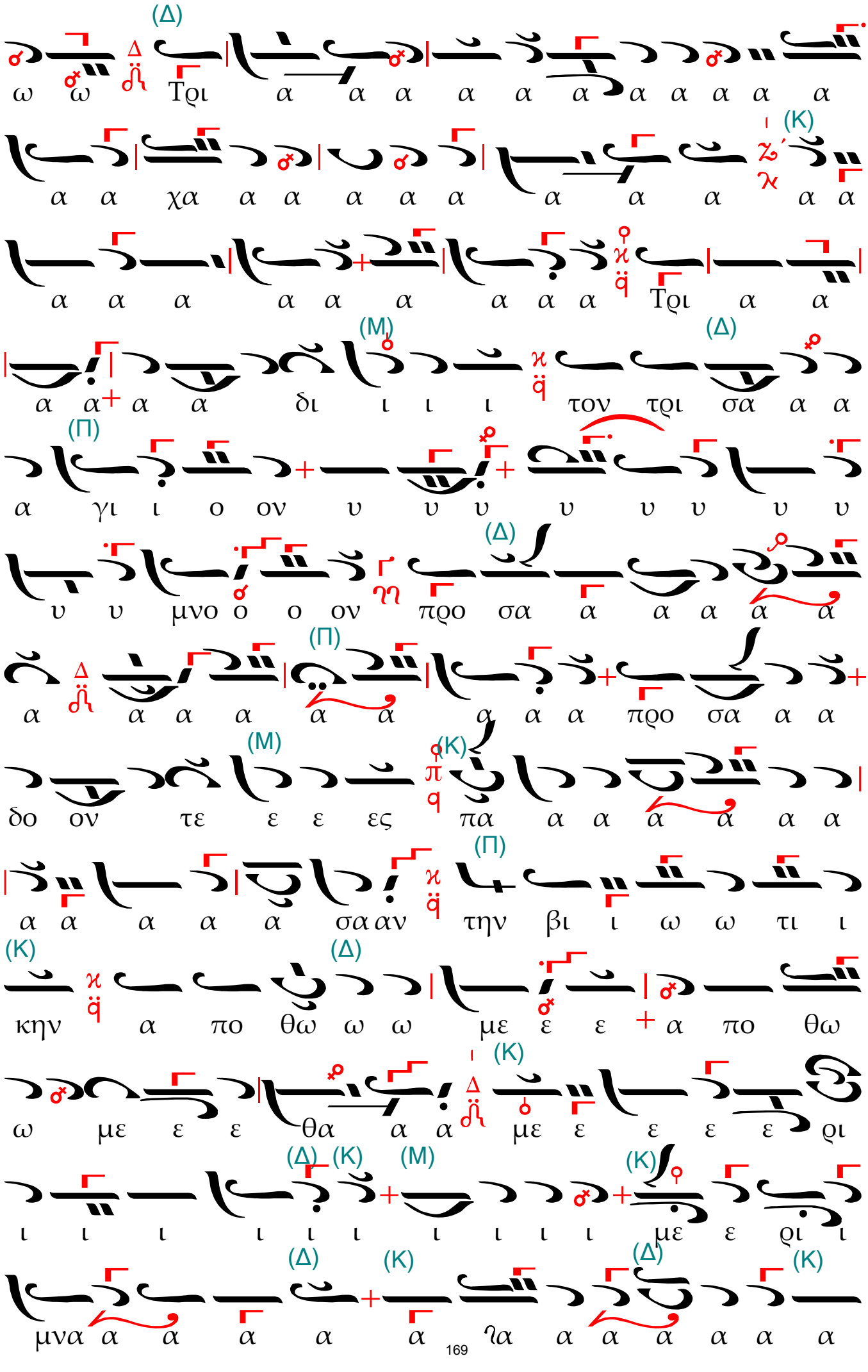
(Δ)
ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
(Κ)
α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α Τρι α α
(Μ) (Δ)
α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α
(Π)
α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ
(Δ)
υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α
(Π)
α α α α α α α α προ σα α α
(Μ) (Κ)
δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α
(Π)
α α α α α σα αν την βι ι ω ω τι ι
(Κ) (Δ)
κην α πο θω ω ω με ε ε α πο θω
(Κ)
ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε ρι
(Δ) (Κ) (Μ) (Κ)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι
(Δ) (Κ) (Δ) (Κ)
μνα α α α α α α α α α α α

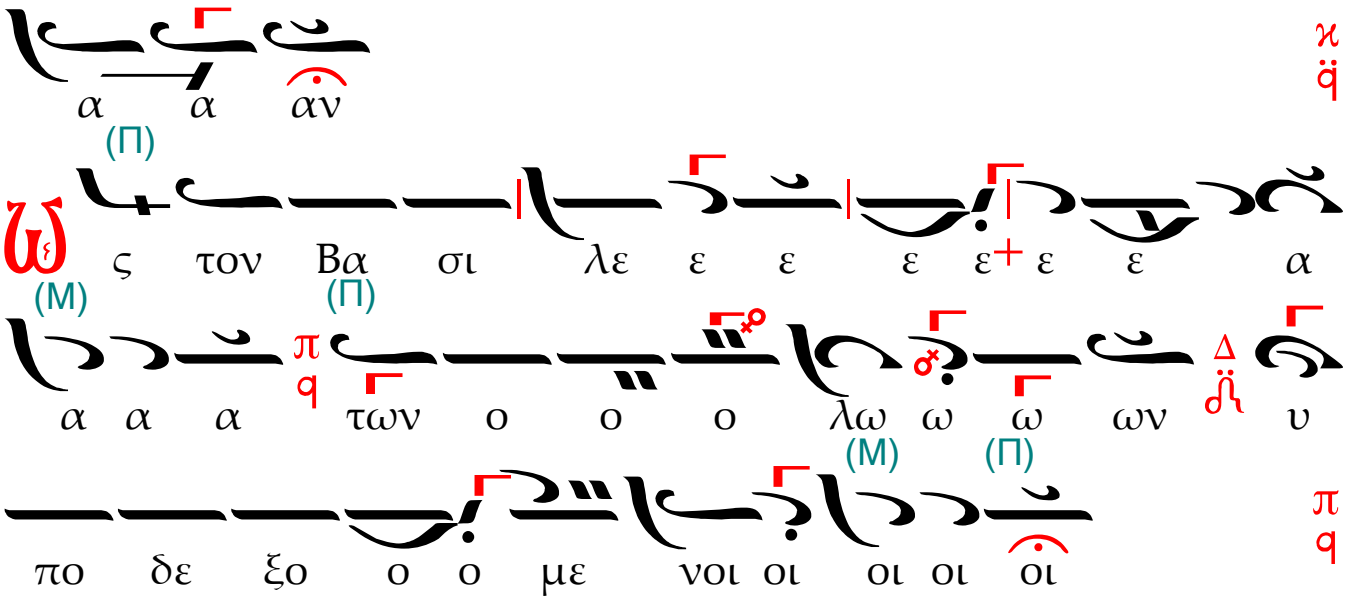

Μετά την Μεγάλη Εἴσοδον

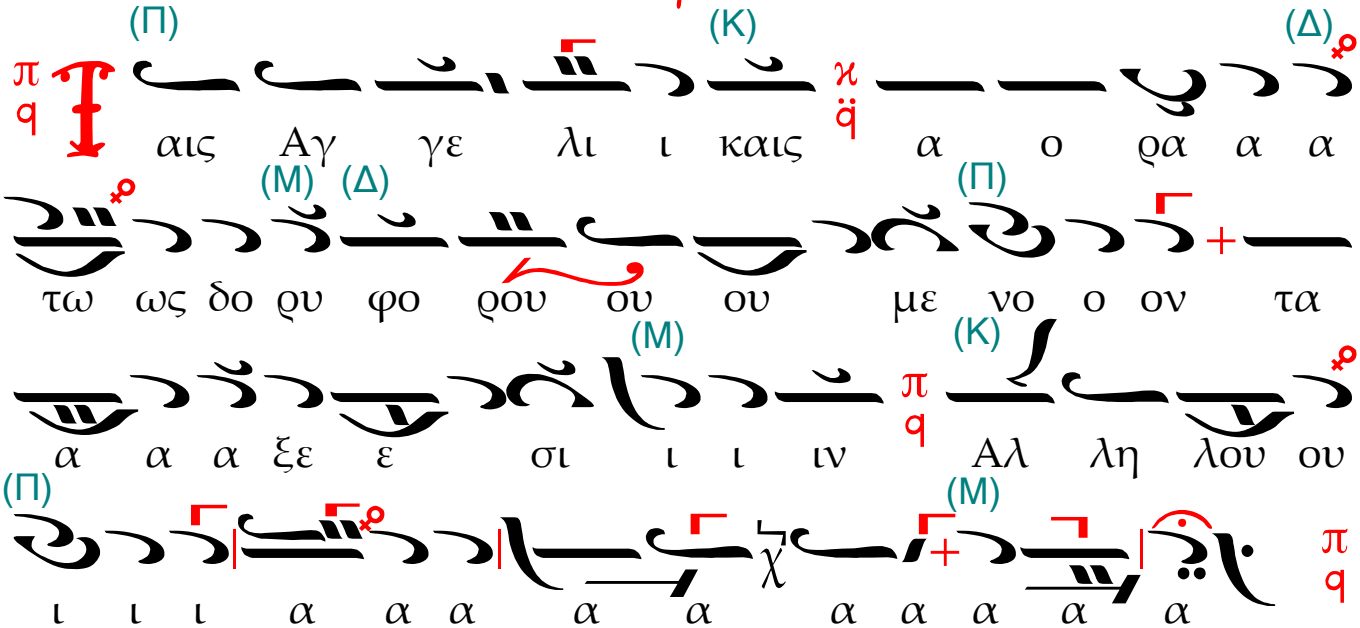

Θὶς τὸ τέλος τοῦ Χερουβικοῦ ὅταν λειτουργεῖ Ἀρχιερεύς.

«Κύριε ἐλέησον – Παράσχου Κύριε»

Δημητρίου Ρουμελιώτου

Εἰσαγωγικὰ εἰς τὴν τονικότητα τοῦ Πρώτου Ἤχου.

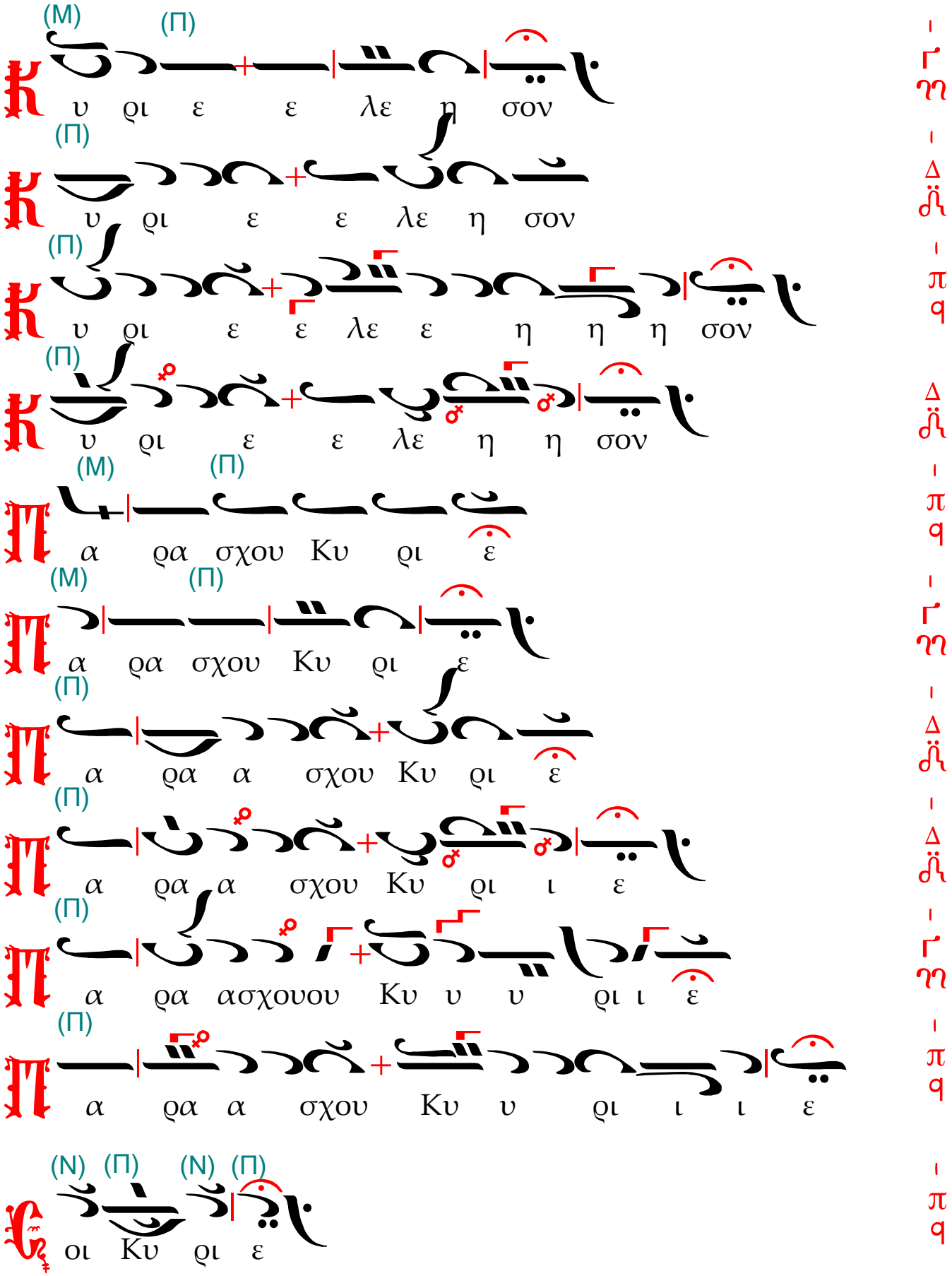

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Κωνσταντίνου Α. Ψάχου

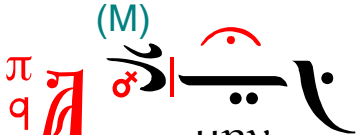

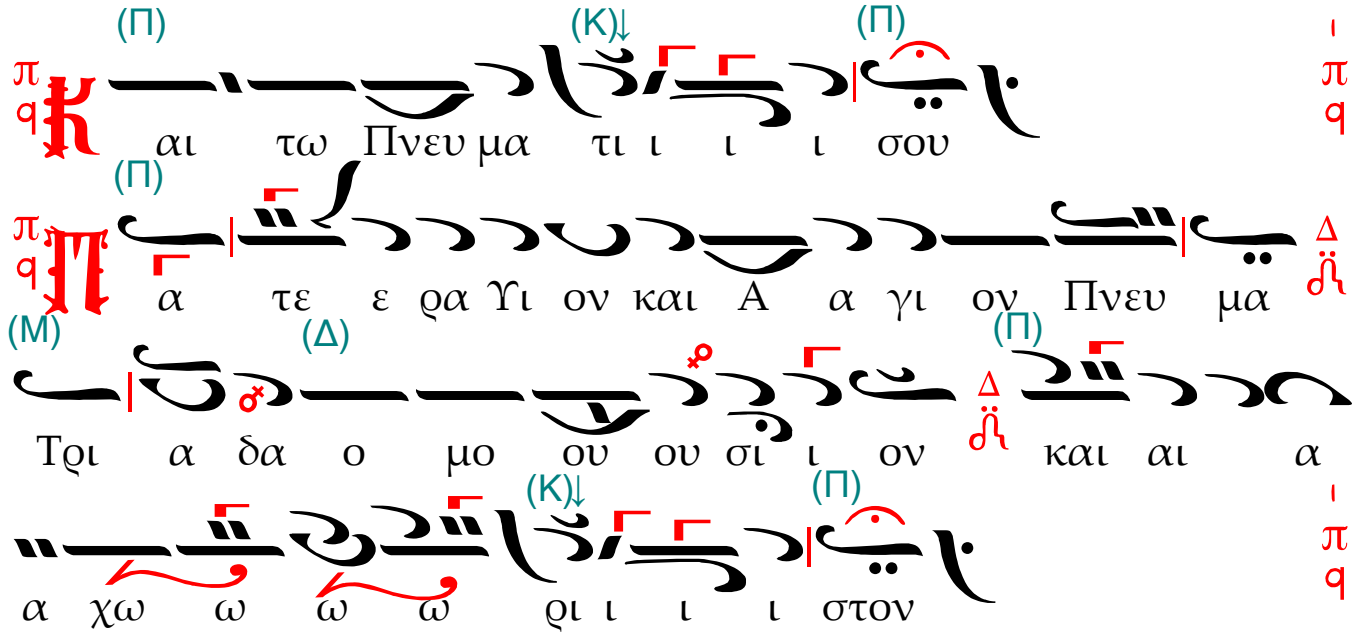

Ἢ εἰς συλλειτουργον Ἀρχιερέων

¨Ἀγαπήσω σέ Κύριε...¨ ὑπὸ Ν. Α. Χρυσοχοΐδου.

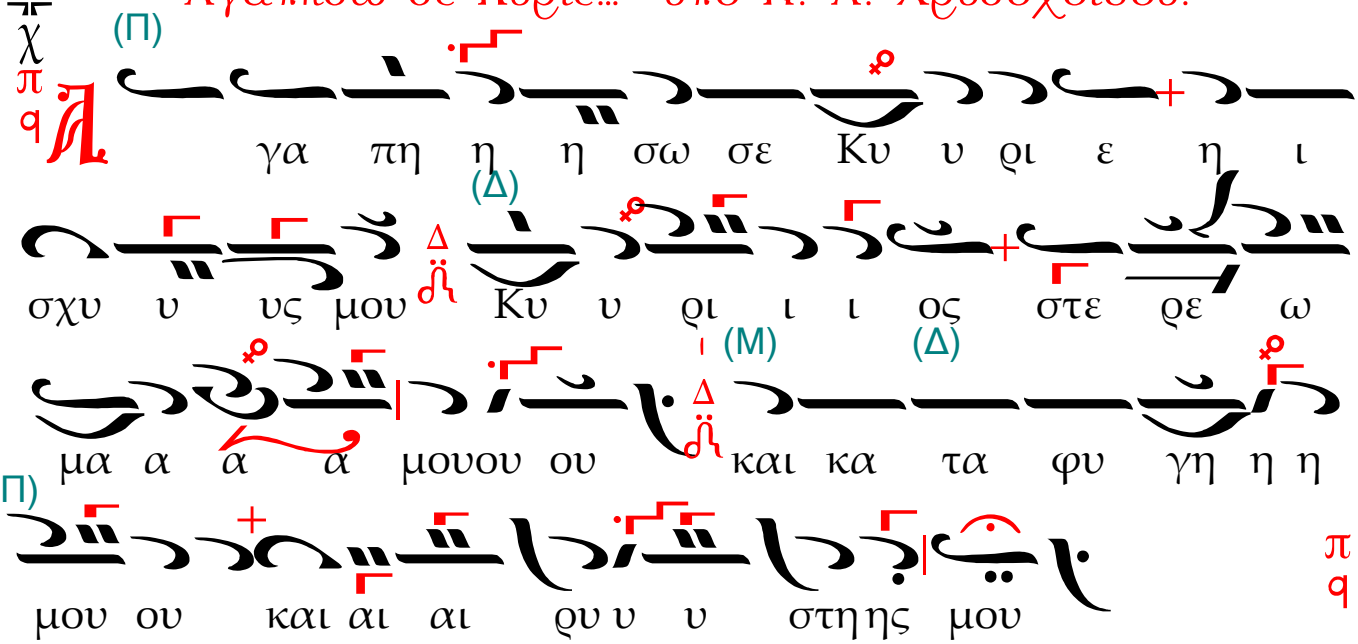

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ

καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

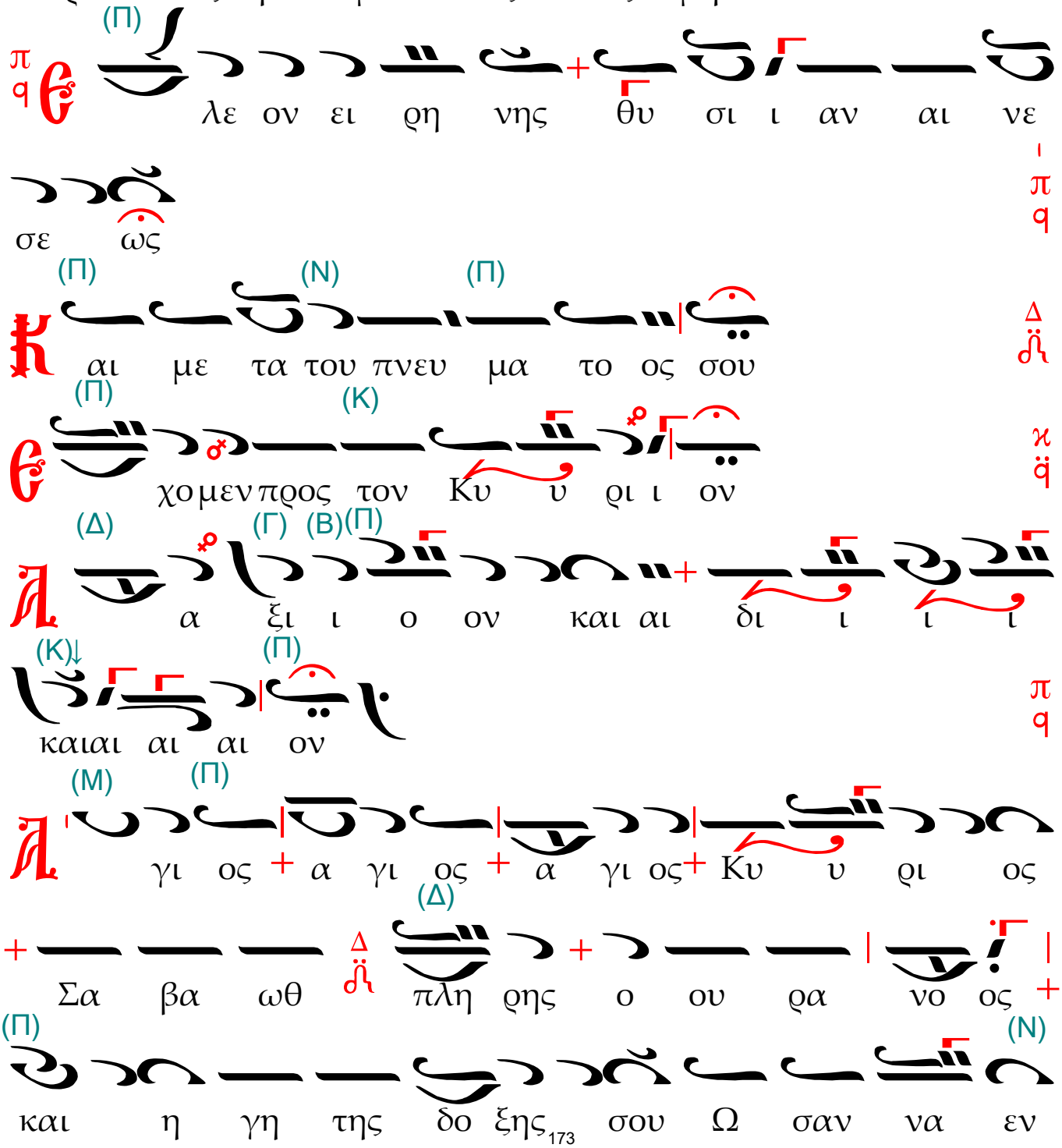

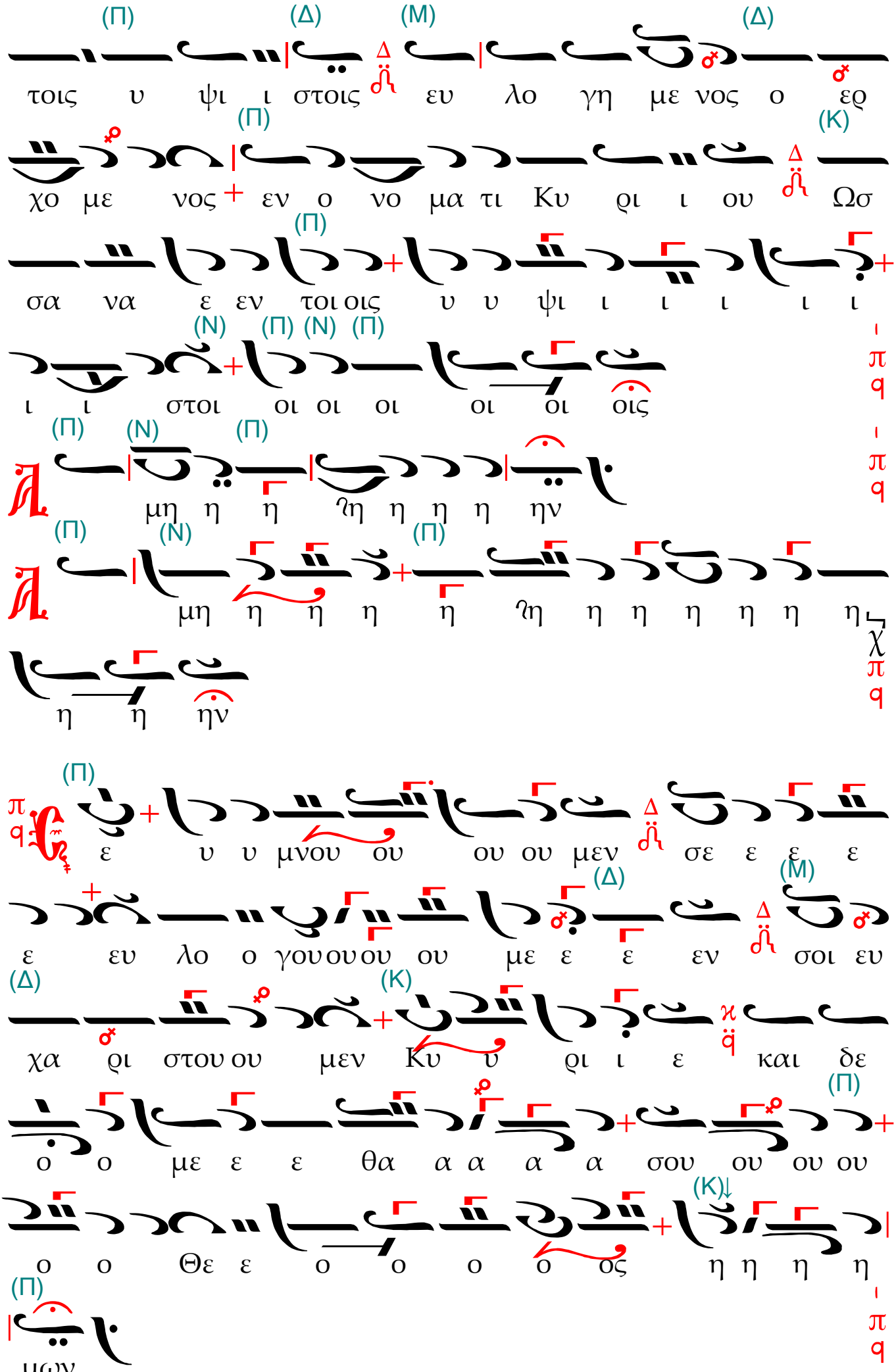
(Π) (Δ) (Μ) (Δ)
τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο εο
(Π) (Κ)
χο με νος + εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Ωσ
(Π)
σα να ε εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι ι ι
(Ν) (Π) (Ν) (Π)
ι ι στοι οι οι οι οι οι οις
(Π) (Ν) (Π)
μη η η ϩη η η η ην
(Π) (Ν) (Π)
μη η η η η ϩη η η η η η η η
η η ην
(Π)
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ε ε
(Δ) (Μ)
ε ευ λο ο γου ου ου ου με ε ε εν σοι ευ
(Δ) (Κ)
χα ρι στου ου μεν Κυ υ ρι ι ε και δε
(Π)
ο ο με ε ε θα α α α σου ου ου ου
(Κ)
ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η
(Π)
μων

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ

Ἦχος δ΄ Πα

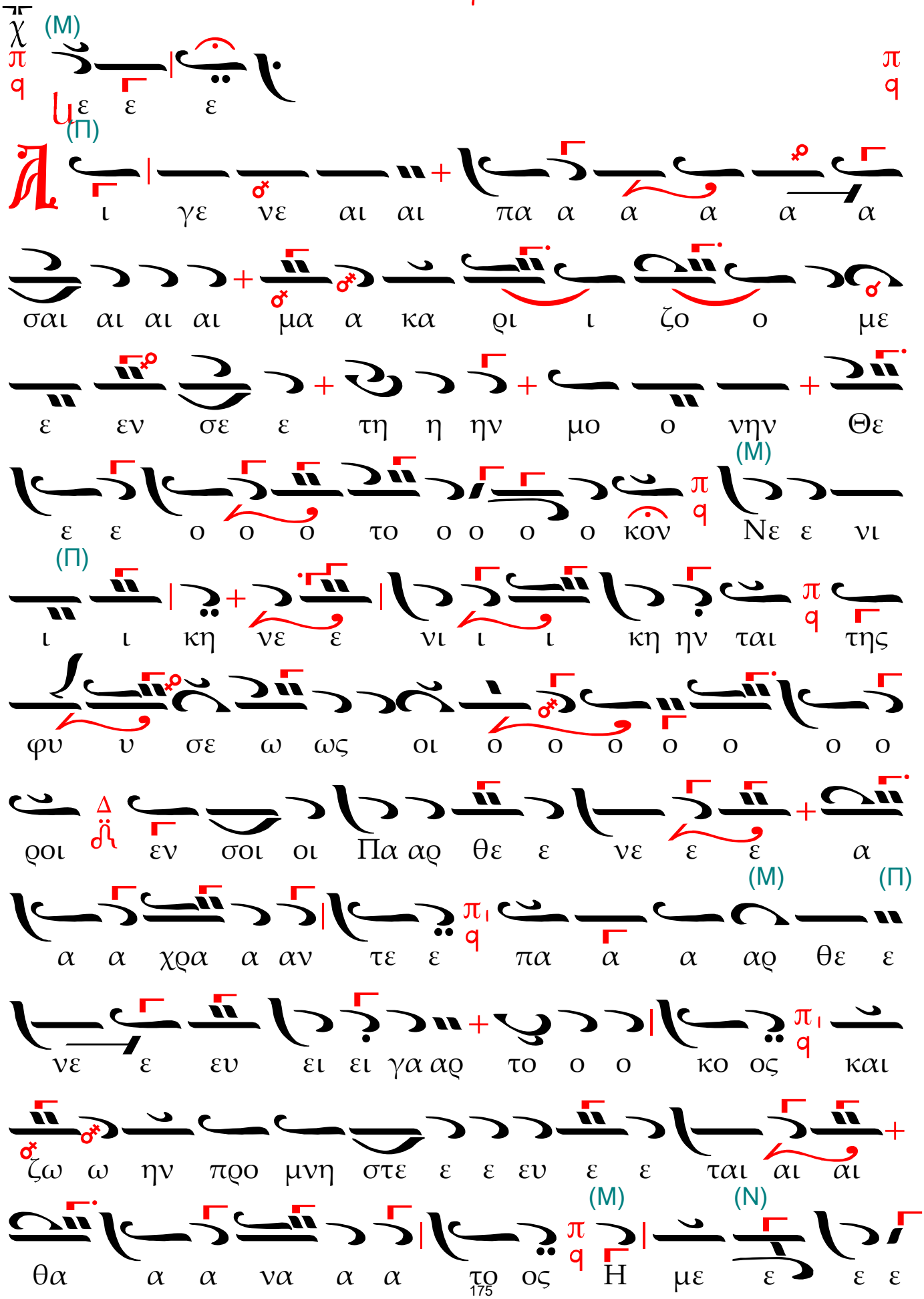

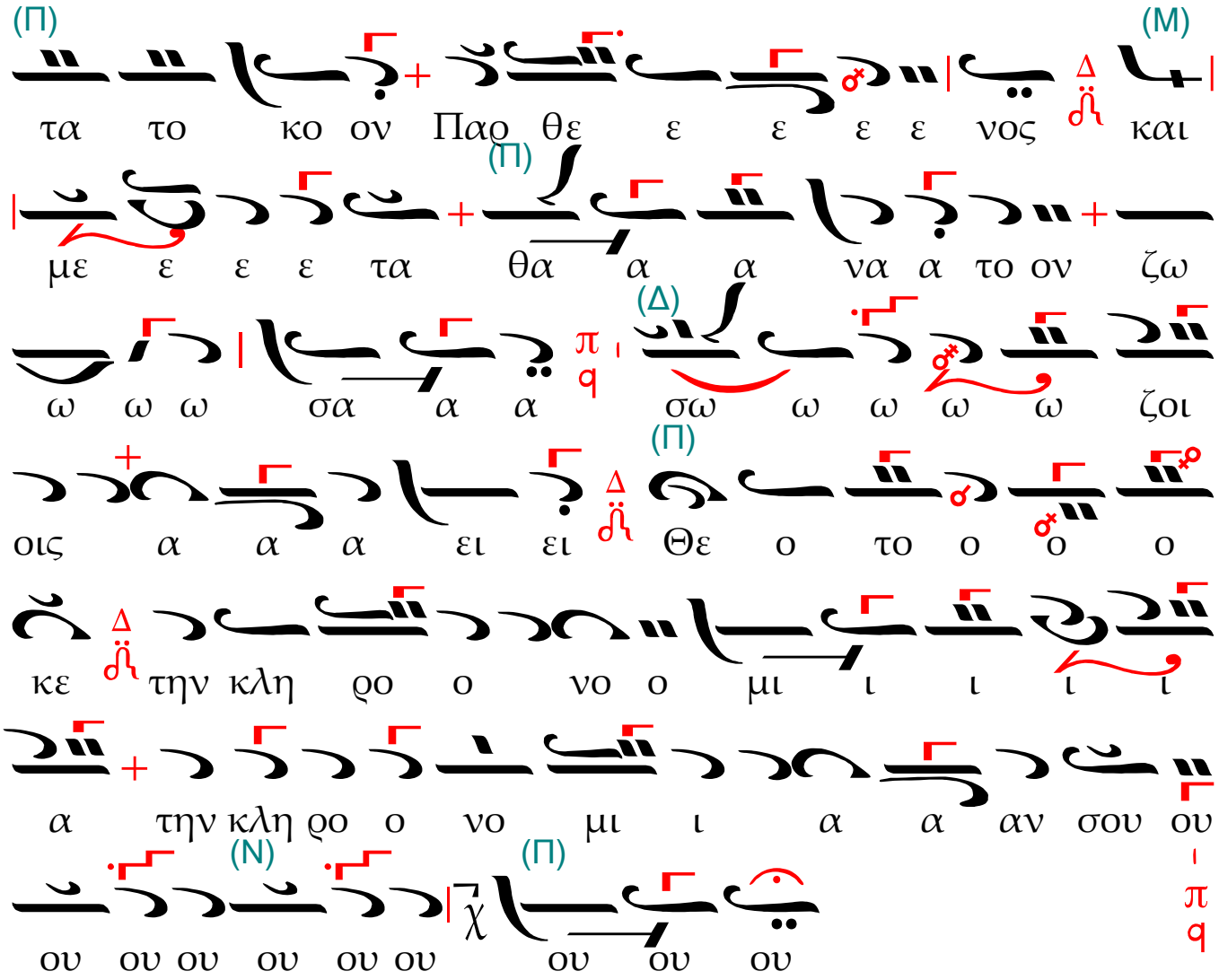

Θὶς τὸ «Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες» εἰπὲ ἡσύχως τὸ κατωτέρω «Κύριε ἐλέησον» τοῦ Νηλέως Καμαράδου.

Ἦχος λ΄

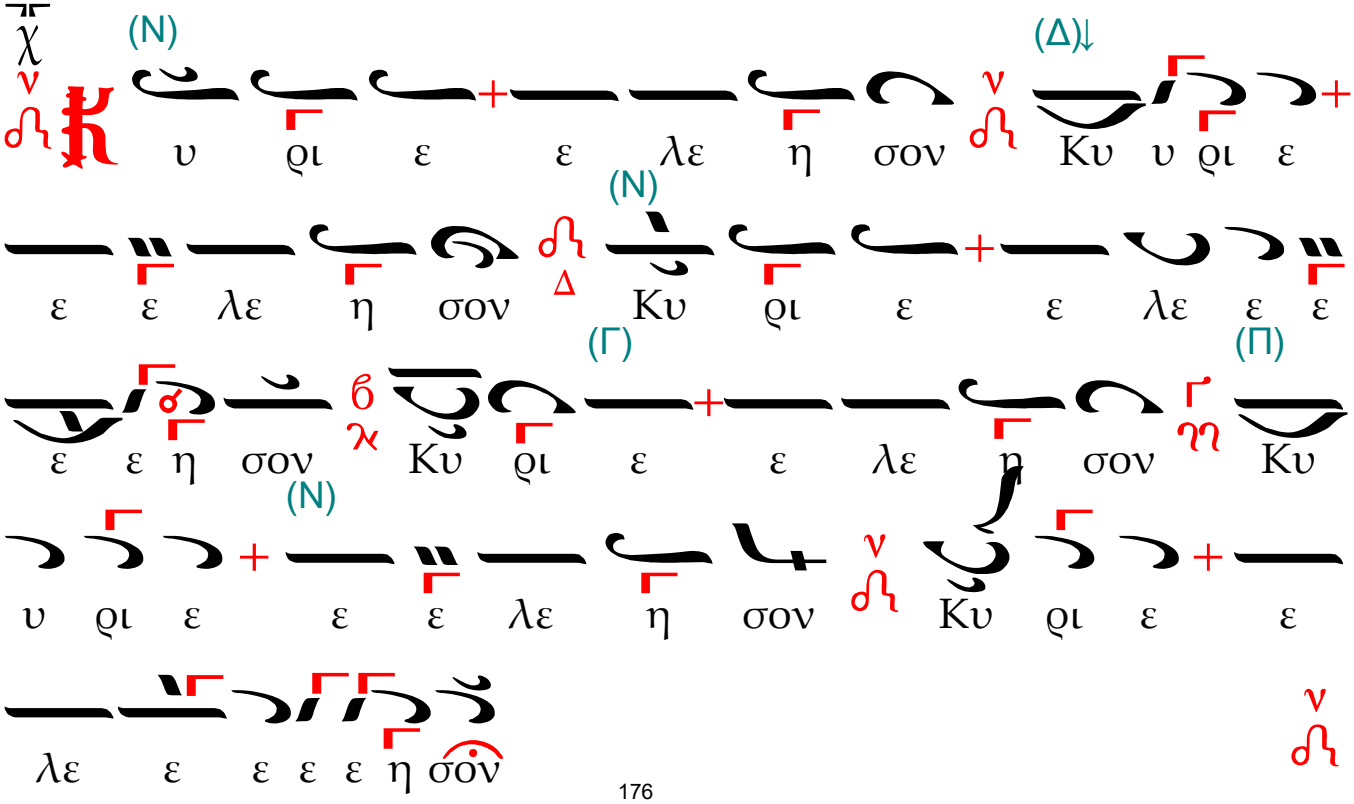

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

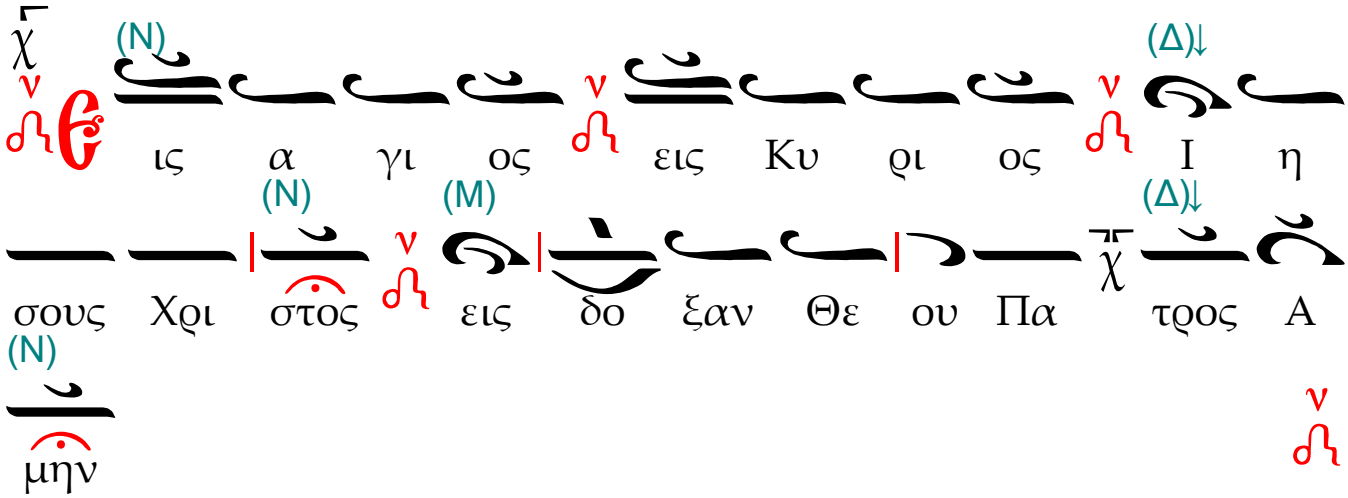

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. Πα

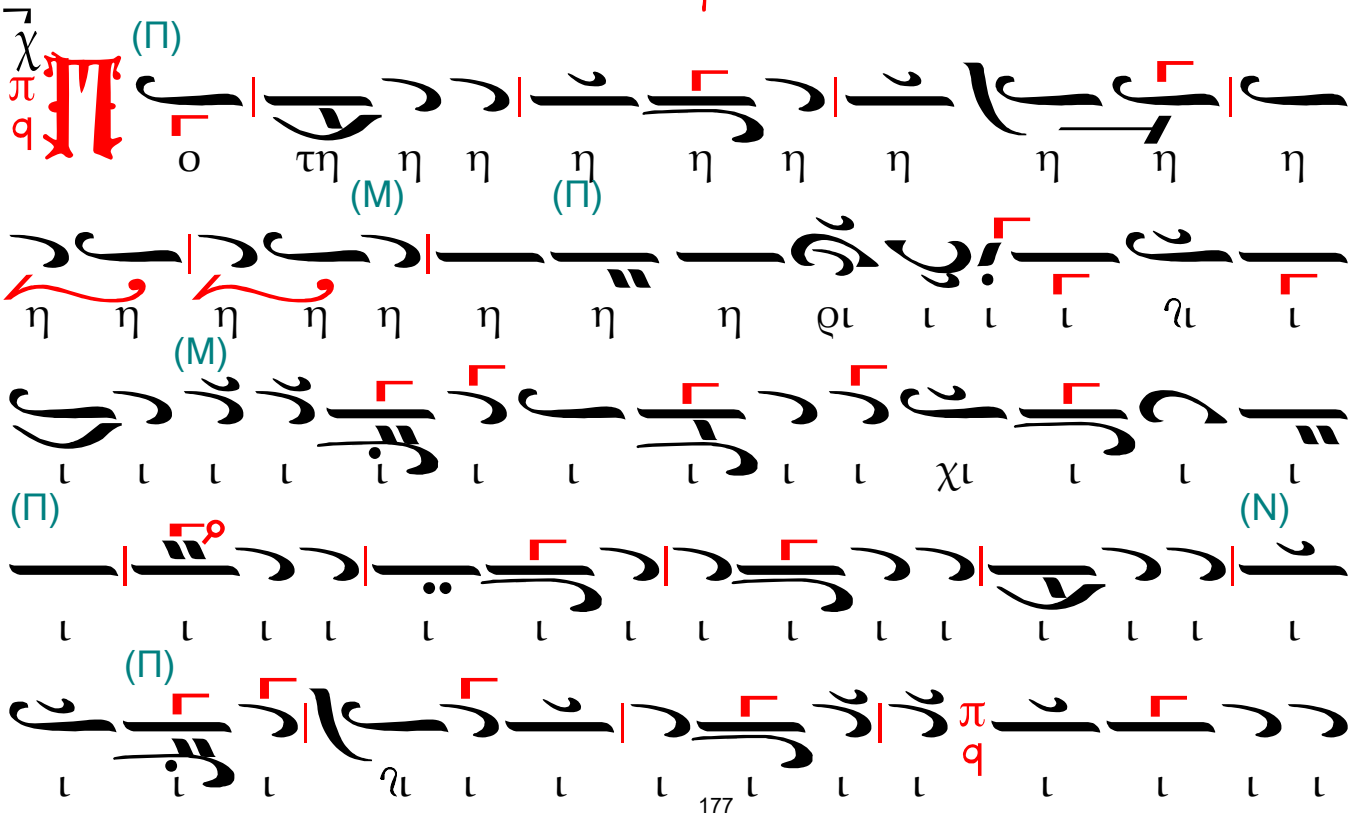

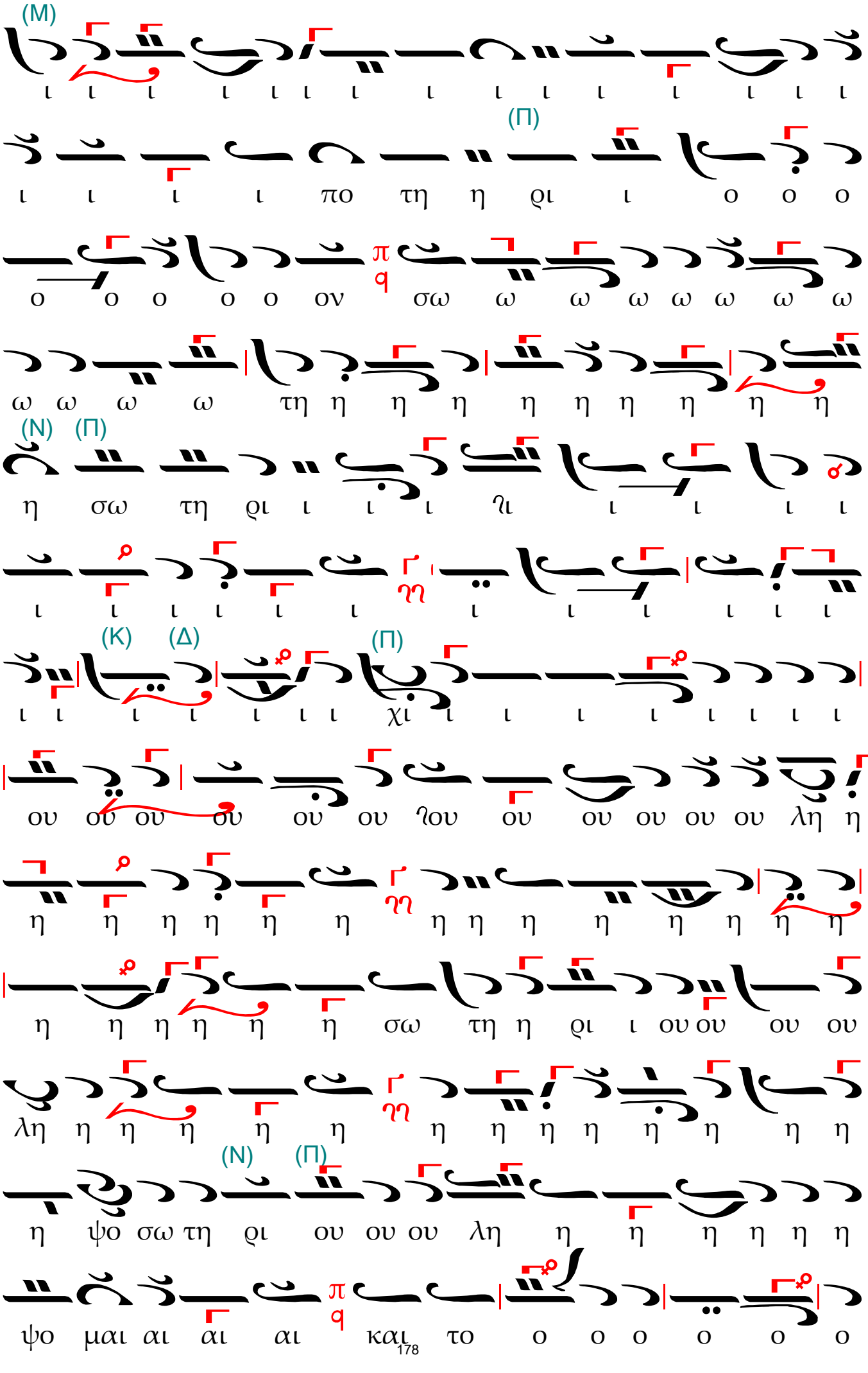
(Μ)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
(Π)
ι ι ι ι πο τη η ρι ι ο ο ο
ο ο ο ο ο ον σω ω ω ω ω ω ω ω
π
ρ
ω ω ω ω τη η η η η η η η η η
(Ν) (Π)
η σω τη ρι ι ι ι ηι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ηη
(Κ) (Δ) (Π)
ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
ου ού ου ού ου ου ηου ου ου ου ου ου λη η
η η η η η η η η η η η η η η η η
ηη
η η η η η η σω τη η ρι ι ου ου ου ου
λη η η η η η η η η η η η η η η
ηη
(Ν) (Π)
η ψο σω τη ρι ου ου ου λη η η η η η η η
π
ρ
ψο μαι αι αι αι και το ο ο ο ο ο ο

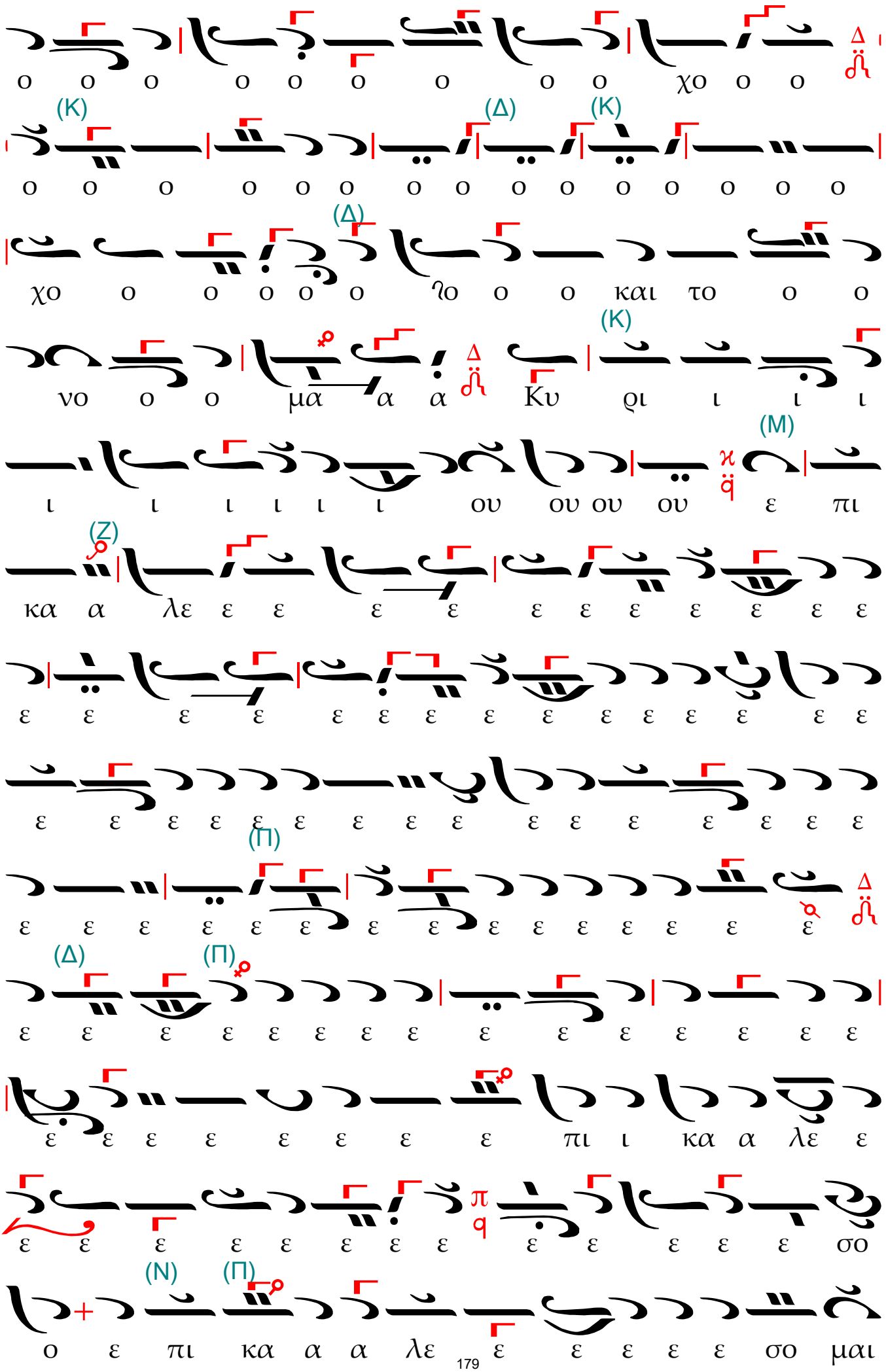
ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο
(Κ) (Δ) (Κ)
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
(Δ)
χο ο ο ο ο ο ηο ο ο και το ο ο
(Κ)
νο ο ο μα α α Κυ ρι ι ι ι
(Μ)
ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ε πι
(Ζ)
κα α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Π)
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Δ) (Π)
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε πι ι κα α λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο
(Ν) (Π)
ο ε πι κα α α λε ε ε ε ε ε σο μαι

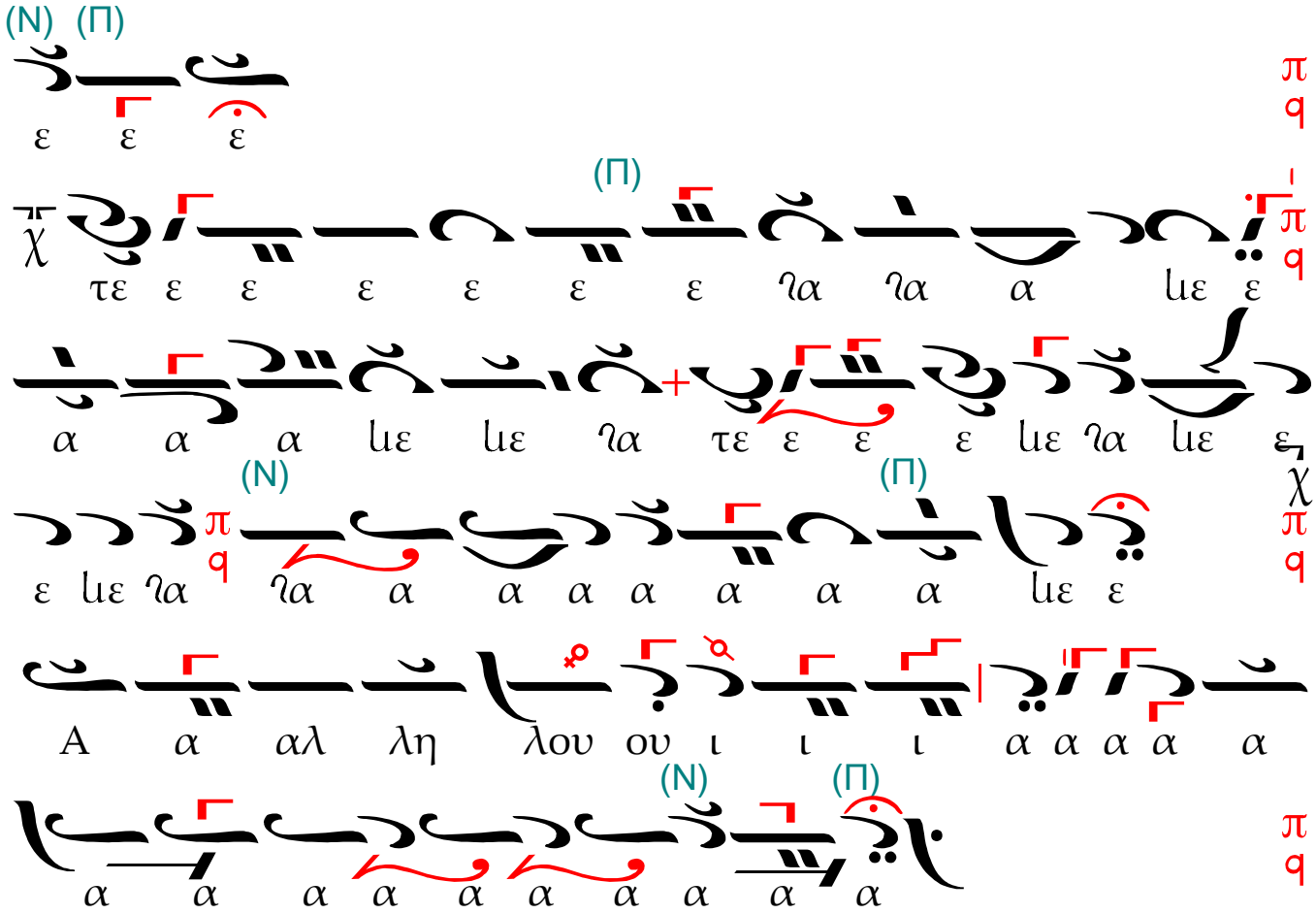

Ἕτερον Κοινωνικόν Μπαλασίου Ἱερέως

Ἦχος λ π q Πα

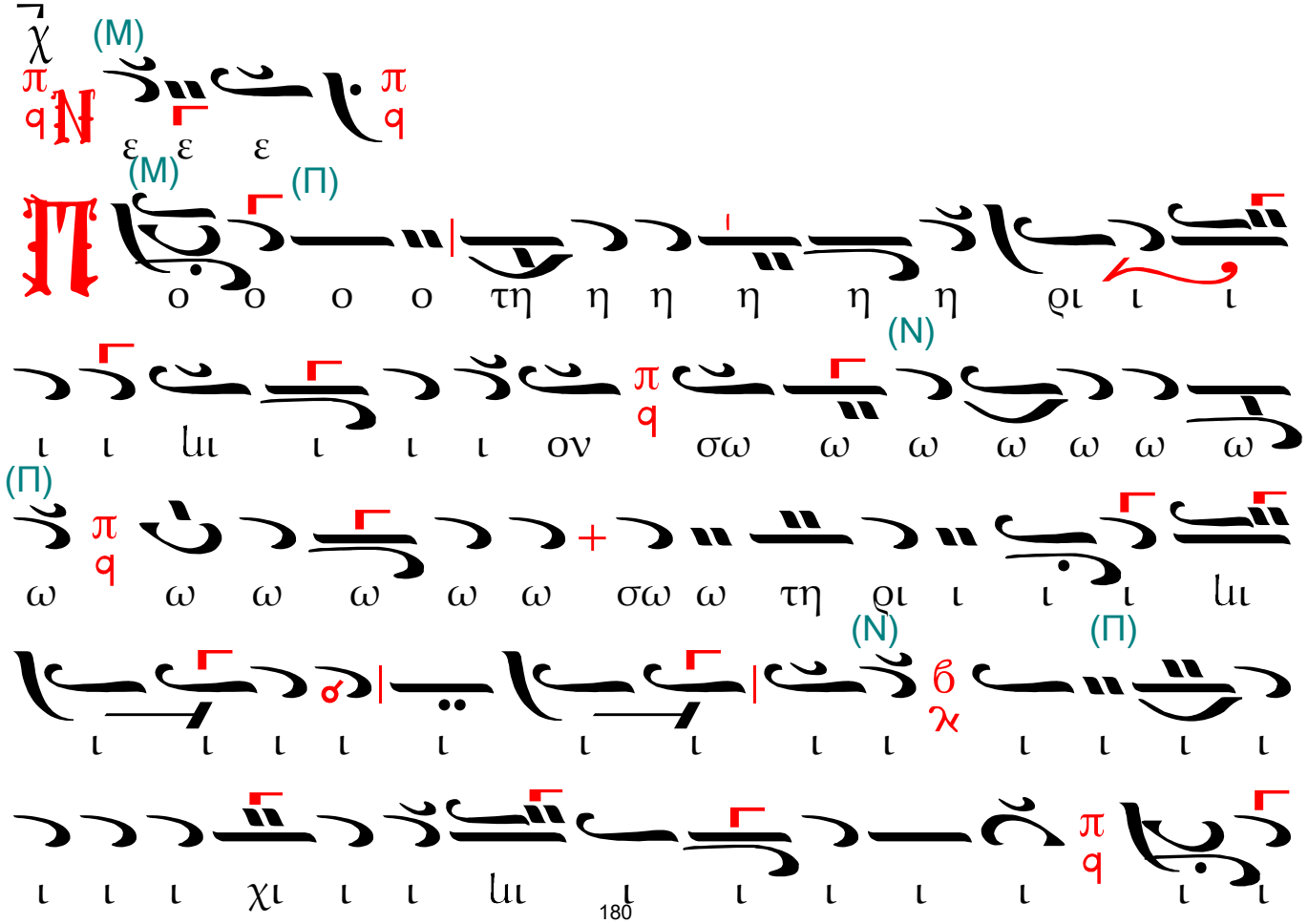

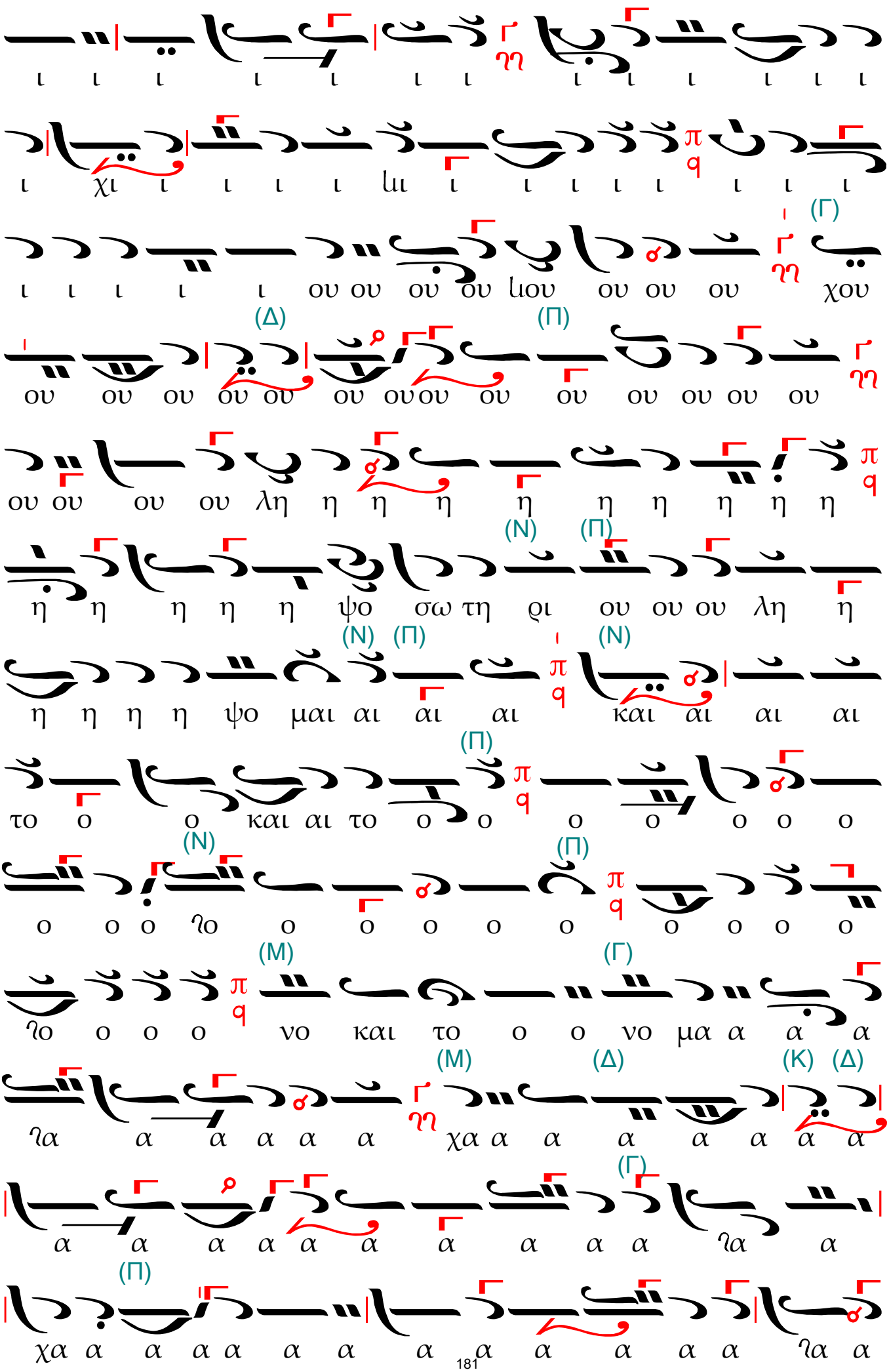

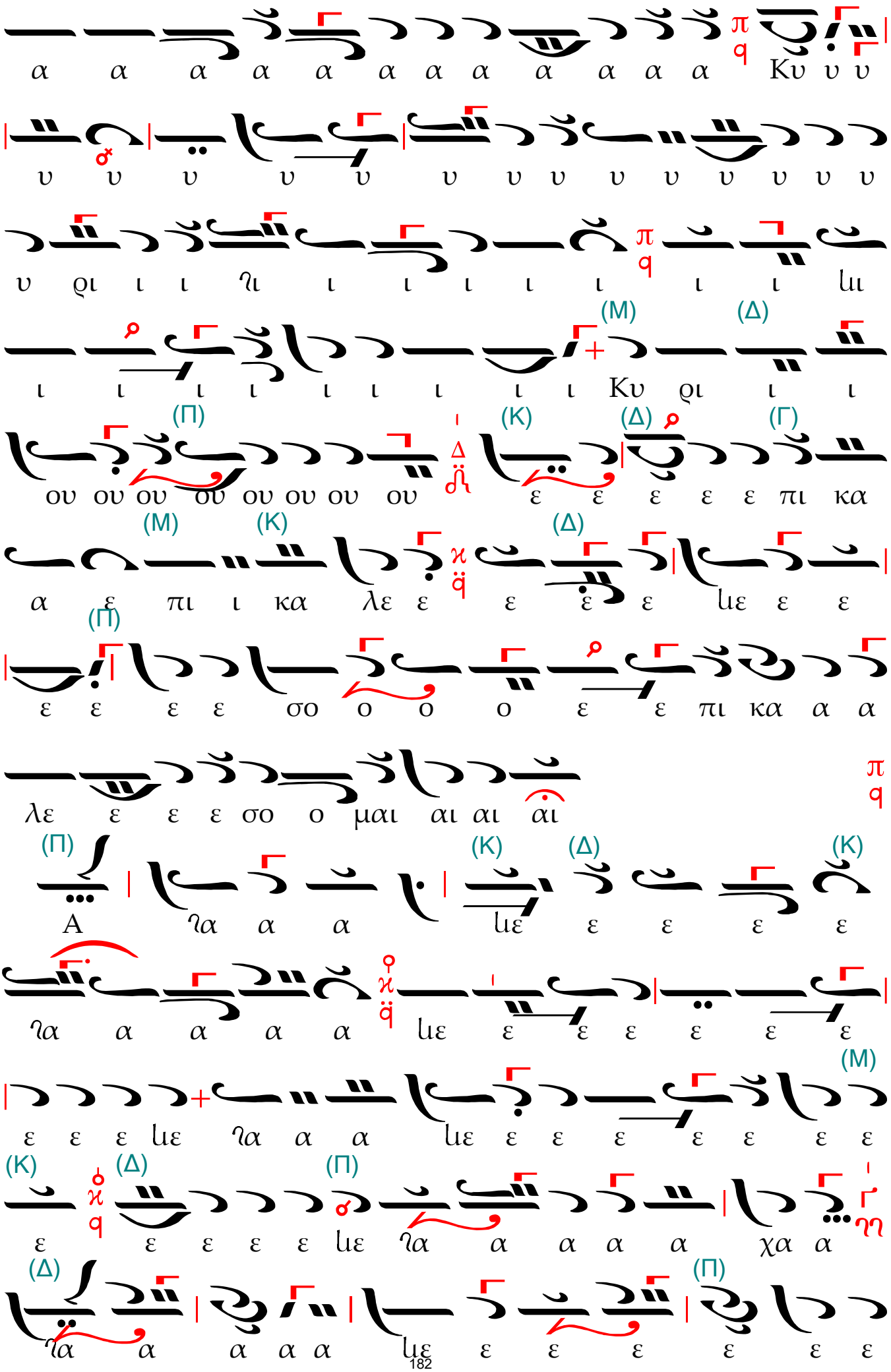
α α α α α α α α α α α α Κυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ι ιι
(Μ) (Δ)
ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι
(Π) (Κ) (Δ) (Γ)
ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε ε πι κα
(Μ) (Κ) (Δ)
α ε πι ι κα λε ε ε ε ε ιε ε ε
(Π)
ε ε ε ε σο ο ο ο ε ε πι κα α α
λε ε ε ε σο ο μαι αι αι αι
(Π) (Κ) (Δ) (Κ)
Α ηα α α ιε ε ε ε ε
ηα α α α α ιε ε ε ε ε ε ε
(Μ)
ε ε ε ιε ηα α α ιε ε ε ε ε ε ε ε
(Κ) (Δ) (Π)
ε ε ε ε ε ιε ηα α α α α χα α
(Δ) (Π)
ηα α α α α ιε ε ε ε ε ε ε

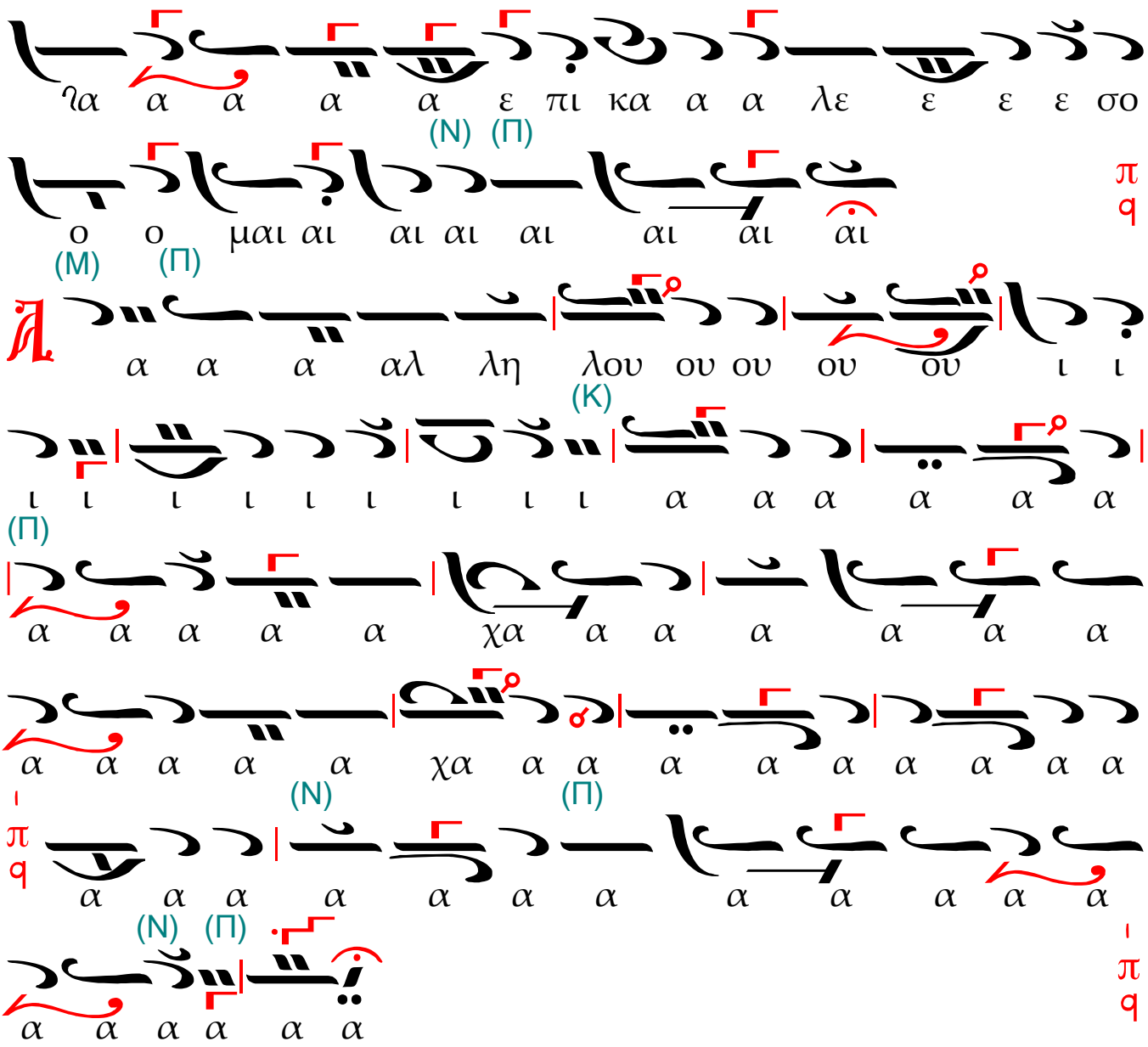

ΥΜΝΟΙ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

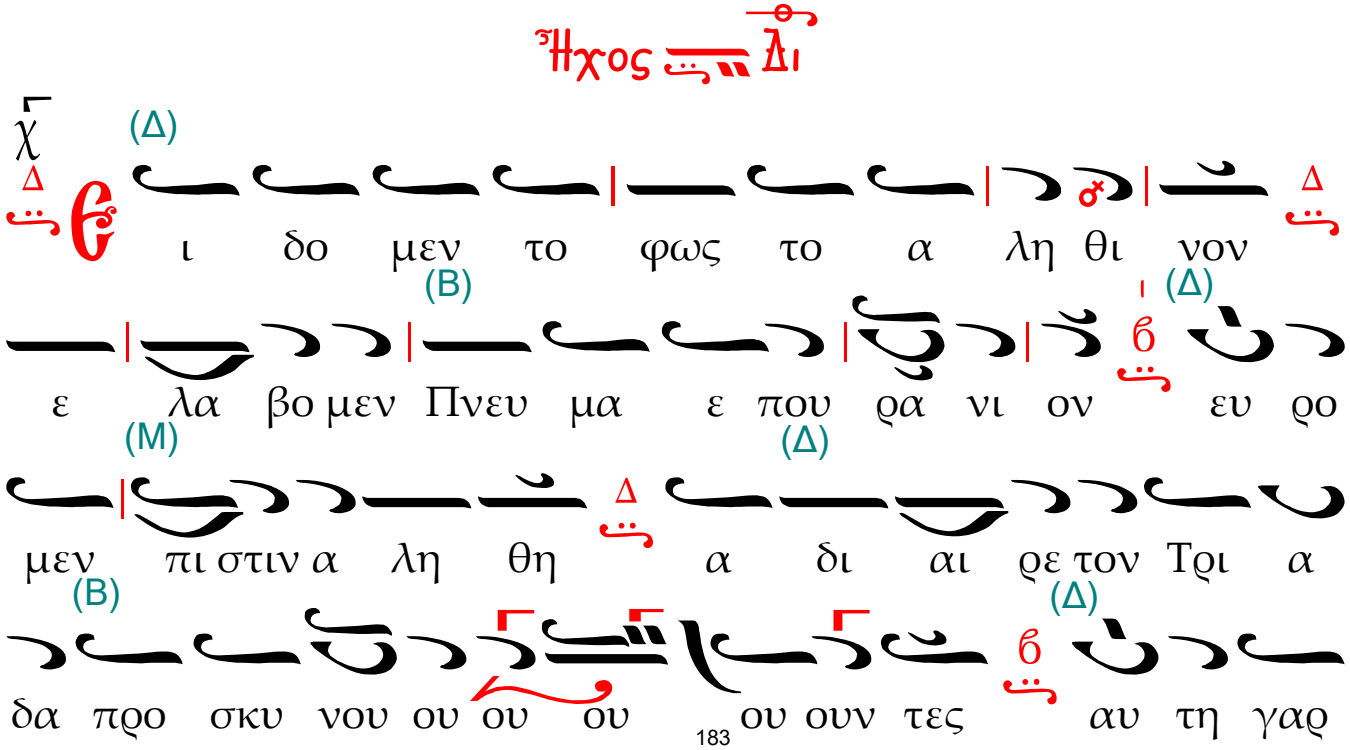

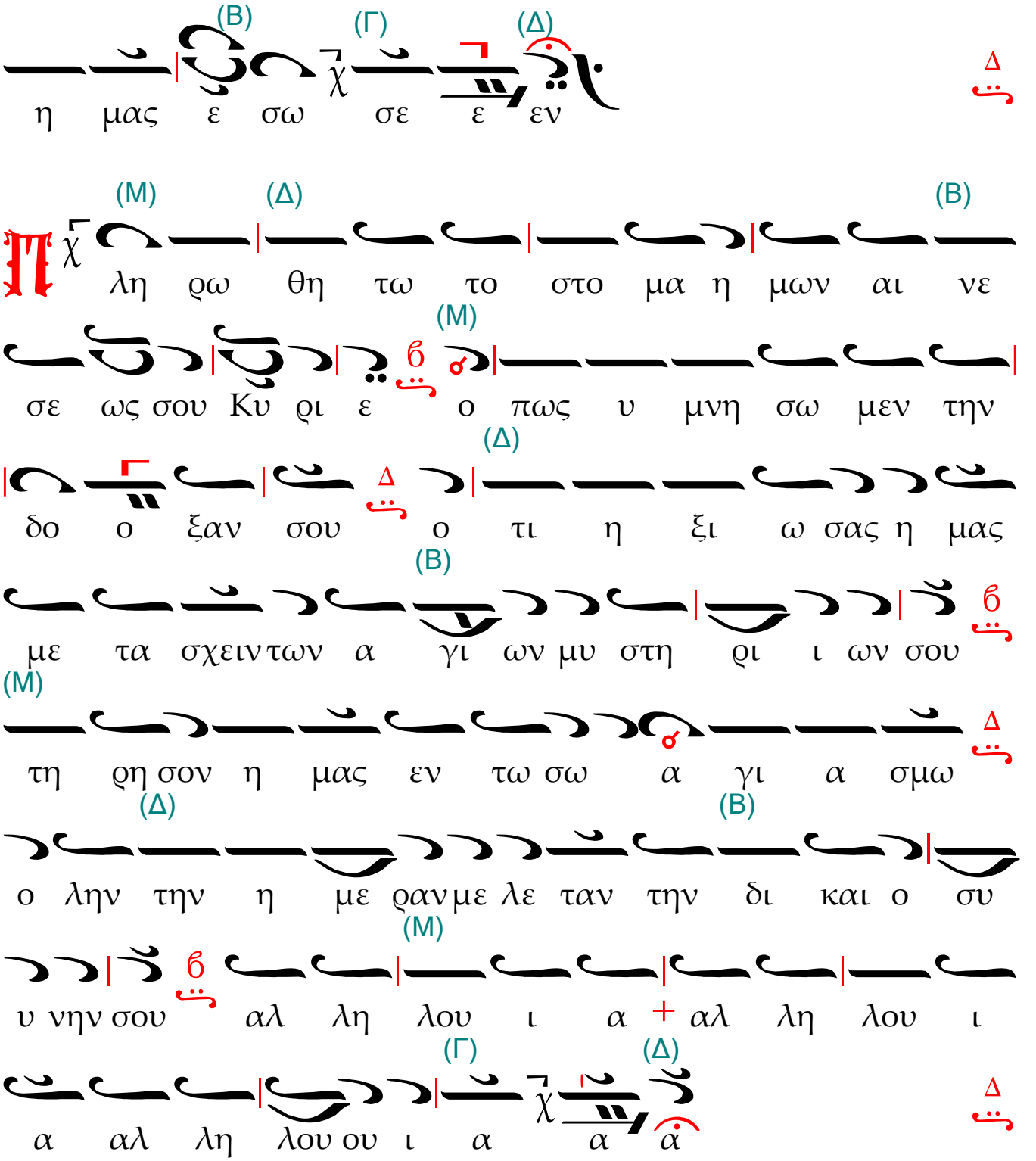
(Β) (Γ) (Δ)
η μας ε σω σε ε εν
Δ
(Μ) (Δ) (Β)
Π
λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε
(Μ)
σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την
(Δ)
δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας
(Β)
με τα σχειν των α γι ων μυ στη ρι ι ων σου
(Μ)
τη ρη σον η μας εν τω σω α γι α σμω
(Δ) (Β)
ο λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ
(Μ)
υ νην σου αλ λη λου ι α + αλ λη λου ι
(Γ) (Δ)
α αλ λη λου ου ι α α α
Δ
(Δ)
Θ
ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
(Β)
γη με ε ε νον α πο του νυν και ε ως
(Δίς)
του αι ω ω νος
β

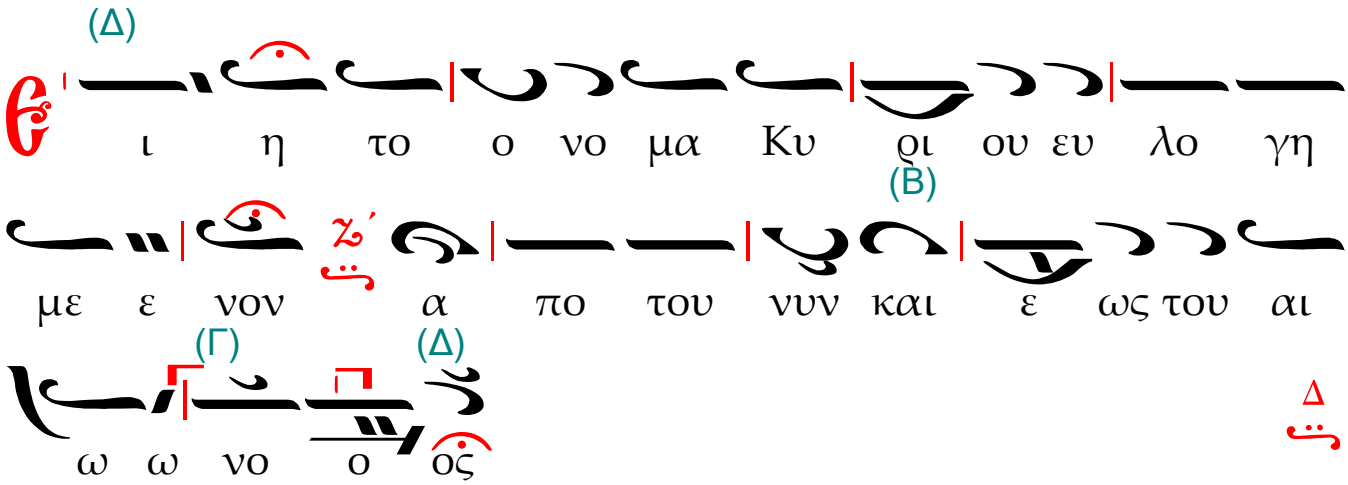

Ἐὰν χοροστατεῖ Ἀρχιερεὺς λεγομένης τῆς ἀπολύσεως, τοῦ δὲ Ἀρχιερέως εὐλογοῦντος διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει τὸ ἑξῆς:

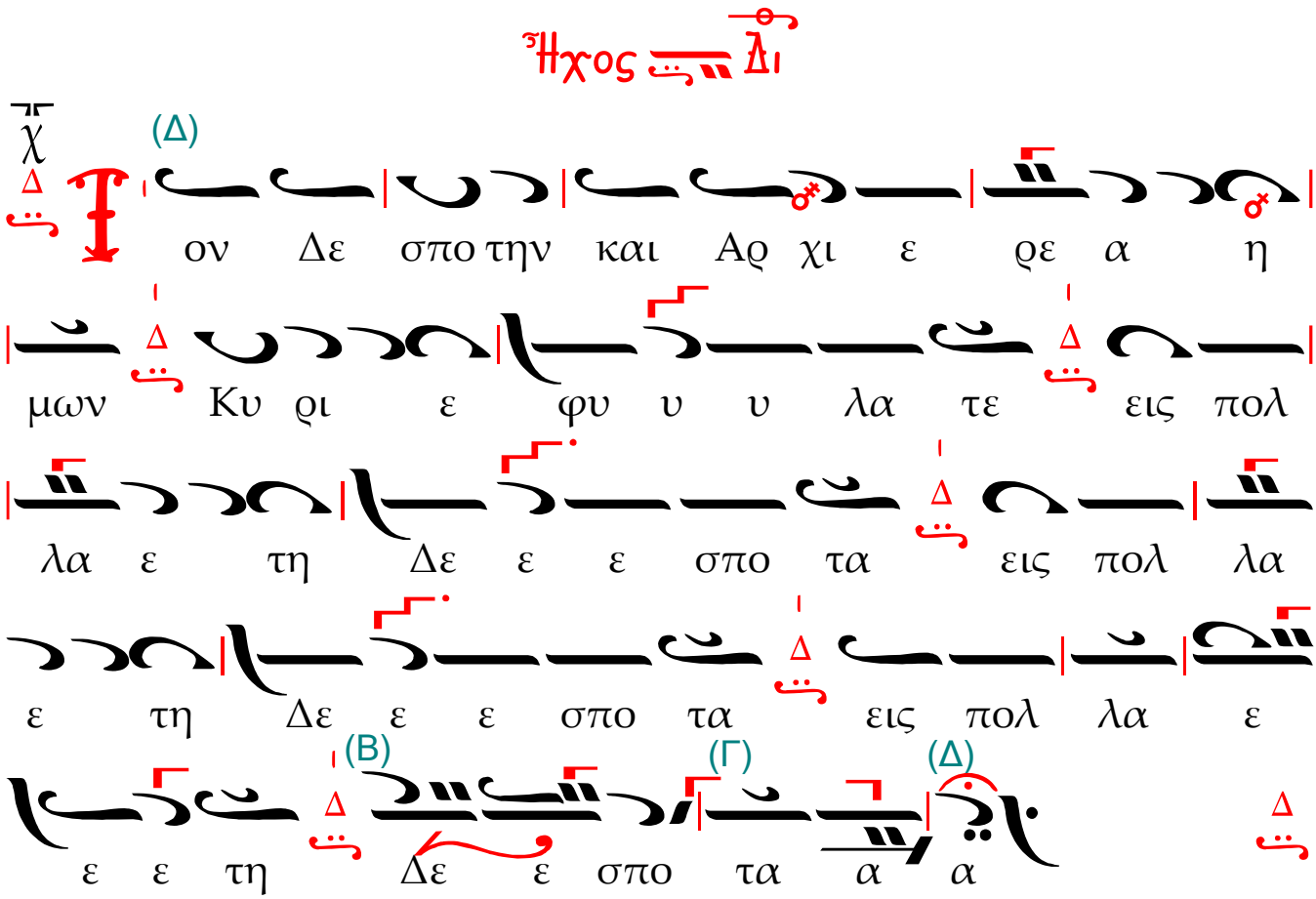

Ἡ φήμη τοῦ Ἱερουργοῦντος Ἱερέως.

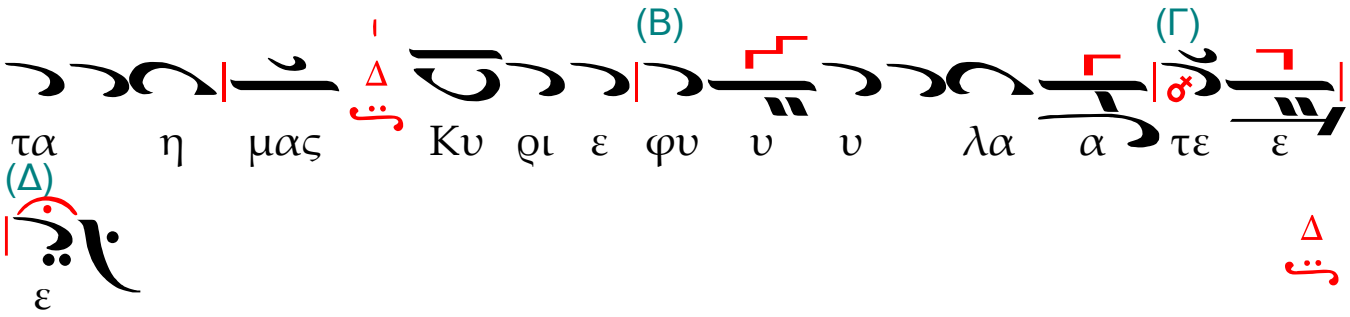

Καὶ ἀπόλυσις.

Νικόλαος Ἰω. Βαρβαρῆγος
Οἴα Θήρας Αὔγουστος 2022